

COMPENDIARIA
GRÆCÆ
GRAMMATICES
INSTITUTIO

IN USUM
SEMINARII PATAVINI

MULTO, QUAM ANTEA, EMENDATOR,
ATQUE AUCTIOR.

ADJECTÆ SUNT
RADICES LINGUÆ GRÆCÆ.

Walter
JUXTA EDITIONEM PATAVINAM.

TYRNAVIÆ,
TYPIS ACADEMICIS SOCIETATIS JESU
ANNO MDCCCLVI

TYPOGRAPHUS
LECTORI.

Rammaticam Graciam tibi
do, veterem quidem illam
meam, sed nonnullis locis
emendatam, pluribus auctam. Ad-
ditamenta, quæ apposita sunt, Verba
Anomala præsertim spectant, Adver-
bia, Conjunctiones, Præpositiones, Syn-
taxin, & Prosodiam; quibus partibus,
necessariæ cum sint, multa tamen de-
rerant necessaria. In Præpositionibus am-
plificandis illud maxime spectatum est,
ut majoribus præsiis desituti Pueri
quoddam quasi Lexicon haberent, in
quo varias illarum significations & con-
structiones exiguo labore, minimaque
impensa intuerentur. Plura darem, si
re vera Lexicon, non Grammaticam

instituerem. Quantumcumque hoc, & qualemcumque est, aqui bonique fac; e-
jusque industriam, qui assiduis Schola-
rum distentus curis & cum Operis incœ-
pit opus, & cum iisdem festinavit, pro-
ba; illudque scias, te in hac Gramma-
tica reperturum, que in aliis quibusli-
bet non reperies; ac plura in posterum
habiturn, si hic tibi labor, hoc tuis
commodis inserviendi studium non dis-
plicuerit. Vale.

G R A E

GRÆCORUM

LITERÆ

VIGINTI QUATUOR.

Nomen.	Figura.	Potestas.
Alpha	A α	a
Bita	B β	b
Gamma	Γ γ	g
Delta	Δ δ	d
Epsilon	Ε ε	e
Zita	Ζ ζ	z
Ita	Η η	i
Thita	Θ θ	th
Iota	Ι ι	i
Kappa	Κ κ	k
Lambda	Λ λ	l
My	Μ μ	m
Ny	Ν ν	n
Xi	Ξ ρ	x, es
O micron	Ο ο	o parvum
Pi	Π π	p
Rho	Ρ ρ	r
Sigma	Σ σ	f
Tau	Τ τ	t
Ypsilon	Υ υ	y
Phi	Φ φ	ph
Chi	Χ χ	ch
Psi	Ψ ψ	ps
O mega	Ω ω	o magnum.

A 3

De

De quarumdam literarum pronunciatione.

β pronunciatur ut β latinum, tametsi quidam ma-
lunt pronunciare ut β consonans.

δ pronunciatur ut d latinum, sed aliquanto ble-
sius.

η a Græcis nostris pronunciatur ut ζ latinum, sed
revera magis accedere debet ad sonum literæ e ; &
quidem in e convertitur, quoties a Græcis ad La-
tinos migrat.

ω , & ω hodie pronunciatione non distinguuntur,
sed tamen credibile est, ω apud veteres Græcos ali-
quanto sonantius, ac plenius fuisse.

ν pronunciari deberet ut n Gallicum, labris tan-
quam ad sibilum pressis, sed Græci nostri ita pronun-
ciant, quemadmodum y in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipso nomine patet, duplice so-
no pronunciari deberent; sed jam usus obtinuit in
Italia, & in Græcia, ut ai , ei , oi , ou tamquam sim-
plices vocales proferantur. Itaque ui valet a ; ei &
 oi valent i ; ou valet u .

γ ante γ sonat perinde ut v , ut $\gamma\gamma\delta\sigma$, *nuncius*:
item ante χ , ut $\pi\phi\gamma\chi\alpha$, *apparui*; ante ξ , ut $\lambda\dot{\nu}\gamma\xi$,
singultus; & ante χ , ut $\dot{\epsilon}\chi\chi\sigma$, *hasta*. Imo antiqua
monumenta in his locis habent modo γ , modo v .

NEXUS LITERARUM.

du	valet	Ip	valet	Ip	valet	π	valet	π
δπο	απο.	χγι	κει.	οι	οι	σσ.	σσ.	σσ.
δη	αι.	ξε	και.	ει	ει	στ.	στ.	στ.
αρ	αρ.	χγ.	και.	χ	χ	σχ.	σχ.	σχ.
ας	ας.	χη	κατα.	τα	τα	τα.	τα.	τα.
αι	αι	χθη	κων.	τη	τη	ταις	ταις	ταις
αυτ	αυτοῦ.	λη	λλ.	τε	τε	τε.	τε.	τε.
αυτ	αυτοῦ.	μη	μη.	?	?	ται.	ται.	ται.
γ	γαρ.	μθ	μεθ.	η	η	τη.	τη.	τη.
γν	γεν.	μθη	μεν.	ξ	ξ	της.	της.	της.
γρ	γρ.	μη	μετα.	τ	τ	την.	την.	την.
ɔ	δε.	μητ	μων.	το	το	το.	το.	το.
αι	δια.	θ	ον.	?	?	τον.	τον.	τον.
ɛ	ει.	ειδ	ουδ	?	?	των.	των.	των.
ει	ει.	εικ	ουχ	?	?	των.	των.	των.
ɛι	ειναι.	ειχε	παρα.	?	?	του.	του.	του.
ει	ει.	ει	περ.	?	?	?	?	?
εν	εν.	ειν	περι.	η	η	?	?	?
ετ	ετ.	ειρ	πρ.	ω	ω	?	?	?
επι	επι.	ει	πι.	?	?	?	?	?
ετι	ετι.	?	στ	χ	χ	χρ.	χρ.	χρ.
εν	εν.	ει	στα.	ω	ω	ω.	ω.	ω.
ειν	ειν.	ει	στι.	ω	ω	?	?	?

De Divisione Literarum.

Septem sunt vocales, α , ϵ , η , i , \circ , u , ω .
Reliquæ omnes sunt Consonantes.

De Divisione Vocalium.

Vocales	Longæ, η , ω .
	Breves, ϵ , \circ .
	Ancipites, α , i , u .
	Mutabiles, α , ϵ , \circ .
	Immutabiles, η , i , u , ω .
	Præpositivæ, α , ϵ , η , i , o , u .
	Subjunctivæ, i , u .

Dicuntur longæ, quia suæ natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia modo producuntur, modo corripiuntur: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Præpositivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis: Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis subsequuntur.

De Diphthongis.

Diphthon- gi	Propriæ, αi , αu , ϵi , ϵu , $\circ i$, $\circ u$. valent, α , ϵ , i , \circ , u .
	Impropræ, α , η , \circ , ηu , $\circ i$, ωu . valent, α , i , o , iv , yi , ou .
	Mutabiles, αi , αu , $\circ i$.
	Immutabiles, ϵi , ϵu , $\circ u$.

Appellantur Propriæ, qui s'recte proununciantur, ut veteres prounicabant, duplēcēm sonū reddunt: Impropræ, quia simplicēm efficiunt sonū: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Divisione Consonantium.

Consonan- tes	Mutæ.
	Semivocales.

Mutæ.	Tenues, π , χ , τ .
	Mediæ, β , γ , δ .
	Aspiratæ, ϕ , χ , ς .

Dicuntur tenues, quia proferuntur minima spiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aspiratæ, quia maxima. Quoniam vero sola spiritus intensione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aspiratam sibi affinem.

Mutæ inter se affines	π , β , Φ , propter idem Labiorum.
	χ , γ , χ , instrumentum Palati.

Semivoca- les	Liquidæ, seu Immutabiles.
	Duplices.

Liquidæ, λ , μ , ν , ρ .

Nuncupantur Liquidæ, quia post Mutam postea quasi liquefunt: Immutabiles, quia non facile mutantur. ut aliae consonantes in inflexionibus nominum, & Verborum.

Duplices	σ , δ , ϑ , vel $\delta\sigma$.
	ξ valent $\kappa\sigma$, $\chi\sigma$, $\chi\tau$.

ψ	$\pi\sigma$, $\beta\sigma$, $\Phi\sigma$.

σ , Semivocalis est sex potestatis: nec Liquidæ, nec Duplex; credita non vera litera, sed potius similitus.

De Accentibus.

Accentus sunt tres: Acutus: $\Theta\circ\circ$, Dens: $\Gamma\circ\circ$: Gravis: $\tau\mu\circ\circ$, honor: Circumflexus: $\zeta\circ\circ\circ$, facio. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, & ante.

tepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt syllabam, Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεός ἡμῶν: sed τις interrogativum semper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo sunt: Lenis, sive tenuis, : ut εἰς
Asper, sive Densus: ut ὁ.

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo spiritum Lenem, vel Asperum accipit in principio: ut ἔρως, μονς: ἐκατὸν, centum. Omnes dictiones incipientes ab ὅ, vel ὅ aspirantur. Sed si in medio ε germinetur, prius Leni spiritu, alterum Aspero notatur, ut ἐφώσος, vale.

De Apostropho.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Reiciuntur per Apostrophum vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι: ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν: βάλομε ἐγώ, pro βάλομεν ἐγώ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis aut diphthongus Aspirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in suas Aspiratas: ut φ' οῦ, pro ἀπόστολος οὖν, pro νίκητα ἔλην.

De Partibus Orationis.

Octo sunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunction, Præpositio.

Numeri sunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Casus sunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Genera sunt tria: Masculinum, Femininum, Neutrum.

De

De Articulo.

Articulus duplex est: Præpositivus, ἐς, ἢ, τὸ, hic, hæc, hoc: apud Italos; il, la, lo: Subjunctivus, ὁ, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpositivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A. Mas. ὁ, το, τῷ, τὸν.	N. A. D. G. τῷ, τοῖν.	N. G. Dat. A. οἱ, τῶν, τοῖς, τὰς.
Fem. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταιν.	τι, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut. τό, το, τῷ, τῷ.	τῷ, τοῖν.	τα, τῶν, τοῖς, τα.

Articulus Subjunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A. Mas. ὁς, ὅ, ὅ, ὅν.	N. A. G. D. ὅ, οἶν.	N. G. Dat. A. οἱ, ὕν, οῖς, ὕς.
Fem. ἡ, ἵς, ὥ, ἵν.	ἥ, οἴν.	τι, ὕν, αῖς, ὕς.
Neut. ὁ, ὅ, ὅ, ὅ.	ὅ, οἶν.	α, ὕν, οῖς, ὕ.

De Nomine.

Nominum Declinationes sunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes simplicium sunt parasyllabi, id est non crescentes in genitivo: Quinta vero est imparasyllaba, in genitivo crescens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

S I M P L I C I U M.

Declinatio Prima.

Duas habet terminaciones, ας, & ης, generis tantum masculini, ut ὁ αἰεῖς, Αἴενας, ὁ χρύσης, Chrys-

ses,

ses: sed ὁ, οἱ λῃστὲς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνεῖας, Gen. τὸς αἰνεῖς, Dat. τῷ αἰνεῖᾳ, Acc. τοῦ αἰνεῖαυ, Voc. ὁ αἰνεῖα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ αἰνεῖαι, Genit. & Dat. τοῦν αἰνεῖαι.

Plur. Nom. οἱ αἰνεῖαι, Gen. τῶν αἰνεῖων, Dat. τοῖς αἰνεῖαις, Acc. τὰς αἰνεῖαις, Voc. ὁ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τὸς χρύσου, Dat. τῷ χρύσῳ, Acc. τοῦ χρύσην, Voc. ὁ χρύση.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ χρύσαι, Genit. & Dat. τοῦν χρύσαι.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τὰς χρύσας, Voc. ὁ χρύσαι.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuo in *av.*

In prima autem, & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima. Excipe tamen feminina a masculinis tertiae ducta, ut η ἀγία, τῶν ἀγίων.

De Dative.

Dativus singularis in quatuor primis Declinationibus habet semper subscriptum, scilicet α, η, φ, ρ, punctulo subjecto.

*Quædam nomina in *as* Dorice declinata formantur.* Gen. *in *z**, ut ὁ θωμᾶς, τὸς θωμᾶς.

De Vocativo.

Attice Vocativus est idem cum Nominativo, & Poetice nominativus pro vocativo usurpatur, & contra.

Exceptio.

Nomina in *της*, ut προφήτης, propheta; Gentilia. ut Σκύθης, Scytha; Poetica in *ης*, ut κανόπης, im-

pu-

pudens; Composita a πωλῶ, vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετέω metior, ut γεωμέτρης, terræ mensor; a τριβῶ tero, ut παιδοτριβῆς, puerorum præceptor, formant Vocativum in *a* breve, ut ὁ προφῆτας, ὁ σκύθας, &c.

Sing. Nom. ὁ κριτής, judex, Gen. τὸς κριτῆς, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τοῦ κριτήν, Voc. ὁ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κριτᾶ, Gen. Dat. τοῖς κριτῖαι.

Plural. Nom. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τὰς κριταῖς, Voc. ὁ κριταῖ.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminaciones, α, & η, generis feminini, ut ᾳ μῆσα, musa, ᾳ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ᾳ μῆσα, Gen. τῆς μῆσης, Dat. τῷ μέσῃ, Acc. την μέσαν, Voc. ὁ μῆσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μέσαι, Gen. & Dat. ταιν μέσαι.

Plur. Nom. αἱ μῆσαι, Gen. τῶν μέσων, Dat. ταῖς μέσαις, Acc. τὰς μέσας, Voc. ὁ μῆσαι.

Sing. Nom. ᾳ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῷ τιμῇ, Acc. την τιμὴν, Voc. ὁ τιμαῖ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τιμᾶ, Gen. & Dat. ταιν τιμᾶ.

Plural. Nom. αἱ τιμαῖ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμαῖς, Voc. ὁ τιμαῖ.

Sing. Nom. ᾳ λύτη, dolor, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῷ λύπῃ, Acc. την λύπην, Voc. ὁ λύτη.

Dual. Nom. Accus. Voc. τὰ λύτα, Gen. & Dat. ταιν λύται.

Plural. Nom. αἱ λύται, Gen. τῶν λυτῶν, Dat. ταῖς λύταις, Acc. τὰς λύταις, Voc. ὁ λύται.

Ecc.

Exceptio.

Finita in δα, θα, ει, & α purum, retinent in toto singulari z. Itaque Genitivus est in ες; Dativus in ε: Sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Νευσικά, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex Ἀθηνά, Νευσικά, μνά. His adde Θέλα, Thecla, Genit. in ες, Dat. ε. Dicitur α purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit z.

Sing. Nom. ἡ φίλια, amicitia, Gen. τῆς φίλιας, Dat. τῷ φίλῳ, Acc. τὴν φίλιαν, Voc. ὁ φίλια.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ φίλια, Gen. & Dat. ταῖς φίλιαι.

Plural. Nom. αἱ φίλιαι, Gen. τῶν φίλιῶν, Dat. ταῖς φίλιαι, Acc. ταῖς φίλιαι, Voc. ὁ φίλιαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῷ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γεφύραν, Voc. ὁ γεφύρα.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ γέφυρα, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.

Plural. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφύρων, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. ταῖς γεφύραις, Voc. ὁ γεφύραι.

Quædam nomina secunda Declinationis in Dative, & Accusativo singulari patiuntur Metaplasnum, ut ἀλη, pro ἀλῃ, robori, & plurima augenirr syllabis φι, & φιν, ut θύεψαν, θύεψι.

Declinatio tertia.

Duas continet terminaciones os, & ov. os masculini, fæminini, & communis generis; ov neutrius: ut ἐχετός, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ἐχετός, fructus, Gen. τῆς εχεπτής, Dat. τῷ εχεπτῷ, Acc. τὸν εχεπτόν, Voc. ὁ εχεπτός.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ εχεπτά, Gen. & Dat. τοῦν εχεπτοῦν.

Plural. Nom. οἱ εχεπτοί, Gen. τῶν εχεπτῶν, Dat. τοῖς εχεπτοῖς, Acc. ταῖς εχεπτάς, Voc. ὁ εχεπτοί.

Sing.

GRAMMATICES.

Sing. Nom. ὁ λόγος, sermo, Gen. τὸ λόγον, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὁ λόγος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ λόγῳ, Gen. & Dat. τοῖς λόγοις.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. ταῖς λόγοις, Voc. ὁ λόγοι.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἄμπελος, Dat. τῷ ἄμπελῳ, Acc. τὴν ἄμπελον, Voc. ὁ ἄμπελος.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ ἄμπελω, Gen. & Dat. ταῖν ἄμπελον.

Plural. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἄμπελων, Dat. ταῖς ἄμπελοις, Acc. ταῖς ἄμπελοις, Voc. ὁ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος, hic, & hæc homo, Gen. τός, καὶ τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀνθρώπον, Voc. ὁ ἀνθρώπος.

Dual. Nom. Accus. Voc. τῷ, καὶ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀνθρώποιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀνθρώποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Voc. ὁ ἀνθρώποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τὸ ξύλον, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸν ξύλον, Voc. ὁ ξύλον.

Dual. Nom. Accus. Voc. τῷ ξύλῳ, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. ταῖς ξύλα, Voc. ὁ ξύλα.

Poetice Dative, & Accusativus singularis, & Dative pluralis mutantur per Metaplasnum, ut παρθένος pro παρθένῳ, ἄστροι pro ἄστροι, σάββασι pro σαββάσιοι. Paucia patiuntur Apocopen, ut ἔρι pro ἔριον, lana: & nonnullis φι, & φιν adjungitur, ut σερπέφι pro σερ- τοῖς, exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminaciones, οἱ & οἱ. οἱ masculini, fæminini, & communis generis, & οἱ neutrius: ut οἱ μενέλαιοι, Menelaus, τὸ εὐρών, fertile. Sing.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεως, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὁ μενέλεως.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ μενέλιοι, Gen. & Dat. τοῖς μενέλεοι.

Plur. Nom. οἱ μενέλεων, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεοις, Acc. τοὺς μενέλεων, Voc. ὁ μενέλεων.

Sing. Nom. τὸ εὐγεων, Gen. τοῦ εὐγεων, Dat. τῷ εὐγεῳ, Acc. τὸ εὐγεων, Voc. ὁ εὐγεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ εὐγεῳ, Gen. & Dat. τοῖς εὐγεοιν.

Plural. Nom. τὰ εὐγεων, Gen. τῶν εὐγεων, Dat. τοῖς εὐγεοις, Acc. τὰ εὐγεων, Voc. ὁ εὐγεων.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusativum in ω: ut iāδως, ζω, Atho mons, ἦως, ἦω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κώς, κᾶ, Cos insula, λαγάς, λαγά, lepus.

Veteres Attici v finalem ex Accusativo removerunt, ut ἄνησ pro ἄνήσων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrini generis: τὸ χρέως, debitum.

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminaciones, quatuor vocales, α, ι, ο, υ, & quinque consonantes, ν, ξ, σ, ζ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτάν, Titan, Gen. τοῦ τιτάνος, Dat. τῷ τιτάνῃ, Acc. τὸν τιτάνα, Voc. ὁ τιτάν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ τιτάναι, Gen. & Dat. τοῖς τιτάνοι.

Plural. Nom. οἱ τιτάνει, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτάνοι, Acc. τοὺς τιτάνας, Voc. ὁ τιτάνει.

Sing. Nom. ἡ λαμπάς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῷ λαμπάδι, Accus. τὸν λαμπάδη, Voc. ὡ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ λαμπάδε, Gen. & Dat. τοῖς λαμπάδοιν.

Plu-

Plur. Nom. οἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. τοῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδης, Voc. ὡ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὡ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ σώματε, Gen. & Dat. τοῖς σωμάτοι.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὡ σώματα.

Accusativus definit in α.

Exceptiones.

Nomina in ις & ου, pura in genitivo, formant Accusativum in ιν, & ον, ut ὁ ὄφις, serpens, τὸν ὄφιν, ὁ βίτρους, racemos, τὸν βόρτρουν.

Gravitora in ις & ου, non pure declinata, utramque retinent terminationem, ι, & ον: ut η ἵψις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἴσιν, ὁ νέηλος, advena, τὸν νεήλυδα, & νέηλυν.

Nomina in αυς, & ους, formant Accusativum in αυν & ονν, ut γραῦς anus, γραῦν. βᾶς, bos, βᾶν, poetice βάα. Sed πᾶς, pes, habet πόδα, & ἐδας, dens, οδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αυτος, ut ὁ θόας, θέριος, Thoas: per ουτος, ut ὁ χαριεις, χαριειτος, gratiosus: per ουτος, ut ἡ γέρων, γέροντος, senex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὁ θεας ὁ χαριειν ὡ γέρον. Adjectiva tamen in εις habent Vocativum etiam in ει, ut ὁ χαριει.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nominia propria in ης: horum enim Vocativus similis est Nominativo: ut ὁ τύφας, τούφατος, ὁ τύφας,

Ιφιτης. Greca Graecias.

B.

τοῦ φίδεως, τοῦ Φέντρου, ὁ τοῦ φθείρος, ὁ τοῦ πλων, τοῦ γονός, ὁ τοῦ πλων: ὁ Κλήμης, ευτος, ὁ Κλήμης, Clemens: ὁ Οὐάλης, ευτος, ὁ Οὐάλης, Valens.

Adiectiva in *ην*; ut ὁ, καὶ ἡ τέρεν, τέρενος, tener, & Gravitona in *ως*, ut ἡ παντοκράτωρ, παντοκράτορος, omnipotens: & in *ας*. αντος, ut μέλας, μέλανος, niger: & in *ων*, ονος, ut δάιμων, δάιμονος, formant Vocativum ablato os Genitivi. ut ὁ τέρεν· ὁ παντοκράτορ· ὁ μέλαν· ὁ δάιμον.

Gravitona in *ηη* formant Vocativum in *ερ*, ut ἡ μήτηρ, mater, ὁ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατήρ, pater, ὁ δαῖς, levir, ὁ ἄντης, vir, ὁ σωτήρ, salvator, ὁ πάτερ, δάις, άντερ, σώτερ.

Nomina in *ευς*, & *εις* abiiciunt σ: ut βασιλεὺς, rex, ὁ βασιλεῦ, præter πᾶσι pes, ὁ πᾶς: (ambiguum id tamen in δύτης: & cæteris compositis) & ἀδεσ, dens, ὁ ἀδεσ, & participia δεσ, & γνέας.

Gravitona in *ις*, & *υς*, ut ὁ ὄφης, serpens; ὁ βότρης, botrus, & adiectiva acutitona in *υς*; ut ὁξὺς, acutus; itemque monosyllaba in *υς*, ut μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὁ ἐφι· ὁ βότρη· ὁ ὁξύ· ὁ μῦ. Substantiva acutitona in *ις*, & *υς*. ut πατητης, patria; ἡ χλαμύς, chlamys; retinent σ in Vocativo: ut ὁ πατητης, ὁ χλαμύς.

Nomen δ, καὶ ἡ ποιης, puer, & puella Vocativum habet, ὁ παιδη. Sed ejus composita retinent σ: ut δ, καὶ ἡ ἄποιη, expers liberorum, ὁ ἄποιη, ὁ καὶ ἡ ἔποιης, prole felix, ὁ εἰποιης.

De Dative Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dative singulari assumendo σ ante i, & abiiciendo δ, ι, ν, τ, vel a Nominativo singulari, addendo i in nominibus exentiibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἀρεψι. βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι. κόραξ, corvus κόραξι. Βεβος, Bebas. At πᾶς, pes, ποσι.

Cum

Cum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dative plurali, addendo i post ε, & ν post ο: ita ut, quæ habent in Dative singulari εντι, habeant in Dative plurali εντι· quæ vero οντι, habeant οντι: ut τιθέντι, τιθέσι. λέντι, λέσσι.

Nomina, qua Syncopen patiuntur, formant Dative pluralē in ασι, ut πατητης, πατητος, πατητοι· μητης, μητρος, μητροι. Sed in Accusativo singulari πατητηα, & μητηα, tantum leguntur; quia πατητη, patriam, & μητητη, matrem significant.

Datibus pluralibus in σι, & personis verborum desinētibus in ε, vel οι, itemque tertia personæ singulari verbi ειμι, additur ν, cum vocalis, vel diphthongus subsequitur: ut λέγων εἰκένοις: ἔτυπτεν αὐτον: τιθέντον εἰκένον. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonans subsequatur, præsertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo singulari mutando os in εσι, vel οσι: ut ηγεωσι, ηγεωσι, Ε ηγεωσι, heros, ἑπεος, ἑπεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in os additur Syllaba Φι, Ε Φιν: ut τὸ σῆδος, pectus, σῆδεσΦι. τὸ ὄφος, mons, ὄφεσΦι· τὸ ἔχος, currus ὄχεσΦι. In femininis vero in ων, abjicitur σ genitivi: ut ἡ κοτυληδῶν, κακα, κοτυληδόνος, κοτυληδονέΦι, ἡ μελεδῶν, cura, μελεδονόΦι.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκίπτη, pro σκέπτασμα, regmen. In Genitivo, τὸ σκίπτη, pro σκάπτωστος. In Dative τῷ δῶμα, pro δῶμα, rugna: παράκοιτι pro παρακοιτοιδι, uxori: τῷ ίδρεω, pro ίδρεωτι, sudori: In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα, τὸν ίδρεω pro ίδρεωτε, sudorem. In Vocativo. ὁ Δικοδάμης, pro Δικοδάμων, Laedamas. Αἰα, pro Αἰαν, Ajax.

N O M I N A

Ad confirmandum usum

Declinationum Simplicium.

Primæ.

ο τάριξ, <i>quaestor.</i>	ο μελιτοπώλης, <i>venditor melis.</i>
ο μεστιας, <i>Messias.</i>	ο ἀποκόλης, <i>equorum venditor.</i>
ο ἀρχίτης, <i>Anchises.</i>	ο σιριμέτης, <i>mensor frumenti.</i>
ο ἀκινάτης, <i>acinaces.</i>	ο ποιητης, <i>poeta.</i>
ο ποιητης, <i>poeta.</i>	ο μαθητης, <i>discipulus.</i>
ο ἀντρωπιστης, <i>adversarius.</i>	ο χαινικομέτρης. <i>qui chœnico metitur.</i>
ο προφήτης, <i>propheta.</i>	ο ἔικοτριβης, <i>verna.</i>
ο δεσποτης, <i>dominus.</i>	

Secundæ.

ἡ δόξα, <i>gloria.</i>	ἡ σελίνη, <i>luna.</i>
ἡ τράπεζα, <i>mensa.</i>	ἡ λήδα, <i>Leda.</i>
ἡ ἀρετη, <i>virtus.</i>	ἡ μάρθα, <i>Martha.</i>
ἡ ακανθα, <i>spina.</i>	ἡ μάχαιρα, <i>gladius.</i>
ἡ καρδια, <i>gaudium.</i>	ἡ σοφια, <i>Sapiencia.</i>
ἡ θύρα, <i>janua.</i>	ἡ ευσέθεια, <i>Pietas.</i>

Tertiæ.

ὁ θυμος, <i>animus.</i>	ἡ σύνοδος, <i>conuentus.</i>
ὁ φόβος, <i>tumor.</i>	ὁ και ή ἄτομος, <i>individuus.</i>
ὁ διδάσκαλος, <i>magister.</i>	τὸ χαλὸν, <i>bonefias.</i>
ὁ καὶ ή ἐνδοξος, <i>gloriosus.</i>	τὸ ἐγνον, <i>opis.</i>
ἡ ὁδος, <i>via.</i>	τὸ πρόβατον, <i>ovis.</i>
ἡ παρθένος, <i>virgo.</i>	ὁ, καὶ ή κεχησιμος, καὶ τὸ
ὁ, καὶ ή ισόμετρος, <i>aqualis</i>	χεισιμον, <i>utilis,</i> & uti- mensura.

Quartæ.

ὁ νεως, <i>templum.</i>	ὁ ἄνεος, <i> tacitus.</i>
ὁ λεως, <i>populus.</i>	ὁ ρινόκερος, <i>rhinoceros.</i>

GRAMMATICES.

ἐ νικήλεως, <i>Nicolaus.</i>	ὁ, ἡ ηδίκερως, <i>biconcis.</i>
ὁ ἀνδρόγεος, <i>Androgeos.</i>	ὁ, ἡ ηνάντλεως, <i>plenus,</i> a. ἡ ἀλως, <i>area.</i>
ἡ γάλως, <i>glos.</i>	τὸ ηνώγεων, <i>cenaculum.</i>
ὁ, ἡ ηβαθύρεως, <i>profundus.</i>	τὸ ηνέπλεων, <i>plenum.</i>

Quintæ.

In qua, ut varia sunt terminationes Nominativi, ita etiam varia sunt vocales, & consonantes sunt ante os, Genitivi.

η. τὸ γράμμα, <i>tos,</i> <i>litera.</i>	ὁ ἀνυξ, <i>ακρος,</i> <i>rex.</i>
ι. τὸ μέλι, <i>itos,</i> <i>mel.</i>	ὁ ἄρπαξ, <i>azys,</i> <i>rapax.</i>
υ. τὸ γόνυ, <i>uos,</i> <i>genu.</i>	ἡ θειξ, <i>teixos,</i> <i>capillus.</i>
ο. τὸ άσυ, <i>eos,</i> <i>urbs.</i>	ἡ πλέυρη, <i>υγος,</i> <i>ala.</i>
ω. ἡ λητω, <i>oos,</i> <i>Latona.</i>	ἡ ονυξ, <i>υχος,</i> <i>unguis.</i>
εν. ἡ παιαν, <i>enos,</i> <i>Paeon.</i>	ἡ ξιλόπηξ, <i>ekos,</i> <i>vulpes.</i>
ην. τὸ τύφνη, <i>avros,</i> <i>quod verberavit.</i>	η. ἡ δάκηρη, <i>agros,</i> <i>uxori.</i>
εν. τὸ τίσεν, <i>euros,</i> <i>tenerum.</i>	τὸ ηπαρ, <i>atos,</i> <i>hepar.</i>
το. τὸ χαριεν, <i>euilos,</i> <i>gratiosum.</i>	ὁ Φθειρ, <i>eigos,</i> <i>pediculus.</i>
ην. ὡ ἐλληνη, <i>ηνος,</i> <i>Græcus.</i>	ἡ χειρ, <i>ειρις,</i> <i>manus.</i>
ον. ὡ ποιμην ἐνος, <i>pastor.</i>	η. ὡ ηης, <i>ηρος,</i> <i>vermis.</i>
ην. ὡ ἀκτιν, <i>ηνος,</i> <i>radius.</i>	ὁ σωτηρ, <i>ηρος,</i> <i>servator.</i>
ον. τὸ μεζην, <i>ovos,</i> <i>majus.</i>	ὁ αιθηη, <i>έρος,</i> <i>ether.</i>
το. τὸ τύπτον, <i>ortos,</i> <i>verbēranc.</i>	ὁ ανηη, <i>έρος,</i> & ἀνδρος, <i>vir.</i>
εν. τὸ δίπνη, <i>odos,</i> <i>bipes.</i>	ορ. τὸ ηπορ, <i>ορος,</i> <i>cor.</i>
το. τὸ τυπον, <i>οννρος,</i> <i>verbēraturum.</i>	ηρ. ο. ἡ ημάρετηρ, <i>υρος,</i> <i>ter-</i> <i>stis.</i>
ην. ὡ μέστον, <i>υνος,</i> <i>turris.</i>	ορ. ὡ Φωρ, <i>ωρος,</i> <i>fur.</i>
το. τὸ ζευγνην, <i>υντρος,</i> <i>jungens.</i>	ὁ Εκτηρ, <i>ορος,</i> <i>Hector.</i>
ον. ὡ κλαν, <i>ωνος,</i> <i>ramus.</i>	τὸ ιδωρ, <i>ατος,</i> <i> aqua.</i>
ηη. ὡ κελιδων, <i>όνος,</i> <i>hirundo.</i>	η. ὡ Αιας, <i>ανρος,</i> <i>Ajax.</i>
οη. ὡ ξενοφων, <i>ωντος</i> <i>Xeno-</i> <i>phon.</i>	ὁ μέλας, <i>υνος,</i> <i>niger.</i>
ηη. ὡ δράκων, <i>οντος,</i> <i>draco.</i>	ἡ μονάς, <i>άδος,</i> <i>unitas.</i>
οη. ὡ θάραξ, <i>ανρος,</i> <i>thorax.</i>	τὸ γῆρας, <i>αντος,</i> <i>senectus.</i>

avs. ἡ ναῦς, vel νῆσος, αῖος,
 νελῆνος, navis.
 es. ὁ κτέινεις, εὐρός, peccaten.
 ὁ χαριεῖς, εὐρός, gratius.
 ἡ κλεῖς, εἰδός, clavis.
 os. ὁ βασιλεὺς, εἶος, rex.
 ης ἡ ἐθῆς, ητρος, vestis.
 ὁ τιμῆς, ητρος, honoratus.
 οἱ Κλήμης, evros, Clemens.
 οἱ Δημοσθένης, eos, Demosthenes.
 is. ὁ ὄφης, iοs, serpens.
 ὁ Πάρης, idos, Paris.
 o, ς ἡ ὄψις, idos, avis.
 os. τὸ τείχος, eos, murus.
 τὸ τερνόφης, ὄτος, quod
 verberavit.
 os. ὁ, ς ἡ βύς, οὖς, bos.
 οἱ πλακές, εὐτρος, placenta.

ὁ ὄδης, οὐτρος, dens.
 ὁ πτής, οδός, pes.
 τὸ ς, ωτρος, auris.
 ου. ὁ μῦς, μυος, mus.
 ἡ πέλεκυς, εως, securis.
 ὁ χλαζμός, ιδος, oblamys.
 ὁ ζευγνύς, ούτρος, jungens.
 η κόρους, υθος, galea.
 ο. ὁ γέλως, ωτος, rufus.
 η αἰδώς, οός, pudor.
 ὁ Γεῶς, ωώς, Trojannus.
 οι. ὁ ἄλς, λός, sal.
 η ἄλς, λός, mare.
 ου. η ἔρμηνος, νθος, tinea.
 ος. ὁ, ς ἡ μάκρης, ετρος, bea-
 tus.
 ου. ὁ ὄψις, πός, vulnus.
 οι. Ἀραβή, βος, Arabs.
 η κατήλιψ, φος, scala.

CONTRACTORUM.

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ syllaba contrahuntur in unam, vel Synæstesi, cum duæ vocales in unam sita coeunt, ut ambæ sérventur, ut τείχαι, τέχαι, vel Crafti, cum mutatur vel utraque vocalis; ut τείχεαι, τείχη vel altera; ut τειχίσων, ῥῶ.

Declinatio Prima.

Tres continent terminaciones, in ης masculini, feminini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, η τρίηνος, triremis, ὁ, ς ἡ ἀληθῆς, verus, vera: in οις, & os neutrius: ut τὸ σαφὲς, manifestum: τὸ τείχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τὸ Δημοσθένεος, νης, Dat. τῷ Δημοσθένῃ, νει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὁ Δημοσθένεις.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ Δημοσθένεις, νη, Gen. & Dat. τοῦ Δημοσθένεον, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθένων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τὰς Δημοσθένεις, νεις, Voc. ὁ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τρίηνος, triremis, Gen. τῆς τρίηνος, εης, Dat. τῇ τρίηνει, εει, Acc. τὸν τρίηνα, εη, Voc. ὡ τρίηνες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τρίηνες, εης, Gen. & Dat. τοῦ τριηνέον, εοῖν.

Plural. Nom. οἱ τριηνεῖς, εεις, Gen. τῶν τριηνέον, εῶν, Dat. τοῖς τριηνεσι, Acc. τὰς τριηνεις, εεις, Voc. ὡ τριηνεες, εεις.

Sing. Nom. ὁ, ς ἡ ἀληθῆς, verus, a, Gen. τῷ, ς τῆς
 ἀληθείας, θεις, Dat. τῷ, ς τῇ ἀληθείᾳ, θει, Acc. τὸν, ς τὴν
 ἀληθεία, θη, Voc. ὁ ἀληθῆς, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, ς ταὶ ἀληθεῖς, θης, Gen. &
 Dat. τοῖν, ς τοῖν ἀληθείον, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ς ἡ ἀληθεῖς, θεις, Gen. τῶν ἀληθέων,
 θῶν, Dat. τοῖς, ς τοῖς ἀληθείσι, Acc. τῷς, ς τῷς ἀληθείας,
 θεις, Voc. ὁ ἀληθεῖς, θει.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifestum, Gen. τῷ σαφέον, Φεις, Dat. τῷ σαφεῖ, Φει, Accus. τὸ σαφές, Vocat. ὁ σα-
 φές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ σαφέες, Φη, Gen. & Dat.
 τοῦ σαφείον, Φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, Φη, Gen. τῶν σαφέων, Φῶν,
 Dat. τοῖς σαφέσι, Accus. τὰ σαφέα, Φη, Vocat. ὁ σα-
 φέα, Φη.

Sing. Nom. τὸ τείχος, murus, Gen. τῷ τείχεον, χεις,
 Dativ. τῷ τείχει, χει, Accusat. τὸ τείχος, Vocat. ὁ τεί-
 χος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ τείχεες, χη, Gen. & Dat.
 τοῦ τειχείον, χοῖν.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν,
 Dat. τοῖς τειχεσι, Accus. τὰ τείχεα, χη, Vocat. ὁ τείχεα,
 χη.

R E G U L A.

Nomina propria hujus declinationis habent non-nunquam terminationem primæ simplicium in quibusdam casibus, ut τὸν Ἀριστοφάνην, οἱ Ἀριστοφάναι, τὰς Ἀριστοφάνας, & τὸν Σωκράτην, ὁ Σωκράτης unde latínū, της, septennis, τὸς ἑπτατέρας.

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accusativo α, ut οἱ, ζήνφυς, ingeniosus, Accus. τὸν, ζὴν εὐφυία, εὐφυζ.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminations, ις, masculini; & fœminini generis: ut ὁ ὄφις, serpens, ἡ λέγεις dictio: & neutrius: ut τὸ σινητι finapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τὸς ὄφιος, Dat. τῷ ὄφι, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὁ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. ταὶ ὄφιες, φι, Gen. & Dat. τοῖν ὄφιοιν.

Plur. Nom. εἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὄφιων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὁ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέγεις, dictio, Gen. τῆς λέγιας, Dat. τῇ λέξῃ, λέξι, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὁ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. ταὶ λέξιες, ξι, Gen. & Dat. τοῖν λέξιν.

Plur. Nom. εἱ λέξιες, λέξις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. τοῖς λέξιοι, Accus. τοὺς λέξιας, ξις, Vocat. ὁ λέξιες, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σινητι, Gen. τὸς σινητίος, Dat. τῷ σινήτῃ, Accus. τὸν σινητι, οἱ σινητι, Voc. ὁ σινητι,

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ σινήτῃ, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινητοιν.

Plur. Nom. τῷ σινήτᾳ, σινητι, Gen. τῶν σινητίων, Dat. τοῖς σινήτοις, Accus. τῷ σινήτᾳ, πι, Vocat. ὁ σινήτᾳ, πι.

R E G U L A.

Inflexio Attica multo usitatorius.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τὸς ὄφεος, Dat. τῷ ὄφει, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὁ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷς ὄφεες, φη, Gen. & Dat. τοῖν ὄφεοιν, ὄφεων.

Plur. Nom. οἱ ὄφεοις, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς ὄφεοις, Acc. τοὺς ὄφεοις, φεις, Voc. ὁ ὄφεοις, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει, ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὁ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ λέξεες, ξη, Gen. & Dat. τοῖν λέξεοιν, λέξεων.

Plural. Nom. εἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λεξεων, Dat. τοῖς λέξεσι, Accus. τοὺς λέξεας, ξεις, Vocat. ὁ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σινητι, Gen. τὸς σινητεως, Dat. τῷ σινήτῃ, νήτῃ, Acc. τὸν σινητι, Voc. ὁ σινητι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ σινήτῃ, νήτῃ, Gen. & Dat. τοῖν σινητεοιν, νήτεων.

Plur. Nom. τῷ σινήτᾳ, νήτῃ, Gen. τῶν σινητεων, Dat. τοῖς σινητεοι, Accus. τῷ σινήτᾳ, νήτῃ, Vocat. ὁ σινήτᾳ, πι.

Declinatio Tertia.

Unicam habet terminationem in εος, generis masculini tantum: ut βασιλεύς, τεχ.

Sing. Nom. οἱ βασιλεύς, Gen. τὸς βασιλέος, Attic. εώς, Dat. τῷ βασιλέι, λει, Accus. τὸν βασιλέα, Vocat. ὁ βασιλεύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ βασιλέες, λει, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.

Plur. Nom. οἱ βασιλεύς, λεις, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεύσι, Accus. τοὺς βασιλέας, λεις, Voc. ὁ βασιλέες, λεις.

Exceptio.

Genitivus in *īos*, non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante *īos*, vocalem, vel diphthongum habent: ut *πειρικείος*, Piraeus: *τὸ πειρικίων*, πειρικῶν, *σειρήειος*, Strieus, *τὸ σειρίων*, σειρῆων, ὁ *χοῖος*, congius, *τὸ χοίων*, χοῶς. Eadem Accusativum contrahunt in *ā*: *τὸν πειρικιαῖ*, *τὸν σειρίᾳ*, *τὸν χοῖῳ*.

Declinatio quarta.

Duas habet terminaciones, in *ω*, & *ων*: generis tantum feminini: ut *ἡ λητώ*, latona: *ἡ αἰδώς*, vercundia.

Sing. Nom. *ἡ λητώ*, Gen. *τῆς λητός*, *τᾶς*, Dat. *τῷ λητῷ*, *τοῖ*, Acc. *τὴν λητόν*, *τῷ*, Voc. *ὦ λητοῦ*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὰ λητώ*, Gen. & Dat. *τοῦ λητοῦ*.

Plur. Nom. *ἱλητοί*, Gen. *τῶν λητῶν*, Dat. *τοῖς λητοῖς*, Acc. *τὰς λητάς*, Voc. *ὦ λητοί*.

Sing. Nom. *ἡ αἰδώς*, Gen. *τῆς αἰδός*, *αἰδῆς*, Dat. *τῷ αἰδοῖ*, *αἰδοῖ*, Acc. *τὴν αἰδόν*, *αἰδῶ*, Voc. *ὦ αἰδοῖ*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὰ αἰδῶ*, Gen. & Dat. *τοῦ αἰδοῦ*.

Plur. Nom. *αἱ αἰδοῖ*, Gen. *τῶν αἰδῶν*, Dat. *τοῖς αἰδοῖς*, Acc. *τὰς αἰδῆς*, Voc. *ὦ αἰδοῖ*.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis sequuntur formam tertiae Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui definit in *οῖ*.

Declinatio Quinta.

Duas complectuntur terminaciones, in *ας* purum, & *εας*, generis neutrius tantum: ut *τὸ κρέας*, caro; *τὸ κέρας*, cornu. Ex inflexione communis, quæ est in *ατος*, Jonice eximitur *τ*; deinde Attice fit contractio in genitivis quidem per *ω*, in reliquis autem casibus per *α*.

Sing.

Sing. Nom. *τὸ κρέας*, Gen. *τὸ κρέατος*, κρέας, κρέως, Dat. *τῷ κρέατι*, κρέαι, κρέα. Accus. *τὸ κρέας*, Vocat. *ὦ κρέας*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὼ κρέατε*, κρέας, κρέα, Gen. & Dat. *τοῖν κρέατοιν*, κρέασιν, κρέαν.

Plur. Nom. *τὰ κρέατα*, κρέας, κρέα, Gen. *τῶν κρέατων*, κρέασιν, κρέων, Dat. *τοῖς κρέασι*, Acc. *τὰ κρέατα*, κρέας, κρέα, Voc. *ὦ κρέατα*, κρέας, κρέα.

Sing. Nom. *τὸ κέρας*, Gen. *τὸ κέρατος*, κέρας, κέρως, Dat. *τῷ κέρατι*, κέραι, κέρα, Accus. *τὸ κέρας*, Vocat. *ὦ κέρας*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὼ κέρατε*, κέρας, κέρα, Gen. & Dat. *τοῖν κέρατοιν*, κέρασιν, κέραν.

Plural. Nom. *τὰ κέρατα*, κέρας, κέρα, Gen. *τῶν κέρατων*, κέρασιν, κέρων, Dat. *τοῖς κέρασι*, Acc. *τὰ κέρατα*, κέρας, κέρα, Voc. *ὦ κέρατα*, κέρας, κέρα.

*Ad confirmandum usum**Nominum Contractorum.**Primæ.*

<i>ὁ καλλιθέης</i> , Callisthenes.	<i>ὁ</i> , <i>ἢ</i> <i>ἡ εὐπρεπής</i> , excellens.
<i>ὁ σωτηρής</i> , Sosigenes.	<i>τὸ ευπρεπὲς</i> , decorum.
<i>ὁ σωκράτης</i> , Socrates.	<i>τὸ ιππωμανὲς</i> , Hippomanes.
<i>ὁ</i> , <i>ἢ</i> <i>ἡ εὐπεβῆς</i> , pīnus, a.	<i>τὸ ἀλγός</i> , dolor.
<i>ἡ δίηγης</i> , biremis.	<i>τὸ μέρος</i> , pars.
<i>ἡ τετράγης</i> , quadriremis.	<i>τὸ πέλαγος</i> , pelagus.

Secundæ.

<i>οἱ φίνεις</i> , auriga.	<i>ἡ γνῶσις</i> , cognitio.
<i>οἱ πρύτανες</i> , praefectus.	<i>ἡ ὀλγεσις</i> , electio.
<i>οἱ</i> , <i>ἢ</i> <i>ἡ νῆσις</i> , jejunus.	<i>ἡ ἀποκάλυψις</i> , revelatio.
<i>ἡ πόλις</i> , civitas.	<i>ἡ γένεσις</i> , generatio.
<i>ἡ κρίσις</i> , judicium.	<i>ἡ ἀνάστασις</i> , resurrectione.
<i>ἡ φύσις</i> , natura.	<i>τὸ νῆστι</i> , jejunium.

Tertiae.

οὐγονέας, *parens*.
εὐτομέας, *sector*.
εὐκομέας, *pastor*.
εὐχαλκέας, *excusor*.
εὐκλοπέας, *fur*.
εὐφορέας, *bajulus*.

οὐφονέας, *homicida*.
οὐσυγραφέας, *scriptor*.
οὐγραμμάτεας, *scriba*.
οὐάνατροπέας, *eversor*.
οὐάρχιερέας, *Pontifex*.
οὐκεραμέας, *figulus*.

Quartæ.

ἡ ἡρώ, *Ero*.
ἡ ἀκτώ, *Acco*.
ἡ σαρδώ, *Sardinia*.
ἡ κλωσώ, *Clorho*.
ἡ κλεώ, *Clio*.
ἡ ία, *Io*.

ἡ σαπφώ, *Sappho*.
ἡ δίδω, *Dido*.
ἡ κοτοτώ, *Cocyte*.
ἡ ερατώ, *Erato*.
ἡ καλλισώ, *Callisto*.
ἡ καλυψώ, *Calipso*.

Quintæ.

τὸ πάνχρεας, *Pancreum*.
τὸ ἀρτόχρεας, *Artocreas*.
τὸ γέρεας, *præmium*.
τὸ κτέρεας, *res possejfa*.

τὸ τέργας, *signum*.
τὸ γῆρας, *senectus*.
τὸ πέργας, *terminus*.
τὸ πέρης, *finis*.

De Adjectivis.

Nomina Adiectiva in tres classes distribuantur. Alia
habent tres articulos, & tres terminations; alia tres
articulos, & duas terminations; alia tres articulos,
& unam terminationem.

Adiectiva trium Articulorum, & trium
terminationum.

Habent ma-	sculinum in	{ os	{ η	{ ov
	fœminini-	{ as	{ α	{ eu
	num in	{ eis	{ εσσα	{ ει
		{ us	{ εια	
				Sing.

GRAMMATICES.

Masculin. Sing. Nom. ὁ καλός, *pulcher*, ἡ καλὴ, *τὸ καλὸν*, Gen. τὸ καλόν, τῆς καλῆς, τῷ καλῷ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλόν, τήν καλήν, τόκαλον, Voc. ὁ καλέ, καλή, καλὸν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλῶ, τὰ καλὰ τὼ καλῶ, Gen. & Dat. τοῖν καλοῖν, τοῖν καλῶν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοί, οἱ καλλῆ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, τοῖς καλλῆσι, τοῖς καλοῖς, Accus. τὲς καλῆς, τὰς καλᾶς, τὰ καλά, Vocat. ὁ καλοί, καλῆ, καλᾶ.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πᾶς, *omnis*, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τῆς παντὸς, τῆς πάστης, τῆς παντὸς, Dat. τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, Voc. ὁ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε, Gen. & Dat. τοῖν παντοῖν, τοῖν πάσαι, τοῖν παντοῖ.

Plur. Nom. οἱ πάντες, οἱ πάσι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πάσων, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πάσοι, τοῖς πάντοι, Acc. τοῖς πάντας, τοῖς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὁ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Masculin. Sing. Nom. ὁ χαρίεις, *gratiosus*, ἡ χαρίει-

& neutr. σα, τὸ χαρίειν, Gen. τὸ χαρίεντος, τῆς χαρίε-

s. Simplic. σης, τῆς χαρίεντος, Dativ. τῷ χαρίεντι, τῇ χα-

feminin. 2. ριεῖσσῃ, τῷ χαρίεντι, Accus. τὸν χαρίεντα, τὴν χαρίεσσαν, τὸ χαρίειν. Voc. ὁ χαρίεις, & χαρίει,

χαρίεσσα, χαρίειν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαρίεντε, τὰ χαρίεσσα, τῷ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαρίεντοι, τοῖν χαρίεσσοι, τοῖν χαρίεντοι.

Plural. Nom. οἱ χαρίεντες, οἱ χαρίεσσοι, τὰ χαρίεντα, Gen. τῶν χαρίεντων, τῶν χαρίεσσῶν, τῶν χαρίεντων, Dat. τοῖς χαρίεισι, τοῖς χαρίεσσοις, τοῖς χαρίεσσοι. Accus. τὲς χα-
ριεῖσσας, τὲς χαρίεντας, τὰ χαρίεντα, Voc. ὁ χαρίεντες, χα-
ριεῖσσα, χαρίεντα.

Masculin.

Sing. Nom. ἡ ὄξος, acutus, ἡ ὄξεια, τὸ ὄξον,
& neutr. Gen. τὸ ὄξειον, τῆς ὄξειας, τὸ ὄξεον, Dat. τῷ ὄξειον,
3. Simplic. τῇ ὄξειᾳ, τῷ ὄξει, Acc. τὸν ὄξον, τὴν ὄξειαν,
fam. est. 2. τὸ ὄξον, Voc. ὁ ὄξος, ὄξεια, ὄξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ὄξεα, τὰ ὄξεια, τὰ ὄξεις, Gen.
& Dat. τοῖν ὄξειν, ταῦν ὄξειν, τοῖν ὄξειν.

Plur. Nom. οἱ ὄξεις, οἱ ὄξειαι, οἱ ὄξεια, Gen. τὰν ὄξειαν,
 τῶν, ὄξεων, τῶν ὄξεων, Dat. τοῖς ὄξεις, τοῖς ὄξεισις,
 τοῖς ὄξεισι, Acc. τὰς ὄξεας, τὰς ὄξειας, τὰς ὄξεις, Voc. ὁ
 ὄξεις, ὄξεια, ὄξει.

Exceptiones.

Adjectiva in *os* purum, & *es*, formant femininum, per *a*: ut ὁ ἄρτος, ἡ ἄργια, τὸ ἄγιον, sanctus, ὁ ἀνθρώπος, ἡ ἀνθρώπη, τὸ ἀνθρώπιον, floridus; præter ὁ ὄγδοος, ἥ ὄγδη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἀπλός, ἡ ἀπλόη, τὸ ἀπλόον, simplex, & quæ huic affiniæ sunt, διπλός, duplex, triplōs, triplois, tetraplois, quadruplois, &c. Quorundam neutra sunt in *o*, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius: ὁ τηλικύτος, ἡ τηλικύτη, τὸ τηλικύτο, tantus; ὁ τοιότος, ἡ τοιότη, τὸ τοιότο, tam magnus, vel tam multus; ὁ τοιότος, ἡ τοιότη, τὸ τοιότο, talis: & tria pronomina, *>this*, *that*, *these*, *those*, hic: *whis*, *whet*, *whis*, ipse: ἐκένος, ἐκένη, ἐκένο, ille: quanquam passim etiam neutra sunt τηλικύτον, τοιότον, τοιότον, πρὸ τὸ αὐτό, τητοί, pro τητοί. Reperitur & simplex αὐτὸν pro αὐτῷ.

Adjectivum ὁ μέγας, *magnus*, variat alicubi.

Masculin.

Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen.
& neutr. τὰ μεγάλα, τῆς μεγάλης, τὸ μεγάλον, Dat. τῷ
3. Simplic. μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν,
fam. 2. τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὁ μέγας, μεγάλη, μέγχη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μεγάλω, τὰ μεγάλα, τὰ μεγάλω, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλοιν, ταῦν μεγάλοιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plur.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, ἡ μεγάλη, τὰ μεγάλα, Gen.
 τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς με-
 γάλοις, τοῖς μεγάλοις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τὰς μεγάλας,
 τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὁ μεγάλοι, μεγάλοι, με-
 γάλη.

Participia passiva, & activa in *eis*, habent femininum in *eis*, neutrum in *eu*: ὁ τυφεῖς, ἡ τυφεῖσα, τὸ τυφεῖν, verberatus: ὁ τιθεῖς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθεῖν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibusdam casibus peculiare habet inflexionem.

Masculin.

Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, Gen.
& neutr. τὰ πολλά, τῆς πολλῆς, τὸ πολλόν, Dat. τῷ πολ-
3. Simplic. λῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Accus. τὸν πολὺν,
fam. 2. τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ, Vocat. ὁ πολὺ, πολλή,
 πολὺ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ πολλά, τὰ πολλά, τὰ πολλά, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῦν πολλοῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plur. Nom. οἱ πολλοί, ἡ πολλή, τὰ πολλά, Gen. τὰν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, τοῖς πολλοῖς, τοῖς πολλοῖς, Accus. τὰς πολλάς, τὰς πολλάς, τὰ πολλά, Vocat. ὁ πολλοί, πολλή, πολλά.

Exempla Adjectivorum.

Primæ Classis.

ὁ ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, bonus, a, ut.

ὁ κακός, ἡ κακὴ, τὸ κακόν, malus, a, ut.

ὁ χαλεπός, ἡ χαλεπὴ, τὸ χαλεπόν, difficultis, e.

ὁ κενός, ἡ κενὴ, τὸ κενόν, vacuus, cua, ut.

ὁ κοινός, ἡ κοινὴ, τὸ κοινόν, novus, a, ut.

ὁ κοινός, ἡ κοινὴ, τὸ κοινόν, communis, e.

ὁ κοῖλος, ἡ κοῖλη, τὸ κοῖλον, caecus, a, ut.

ὁ λίθινος, ἡ λίθινη, τὸ λίθινον, lapideus, a, ut.

ὁ ἔκαστος, ἡ ἔκαστη, τὸ ἔκαστον, quisque, quiaque, quodque.

οὐ κατόματος, η ἀυτομάτη, τὸ κατόματον, *spontaneus*, *a*, *um*.
 οὐ μέλας, η μέλανα, τὸ μέλαν, *niger*, *gra*, *grum.*
 οὐ τάλας. η τάλανα, τὸ τάλαν, *miser*, *ra*, *rumb.*
 οὐ ἄπας, η ἄπτασ, τὸ ἄπταν, *omnis*, *omne.*
 οὐ σύμπατος, η σύμπατος, τὸ σύμπατον, *universus*, *a*, *um.*
 οὐ τύφας, η τύφασα, τὸ τύφαν, *qui*, *qua*, *quod verberarit.*
 οὐ λέξας, η λέξασα, τὸ λέξαν, *qui*, *qua*, *quod dixit.*
 οὐ τιμήσας, η τιμήσατο, τὸ τιμῆν, *melleus*, *a*, *um.*
 οὐ δαχνήσας, η δαχνήσασα, τὸ δαχνήν, *laureus*, *a*, *um.*
 οὐ Φοινίκεας, η Φοινίκεσσα, τὸ Φοινίκην, *purpureus*, *a*, *um.*
 οὐ Φοινίκεας, η Φοινίκεσσα, τὸ Φοινίκεον, *punicus*, *a*, *um.*
 οὐ γραφθεῖσα, η γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, *scriptus*, *a*, *um.*
 οὐ μεριθεῖσα, η μεριθεῖσα, τὸ μεριθὲν, *divisus*, *a*, *um.*
 οὐ θεῖσα, η θεῖσα, τὸ θὲν, *qui*, *qua*, *quod posuit.*
 οὐ εἰσ, η εἰσα, τὸ ἐν- *qui*, *qua*, *quod misit.*

οὐ βαρύς, η βαρεῖα, τὸ βαρῦν, *gravis*, *e.*
 οὐ βαθύς, η βαθεῖα, τὸ βαθῦν, *profundus*, *a*, *um.*
 οὐ ἡδύς, η ἡδεῖα, τὸ ἡδὺν, *suaevus*, *e.*
 οὐ δασύς, η δασεῖα, τὸ δασύν, *densus*, *a*, *um.*
 οὐ βραδύς, η βραδεῖα, τὸ βραδῦν, *tardus*, *a*, *um.*
 οὐ βραχύς, η βραχεῖα, τὸ βραχῦν, *brevis*, *e.*
 οὐ πλατύς, η πλατεῖα, τὸ πλατῦν, *latus*, *a*, *um.*
 οὐ ἐλαχύς, η ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχῦν, *parvus*, *a*, *um.*
 οὐ ἡμίσυς, η ἡμίσεια, τὸ ἡμίσυν, *dimidius*, *a*, *um.*
 οὐ ἴδιος, η ἴδια, τὸ ἴδιον, *privatus*, *a*, *um.*
 οὐ δημόσιος, η δημόσια, τὸ δημόσιον, *publicus*, *a*, *um.*
 οὐ ἄξιος, η ἄξια, τὸ ἄξιον, *dignus*, *a*, *um.*
 οὐ ὅστος, η ὅσια, τὸ ὅσιον, *justus*, *a*, *um.*
 οὐ τέλεος, η τελεῖα, τὸ τέλεον, *perfectus*, *a*, *um.*
 οὐ ἀρχάριος, η ἀρχάρια, τὸ ἀρχάριον, *antiquus*, *a*, *um.*
 οὐ ὅμοιος, η ὅμοια, τὸ ὅμοιον, *similis*, *e.*
 οὐ ἀστεῖος, η ἀστεία, τὸ ἀστεῖον, *urbanus*, *a*, *um.*
 οὐ δίκαιος, η δίκαια, τὸ δίκαιον, *justus*, *a*, *um.*

οὐ ιεράς, η ιερὰ, τὸ ιερὸν, *sacer*, *ra*, *rumb.*
 οὐ λαμπτέος, η λαμπτέα, τὸ λαμπτέον, *splendidus*, *a*, *um.*
 οὐ μικρός, η μικρά, τὸ μικρὸν, *parvus*, *a*, *um.*
 οὐ μακρός, η μικρά, τὸ μακρὸν, *longus*, *a*, *um.*
 οὐ πονηρός, η πονηρά, τὸ πονηρὸν, *malignus*, *a*, *um.*
 οὐ Φοβερός, η Φοβερά, τὸ Φοβερὸν, *formidabilis*, *le.*
 οὐ πίερος, η πίερα, τὸ πίερον, *pinguis*, *e.*
 οὐ ἔτερος, η ἔτερα, τὸ ἔτερον, *alter*, *a*, *um.*
 οὐ πρότερος, η πρότερα, τὸ πρότερον, *prior*, *prius.*
 οὐ ὕστερος, η ὕστερα, τὸ ὕστερον, *posterior*, *us.*

Adiectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

os	ov
os	or
as	av
is	i
Habent masculi- num, & femi- nū in	ην νο- τριū in
us	eu
ys	sv
uv	ov
ap	op
ης	ες

Masculin. Sing. Nom. οὐ, καὶ η ἐνδοξος, καὶ τὸ ἐνδοξον,
 & neur. gloriofus, Gen. τῷ καὶ τῆς, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Dat.
 3. Simplic. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν
 femin. 2. καὶ τὸ ἐνδόξον, Voc. οὐ ἐνδοξε, καὶ ω ἐνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ τοῖν, καὶ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἐνδόξοι, καὶ τὰ ἐνδόξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, καὶ τοῖς, καὶ τοῖς ἐνδόξοις, Accus. τὸς, καὶ τὰς ἐνδόξας, καὶ τὰς ἐνδόξα, Voc. ὁ ἐνδόξοι, καὶ ὁ ἐνδόξα.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ κατάπλεως, καὶ τὸ κατά-
plicium. πλεων, expletus, a, utm. Gen. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῆς κατάπλεων, Dat. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ κατάπλεω, Accus. τὸν, καὶ τὸν, καὶ τὸ κατάπλεων, Voc. ὁ κατάπλεως, καὶ ὁ κατάπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ κατάπλεω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ τοῖν, καὶ τοῖν κατάπλεων.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατάπλεων, καὶ τὰ κατάπλεων, Gen. τῶν κατάπλεων, Dat. τοῖς, καὶ τοῖς, καὶ τοῖς κατάπλεων, Acc. τὸς, καὶ τὰς, καὶ τὰ κατάπλεων, Voc. ὁ κατάπλεων, καὶ ὁ κατάπλεων.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀείναν, καὶ τὸ ἀείναν,
perpetuo fluens, Gen. τῇ καὶ τῇ, καὶ τῇ ἀεί-
νυντος, Dat. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ ἀείναντι, Acc.
τον, καὶ τὴν ἀείναντα, καὶ τὸ ἀείναν, Voc. ὁ ἀείναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ ἀείναντε,
Gen. & Dat. τοῖν, καὶ τοῖν, καὶ τοῖν ἀείναντοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀείναντες, καὶ ταὶ ἀείναντα, Gen. τῶν ἀείναντων, Dat. τοῖς, καὶ τοῖς, καὶ τοῖς, ἀείναντοι, Acc. τὸς, καὶ τὰς, ἀείναντας, καὶ τὰ ἀείναντα, Voc. ὁ ἀείναντες, καὶ ἀείναντα.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τις, καὶ τὸ τι, aliquis,
Gen. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῇ τινος, Dat. τῷ, καὶ
τῷ, καὶ τῷ τινι, Acc. τον καὶ τὴν τινα, καὶ τῷ τι, Vocativo caret, sicut earent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ τινε, Gen. &
Dat. τοῖν, καὶ τοῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινε, καὶ τὰ τινα, Gen. τῶν τι-
νων, Dat. τοῖς, καὶ τοῖς, καὶ τοῖς τιοι, Acc. τὸς, καὶ τὰς
τινας, καὶ τὰ τινα. Sic Interrogativum tis, tivos, quis,
quæ, quod.

Sing.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀδάκρυς, καὶ τὸ ἀδάκρυ, non lacrymans, Gen. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῇ ἀδάκρυ κρυος, Dat. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ ἀδάκρυι, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀδάκρυν, καὶ τὸ ἀδάκρυν, Voc. ὁ ἀδάκρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ ἀδάκρυν, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ τοῖν, καὶ τοῖν ἀδάκρυν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδάκρυων, Dat. τοῖς, καὶ τοῖς, καὶ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τὸς, καὶ τὰς, ἀδάκρυας, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὁ ἀδάκρυες, καὶ ὁ ἀδάκρυν.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράποδης, καὶ τὸ τετρά-
plicium. πον, quadrupes, Gen. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῇ τετράποδος, Dat. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράποδην, Voc. ὁ τε-
τράποδης, vel τετράπτη, καὶ ὁ τετράπτην.

Dual. Nom. Accus. Voc. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ τετρά-
ποδε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ τοῖν, καὶ τοῖν τετράποδοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδη, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, καὶ τοῖς, καὶ τοῖς τετρά-
ποδοι, Acc. τὸς, καὶ τὰς, τετράποδας, καὶ τὰ τετράποδη, Voc. ὁ τετράποδης, καὶ ὁ τετράποδη.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σώφρον, moderatus, Gen. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῇ τὸ σώφρο-
νος, Dat. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ σώφρον, Acc. τὸν, καὶ τὴν σώφρονα, καὶ τῷ σώφρον, Voc. ὁ σώφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ τοῖν, καὶ τοῖν σώφρονοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σώφρονων, Dat. τοῖς, καὶ τοῖς, καὶ τοῖς σώφρωσι, Acc. τὸς, καὶ τὰς σώφρονας, καὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὁ σώφρονες, καὶ ὁ σώφρονα.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ με-
galīτος, magnanimus, Gen. τῆς, καὶ τῆς, καὶ τῇ μεγαλήτορες, Dat. τῷ, καὶ τῷ, καὶ τῷ μεγα-
λήτορι, Accus. τὸν, καὶ τὴν μεγαλήτορα, καὶ τῷ μεγαλήτορ, Voc. ὁ μεγαλήτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, οὐχὶ τῷ, καὶ τῷ μεγαλήτορε,
Gen. & Dat. τοῖν, οὐχὶ τοῖν, οὐχὶ τοῖν μεγαλήτοροι.

Plur. Nom. οἱ, οὐχὶ οἱ μεγαλήτορες, οὐχὶ τῷ μεγαλήτορα, οὐχὶ τοῖσι μεγαλήτοροι, Acc. τοῖς, οὐχὶ τοῖς μεγαλήτορας, οὐχὶ τῷ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, οὐχὶ ὦ μεγαλήτορα.

Sing. Nom. ἐκαὶ ἡ νημερτής, οὐχὶ τὸ νημερτόν.
Contractio- τέσ, verus, Gen. τῇ, οὐχὶ τῇ, οὐχὶ τῇ νημερ-
rum. τέσ, τοῖς, Dat. τῷ, οὐχὶ τῷ, οὐχὶ τῷ νημερτέτι,
τετι, Acc. τοῖν, οὐχὶ τῷ νημερτέται, τῇ, οὐχὶ τῷ νημερτέται, Vocat. ὥ νημερτέται.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, οὐχὶ τῷ, οὐχὶ τῷ νημερτέται,
Gen. & Dat. τοῖν, οὐχὶ τοῖν. οὐχὶ τοῖν νημερτέται, τοῖν.

Plural. Nom. οἱ, οὐχὶ οἱ νημερτέται, τοῖς, οὐχὶ τῷ νημερ-
τέα, τῇ, Gen. τοῦν νημερτέων, ἀν., Dat. τοῖσι, οὐχὶ τοῖσι,
οὐχὶ τοῖσι νημερτέοι, Acc. τοῖς, οὐχὶ τῷς νημερτέταις, τοῖς, οὐχὶ τῷ νημερτέταις, τῇ, Vocat. ὥ νημερτέταις, τοῖς, οὐχὶ ὥ νημερ-
τέταις, τῇ.

Exempla Adjectivorum

Secundæ Clasiss.

- οἱ οὐχὶ αἰμύλοις, οὐχὶ τῷ αἰμύλον, blandus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ὄδιστοι, οὐχὶ τῷ ὄδιστον, faustus, a, ut.
- οἱ οὐχὶ ἀτακτοις, οὐχὶ τῷ ἀτακτον, inordinatus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ οὐτάλαντοις, οὐχὶ τῷ οὐτάλαντον, aequalis, e.
- οἱ, οὐχὶ ἀλέτοις, οὐχὶ τῷ ἀλέτον, intolerabilis.
- οἱ, οὐχὶ ἀτάξιοις, οὐχὶ τῷ ἀτάξιον, pernicioſis, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ἄλεωις, οὐχὶ τῷ ἄλεων, propitiarius, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ οὐλόκεροις, οὐχὶ τῷ οὐλόκερων, habens multa cor-
pua.
- οἱ, οὐχὶ ηδύκερεωις, οὐχὶ τῷ ηδύκερεων, suijus carnes suaves
sunt.
- οἱ, οὐχὶ λεπτοκερεωις, οὐχὶ τῷ λεπτοκερεων, macilens, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ πολύγλας, οὐχὶ τῷ πολύγλαν, multa passus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ πολυδειγατ, οὐχὶ τῷ πολυδειγαν, cunctimōfis, a,
ut.

δ

- οἱ, οὐχὶ ἐυπλοκεμίς, οὐχὶ τὸ ἐυπλοκαμί, pulchre cincinnatus.
- οἱ, οὐχὶ ἄσχαρις, οὐχὶ τὸ ἄσχαρι, injuncundus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ἄποδις, οὐχὶ τὸ ἄποδι, extorrits, e.
- οἱ, οὐχὶ ἔννις, οὐχὶ τὸ ἔννι, orbis, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ἐπίκηνης, οὐχὶ τὸ ἐπίκηνη, bene ocreatus.
- οἱ, οὐχὶ ἡ τέφην, οὐχὶ τὸ τέφεν, tener, ra, rum.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἄρσην, οὐχὶ τὸ ἄρσεν, mas, E fortis, forte.
- οἱ, οὐχὶ ἡ πολύρην, οὐχὶ τὸ πολύρην, multos agnos habens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ φιλόδακρος, οὐχὶ τὸ φιλόδακρο, lacrymarum •
mans.
- οἱ, οὐχὶ ἡ πολύδακρος, οὐχὶ τὸ πολύδακρο, admodum lacry-
mans.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ταχύδακρος, οὐχὶ τὸ ταχύδακρο, cito lacrymans.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἐνδακρος, οὐχὶ τὸ ἐνδακρο, cui lacrymæ oboriuntur.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἄπτης, οὐχὶ τὸ ἄπτην, pedibus carens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ πολύπης, οὐχὶ τὸ πολύπην, multipes.
- οἱ, οὐχὶ ὁ οἰδίπης, οὐχὶ τὸ οἰδίπην, tūpidos pedes habens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ πλατύπης, οὐχὶ τὸ πλατύπην, latos pedes habens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ πολυπήμον, οὐχὶ τὸ πολυπήμον, damna multa in-
ferens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ παντελήμον, οὐχὶ τὸ παντελήμον, omnino miser, ra,
rum.
- οἱ, οὐχὶ ἡ δυσλήμον, οὐχὶ τὸ δύσλημον, acutumfus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ οὐλόγλαμων, οὐχὶ τῷ οὐλόγλαμον, multum patiens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἀλήμων, οὐχὶ τὸ ἀλήμων, indecorus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ἡ αὐτοκεράτωρ, οὐχὶ τὸ αὐτοκεράτορ, sui juris existens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ παντοκεράτωρ, οὐχὶ τὸ παντοκεράτορ, omnipotens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἀκεράτωρ, οὐχὶ τὸ ἀκεράτορ, impotens.
- οἱ, οὐχὶ ἡ δυσητωρ, οὐχὶ τὸ δυσητωρ, tristis, te.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἀσφαλής, οὐχὶ τὸ ἀσφαλής, tutus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἀθενής, οὐχὶ τὸ ἀθενής, infirmus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἀτελγής, οὐχὶ τὸ ἀτελγής, petulaus,
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἀσεβής, οὐχὶ τὸ ἀσεβής, impius, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ἡ ἀτρεκής, οὐχὶ τὸ ἀτρεκής, certus, a, ut.
- οἱ, οὐχὶ ἡ λυσιτελής, οὐχὶ τὸ λυσιτελής, utilis, e.

*Adiectiva trium Articulorum, & unius
terminationis.*

§ IV	τριγλάχιν ^τ τριγλάχινος, tricuspis.	
§ V	ἄρπας	ἄρπαγος, rapax.
desir. unt in	ε. 5. Simpl. μάκαρ ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ	Gen. μάκαρος, felix. τῇ, καὶ τῇ, καὶ τῷ
μῆν	λευκόκρατος	λευκόκρατος, albi capi- tis.
μῆν	μάκαρος	μάκαρος, felix.
ε. 6.	αἰδοψ	αἰδοψ, subfuscus.

Exempla Adiectivorum.

Tertiæ Classis.

*Simul observanda proponuntur quorundam variæ
terminationes in Nominativo, & Genitivo.*

- ὁ, οὐή, οὐ τὸ ἐνάκτιν, pulchros habens radios.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ εὐγλάχιν, pulchrī habens cuspides.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ περιγλάχιν, cuspīdib⁹ munitus, a, ut.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ πολυγλάχιν, multos habens angulos.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ ταυγλάχιν, extensas habens aculeos.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ ἔυριν, sagax.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ καμπύλοριν, aduncum habens nasum.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ πλευρίν, nares laras habens.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ παχύριν, nasum habens crassum.
- ὁ, οὐή, οὐ τὸ κολοβόριν, mutillas nares habens.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλαξ, κός, pavidus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειρόνησ, κός, qui manibus operatur.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χινότλησ, κός, partariens.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χινότλησ, γραuis, graviter ferens.
- ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰθριόδεσης κός, varium habens thora-
cem.

- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κυνιλώπτης, exos, cane, & vulpe natus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ποινάξ, κός, valde imperuosus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὕδρεις, κός, suis pilos habens.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὄμηρομάτις, γρος, Homeris flagellum.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἔμφλοξ, γρος, ignitas.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ τεφόρμιγξ, γρος, pulchram habens cyath-
ram.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πάνδοξ, κός, hospes publicus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλῶξ, κός, timidus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπόφρωξ, γρος, abruptus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζης, κός, conjunctus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δίπλιξ, κός, duplex.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειραμπυτεῖς, κός, aureum reticulum habens.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κακλιγύνους, κός, pulchrus habens tui-
lières.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόδηρ, γρος, semiferus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατυγασηρ, εγρος, latum habens ventrem.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἔξαχερ, ειρος, sex habens manus;
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμάζτυρ, ερος, testis.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδειρας, αἴδος, cacuminoſus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπατος, αἴδος, puerorum amans.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀβρόδους, αἴτος, delicatus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόνευς, εως, permultis navibus instru-
itus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δονακεὺς, εως, arundinofus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαρτος, αέρος, multos agnos possidens.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καταβλεψ, πος, deorsum respiciens.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αὐγίτηψ, πος, relictus a capris.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χοιρόθληψ, βος, libidinosus.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλυκυκάψ, ὄπος, cæſios habens oculos.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύργοψ, ὄπος, lateſonans.
- ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐλίκαψ, ὄπος, volubiles habens oculos.

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA.

*Numerum absolute significant.**εἷς, unus.*

Masc. Nom. *εἷς*, Gen. *ἐνος*, Dat. *ἐνι*, Acc. *ἐντον*.
 Sing. { Fœm. Nom. *μία*, Gen. *μιᾶς*, Dat. *μιᾷ*, Acc. *μιάν*.

Neut. Nom. *ἐν*, Gen. *ἐνος*, Dat. *ἐνι*, Acc. *ἐν*.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur
composita: *ἀδεῖς, ἀδεμία, ἀδέν, μηδεῖς, μηδεμία, μηδέν,*
nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. *δύο*, & Attice *δύω*, G. & Dat. *δυοῦν*, &
Attice in fœminino *δυεῖν*.

Observatur tamen, *δύο* esse omnium casuum, & o-
mnium generum. Invenitur & *δυῶν*, & *δυοῖ*, in Plu-
rali.

τρεῖς, tres.

Plur. *οἱ, οἱ τρεῖς, οἱ τὰ τριά, Gen. τῶν τριῶν, Dat.
τοῖς τριαι, Acc. τρεῖς, οἱ τὰς τρεῖς, οἱ τὰ τριά.*

τέσσαρες, quatuor.

Plur. *οἱ, οἱ τέσσαρες, οἱ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσ-
σάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τέσσες, οἱ τὰς τέσσαρας, οἱ τὰ
τέσσαρα.*

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia,
τέττα, quinque, εἴξ, ἑπτὰ, ὅκτω, ἑννέα, δέκα, decem,

ἕκατη.

*εὑδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέτοις, δε-
κατριῶν, δεκατέτα, δεκακοτῶ, δεκακεντιά, εἴκοσι, viginti:
εἰκοσιεῖς, εἰκοσιῶν, &c. τριακοντα, τεσσαράκοντα, πεντακοντα,
έξικοντα, ἑβδομάριοντα, ὡγδοκοντα, ἑννυηκοντα, ἑκατὸν,
centum: hinc iam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι,
τὰ διακόσια, ducenti, τρεῖς, τα, τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι,
πεντακόσιοι, εξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἑννεακόσιοι,
χιλιοι, mille: διχιλιοι, τριχιλιοι, τετραχιλιοι, πενταχιλιοι,
εξαχιλιοι, ἑπταχιλιοι, ἑννεαχιλιοι, μύριοι, decies mil-
le: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.*

ORDINALIA

Numerum significant in ordine.

Πρῶτος, Primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος,
ἕκτος, ἑβδόμος, ὄγδοος, ἔκτατος, δέκατος, decimus: ἑνδέ-
κατος, δυοκαπτεκατος, τριγαπτεκατος, &c. εἰκοσίς, viceli-
mus, εἰκοσίς πρῶτος, εἰκοσός, δεύτερος, &c. τριακοσίς,
τεσσαρακοσίς, πεντακοσίς, εξακοσίς, ἑβδομάριος, ὡγδοκοσίς,
ἑννυηκοσίς, εκατοσίς, centesimus: διακοσιος, τριακοσιο-
σ, &c. χιλιοσ, millesimus: διχιλιοс, μυριοс, de-
cies millesimus: δισμυριοс: & sic deinceps.

De Nominibus Derivatis.

Derivatorum Nominum species sunt præsentim
Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Di-
minutivum, Possessivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Positivis: Comparativa masculina in
*τέρος, fœminina in τέρα, neutra in τέρον: Superlativa
masculina in τέττα, fœminina in τέττη, neutra in τέττον:* ita ut masculina, & neutra sint tertiae Simplicium,
fœminina secundæ.

Positivum.	Comparativum.	Superlativum.
ὁ λευκός,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος.
ἡ λευκή,	ἡ λευκότερη,	ἡ λευκότατη.
τὸ λευκόν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.
candidus, a, um	candidior, us	candidissimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis aut Litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminacionibus Positivorum; exempla sequentia in singulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam praæcepta.

Positiva in	Comparativa in	Superlativa in
ος	{ ὄτερος ώτερος	{ ὄτατος ώτατος
ων	οὐέστερος	οὐέστατος
ωρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άντατος
ις	ἰσερος	ἰσατος
ην	ἐσερος	ἐσατος
ης		
ην	ἴσερος	ἴσατος
ης	ύτερος	ύτατος

Positivum.	Comparativum.	Superlativum.
ος { πρεστ,	πρεστέρος,	πρεστέτατος, miris.
ος { σοφος,	σοφώτερος,	σοφώτατος, sapient.
ων σοφων	σοφρονέστερος,	σοφρονέστατος, modestus.
ωρ μάκρη	μακάρτερος,	μακάρτατος, felix,
ας μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος, niger.
ης χαριεις,	χαριείστερος,	χαριείστατος, gratiosus.
ην τέρην,	τερενέστερος,	τερενέστατος, tener.
ης θεσβης,	θεσβέστερος,	θεσβέστατος, pius.

ις γάρσις,	γαρσίσερος,	γαρσίστατος,	gulosus.
ης ἀπλήσις,	ἀπλήσερος,	ἀπλήστατος,	simplex,
ης ἐνσύρησις,	ἐνσύρτερος,	ἐνσύρτατος,	latus.

Observatio.

Positiva in *os*, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo o in *ω*: ut Φρόνιμος, Φρονιμώτερος, Φρονιμώτατος, prudens. σοφός, σοφώτερος, σοφώτατος. Excipe tamen κενός, κενότερος, κενότατος, vacuus: σενός, σενότερος, σενότατος, angustus. Reperiuntur tamen κενώτερος, & κενώτατος: iōντερος, & iōντατος.

Comparatio Irregularis.

Compar. Superlat.

ἀγαθός	ἀγαθίαν	ἄριστος
bonus	ἀρείαν	μειλιος
κακός	κακίαν	λαπισ
malus	κακώτερος	κακίστος
μέγας	μεγάλιαν	μέγιστος
magnus,	μεγάλων	μέγιστος maximus.

	{ μικρότερος	
μικρός parvus	μείων	minor
	ἡττων, ησσων	
	{ ελάγτων, ελάστων	
κακός,	κακίων,	κακλίσος,
αἰχρός,	αἰχιών,	αἰχίσος,
έχθρος,	έχθιών,	έχθισος,
ρύπανθος,	ρύψων,	ρύψος,
πολὺς,	πλειών,	πλέισος,
		pulcher.
		turpis.
		inimicus.
		facilis.
		multus.

Quædam in os, abiciunt e., vel ω, in Comparativo,
& Superlativo :

Φίλος, Φίλτερος,	{ Φίλατος,
	amicus.
γεράκιος, γεράτερος,	Φίλισος,
	γεράτιτατος, senex.

Ita παλαιός, antiquus, χολόχος, otiosus, θερέος, α-
δερέτερος, δερεῖταλος, &c.

Attici formant multa a Positivis	{ ἐστερος, ἐστηλος.
in os per	άιτερος, αίτηλος.
	ισερος, ισηλος.

ἀκρυτός, ἀκρυτέρερος, ἀκρυτέλος, incontinentis.
ἡσυχός, ἡσυχατέρος, ἡσυχαταλος, quietus.
οὐλίγος. οὐλιγίσερος, οὐλιγίσαλος, & οὐλίγιος, parvus.

Sunt

Sunt huiusmodi: αἰδοῖος, αἰδοίσερος, αἰδοίστατος, νε-
verabilis: ἄμοφος, ἄμοφίσερος, ἄμοφόφεστατος, defor-
mis: ἀσμένος, ἀπρενέτερος, ἀπρενέστατος, lubens: σπαδάδιος,
σπαδάδισερος, σπαδάδιστατος, studiosus: ιδιος, ιδιούτερος,
ιδιούτατος, peculiaris: μέτος, μετούτερος, μετούτατος,
medius: ιος, ιούτερος, ιούτατος, aequalis: πλήσιος,
πλησιότερος, πλησιάτατος, vicinus: λάδος, λαδίσερος,
λαδίστατος, loquax: λάγνος, λαγνίσερος, λαγνίστατος, salax.

Eadem formam sequuntur orta a Positivis aliарum
terminationum.

Nam ab ἀλαζών, ostentator, fit ἀλαζονιστατος: ἄρπαξ,
rapax, ἀρπαγιστατος: βλαξ, mollis: βλακιστατος: κλέπτης,
fur, seu calidus, κλεπτιστατος: πλήκτης, percussor, πληκ-
τιστατος. πότης, bibulus, ποτιστατος: φεδῆς, mendax: φε-
διστατος. Quædam item in os, sunt in οὔτερος, vel οὔτερος,
ut διπλός, duplex, διπλότερος: πορφυρές, purpureus,
πορφυρώτερος. Aliqua in οὐ formant in ευότερος: ut
τίρην, tener: τερενότερος.

Plurima in os habent Comparativum in ιων, Super-
lativum in ιωσ, ut βραδός, tardus, βραδιων, βραδίσος:
βραδύς, profundus, βραδιων, βραδίσος, ita γλυκύς, dul-
cis: παχύς, crassus: ὥρν, velox: ὥρν, latus: ταχύς,
celer, quod & ταχιών, & θάσων.

Comparativa in οων, præsertim irregularia inflectuntur
ad normam quintæ Simplicium :

Sing. Nom. ο, ησι ή πλειων, ησι τὸ πλείον, amplior,
& amplius, Gen. τη, ησι τῆς, ησι τῆ πλειονος, Dat. τῷ,
ησι τῇ, ησι τῷ πλειονι, Acc. τὸν, ησι τὴν πλειονα, ησι τὸ^ν
πλειον, Voc. ὁ πλειον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, ησι τὰ, ησι τῷ πλειονε,
Gen. & Dat. τοῖν, ησι τοῖν, ησι τοῖν πλειονοιν.

Plur. Nom. οι, ησι αἱ πλειονε, ησι τὰ πλειονα, Gen. τῶν
πλειονων, Dat. τοῖς, ησι τοῖς, ησι τοῖς πλειονι, Acc. τῆς, ησι
τῆς πλειονε, ησι τὶ πλειονα, Voc. ὁ πλειονε, ησι ὁ πλειονα.

Coin-

Comparatio est etiam ex aliis dictionibus, quæ per
Comparisonem migrant in Adjectiva.

Ex Substantivo:

Kéρdos, lucrum, fit *κερδίων*, lucrosior, *κέρδισσος*, lu-
crosissimus: *ἄψος*, altitudo, *ἀψιτερος*, altior, *ἀψισσος*,
altissimus: *χόδος*, gloria, *χοδίων*, & *χοδότερος*, glori-
fior, *χόδισσος*, gloriosissimus: *Θεός*, deus, *Θεώτερος*, de-
divinior: *βασιλίους*, rex, *βασιλεύτερος*, *βασιλεύτατος*, re-
gnopotentior, & potentissimus; & alia plurima.

Ex Pronomine:

Αὐτὸς ipse; *αὐτότατος*, ipissimus.

Ex verbis:

Βάλω, mitto, *βέλτερος*, & *βελτίου*, melior, *βελτισσος*,
optimus: *Φέρω*, fero, *φέρτερος*, præstantior, *φέρτερος*,
φέρτισσος, & *φέρτισσος*, præstantissimus: *δεῦνω*, relinqu, *δεῦντερος*, posterior, *δεῦτατος*, postremus.

Ex participio:

Ἐπρωμένος, validus, *ἐπρωμενέσερος*, *ἐπρωμενέσατος*, va-
lidior, validissimus.

Ex adverbiiis:

Άνω, supra, *ἀνώτερος*, *ἀνώτατος*, superior, supre-
minus; *κάτω*, infra, *κατώτερος*, *κατώτατος*, inferior, in-
fimus: *μάλα*, valde, *μάλαν*, *μάλισσα*, magis, maxime;
πολὺ, longe, *πολύτερος*, *πολύτατος*, longior, longissi-
mus: *πέρα*, ultra, *περαιτέρω*, *περαιτάτου*, ulterius,
ultimum: *ἔγγρος* prope, *ἔγγυτερος*. *ἔγγυτατος*, vel *ἔγ-
γιαν*, *ἔγγισος*, propior, proximus: *ἔξω*, extra, *ἔξω-
τερος*, *ἔξωτατος*, exterior, extimus.

Ex præpositionibus.

Τητέρος, supra, *ὑπέρτερος*, *ὑπέρτατος*, superior, supre-
minus: *πρῶτος*, ante *πρώτερος*, prior *πρώτατος*, & eliso τ, *τ*,
factaque crassi, *πρώτος*, *πρώτατος*, *πρώτος*, primus.

De Patronomycis.

Patronymicum est, quod vel a patre, vel ab alia
quapiam sive familia persona derivatur: ut *Κρόνος*, Sa-
turnus, *Κρονίδης*, Saturnius, id est Saturni filius:
Αἰακός, *Ιακοίδης*, *Ιακείδης*, *Ιακείδης*, id est *Ιακεί* nepos.

Ἄδης, orta a rectis Primitivorum prima Sim-
plicium, mutato οι, vel ηι in ἄδης: ut, *Αἰ-
νείας*, *Ιανείας*, *Αἰνείδης*, *Ιανείδης*,
Ηιππότες, *Ιπποτάδης*, Hippotades: veletiam
in ἄδης, quoties Primitivum in penultima
genitivi est longum: ut *Δαιτής*, Laertes,
Δαιγετίας, Laertiades. *Ιδης* ducta tum a Pri-
mitivis tertiae Simplicium, verso οι recti in
ιδης, ut *Πριάμος*, Priamus, *Πριαμίδης*, Pri-
amides, quanquam & in ἄδης, cum scilicet
terminationem οι præcedit. ut *Ηλίος*, Sol,
Ηλιάδης, Solis filius; tum a Primitivis
quintæ Simplicium, verso οι genitivi in
ιδης: ut *Νέσος*, *Νέσος*, Nestor, is, *Νεσογί-
δης*, Nestorides: *Λητώ*, *Λητός*, Latona, *Λ*,
Λητοίδης, Latonides: *Πηλέας*, *Πηλέος*, Pe-
leus, & *Πηλεύτης*, & synarchi *Πηλείδης*, Pe-
lide: quoties enim terminationem ιδης
præcedit ει, vel ο, vocales ει, & οι coale-
scunt in diphthongos ει, οι.

Masculina
sunt in

Ceterum *Πηλέας*, & reliqua in ει, bar-
bent Jonice genitivem in ηος: a quo itidem
formatur Patronymicum: ut a τε *Πηλήος*,
ο *Πηληίδης*, & epenthesi vocali ει, Poetis in
Par-

Patronymicis familiaris, ὁ Πηλεὺς, τὰς Πηλιάδας, οὐ *Fonice* Πηληάδεω, apud *Homerum priuio versu Iliados*; apud quem etiam a Πήλεῳ aliud *Patronymicum* Πηλεῖων, ωντος, *Iliad.* 2, & χ.

Fœminina
sunt in

{ *as*, & *is*, nata a *Patronymicis* masculinis in *ans*, & *ens*, rejecto *ns*: ut ὁ Ἡλίαδης, η Ἡλίας, filia Solis: ὁ Νεσογίδης, η Νεσογίδης, filia Nestoris.
in, vel *in*, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ si fuerint tertia Simplicium in *os* impurum, habebunt in *in*: ut ὁ Ἀδρασός, Adraſtus, η Ἀδρασίνη, Adraſti filia: præcedente autem, in *in*: ut ὁ Ἰκαρίος, Icarius: η Ἰκαρίων, Icarī filia: ὁ Ηετίων, Eetion, η Ηετίωνη, Eetionis filia.

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminaciones; usitatores, quæ sequuntur.

masculina in { *os*: μωρός, stultus; μωρίων, stultulus.
as: Ῥόδιος, Rhodius; Ῥόδαιξ, Rhodiolum.
is: Ζενόδωρος, Zenodorus; Ζενᾶς, Zenodorulus.
oxos: ζυθέωτος, homo; ζυθέωπος, hemunculus.
los: ναύτης, nauta; ναυτίλος, nautilus.
is: Διονύσος, Bacchus; Διονύς, Bacchulus.

Fœminæ in { *ων*: Τυψύλη, Hypsypla; Τυψών, Hypsypylula.
is: κεφάλη, fons; κεφαλίς, iās, fonticulus.
ην: τόλις, urbs; τολίχην, urbecula.
ηη: η παῖς, puella; παιδίσκη, paellula.

Neu-

Neutra
in

{ *iov*: γυνάρη, sententia; γυναιδίου, sententiola,
ονοῦ: γυνὴ, mulier; γυναῖον, muliercula;
εῖον, ἄγγος, dolium; ἄγγεῖον, doliolum.

De Possessivis.

Possessiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Desinunt in { *xos*: Πλάτων, Plato; Πλατωνίκος, Platonicus.
eos: Ἐκταρ, Hector; Ἐκτόρεος, Hectoreus.
ivos: ἄνθρωπος, homo; ἄνθρωπον, humanus.
ios: ἀράνος, cælum; ἀράνιος, cælestis.
os: Ρώμη, Roma; Ρωμαῖος, Romanus.
eios: Αχιλλεος, Achilles; Αχιλλεος, Achilleus.
oios: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
oos: πατής, pater; πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in *ōns*, & *eis* excuntia: quæ interdum materiam, interdum similitudinem, seu affectiōnem, interdum copiam significant: ut λίθος, lapis; λιθώδης, lapidous: χάρις, gratia; χαριεῖς, gratiosus: ϕύρωσης arena; ἀκαθώδης, & ἀκαθόεις, arenosus.

Denominativa hic recenseri solent: quæ a nomine derivantur: ut α φίλος, amicus, ὁ Φίλων, Philo; η φίλοτης, φιλia, φιλοσύνη, amicitia: τὸ φίλον, amicum, quo quidem nomine appellari possunt reliqua etiam species jam dictæ.

Verbalia sunt, quæ proficiscuntur a Verbis. De his statim post Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclitæ sunt; quæ a communi declinandi ratione descrevunt.

Heteroclitæ generæ.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurimi neutruius: ὁ ἐρετμός, remus, τὰ ἐρετμα, ὁ ζυγός, *Instit. Graeca Grammat.* D ju-

jugum, τὰ ξύρια: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ κέδεωψ, legumen, τὰ κέδεωτα.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali masculini, & neutrius: ὁ δεσμός, vinculum, οἱ δεσμοί, & τὰ δεσμα: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλός, vēctis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorsum: ὁ πυγος, fax: ὁ σαθρός, statio: ὁ ταρ-

ες, planta pedis: ὁ τρέχην, collum: ὁ χελινός, frenum. In singulari numero generis sunt fœminini, in duali vero masculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὰ γυναικεῖς: ἡ πόλις, ci-
vitas, τὰ πόλεις: ἡ χεὶς, manus, τὰ χεῖρες: ἡ ὁδός, via: τὰ ὁδῷ, cum compositis. Attice fœminina omnia sic inflectuntur. ἡ τέχνη, ars, τὰ τέχνα: ἡ ἡμέρα, dies,
τὰ ἡμέρα.

In singulari numero generis sunt fœminini, in plurali fœminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι,
& τὰ κέλευθα.

In singulari neutrius, in plurali & masculini, & neutrius. τὸ σάδιον, stadium; οἱ σάδιοι, καὶ τὰ σάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem casu; sed vel propter significacionem: ut ὁ ἵππος, equus; ἡ ἵππος, equa, & equitatus: ὁ λίθος, lapis; ἡ λίθος, lapillus, seu lapis pretiosus: vel propter diale-
tum: ut communiter masculina, ὁ ἄσθολος, fuligo, βῶ-
λος, gleba, θόλος, teftidote templi, Attice fœmininasunt,
ἡ ἄσθολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. Sic ī κιῶν, communiter,
sed Jonice ἡ κιῶν columna.

Heteroclitia numero.

Duali, & plurali carent nomina propria; itemque ut plurimum ὁ ἄνθης, aer; ἡ ἄνθη, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ, ignis, τὸ ἔλατον, oleum.

Singulari, & Duali carent Festa: ut, τὰ Κρέοντα, Sa-
turnalia; τὰ Διονύσου, Bacchanalia; τὰ Ὀλύμπια, Olym-
pia: nomina quædam urbium: ut, Ἀθῆναι, Athenæ;
Θῆβαι, Thebæ; Μεγάραι, Megara; ita, ἀλφίτα, neces-

ta.

faria ad viētūm; ἐπιτίμia, præmia; ὄνειρα, somnia,
cum pluribus aliis.

Heteroclitia Casibus.

i. Deficientia casibus.

Nullos casus habent nomina literarū, ut ἀλφι, βῆ-
τα: omnes numeri a quatuor usque ad centum; ut
πέντε, quinque, ἕξ, sex: qua apocopen patiuntur; ut
δῶ, pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τροφιμον, nutri-
mentum: autēa poetice pér paragegen, ut τοῖς δακρυόφι,
lacrymis, πονόφιν, e ponto. Similiter βεῖτα statua,
δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ, somnium, ὄφελος
utilitas, σέλας lumen, νῶκρα torpor, δᾶς donum, χρεῶν
fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina,
ut Δαβιδ, David; Δανιήλ, Daniel.

Unius tantum casus est, ὁ τέν, o amice, & o amici,
Duorum casum, ἀμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ Φθόνες,
Φθόνι, placenta, τὰς Φθόνας, Φθόνι, placentas: ἀττα pro
ἄτινα, quædam nom. & accus. plural.

Trium casuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων,
ἀλλήλοις: ἀλλήλες, ἀλλήλαι, ἀλλήλαι, mutuo,
invicem: τὰς ἄρνες, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde
sanctum nomen Ἰησὺς, Jesus, Ἰησός, Ἰησος, Ἰησον, Ἰησ. Sic Diminutiva circumflexa in ὑ, ut Διονύς, Bacchus,
τὰς ὑ, τὰς ὑ, τὸν ὑ. Vocativo carent Indefinita,
& Interrogativa.

Redundantia casibus.

ὁ Ζεὺς, Jupiter: ὁ Ζῆν, Zēn; Δῆν, Δάν, Ζῆς, Ζᾶς, Δᾶς,
Βῆδες, Δἰς, Gen. τὰ Ζηνὸς, Διός, Dat. τὸ Ζηνι, Διῖ, Acc.
τὸν Ζῆνα, Δια, Voc. ὁ Ζεύ. Communis inflexio. ὁ Ζεύς,
Gen. τὰ Διός, Dativ. τῷ Διῖ, Accus. τὸν Δια, Vocat.
ὁ Ζεύ.

Plurima redundant, quia simili redundant vel ter-
minatione, ut ἡ ἀκτις, & ἀκτιν, radius: vel genere,
ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον, cœna: vel declinatione, ut

οὐίος, τεῦνις, & οὐίευς, τεῦνιέως, seu οὐίος, τεῦνιος, filius, νῖος.

Sic τὸ κάρα, τῆς κάρατος, Ἐ τὸ κάρηνον, τῆκαρνυν, Ἐ καρ̄ indeclinabile, Ἐ τὸ κράς, τῆ κρατὸς, Ἐ τὸ κράς, τῆ κράτος, caput: ὁ μάρκας, sive μάρκης, τῆ μάρκας, Ἐ ὁ μαρκάριος, τῆ μαρκηρίς, beatus: ὁ δένδρος, Ἐ τὸ δένδρον, arbor: ὁ μάρτυς, Ἐ ὁ μάρτυς, τῆ μάρτυρος, Ἐ ὁ μάρτυρος, τῆ μαρτύρου, testis: ὁ ἔλεος, Ἐ τὸ ἔλεος, misericordia: ὁ σκότος, Ἐ τὸ σκότος, tenebræ.

Eadem ratione: ὁ Δάρεις, τῷ Δάρει, Δάρεως, Δάρειτος, Dares: τὸ δόγα, τῆ δόγανος, per metathesin δαγὸς, Ἐ τὸ δόγας, τῆ δόγατος, Ἐ τὸ δόρευ, τῆ δόρεος, δόρεις, Ἐ τῇ δόρεος, aros. haſta: ὁ λάξ, lapis, τῆ λάξος Ἐ per crasis λάξος, Ἐ ὁ λάξ, τῆ λάξ, Ἐ ὁ λάξ, τῆ λάξ, τῷ λάξ, τῶ λάξ (Homerus tamen Iliad. n. λάξ cum circumflexo, quia ultimam ibi corripit licentia poetica) Ἐ τὸ λάξ, τῆ λάξ lapis: ὁ Μίνως, τῆ Μίνωνος, Ἐ Μίνω, Minos: ὁ γέλως, τῆ γέλωτος, Ἐ γέλω, riful. Hujusmodi sunt ὁ θαλῆς, ἐ, vel θάλης, ητος, Thales: ὁ λάχης, χρ, vel λάχης, ητος, Laches: ὁ Μωσῆς, τῆ Μωσῆν, vel ὁ Μωσῆς, τῆ Μωύσης, vel ο Μωύσης, τῆ Μωύσεως, Moyses: ὁ Οἰδίποδος, vel ὁ Οἰδίποδης, τῆ Οἰδίποδος, τῷ Οἰδίποδος.

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in a^g genitivum habent in a^{ros}, ab inusitatibus nominibus in a^{os}: ut τὸ ἡπαρ, τῆ ἡπατος, hepar, ab ἡπατος: sic ἡμαρ, dies, εἶδαρ, esca; Φείαρ, putens; σίερ, adeps; δέλαιρ, illocabra; ὀνειρ, utilitas, ὑδαρ, mamma, κτειρ, posseſſio. His addi possunt τὸ ὕδωρ, τῆ ὕδατος, aqua; τῷ ς, τῆ ὠτος, auris, τῷ σκώρ, τῆ σκωτος, oletum, τῷ ὄναρ, τῆ ὄνειρος, somnium, & alia.

Quandoque nomina ejusdem rei sumunt casus a diversis: ut ἡ γυναιξ, inusitatum, pro quo ἡ γυνὴ, mulier, τῆς γυναικος, τῆ γυναικι, τὴν γυναικα, ὡ γυνῃ, fine

ξ: interdum ὡ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νῦξ, γάλαξ, Genitivum faciunt in κτος, pleonasino literæ τ., unde ἄνακτος, νυκτος, γάλακτος, pro ἄνακτος, νυκτος, γάλακτος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νῦξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλη, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in η patiuntur syncopen: ὁ ζυῆρ, vir, τεῦνεος, & ἀνδρὸς, ita deinceps, post syncopen, interposito δ, ὡ ἀνες. Quatuor non habent syncopen, nisi in genitivo, & dativo sing. τέρος, τέρη, τεῖ: ὁ πατήρ, pater: ἡ γατη, venter, ἡ μήτη, mater, ἡ θυγάτη, filia: Haec omnia formant dativum pluralem in άσι: quidam tamen volunt γατησι, non γατησάται.

Patiuntur syncopen ᴍ, καὶ ἡ κύων, canis, κυνός, κυνι, κύνα, pro κύνος, κυνόι, κύνοις: sic: ὁ, καὶ ἡ ἄγρι, agnus, ἄγρος, ἄγρι, ἄγρι, pro ἄγρεος; &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri possunt. Ea autem vel sunt ὁλοκαθῆ, id est quæ contrahuntur in omnibus casibus; vel ὁλιγοκαθῆ, quæ in paucioribus.

Ολοκαθῆ.

Nomina in os.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τῆ πλίκιον. νόος, νοῦς, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὁ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τὰν νόον, νοῦν, Dat. τοῖν νόοις, νοῖς, Acc. τὲς νόες, νοῦς, Voc. ὁ νόει, νοῖ.

Sic ὁρός, ρᾶς, fluxus: ὁ πλόος, πλᾶς, navigatio: & Adjetivum πλόος, ἀπλᾶς, simplex: διπλόος, διπλᾶς; duplex: τριπλόος, τριπλᾶς, triplex: quorum feminina, & neutra ubique contrahuntur.

2. Simplicium. Sing. Nom. ἡ ἀπλόη, ἀπλᾶ, Gen. τῆς ἀπλόης, ἀπλῆς, Dat. τῇ ἀπλόῃ, ἀπλῷ, Acc. τὴν ἀπλόην, ἀπλᾶν, Voc. ὡς ἀπλόη, ἀπλᾶ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀπλόα, ἀπλᾶ, Gen. & Dat. τοῦ ἀπλόου, ἀπλῶν.

Plural. Nom. αἱ ἀπλόαι, ἀπλᾶ. Gen. τῶν ἀπλών, ἀπλῶν, Dat. τοῖς ἀπλόσι, ἀπλᾶς, Accus. τάς ἀπλέας, ἀπλᾶς, Vocat. ὡς ἀπλόη, ἀπλᾶ.

3. Simplicium. Sing. Nom. τὸ ἀπλόον, ἀπλῖν, Gen. τῆς ἀπλού, ἀπλᾶ, Dat. τῷ ἀπλῷ, ἀπλῷ, Acc. τὸ ἀπλόον, ἀπλῖν, Voc. ὡς ἀπλόον, ἀπλᾶ,

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ ἀπλώ, ἀπλῷ, Gen. & Dat. τοῖν ἀπλόσι, ἀπλῷ.

Plur. Nom. τὰ ἀπλόα, ἀπλᾶ. Genitiv. τῶν ἀπλών, ἀπλῶν, Dat. τοῖς ἀπλόσι, ἀπλοῖς, Accus. τάς ἀπλόα, ἀπλᾶ, Vocat. ὡς ἀπλόα, ἀπλᾶ.

Nomina in εος.

Sing. Nom. ὁ χρυσός, χρυσῆς, aureus, pro χρύσος: irregulariter enim accentus locum suum non servat. Gen. τὸ χρυσέν, χρυσή, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῇ, Accus. τοῦ χρυσέων, χρυσέν, Voc. ὡς χρυσέας, χρυσή, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσή, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυ- σέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὡς χρυσέη, χρυσῇ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσέν, aureum, Gen. τῆς χρυσέων, χρυσῆς, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῇ, Acc. τῷ χρύσεον, χρυσέν, &c.

Similiter: ὁ ἀργύρεος, ἀργυρῆς, ἡ ἀργυρέα, ἀργυρῆ, τὸ ἀργύρεον, ἀργυρέων, argenteus: ὁ χαλκεος χαλκῆς, ἡ χαλ- κέη χαλκῆ, τὸ χαλκεον χαλκῆν, arens: τοῖσέον ὄσεν, τα- τοῖσι ὄση, ος, offis.

Ter-

Terminationes plures habet quinta declinatio per cra- fin factas.

εος (ὁ σιμέων σιμέως, Simois, τῷ σιμέωντος σιμέωντος: ὁ πλα- γίος (κόσμοις πλαγίας, placenta, τῷ πλαχόεντος πλαχύντος.

ηεος (ὁ τιμήεις, τιμῆς, honoratus, τῷ τιμήντος τιμῆντος τος (τος.

αιεος (ὁ αἰλάεις αἰλᾶς, botellus, τῷ αἰλάεντος αἰλάεντος. εεος (

αιος (ὁ, καὶ ἡ παῖεις, ποῖης puer, vel puella, ταῖς, καὶ ταῖς παιδίος, ποιός.

αιος (ἡ δοῖς, δοῖς, fax, τῆς δαιδάλος δεδοῖς. εεος (

εηεος (τὸ κέας, κέης, eor, τῷ κέαρος, κέαρος: τὸ σίας, σίης, ἡρ (adeps, τῷ σίαρος, σίαρος.

εων (ὁ κενεόν, κενάν, venter, τῷ κενεώνος, κενώνος. ον (

εεεος (τὸ κράεις, κράης, caput, τῷ κρέατος, κρετας. εεος (

Ad Heteroclita δοπαδὴ revocantur aliqua nomina etiam primae declinationis: ut Ἐγμέας, ἥς, τῷ Ἐγμέαᾳ, Mercurius: ὁ Ἀπελλέης ἥς, τῷ Ἀπελλέᾳ, ἥ, Apelles: ali- quia etiam secunda; ut ἡ μάνα, ἡ, τῆς μύας εεος, mina: ἡ γαλεὴ ἡ, τῆς γαλεης ἥς, mustela. Itaque omnes decli- nationes simplicium, præter quartam, admittunt con- tractioinem in casibus omnibus.

Οἰηγοπαθῆ.

Substantiva in ος, νος, & ις, ονος contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plural. ut ὁ βό- τερος, τῷ βότερος racemus, οι βότεροι βότεροι, ταῖς βότεροις

Βόρευς, ὁ βόρευς Βόρευς: ὁ ἵχθυς, τῷ ἵχθιος, piscis, οἱ ἵχθεις, ἵχθυς, τῷς ἵχθυες, ἵχθεις, ὁ ἵχθυες, ἵχθυς.

Adiectiva in *is̄ eos̄*, crasis patiuntur in Dativi singulari, Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum: ut ὁ ἥδης, τῷ ἥδε-
ηδες, suavis, τῷ ἥδεται, οἱ, καὶ αἱ ἥδεταις ἥδεταις, τῷς, καὶ τῷς
ἥδεταις ήταις, ὁ ἥδεταις, ἥδεταις.

Imparifyllaba in *as̄* similiter contrahuntur in tribus illis casibus plurali, ut ὁ βῆς, τῷ βοὸς, bos, οἱ βόες βῆς,
τῷς βόες βῆς, ὁ βόες βῆς, Dorice βῶς.

Item ναῦς, navis, αἱ, καὶ ᾧ, καὶ τῷς ναῦς. Sic γρεῦς,
anus, vetula.

Comparativa in *av* contrahuntur in Accusativo singulari communis generis, clisa litera *v*, ac deinde facta crasis ex *o*, & sequenti vocali: ut ὁ, καὶ ἡ μεῖζων, major;
τὸν μεῖστον, μεῖζα, μεῖζω: tum in tribus casibus plurali-
μεῖστες, μεῖζης, ἢ τὰ μεῖζα, μεῖζα, μεῖζω, τῷς, ἢ τὰς
μεῖζας, μεῖζας, ἢ τὰ μεῖζα, μεῖζα, μεῖζω: ὁ
μεῖζος, μεῖζης, ἢ ὁ μεῖζον, μεῖζος, μεῖζω.

Casibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: ἡ ἐρίδας, τὰς ἐρίδας, ἐρίδεις: ἡ κάλπις, urna, αἱ κάλπιδες, τὰς
κάλπιδας, κάλπεις: ὁ, ὃς ὁρνίς, avis, οἱ, ὃς ὁρνίδες, τῷς
ἢ τὰς ὁρνίδας, ὁρνεῖς: ἡ λέπις, clavis, τῆς λέπεδος, τῷ λέπεδι,
τὴν λέπιδα, ἢ λέπιν, & in plur. αἱ λέπιδες, τὰς λέπιδας,
κλεῖς: τὸ ἄστον, urbs, τὰς ἄστους, τῷ ἄστει, ἄστει: τὸ πῶμ, grex,
τὸ πώεος, τῷ πώει, πώει: ὁ σάρος, salvus, τῶν Attice, τὸν
σάρον, σῶν, τὼς σάρες, σῶς, τῷ σάροσσῃ.

Contractio quædam Heteroclitæ

In prima Contractorum.

Nomina propria in *η̄s̄*, composita a *κέos̄* contrahun-
tut in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis
casibus ut vides in hoc exemplo.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλῖος 'Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τῷ
Ἡρακλέος 'Ἡρακλέος, 'Ἡρακλεῖος, Dat. τῷ Ἡρα-
κλεῖοι 'Ἡρακλεῖοι 'Ἡρακλεῖ, Acc. τῷν Ἡρακλεῖον 'Ἡρα-
κλεῖον 'Ἡρακλεῖον, & Ἡρακλεῖον 'Ἡρακλεῖον Att. Voc.
ὁ Ἡρακλεῖος 'Ἡρακλεῖος, 'Ἡρακλεῖος, & 'Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ 'Ἡρακλεῖοις 'Ἡρακλέοις, 'Ἡρα-
κλεῖοις 'Ἡρακλέοις, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεῖοιν 'Ἡρακλεῖον,
'Ἡρακλοῖ.

Plur. Nom. 'Ἡρακλεῖοις 'Ἡρακλεῖοις, 'Ἡρακλεῖοις 'Ἡρακλεῖοις,
Gen. τῶν 'Ἡρακλείων 'Ἡρακλέων, 'Ἡρακλήν, Dat. τοῖς
'Ἡρακλείοις 'Ἡρακλέοις, Acc. τοῖς 'Ἡρακλεῖος 'Ἡρακλέοις 'Ἡρα-
κλεῖος 'Ἡρακλέοις, Vocat. ὁ 'Ἡρακλεῖοις 'Ἡρακλέοις, 'Ἡρακλεῖος
'Ἡρακλέοις.

Eodem modo declinantur Θεμισοκλῆς, Themistocles:
Σοφοκλῆς Sophocles, Περικλῆς Pericles, Ἰφικλές, Iphi-
cles, & alia plurima.

DE PRONOMINE.

Pronomen vel est Primitivum, vel Possessivum, vel
Demonstrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

PRIMITIVUM

Primæ Personæ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego, Gen. ἐμός, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμείς,
& per aphæresin μός, μοί, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῷοι νῷοι, & νῷοι, Gen. Dat. νῷοιν νῷον.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμεῖς.

Secundæ Personæ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σός, Dat. σοί, Acc. σὲ.

Dual. Nom. Acc. σφῶι σφῶι, Gen. Dat. σφῶιν σφῶν.
Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμεῖς.

Tertiæ Personæ.

Sing. Nom. caret. Gen. ȝ, sui, Dat. ō, Acc. ȝ.

Dual. Nom. Acc. σφωισφι, Gen. Dat. σφωισφιν.

Plur. Nom. σφᾶς, Gen. σφῶν, Dat. σφῖσ, Acc. σφᾶς.

*Omnis casus hujus pronominis adhiberi solent agra-
cis loco casuum pronominiis autōs, ipse.*

POSSESSIVUM

Est octuplex.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμον, meus, mea, meum.

σὸς, σὴ, σον, tuus, tua, tuum.

ος, οὐ, οὐν, suus, sua, suum.

νωτέρος, νωτέρα, νωτέρον, noster, a, um, duorum.
σΦωτέρος, σΦωτέρα, σΦωτέρον, vester, a, um, duorum.

Non est duale possessivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμέτερα, ἡμέτερον, noster, a, um.

ὑμέτερος, ὑμέτερα, ὑμέτερον, vester, a, um.

σΦέτερος, σΦέτερα, σΦέτερον, suus, a, um.

*Horum masculina - & neutra sunt tertiae simplicium;
feminina autem secunda.*

Derivantur possessiva ἐμὸς, σὸς, ος a tribus genitiis primitivorum, ἐμ̄, σ̄, ȝ: νωτέρος, & σΦωτέρος a genitiis dualibus poeticis ȝων, σΦῶν: reliqua tria: ημέτερος, υμέτερος, σΦέτερος, a genitiis pluralibus, ημῶν, σΦῶν.

DEMONSTRATIVUM

Est duplex.

Sing. Nom. ȝtos, ȝt̄n, ȝt̄o, hic, hæc, hoc, Gen.
ȝt̄s, ȝt̄n̄s, ȝt̄o, Dat. ȝt̄o, ȝt̄y, ȝt̄w, Acc. ȝt̄ov, ȝt̄n̄, ȝt̄o, Voc. ȝ ȝtos, ȝ ȝt̄n̄, ȝ ȝt̄o, heus tu.

Du-

GRAMMATES.

59

Dual. Nom. Acc. τέτω, τέτρα, τέτω, Gen. & Dat. τέτρον, τέτραιν, τέτον, Voc. ὦ τέτω, ὦ τέτρα, ὦ τέτω, heus vos duo.

Plur. Nom. ετοι, αὐτη, τέτρα, Gen. τέτρων, Dat. τέτροι, τέτραις, τέτροι, Acc. τέτρες, τέτρας, τέτρα, Voc. ὦ ετοι, ὦ αὐτη, ὦ τέτρα: heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο. ille, illa, illud: Gen. ἐκεῖνα, ἐκεῖνη, ἐκεῖνη, Dat. ἐκεῖνω, ἐκεῖνη, ἐκεῖνω, Acc. ἐκεῖνο, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Acc. ἐκεῖνω, ἐκεῖνη, ἐκεῖνω, Gen. & Dat. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνοι.

Plural. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖνη, ἐκεῖνα. Gen. ἐκεῖνων, Dat. ἐκεῖνοις, ἐκεῖνοις, Acc. ἐκεῖνος, ἐκεῖνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaseos causa, ut res quasi præsens indecitur, addunt Demonstrativis iota acutum, ut: ετοι, τέτραι, τέτραι, τέτροι: ἐκεινοι, ἐκεινη, &c. In neutro autem singulari τετοι, & sapienti τετη, in plurali vero protetra dicunt τετρai.

RELATIVUM

Est unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipse, a, um. Gen. αὐτῆ, αὐτῆς, αὐτό, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Accus. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό, &c.

Composita tria sunt, carentia Nominativo: ἐμαυτῆ, μειψισ, σεαυτῆ, τυιψισ, εαυτῆ, σιιψισ.

Sing. Gen. ἐμαυτῆ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ, Dat. ἐμαυτῆ, ἐμαυτῆ, Acc. ἐμαυτον, ἐμαυτην, ἐμαυτο.

Sing. Gen. σεαυτῆ, σεαυτῆς, σεαυτῆ, Dat. σεαυτον, σεαυτην, σεαυτο: & per erasin σεαυτῆ, σεαυτῆ, σεαυτον, &c.

Sing. Gen. εαυτῆ, εαυτῆς, εαυτῆ, Dat. εαυτῷ, εαυτῆ, εαυτῷ, Acc. εαυτὸν, εαυτην, εαυτο. Hoc habet pluralem

lem numerum; quo carent duo præcedentia; declinaturque pluraliter & conjunctim, & divisim: ἐαυτῶν,
& σφῶν αὐτῶν: ἐαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἐαυτοῖς, & σφῖσιν αὐτοῖς.

Imo plurale ipsum in omnes quoque personas quadrat:
ἐαυτῶν, νοστροῦ, νεστροῦ, sui ipsorum: ἐαυτοῖς, nos,
vos, seipsoſ. *Sic interdum singulariter εἰστὶ,* tui-
ipsius, εἰστὸν, te ipsum. *Quum reperiuntur aspiratae*
άτῳ, άτῳ, άτον, *et similia, crasis est pro εἰστὶ, εἰστῷ,*
εἰστον.

I N F I N I T U M.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo-
luntur Græci, cum certum hominem significare vo-
lunt, neque tamen nominant: Itali, un certo tale.
Declinatur autem sic:

ὁ	τῷ	τῷ	τὸν
ἡ δεῖνα	τῆς δεῖνος	τῇ δεῖνῃ	τὴν δεῖνην.
τὸ	τῷ	τῷ	τὸν

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τῷ δεῖνορος, τῷ δεῖναρι.
Et ὁ δεῖνα, τὸ δεῖνα: Et ὁ δεῖνος, τῷ δεῖνος, τῷ δεῖνη, τὸν
δεῖνη, apud Poetas.

D E V E R B O.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes { sex Barytonorum in *ω*.
tredecim { tres Circumflexorum in *ᾳ*.
quatuor Verborum in *μι*.

Voces, sive For- { Activa in *ω*, *ῳ*, *μι*.
mæ inflectendi { Passiva { in *μα*.
Media { in *μα*.

Mod.

Modi quinque { Indicativus.
Imperativus.
Optativus.
Subjunctivus.
Infinitivus.

Tempora novem { Præsens.
Præteritum imperfectum.
Præteritum perfectum.
Præteritum plusquam perfectum.
Aoristus primus { indefinita.
Aoristus secundus { Præterita.
Futurum primum.
Futurum secundum.
Paulo post futurum, in Passivo.

Numeritres. { Singularis.
Dualis.
Pluralis.

Personæ tres { Prima.
Secunda.
Tertia.

Affectiones aliae.

Qualitas, qua { Personale, ut γένος, scribo.
Verbum est { Impersonale, ut δεῖ, oportet.

Genera quinque { Activum; ut πέμπω, mirto.
Passivum; πέμπομαι, mirror.
Neutrūm; ut ὄγκοινο, valeo.
Commune, sive Medium; ut βιάζω-
μαι, cogo, cogor.
Deponens, sive Submedium; ut μά-
χομαι, pingo.

Spec.

- Species duæ*
<i>Figuræ tres.</i>	<i>Simplex</i> ; ut $\gamma\omega$, duco.
<i>Composita</i> ; ut $\tau\epsilon\gamma\alpha\gamma\omega$, circumduco.
<i>Decomposita</i> ; ut $\sigma\mu\pi\tau\epsilon\gamma\alpha\gamma\omega$, una circumduco. | <i>Derivativa</i> ; ut $\gamma\alpha\mu\epsilon\omega$, uxorem duco.
<i>cupio</i> . |
|---------------------|--|---|

DE CONJUGATIONIBUS

Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, & Acutum in penultima; ut $\tau\omega\tau\omega$, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ Figurativa, sive Indices nominantur. Est autem litera Characteristica, quæ proxime praecedit terminationem ω , α , aut $\omega\chi\eta$.

Characteristica præcipue consideratur in Præsenti, Futuro primo, Præterito perfecto Voci activæ; a quibus pendent cætera tempora.

CHARACTERISTICÆ

Conjugationis

Primæ.

Præsentis.

π)
 β)
 ϕ)
 $\pi\tau$)

Futuri.

(ψ)

Præteriti.

(ϕ)

Sæ-

Secundæ.

γ)
 χ)
 $\pi\tau$)

(ξ)

(χ)

Tertiæ.

τ)
 δ)
 θ)

(σ)

(χ)

Quartæ.

ζ)
 $\sigma\sigma$)

(ξ)

(χ)

vel

ζ)
 $\sigma\sigma$)

(σ)

(χ)

Quintæ.

λ)
 μ)
 ν)
 ϵ)
 $\mu\nu$)

(λ)

(χ)

Sextæ.

ω parum)

(σ)

(χ)

In terminationibus $\pi\tau\omega$, $\chi\tau\omega$, $\mu\nu\omega$, prior consonans censetur Characteristica, nempe π , χ , μ .

Tabula Latior.

Primæ.

Sunt Verba in $\pi\omega$, $\beta\omega$, $\phi\omega$, $\pi\tau\omega$: quorum Futurum in $\psi\omega$: Præteritum in $\phi\pi\omega$.

Præ-

Præsens	Futur.	Præter.
π (τίχω)	(τέλψω)	(τέτεξα, delcto.
β (λεῖω)	ψω (λεῖψω)	φω (λέλειψα, libo.
Φ (γράφω)	(γράψω)	(γέγραψα, scribo.
πτ (τίπτω)	(τίψω)	(τίτηψα, verbero.

Secundæ.

In χω, γω, χω, ρω.	Futur. in ξω.	Præter. in χα.
χ (πλέκω)	(πλέξω)	(πίπλεχα, plico.
γ (λέγω)	ξω (λέξω)	χα (λέλεχα, dico.
χ (βρίχω)	(βρέξω)	(βέβρεχα, rigo.
ρτ (τίκτω)	(τέξω)	(τέτεχα, pario.

Tertiæ.

In τω, δω, θω.	Futur. in σω.	Præter. in ρα.
τ (ἀντώ)	(ἀντόσω)	(ῆνυκα, perficio.
δ (φέδω)	σω (φέσω)	ρα (ῥύκα, cano.
θ (πλήνω)	(πλήσω)	(πίπληκα, impleo.

Quartæ.

In ζω, σσω, vel Attice ττω: Fut. in ξω. Præter. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & ρα, ut in Tertia.

ζ (ποίεω)	ξω (ποίξω)	χα (πέποιχα, ludo.
σσ (σρότσω)	(σρόξω)	(σρύχα, fodio.

vel

ζ (Φρέζω)	σω (Φρέσω)	χα (πέΦρεχα, dico.
σσ (πλάσσω)	(πλάσω)	(πίπληκα, fingo.

Verba in ζω fere sequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præsertim, quæ lamentationem, aut mortuorum animi significant: ut οἰμάζω, ploro; σενάζω, ingemisco; κράζω, claimo. Fut. ξω, Præter. χα. Quædam etiam sequuntur & Secundam, & Tertiam, ut ποίξω, lu-

ludo; ἀρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præterit. χα & ρα.

Verba in σσω sequuntur Secundam; aliqua Tertiam: ut πράσσω, vendo; πτίσσω, pinso; πάσσω, spargo. Futur. σω. Præt. ρα. Nonnulla utramque: ut ἐρίσσω, remigo; ἀφίσσω, haurio. Futur. σω, & ξω. Præt. ρα, & χα,

Sunt etiam, quorum unum est Fut. in ξω, & Præt. in χα; at duplex Præsens. Hujusmodi sunt σφάζω, vel φάζσω, jugulo: Φοιτῶ, Σ φοιτσω, rubefacio: μάζω, Σ μάζσω, pinso. Sed φείσω, sive φείττω, horreo. Fut. ξω, Præt. ρα.

Quintæ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λᾶ, μᾶ, νᾶ, ρᾶ, circumflexum: Præter. ρα.

λ { ψάλλω }	{ ψαλῶ }	{ εψαλκα, digitis pulso,
μ { νέμω }	νεμῶ	νενέμηκα, tribuo.
ν { Φάινω } > ὥ { Φανῶ }	{ και }	{ πέφαγκα, ostendo.
ε { σπείρω }	σπερῶ	ἔσπερκα, sero.
μν { τέμνω }	τεμῶ	τετέμηκα, scindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ε, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutentur, sed permaneant ut in præsentis; tantum abjecta altera, si sint duæ, ut φάλλα, φαλλᾶ, quod penultima hujus Futuri sit brevis; ut intra dicetur.

Sextæ.

In ω purum, hoc est, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω, Præt. ρα. Nam quæ in Futuro habent simplex σ, habent ρ in Præterito.

ω { γελάω }	{ σω { γελάσω }	{ γεγέλακα, video,
τελέω	τελέσω	τετέλεκα, finio.
τιώ	τιώ	τέτικα, honoro.

ο	{ οὐσίω	{ οὐσίων	{ ἀμοκα,	juro.
υ	{ δύω	{ δύτω	{ δέδυκα,	ingredior.
ω	{ μώιω	{ μώσω	{ ἐρμώκη,	roboro.
αι	{ παιώιω	{ παιώσω	{ πέποικα,	ferio.
αι	{ ψαιώ	{ ψαιώσω	{ ἐψαικα,	tango.
ει	{ σειω	{ σείσω	{ σεσεκα,	quatio.
ει	{ ιππεύω	{ ιππεύσω	{ ιππευκα,	equito.
οι	{ οιώ	{ οϊσω	{ ὥκα,	fero.
ου	{ κρέψω	{ κρέψω	{ κέκρυκα,	pulso.
η	{ ὄπινιω	{ ὄπινισω	{ ὄπινικα,	uxorem habeo.

Pauca ante inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deest, cum prima pluralis exit in *μεν*. Secunda, & tertia dualis sunt similes, cum tertia pluralis exit in *σι*, quod fit in activis; aut in *ται*, quod fit in passivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: sed pro his usurpantur Aoristi.

Præsens, & Imperfectum; Præt. perf. & plusq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur divisim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum*Vocis Activæ.***EX PRIMA CONJUGATIONE***Inflexum secundum cognata tempora.**Modus Indicativus.**A quo omnes alii Modi deducuntur.**Tempus Præsens.*

- S. (τύπτω, τύπτεις, τύπτει.)
D. (τύπτετον, τύπτετον.)
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτεται.)

Verbero.

Ull-

Unde Imperfектum.

- S. (ἐτυπτόν, ἐτυπτεῖς, ἐτυπτεῖται.)
D. (τύπτετον, τύπτεται.)
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτεται.)

*Verberabam.**Aoristus secundus.*

- S. (ἐτυπόν, ἐτυπεῖς, ἐτυπεῖται.)
D. (τύπτετον, τύπτεται.)
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτεται.)

*Verberauit.**Unde Futurum secundum.*

- S. (τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.)
D. (τυπετόν, τυπεται.)
P. (τυπτομεν, τυπετε, τυπεται.)

*Verberabat.**Futurum primum.*

- S. (τύφω, τύφεις, τύφει.)
D. (τύφετον, τύφεται.)
P. (τύφομεν, τύφετε, τύφεται.)

*Verberabat.**Unde Aoristus primus.*

- S. (τύτφα, τύτφας, τύτφε.)
D. (τύτφετον, τύτφαται.)
P. (τύτφομεν, τύτφατε, τύτφαται.)

*Verberauit.**Perfectum.*

- S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.)
D. (τέτυφετον, τέτυφατο.)
P. (τέτυφαμεν, τέτυφατε, τέτυφατο.)

*Verberauit.**Unde plusquam perfectum.*

- S. (ἐτετίφειν, ἐτετίφεις, ἐτετίφειται.)
D. (τετετίφετον, τετετίφεται.)
P. (τετετίφαμεν, τετετίφατε, τετετίφατο.)

Ex

Mo.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (τύπτε, τυπτέτω.
D. (τύπτετον, τυπτέτων.
P. (τύπτετε, τυπτέτωσαν,

Verbera.

Aoristus secundus.

- S. (τύπτε, τυπέτω.
D. (τύπτετον, τυπέτων.
P. (τύπτετε, τυπέτωσαν.

Verberatum.

Aoristus primus.

- S. (τύψον, τυψάτω.
D. (τύψκον, τυψάτων.
P. (τύψατε, τυψάτωσαν.

Verberatum.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τέτυφε, τετυφέτω.
D. (τετύφετον, τετυφέτων.
P. (τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Verberaverit.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴδε, οὗταν.

- S. (τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
D. (τύπτοιτον, τύπτοίγην.
P. (τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Verberarem.

Aoristus secundus.

- S. (τύποιμι, τύποις, τύποι.
D. (τύποιτον, τύποίγην.
P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Verberaverim.

Futurum secundum.

- S. (τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ,
D. (τυποῖτον, τυποίγην.
P. (τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Verberem.

Fut.

Futurum primum.

- S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.
D. (τύψοιτον, τύψοίγην.
P. (τύψαμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Verberem.

Aoristus primus.

- S. (τύψαμι, τύψοις, τύψη.
D. (τύψατον, τύψάτην.
P. (τύψαμεν, τύψατε, τύψοιεν.

Verberaverimus.

Aoristus Æolicus, Atticis astatissimus.

- S. (τύψεια, τύψειας, τύψει.
D. (τυψέατον, τυψέάτην.
P. (τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Verberaverim.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.
D. (τετύφοιτον, τετυφόιγην.
P. (τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετυφόιεν.

Verberavissim.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰν, εἰν.

- S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ.
D. (τύπτητον, τύπτητον.
P. (τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωτι.

Aoristus secundus εἶνε

- S. (τύπω, τύπης, τύπῃ.
D. (τύπητον, τύπητον.
P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Si verberavero.

Aoristus primus. εἶν.

- S. (τύψω, τύψης, τύψῃ.
D. (τύψητον, τύψητον.
P. (τύψαμεν, τύψητε, τύψωσι.

Si verberavero.

Perfectum, & plusquam perfectum εἰσεν.

S. (τετύφω, τετόφης, τηγούφη.)

D. (τετύφητος, τετύφητον.)

P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.)

Si verberaverim.

Modus Infinitivus.

{ Præf. & Imperf. τύπτειν.
Aoristus 2. τυπέν.
Futurum 2. τυπέν.
Futurum 1. τύψειν.
Aoristus 1. τύψῃ.
Perf. & plus. τετύφειναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (δ τύπτων, τῷ τύπτοντος.)

F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτάσσης.)

N. (τὸ τύπτον, τῷ τύπτοντος.)

Verberans.

Aoristus secundus.

M. (σ τυπῶν, τῷ τυπώντος.)

F. (ἡ τυπώσα, τῆς τυπώσσης.)

N. (τὸ τυπόν, τῷ τυπώντος.)

Qui verberavit.

Futurum secundum.

M. (δ τυπῶν, τῷ τυπῶντος.)

F. (ἡ τυπώσα, τῆς τυπώσσης.)

N. (τὸ τυπόν, τῷ τυπώντος.)

Verberaturus.

Futurum primum.

M. (δ τύψων, τῷ τύψοντος.)

F. (ἡ τύψσα, τῆς τυψάσσης.)

N. (τὸ τύψον, τῷ τυψόντος.)

Verberaturus.

Ao.

Aoristus primus.

M. (ὁ τυψας, τῷ τύψαντος.)

F. (ἡ τύψασα, τῆς τυψάσσης.)

N. (τὸ τύψχν, τῷ τύψαντος.)

Perfectum, & plusquam, &c.

M. (ὁ τετυφως, τῷ τετυφόρος.)

F. (ἡ τετυφής, τῆς τετυφήσ.)

N. (τὸ τετυφός, τῷ τετυφότος.)

Qui verberavit.

Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπτω	τύπτει	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἐτύπτοντος.					
Aor. 2.	ἐτύπτον	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τυπέν	τυπών
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπέν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. I.	ἐτύψα	τύψον	τύψαμι	τύψω	τύψῃ	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετύφειναι	τετύφως
Plusq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγών
Imp.	ἐλεγον					
Aor. 2.	ἐλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγών
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγών
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λεξεῖν	λέξων
Aor. I.	λέξα	λέξον	λέξαμι	λέξω	λέξῃ	λέξας
Perf.	ελελέχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέ-	λελεχεῖν	λεγεχώς
Plusq.	ελελέχειν			χω	ναι	

E 4

Ter-

Tertiae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	πείθω	τεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἐπείθου					
Aor. 2	ἐπίθησον	πιθε	πιθοίμι	πιθω	πιθεῖν	πιθῶν
Fut. 2.	πιθῶ					
Fut. 1.	πείσω		πιθοίμι	πιθῶν	πιθεῖν	πιθῶν
Aor. 1	ἐπείσα	πέπσου	πείσοιμι	πείσω	πείσειν	πείσων
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πείσομι	πείσω	πείση	πείσων
Plusq.	ἐπεπείκεν		πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπείκειν	πεπείκων

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	φεύχω	φεύχε	φεύχοιμι	φεύχω	φεύχειν	φεύχων
Imp.	φεύχον					
Aor. 2	φεύχον	φεύχδε	φεύχοιμι	φε. δω	φεύχειν	φεύχων
Fut. 2.	φεύχω					
Fut. 1.	φεύχω		φεύχοιμι	φεύχειν	φεύχειν	φεύχων
Aor. 1	φεύχσα	φεύχσον	φεύχσομι	φεύχσω	φεύχσειν	φεύχσων
Perf.	πεφεύχκα	πεφεύχσε	πεφεύχοιμι	πεφεύχω	πεφεύχειν	πεφεύχσων
Plusq.	ἐπεφεύχ-	κεν		κι	κώ	κένη

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	σπείσω	σπείρε	σπείσοιμι	σπείσω	σπείσειν	σπείσων
Imp.	ἐσπείσον					
Aor. 2	ἐστάσον	σπάρε	σπείσοιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 2.	σπαρῶ					
Fut. 1.	σπερῶ		σπείσοιμι	σπαρεῖν	σπαρεῖν	σπαρῶν
Aor. 1	ἐσπείσα	σπάσον	σπείσομι	σπείρω	σπερεῖν	σπερῶν
Perf.	ἐσπείσκα	ἐσπαρ-	σπείσοκοιμι	ἐσπάρ-	σπερεῖ	σπερῶν
Plusq.	ἐσπαρ-	κεν		κι	κώ	κένη

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	ἀκάνω	ἀκρε	ἀκόσιοιμι	ἀκάνω	ἀκρεῖν	ἀκάνων
Imp.	ηκοον					
Aor. 2	ηκόν	ἀκος	ἀκόσιοιμι	ἀκόω	ἀκρεῖν	ἀκάνων
Fut. 2.	ἀκοω					
Fut. 1.	ἀκάνω		ἀκόσιοιμι	ἀκρεῖν	ἀκάνων	ἀκάνων
Aor. 1	ηκόσα	ἀκρεσον	ἀκόσιοιμι	ἀκάνω	ἀκρεῖ	ἀκάνως
Perf.	ηκάκα	ηκάκε	ἀκόσιοιμι	ηκάκω	ηκάκενον	ηκάκως
Plusq.	ηκάκεν					

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thoma, & fundamentum, ut τόπτω

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τόπτω, ἐτυπτον.

Augmentum est duplex, Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum est ε, cum Verbum incipit a consonante, tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Tempore η, ut ἐμελλον, ἡμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ογω, ἴνγαν, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis, sive a vocali, sive a diphthongo incipientibus, ut ιεινα, προεινα, dixi.

Si verbum incipiat a φ, geminatur φ post ε: ut φιτω, ἐφίτων, projicio.

Temporale augmentum est, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mutabiles	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha \\ \epsilon \\ \omega \end{array} \right\}$	mutan-	$\left\{ \begin{array}{l} \eta, \dot{\alpha}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\nu\omega, \\ \eta, \dot{\epsilon}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\omega, \\ \omega, \dot{\epsilon}\tau\zeta\omega, \dot{\omega}\tau\alpha\zeta\omega, \end{array} \right.$	perficio, bam.
Vocales	$\left\{ \begin{array}{l} \epsilon \\ \omega \end{array} \right\}$	tur in	$\left\{ \begin{array}{l} \eta, \dot{\epsilon}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\omega, \\ \eta, \dot{\omega}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\omega, \end{array} \right.$	venio, bam.

Mutabiles	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha \\ \epsilon \\ \omega \end{array} \right\}$	mutan-	$\left\{ \begin{array}{l} \eta, \dot{\alpha}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\nu\omega, \\ \eta, \dot{\epsilon}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\omega, \\ \omega, \dot{\epsilon}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\omega, \end{array} \right.$	tollo, bam.
Diphthongi	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha \\ \epsilon \\ \omega \end{array} \right\}$	tur in	$\left\{ \begin{array}{l} \eta, \dot{\alpha}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\nu\omega, \\ \eta, \dot{\epsilon}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\omega, \\ \omega, \dot{\epsilon}\nu\omega, \dot{\eta}\nu\omega, \end{array} \right.$	augeo, bā.

Immutabiles	$\left\{ \begin{array}{l} \eta \\ \iota \\ \upsilon \\ \omega \end{array} \right\}$	η, ιχέω, ιχεον, sono, sonabam.
Vocales	$\left\{ \begin{array}{l} \iota \\ \upsilon \end{array} \right\}$	ι, ιχέω, ιχεον, visco aves capio.
	$\left\{ \begin{array}{l} \iota \\ \upsilon \end{array} \right\}$	υ, ιβριζω, ιβριζον, injuria afficio.
	$\left\{ \begin{array}{l} \omega \end{array} \right\}$	ω, ιδω, ιδον, impello.

Immutabiles	$\left\{ \begin{array}{l} \epsilon \\ \epsilon \end{array} \right\}$	εικάζω, εικαζον, assimilo.
Diphthongi	$\left\{ \begin{array}{l} \epsilon \\ \epsilon \end{array} \right\}$	ειδύσω, ειδυσον, dirigo.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto, vel aliis temporibus adsciscuntur: ut ἔχω, είχον, habeo: ἔλω, εῖλον, capio: ἔλκω, ἐλκώ, ἐλκίζω, εἴλκον, εἴλκον, εἴλκητον, traho: ἔρπω, ερπίζω, εἴρπον, ερπίζον, serpo: εἰσηρω, plusquam perfect. εἰσήκεν, sto: εἰσίω, εἰσαον, convivio excipio: εἴω, εἴαον, fino: εἴω, perfect. pass. εἴμη, in duo, seu pono: εἴσω, εἴενοι. traho: εἰδίζω, εἰδίζον, assefacio: εἴργαζομαι, εἰργαζόμεν, operor: εἴπω, εἴπον, dico; quod servat augmentum in omnibus modis: εἴω, perfect. med. εἴωθα, asfuesco: εἴρταζω, εἰσταζον, & εἴρταζον, festum celebro.

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: Ea autem sunt, quæ derivantur a dictiōnibꝫ sequentiōnibꝫ.
 οἰαξ, clavus) οἰαξιζω, οἰαξιζον, clavum rego.
 οἴνος, vinum) οἰνίζω, οἰνίζον, vinum oleo, seu emulo.
 οἴων, angurium) οἰωνίζομαι, οἰωνίζομεν, auguror.
 οἴουσ, via) οἰμέω, οἰμον, οἴρnu.

οἴσσος, αἴστρυμ) οἰσγέω, οἰσγεον, αἴστρο agito, & agitor. οἴος, solus, οἴω, desituo: unde οἴώθην, solus egi. His addunt οἰμέω, domi sedeo: οἰμώζω, lugeo; quod & οἴμωζον, & οἴμωζον.

De Augmento Compositorum.

Nomine: ut φιλοσοφῶ, philosphor, a φιλος, amicus, & σοφῶs, sapiens, ἐφιλοσύφων.

Pronomine κατέ: ut κατομολῶ, fugio ad hostes; κατομολάνω.

Augmentum erit in principio, si Verba componantur vel cum

Præpositione, quæ non mutet significatiōnem Verbi: ut ἐντέω, idem cum simplici ἐπω, dico, ηνεπον.

Verbo simplici, quod non sit in usu: ut ἀντιβολῶ, supplico, ηντιβόλων.

Adverbii ἐμῶ, vel ὡμῶs, simul: ut ἐμοιωγῶ, fateor, θυμολόγων.

Particula privativa α: ut ἀφεονῶ, insipiens sum, ηφεόνων.

Præpositione, quæ mutet significatiōnem Verbi: ut γινώσκω, cognosco, καταγινώσκω, condemnno; κατεγινώσκω.

Augmentum erit in medio, si componantur vel cum

Particulis δὺς, male, & εὖ, bene, modo sequantur vocalis mutabilis: ut δυσαρεσῶ, displateo; δυσηρέτων δυσεργετῶ, benefacio: εὐηργέτων. At sequente consonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam sequuntur; ut δυσυχῶ, infelix sum: εὐηργέτων: εὐεργέτω, pietatem colo, εὐσέβεια: εὐηργέτω, prospere ago, εὐημέσεν.

Nonnulla, quamvis simplicia non sint in usu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυνον, & ἀπῆλαυνον: εἰπιχειρῶ, conor, εἰπεχειρῶ: εἴγκωμιαζω, laudo, εὐεκωμιαζων: προσκυνῶ, adoro, προσκενών.

Quædam habent augmentum in principio, & in međio, ut αινεζῶ, corrigo; ηνάζθω: εἰνοχλῶ, molestus sum;

ἡνόχλειν: reperitur tamen ἐνωχλίθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνεχόμην, & ἡνεχόμην. Sic ἐνομαστοί, nomen fingo: προσονῶ, debacchor: προσοδοποῖ, viam patefacio: ἀνέκομη, abnuo: item δικιῶ, arbiter sum, cūm suis compositis.

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augmentur, ut ἔγγυος, ἔγγυος, & ἔγγυόντα, despōndo: δικονῶ, ἔδικτον, & δικόνεν ministro. Sic ἐμπολῶ, ver-

for: μεθοδεύω, methodo uxor.

Verbum κατηγορῶ, accuso nullum capit incrementum. Præpositionum ultima vocalis in compositione eliditur, si vocalis sequatur, exceptis ιῷ, & περὶ, quæ numerum vocalē amittunt, & aliquando οὐφί: ut παρ-
κάω, perperam audio; παρήκου: α παρά, & ακάω.
καταλέγω, deligo, κατέλεγον: α κατά, & λέγω.

προβάλλω, propello, προβάλλον, & craſi προβάλλον: α
πρό, & βάλλω. Hinc προέχω, & πρέχω, præcedo.
περίγω, circumduco, περὶγων. Sic & ἐπιορκῶ, pejero,
ἐπιώρκων.

ἀμφιελίσω, in orbem verro: ex ἀμφί, & ἐλίσω: ἀμ-
φίπτω, & ἀμφίπτω, circumstipo: ex ἀμφί, & ἐπτω.
Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si Ver-
bum incipiat a vocali, vel diphthongo aspirata: ut κα-
fero, vel auferor, ex κατά, & ἀπτομη: ἀφαιρέμη, au-

Aoristus Secundus.

Aoristus significat aliquid præteriisse, sed indefinite; Italos, amai: cum Præteritum Perf. significet, modo aliquid præteriisse; ut apud Italos, ho amato. Sunt autem duo Aoristi nulla necessitate, aut diversitatis cae; ut & duo Futura.

Formatur Aoristus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteristica eius retinenda; penultima vero corripienda: abiecta posteriore litera, retenta priore, si Verbum habeat πτ, κτ, μν, η: ut ἐτυπτον, ἐτυπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præsentis pen-
ultimæ corripiendæ causa in Aoristo secundo.

η	ηῆσω, ἡλεβον, accipio.
ω in α	τρώω, ἐτρωγον, comedo.
αγ	καίω, ἐκανον, uro.
αν	παίω, ἐπανιν, sedo.

ει in υ: Φεύγω, ἐΦυγον, fugio.

οι in ο: ἀκέω, ἄκον, audio.

ει in ι: λεῖπω, ἐλιπον, linquo.

ει in ι	distyllabis in ει: σπείρω, ἐσπαρον, sero.
ει in ζ	trisyll. in ει: ὁφείλω, ἀφελον, debo.

Quædam dissyllaba habent penultimam longam: ut
ἄδω, ἄδον, cano: ἴχω, ἵχον, habeo: ἥκω, ἥκον, vemo: ἐλκω,
ἴλκον, traho. Etiam trisyllaba: ut ἐνέγκω, ἐνεγκον, fe-
ro, πέρδω, ἐπαγδον, per metathesin, ἐπραδον, rasto:
& alia.

Verba quarta Conjugationis, ob eandem penulti-
mam corripiendam, si habeant Futurum in ξω, formant
Aoristum secundum in γον; si in σω, formant in δον: ut
πράττω, πράξω, ἐπρεγον, facio: Φράζω, Φράσω, ἐΦραδον,
dico.

Observatio.

Dissyllaba, quæ habent liquidam ante, aut post ει, mutant ει in ζ: ut.

πλέω, ἐπλακον, plico	}	ἐλεγον, dixi.		
τρέπω, ἐτραπον, verto.		}	excipe { εβλεπον, vidi.	
τέλλω, ἐτέλον, mitto.			}	ἐΦλεγον, ussi.
τέμνω, ἐτεμον, & ἐτεμον, seco.				

Exceptio.

Septem sunt Aoristi secundi, qui non retinent Cha-
racteristicam consonantem Imperfecti.

βλαπτω, ἐβλαπον, noceo.

καλύπτω, ἐκάλυψον, tego.

χρύπτω, ἔκρυψον, absconde.
βάπτω, ἔβαψον, tingo
σκάπτω, ἔσκαψον, fodiō.
ράπτω, ἔρριψον, suō.
δάπτω, ἔταψον, sepelio.

Verba sextæ finita in ς, εύω, νίω; ut κράω, pulsō, secundo, & Præterito medio. Ideo ηὔον ab ἄκρω, audio, non est in usu.

Jones in hoc Tempore geminazione uti solent: ut pro ἐκάμον, κέκαμον, laboravi.

Futurum Secundum.

Fit ab Aoristo Secundo, ablato incremento, & vertendo ω in α circumflexum: ut ἐτυνον, τυπῶ. Ideo deficiente Aoristo Secundo, desideratur etiam Futurum secundum. Hoc autem vocis activa, & media rarissime est in usu, nisi in quibusdam verbis, iisque anomalis.

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præsenti, variata sola Characteristica in singulis Conjugationibus, ut dictum est, retenta eadem penultima, quæ Præsentis: ut τύπτω, τύψω.

Observationes.

Futurum quintæ Conjugationis semper habet penultimam brevem, vel abiecta altera immutabili, si fuerint duæ; ut φάλω, φαλῶ, psallo; κάινω, καιῶ, labore; vel elisa vocali subjunctiva diphthongi; ut Φοίνω, Φανῶ, apareō, κείω, κεῖω, tondeo; vel correptā anticipiti: ut κρίνω, κρίνω, judico; μολινω, μωλινῶ, contamino. inflectitur autem ut Futurum secundum aliarum Conjugationum: ut φαλῶ, εῖ, εῖ: εἴτον, εἴτον: γενεύ, εἴτε, δοι.

Barytona multa sumunt Futurum a circumflexis, ut δεῖω, θεῖω, νολο: ὄφειλω, ὄφειλῶ, debeo; μέλω,

μέλε-

μελλήσω, cunctior: ἀδέω, ζυξήσω, augeo: ἔψω, ἔψήσω, con quo: ἀλέξω, ἀλεξήσω, arceo. Sic βελομη, βελήσομη, volo: οἰμη, οἴμομη, ruto: quaſi a θελέω, ὄφειλέω, Ε. c. e contra nonnulla circumflexu ſumunt a Barytonis: ut δοκέω, δόξω, a δόξο, videor: ὠδέω, ὡσω, ab ὡδω, trudo. Reperitur tamen Futurum δοκήσω.

Difſyllaba sextæ Conjugationis in ἡ formant Futurum in εύω: ut πλέω, πλένω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνίω, πνεύσω, ſpiro: præter δέω, δήσω, ligo, & νέω, νήνω, nato, & neo; nam νέω pro νέω, anno, νέντω. Duo in αίω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαίσω, fleo: κοίω, καύσω, uro.

Polyſyllaba quartæ Conjugationis in ιζω, Attice abſciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, ruto: ἐγγίζω, ἐγγίω, appropinquo: sic βα- δίζομη, βαδίζεμη, eo: ἀγωνίζουμη, ἀγωνίζεμη, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut spiritum Præſentis: ut τρέψω, θρέψω, nutrio, ad differentiam Futuri τρέψω, a τρέψω, verto: τρέχω, θρέξω, curro. τύφω, θύψω, inflammo: εχω, εξω, habeo, ad differentiam Adverbii εξω, extra.

Aoristus Primus.

Formatur Aoristus Primus a Futuro Primo, reten- ta eadem Characteristica, mutato ω in α, præposito Augmen o Imperfecti, cum penultima fere longa. ut τύψω, ετύψω.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi Chara- cteristicam mutant: εἴτα, dixi, ηὔγκα, tuli: εἴθηκα, posui; εἴδωκα, dedi; ηὔθη, misi: ab εἴω, εὐέγκω, τιθημι, διδωμι, ηὔι.

Quatuor expellunt Characteristicam Futuri primi: εἴχενα, quod & εἴχεται, fudi, εἴσενα, concussi; ηὔλενα, vitavi; εἴπη, accendi; a κίνω, σείω, άλενω, κοίω, vel κάνω: que ex- elidunt σ. Reperitur etiam, εχενσα, εσενσα, & εκανσα.

Penultima hujus Aoristi in verbis quinta Conjugationis, quæ habent semper penultimam brevem producitur hac mutatione.

“

- ^a Futuri, si in praesenti fuerit & simplex, in η; ψάλω, ψαλῶ, ἐψῆλα, psallo.
- (2) ^a communiter in ζ. Φοίνω, φοινῶ, ἐφοίνω,
- (1) ^a ^b Futuri, si in praesenti fuerit η.
- Attice in vel η: ἐφηνα, appareo.
- Futuri in ει; σπείω, σπειρῶ, ἐσπειρα, sero.

Penultima hujus Aoristi in verbis quartæ Conjugationis, quæ sequuntur tertiam, & in Verbis sextis, est modo brevis, modo longa: ut φεύξω, φεύσω, ἐφεύξα, dico: κυλιώ, κυλίσω, ἐκύλισα, volvo. De hoc in Prosodia.

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando η in ει, assumpta Characteristica propriæ Conjugationis, præposito Augmento.

Regulae de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem Præsentis cum ει: ut τέστω, τοψω: τέτουφα, verbero: γεάφω, γεάψω, γέγενψω, scribo,

Si incipiat a duabus consonantibns, quarum secunda non sit liquida; vel a duplii nempe ζ, ξ, ψ, tantum præponitur: ut σπείω, σπειρῶ, ἐσπειρα; sero; ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηξα, quereo.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperferti: ut αέιω, ηέγουν, ηέγακα, audio, ονομάζω, ὀνομάζον, ὀνομάκα, nomino:

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet Φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinein: ut φεύξω, πέφεκα, dico: χείω, κέχεκα, uigo: θέω, τέθυκα, sacrifico.

Si incipiat a ει, geminat id post ει: ut φίτω, ἐφίφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a muta cum liquida γη, & quadam incipientia a γη, non repetunt primam consonantem Præsentis: ut γνωσίω, ἐγνώρια, cognoso γεγνοσῶ ἐγγνόρια, vigilo.

Incipientia a dualibus consonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præsentis: ut πτίω, πέπτωκα, cado: κτάμω, κέκτημα, possideo: μνάω μη, μέμνημα, recordor. Sed κτεινω, ἐκτίκα, occido; κτίζω, ἐκτίκα, fabrico; πτήσω, ἐπτηχα, timeo, & alia

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Præsentis: ut βλασέω, βεβλάσηκα, Σέββλάσηκα, germino: similiter βλακίω, piger sum: γλωττίω, deblatero: γλύφω, insculpo; γνάπτω, flecto; βλάπτω, noceo; θλάω, tundo; κρύπτω, abscondo.

Observationes.

Disyllaba quintæ Conjugationis mutant & Futuri in ει: ut σπείω, σπειρῶ, ἐσπειρα, sero: σέλω, σελᾶ, ἐσελά, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλω, ψαλῶ, ἐψαλα, psallo: Φεύξω, φεύσω, ἐφεύξα, corrumpo.

Verba in μω, & νω assumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, & per syncopem τεμηκα, feco.

Disyllaba in εινω, ινω, ώνω, abjicitur & Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo; κείνω, κεινῶ, κέκτηκα, judico; θίνω, θινῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω verbunt in γ: ut φοίνω, φοινῶ, ἐφογγα, appareo. μολύνω, μολύῶ, μεμόλυγα, polluo: semper enim ναι τε γ, ζ, χ, θ, migrat in γ: At μένω, μενῶ, μεμένηκα, τανquamta μενέω, taneo.

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus αλ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ει: ut λίθω, λέληφα, εἰληφα, sumo: μείρουμαι, μέμαρμη, εἰμαρμη, fortior.

Verbis incipientibus ab ε brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præsentis: ut ἀγένσω, ἡγεκα, ἀγήγεκα, congrego: ὅλω, ὥλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem excesserit numerum trium syllabarum, tertia ab initio syllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλίθω, ἥληκα, ἀλίληκα, molo.

ω in ο: ἐρωτῶ, ἡρώτηκα, ἐρηστηκα, interrogo.

αbjecta { ει in ι: ἀλείφω, ἥλειφα, ἀλίλιφα, upgo.

præpositiva { ει in υ: ἐλεύθω, ἥλευθα, ἀλίλευθα, venio: (Præt. Med.

abjecta { οι: ἐτομάζω, ἥτομακα, ἐτητόμακα, paro.
subiectiva { ου: ἀκέω, ἥκεκα, ἀκήκοα, audio.

Si tamen tertia syllaba sit longa positione, non fit mutatio: ut ἀγήγεκα.

Retinent diphthongum, ἕρειδω, ἕρεκα, ἔρησεκα, firmo, ut differat ab ειςικα, quod ab εισιω, contend.

Irregularia sunt ἔδω, ἥκα, ἔδηκα, & interposito δο, ἔδηδοκα, edo; ἀγω, ἥχα, ἔγηκα, & assumpto ο, ἔγηκο; item in dorift. 2. ἥγον, ἔγηνον, & per metarhesin ἥγαγον, duco.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter communi Augmentum præponunt ει, eodem Spiritu manente: ut ὄρω, ὥρακα, ἔώρακα, video: ὥσω, pello, ὥσκη, ἔώσκη, Præter. pass. οιγω, aperio, ἔωγα, Præter. med.

Sic εικω, οίκα, ἔοικα, similis sum, Præter. med. ἔτω, εἴπα, ἔστη, dixi, Aor. 1. ἥκα, ἔηκα, misi; unde ξυνέκα, commisi, item intellexi: ισάκην, & ἔισακην, impuli.

Dis-

Diffyllaba primæ, & secundæ Conjugationis Atticæ verterunt Perfecti penultimam: in ο: ατ κλέπτω, κήλεψε φα, κήλοφα, furor: βερίχω, βέβερεχα, βέβεροχα, rigo.

Præteritum Plusquam perfectum.

Formatur a Perfecto mutando ε in ειν; ac si Perfectum incipiat a simplici consonante, aliud assumendo, quam secundam reduplicationem vocant; ut τίτυνθα, ἔτετυθεν, alioquin incipit, & augetur, sicut Perfectum; ut ἔσχαλα, ἔσάλκεν, miseram; ἔκκα, ἔκάκεν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compositis: ut συνέσαλα, συνέσάλκεν, contraxeram; ὑπήκκεν, ὑπηκάκεν, obedieram.

Præteritum Plusquam perfectum Atticum.

Reperitur Attice sine secunda reduplicatione: ut δεδύκεν, pro δεδύνκεν, subieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima Vocalis; ut ἀγήγεκα, ἡγηγέκεν, congregaveram; ὁρέψυχα, ὥρωρίχεν, foderam: ἀκέκα, ἥκηκεν, audieram. Excipe ἀληδίκεν, & ἀληδίθεν, veneram; ab ἀληλυκα, & ἀληλυθα, At ειστα, speravi: ἔσρηκα, feci; ἔσκα, similis sum, habent augmentum in medio; ἔώλητεν, ἔώργενα ἔσκεν.

Prima, & tertia singularis Attice est per η: ut ἔτετυφην ἔγω, verberaveram ego: ἔτετυφην ἔκεινος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem εισαν Attici efferunt per εσαν: ut ἔτετυφεσαν, verberaverant.

O B S E R V A T I O

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora similia a suis similibus.

Præteritum Perfectum ubique servat Augmentum: Aoristi vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam personam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; sed pro Futuris sunt Aoristii, ut dictum est.

Secundus Aoristus ultimam gravat; ut τέπε: sed accidunt tres, ἀλθέ, γενιτο: ἐνέπε, ινβενιτο: εἰπέ, dicito. sic Attice λαβέ, accipito: ἴδε, videto: cum communiter dicant λάβε, ίδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima οι; at in Aoristo primo Activo, & medio οη.

Circumflebit Futurum secundum: alioquin vox eadem cum Aoristo secundo.

Usitissimus est Aoristus Ἕοlicus: apud Atticos autem maxime in secunda, & tertia singulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoristo primo ejusdem Modi, mutando αιμι in εια: ut τρύψωμι, τύψεια.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet η. & ω: in secunda, & tertia singulari diphthongum impropriam γ: in duali, & plurali tantum vocalem η.

INFINITIVUS habet Futurum secundum idem sum Aoristo secundo.

PARTICIPIUM acuit Aoristum secundum; circumflebit Futurum secundum.

Participia masculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Feminina ad secundam.

Verbum Barytonum

Vocis Passivæ.

Inflexum Secundum cognata Tempore.

Modus Indicativus

Præsens.

S. (τόπτομαι, τόπτη, τόπτεται).

D. (τοπτόμεθο, τόπτεθον, τόπτεθον).

P. (τοπτόμεθα, τόπτεθε, τόπτονται).

Verberor.

Unde Imperfectum.

S. (έτυπτόμην, έτύπτε, έτύπτετο).

D. (έτυπτόμεθον, έτυπτεθον, έθην).

P. (έτυπτόμεθα, έτυπτεθε, έτύπτογητο).

Verberabam.

Aoristus secundus.

S. (έτύπην, έτύπης, έτύπη).

D. (έτύπητον, έτυπήτην).

P. (έτύπημεν, έτύπητε, έτύπησαν).

Verberatus fui.

Unde Futurum secundum.

S. (τυπόσομαι, τυπίση, τυπίσεται).

D. (τυπόσομεθον, τυπήσεθον, ήσεθον).

P. (τυπόσεμθα, τυπήσεθε, τυπήσονται).

Verberabor.

Præteritum Perfectum.

S. (τέτουμαι, τέτυψη, τέτυπται).

D. (τέτουμεθον, τέτυψεθον, τέτυψεθον).

P. (τέτουμεθα, τέτυψεθε, τέτυμένοι εἰσι).

Verberatus sum.

Unde plusquam perfectum.

S. (έτετύμην, έτέτυψη, έτέτυπται). Verberatus eram.

D. (έτετύμεθον, έτέτυψεθον, έτέτυψεθον).

P. (έτετύμεθα, έτέτυψεθε, τέτυμένοι ήσαν).

Unde paulo post Futurum:

- S. (τετύφομαι, τετύψη, τετύψεται). *Mox verberabor.*
 D. (τετυφόμεθον, τετύψεθον, εδον. *renejam verberatus*
 P. (τετυφόμεθα, τετύψεθε, τετύψουται). *sum.*

Aoristus primus.

- S. (έτύφθην, έτύφθη, έτύφθη). *Verberatus fui.*
 D. (έτύφθητον, έτυφθήτην.
 P. (έτύφθημεν, έτύφθητε, έτύφθησαν).

Unde Futurum primum.

- S. (τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται). *Verberabor.*
 D. (τυφθήσομεθον, τυφθήσεθον, εδον.
 P. (τυφθήσομεθα, τυφθήσεθε, τυφθήσονται).

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (τύπτω, τυπτέω). *Verberare.*
 D. (τύπτεθον, τυπτάσων.
 P. (τύπτεθε, τυπτέθωσαν).

Aoristus secundus.

- S. (τύπθη, τυπήτω). *Verberator tu.*
 D. (τύπτον, τυπήσων.
 P. (τύπτε, τυπήσοσαν).

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τέτυφω, τετύψω). *Verberatus es.*
 D. (τέτυψον, τετύψων.
 P. (τέτυφε, τετύψωσαν).

Aoristus primus.

- S. (τύφθητι, τυφθήτω). *Verberator tu.*
 D. (τύφθητον, τυφθήτων.
 P. (τύφθητε, τυφθήτωσαν).

Mox

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.
 εἴθε, utinam.

- S. (τυπτοίμην, τύπτοι, τύπτοτο).
 D. (τυπτοίμεθον, τύπτοιθον, τυπτοίθην.
 P. (τυπτοίμεθα, τύπτοιθε, τύπτοιντο).

Verberarer.

- S. (τυπείν, τυπέης, τυπεῖν). *Verberatus sim, vel
 fuerim.*
 D. (τυπείτον, τυπείτην.
 P. (τυπείμεν, τυπείτε, τυπείτων).

Aoristus secundus.

- S. (τυπησίμην, τυπησοί, τυπήσοτο). *Verberatus sim, vel
 fuerim.*
 D. (τυπησίμεθον, τυπησοίθον, σοιθην.
 P. (τυπησίμεθα, τυπησοίθε, τυπησοίντο).

Futurum secundum.

- S. (τυπησίμην, τυπησοί, τυπήσοτο). *Verberer.*
 D. (τυπησίμεθον, τυπησοίθον, σοιθην.
 P. (τυπησίμεθα, τυπησοίθε, τυπησοίντο).

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τετυμένος εἶναι, εἴης, εἰν). *Verberatus sim, vel effem.*
 D. (τετυμένω εἶντον, εἴνητην.
 P. (τετυμένοι εἴησαι, εἴητε, εἴησαν).

Paulo post Futurum.

- S. (τετυφοίην, τετύφοι, τετύφοιτο). *Mox verberer.*
 D. (τετυφοίμεθον, τετύφοιθον, τετύφοιθην.
 P. (τετυφοίμεθα, τετύφοιθε, τετύφοιντο).

Aoristus primus.

- S. (τυφθείν, τυφθεῖς, τυφθεῖν). *Verberatus sim, vel
 fuerim.*
 D. (τυφθείτον, τυφθείτην.
 P. (τυφθείμεν, τυφθείτε, τυφθείσαν).

Futurum primum.

- S. (τυφθησίμην, τυφθήσοι, τυφθήσοτο). *Verberer.*
 D. (τυφθησίμεθον, τυφθησοίθον, σοιθην.
 P. (τυφθησίμεθα, τυφθησοίθε, τυφθησοίντο).

F 4

Mo-

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰσιν, cum.

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται).

D. (τυπτώμενος, τύπτηθον, τύπτηθον).

P. (τυπτώμεσα, τύπτηθε, τύπτωνται).

Si verberer, vel
verberarer.

Aoristus secundus εἴσιν.

S. (τυπῶ, τυπῆσ, τυπῇ).

D. (τυπῆσον, τυπῆτον).

P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι).

Si verberatus sim, vel
fuerim, vel fueram.

Perfectum, & plusquam perfectum εἴσιν.

S. (τετυμένος, ὡς, ἦς, ἦ, τετυμένος).

D. (τετυμένω ήτον, ήτον).

P. (τετυμένοι ὥπεν, ἥτε, ὥσι).

Aoristus primus εἴσιν.

S. (τυφλῶ, τυφλῆσ, τυφλῇ).

D. (τυφλῆτον, τυφλητον).

P. (τυφλῶμεν, τυφλῆτε, τυφλῶσι).

Si verberatus sim, vel
fuerim, vel fueram.*Modus Infinitivus.*

Præf. & Imperf. τύπτειθαι.

Aoristus 2. τυπήμαι.

Futurum 2. τυπήσειθαι.

Perf. & plus. τετύφθαι.

Paulo post Fut. τετύψειθαι.

Aoristus 1. τυφλήμαι.

Futurum 1. τυφλήσειθαι.

Participia.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ό τυπτόμενος, τῷ τυπτομένῳ).

F. (ή τυπτομένη, τῇ τυπτομένῃ).

N. (τὸ τυπτομένον, τῷ τυπτομένῳ).

Qui verberatur.

Ao.

Aoristus secundus.

M. (ό τυπεῖς, τῷ τυπέντος).

F. (ή τυπέσα, τῇ τυπέστησα).

N. (τὸ τυπέν, τῷ τυπέντος).

Verberatus.

Futurum secundum.

M. (ό τυπησόμενος, τῷ τυπησομένῳ).

F. (ή τυπησόμενη, τῇ τυπησομένῃ).

N. (τὸ τυπησόμενον, τῷ τυπησομένῳ).

Verberandus.

Perfectum, & plusquam, &c.

M. (ό τετυμένος, τῷ τετυμένῳ).

F. (ή τετυμένη, τῇ τετυμένῃ).

N. (τὸ τετυμένον, τῷ τετυμένῳ).

Verberatus.

Paulo post Futurum.

M. (ό τετυφόμενος, τῷ τετυφομένῳ). Mox verberandus.

F. (ή τετυφομένη, τῇ τετυφομένῃ).

N. (τὸ τετυφόμενον, τῷ τετυφομένῳ).

Aoristus primus.

M. (ό τυφλεῖς, τῷ τυφλέντος).

F. (ή τυφλεῖσα, τῇ τυφλείστησα).

N. (τὸ τυφλέν, τῷ τυφλέντος).

Verberatus.

Futurum primum.

M. (ό τυφλησόμενος, τῷ τυφλησομένῳ).

F. (ή τυφλησόμενη, τῇ τυφλησομένῃ).

N. (τὸ τυφλησόμενον, τῷ τυφλησομένῳ).

Verberandus.

**Inflexio omnium Conjugationum
secundum cognata Tempora
per omnes Modos.**

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Part.
Præs.	τύπτομαι	τύπτεις	τυπτοίμην	τύπτω	τύπτει	τυπτό-
Imp.	ἐτυπτόμην			μη	θα	μένος
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπησι	τυπείνην	τυπῶ	τυπῆ-	τυπεῖς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοί-		τυπή-	
Perf.	τέτυπμαι	τέτυψο	μην		σεθα	σόμενος
Plusq.	ἐτετύπμην		τετυμέ-	τετυμ-	τετύ-	τετυμ-
			νος	εἶνην	μένος	Φθη
				μένος	ω	μίνος
Paul. p. fut.	τετύψομαι		τετυψοί-		τετύ-	τετυψό-
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφη	τυφείνην	τυφθῶ	τυφ-	
Fut. 1.	τυφθήσο-	τι	τυφηση-		τυφη-	τυφη-
	μη		σοίμην		σεθα	σόμενος

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	λέγομαι	λέγεις	λεγοίμην	λέγω	λέγε-	λεγόμε-
Imp.	ἐλεγόμην			μη	θα	νος
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγησι	λεγείνην	λεγώ	λεγῆνη	λεγεῖς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοί-	λεγώ	λεγή-	λεγη-
			μην		θα	μένος

Perf.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Part.
Præs.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμή-	λελεγ-	λελέχ-	λελεγ-
			νος	εῖην	ω	μένος
Plusq.	ἐλελέγμην			λελεξοί-		
Paul. p. fut.	λελέξομαι			μην		λελέξε-
						σα
Aor. I.	ἐλέχσην	λέχθη-	λεχθείνη	λεχθῶ	λεχθῆ-	λεχθεῖς
		τι				
Fut. I.	λεχθήσο-	μη	λεχθησοί-	μην	λεχθῆ-	λεχθη-
					σεθη	σόμενος

Tertiae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Part.
Præs.	πείδουμαι	πείδις	πειδοίμην	πείδω	πειδή-	πειδό-
Imp.	ἐπειδόμην			μη	θα	μένος
Aor. 2.	ἐπειδη	πιθητη	πιθείνην	πιθῶ	πιθῆ-	πιθεῖ-
Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθῆσ-	πιθησό-
Perf.	πίπεισμαι	πέπεισο	πιπεισμέ-	πεπει-	θη	μένος
			νος	μένος	ω	μένος
Plusq.	ἐπιπεισμην			εῖην		
Paul. p. fut.	πεπεισμοκαι		πεπεισοί-			
			μην			
Aor. 1.	ἐπειδη	πειδητη	πειδείνην	πειδῶ	πειδῆ-	πειδεῖς
Fut. 1.	πειδήσο-	μη	πειδησοί-	μην	πειδῆ-	πειδη-
					σεθη	σόμενος

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Part.
Præs.	φράζομαι	φράζεις	φραζοίμην	φράζω	φράζ-	φράζ-
Imp.	ἐφράζόμην			μη	θα	μένος
Aor. 2.	ἐφράζην	φράζη	φραζείνην	φραζῶ	φράζ-	
Fut. 2.	φράζησο-	δη	φραζησοί-			
			μην			

Perf.

Perf.	πέφεσο-	πέφε-	πεφέασ-	πεφέασ-	πεφέασ-	πεφέασ-
	μη (μην)	σο	μένος	μένος	ωη	μένος
Plusq.	ἐπέφεσ-		εῖην	ω		
Paul.p. fut.	πεφέσα-		πεφέα-	πεφέ-	πεφέ-	
Aor. I.	ἔφεσ-	θητι	θείην	θεάθω	θεάθη	θεά-
Fut. I.	Φεαθήτο-		Φεαθη-	Φεαθή	Φεαθη-	Φεαθη-
	μη		θοίην	θεάθη	θεάθη	θόμενος

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	σπείρομαι	σπείρε	σπειρο-	σπείρω	σπείρε-	σπειρό-
			μην		μη	μενος
Imp.	ἐσπειρόμην				θη	(να)
Aor. 2.	ἐσπάζην	τά-	σπαζείην	σπαζω	(σπαζη-)	σπαζείς
Fut. 2.	σπαζήσω	εηθι	σπαζησοι-	σπαζή	σπαζή-	σπαζη-
	μη		μην		θη	θόμενος
Perf.	ἐσπαζημαι	ἐσπαζ-	ἐσπαζμέ-	ἐσπαζ-	ἐσπάζ-	ἐσπαζη-
		σο	νος	μένος	ωη	μένος
Plusq.	ἐσπάζημην		εῖην	ω		
Paul.p. fut.	ἐσπάζω		ἐσπαζοι-		ἐσπάζ-	
Aor. I.	ἐσπάζειν	θητι	σπαζεί-	σπαζ-	σπαζ-	σπαζ-
Fut. I.	σπαζεθήτο-		σπαζη-	θω	θηνη	θείς
	μη		θοίην	θεάθη	θεάθη	θόμενος

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	ἀκούομαι	ἀκείς	ἀκούιμαι	ἀκείω-	ἀκέψε-	ἀκούμε-
				μη	θη	νος
Imp.	ἠκόμην					
Aor. 2.	ἠκόνη	ἀκόνθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοείς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοι-		ἀκοησ-	ἀκοησ-
			μην		θη	μενος

Perf.

Perf.	ἠκάσμη	ἠκάσσο	ἠκάσμενος	ἠκάστη	ἠκάσμη-
			εῖην	μένος	νος
Plusq.	ἠκάσμην				
Paul.	ἠκάσμη			ἠκάσμην	ἠκάσμη-
p. fut.				ἠκάσμην	ἠκάσμη-
Aor. I.	ἠκάσθη		ἀκάθη	ἀκάθη	ἀκάθη-
Fut. I.	ἀκάθησ-	τι	ἀκάθησοι-		ἀκάθη-
	μη		μην		σόμενος

Temporum Formatio.

Novem sunt Tempora in voce Passiva: quorum tria
deducuntur ab Activa { Præsens.

{ Præteritum.

(Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur a Præsenti Activo, mutando ω in
μη: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda persona singularis Præsentis, sicut & Future
rum definit in η, Attice in ει; communiter vero in hisce
quatuor, βλέπε, νις, οιε, πυρα, διει, videbis, εε & facta
eraſti, ει, es. Aliquando in quibusdam Barytonis definit
in σηι; ut φάγεσαι, pro φάγη, comedis; & in aliquibus
Circumflexis: ut καυχασσαι, καυχασση, pro καυχη, καυ-
χη. gloriariis; οδυνάσσαι, οδυνάσση, pro οδυνη, οδυν-

eruiariis.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præsenti mutando μη, in
μην, & præponendo Augmentum: ut τύπτομαι, τύπτο-

μην.

Eadem eſtratio Augmentorum in Verbis Passivis, &
Mediis, que in Activis non ſolum Barytonis, ſed etiam
in Circumflexis, & in Verbis in ui.

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo *ov* in *ην*: *υτέτυπον*, *έτυπην*.

Futurum Secundum.

Futurum secundum formatur a tercia persona Aoristi secundi, addendo *σωμη*, & abjiciendo Augmentum: *υτέτυπη*, *τυλήσωμη*.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo inflectendo ultimam syllabam; in prima persona in *μη*; in secunda in *ση*; in tertia in *τη*; cui syllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Passivi esse longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic ostenditur.

1. Conjugatio.

Ante *μη*, habet *β*; quæ ob euphoniam vertitur in *μ*: ante *ση*, habet *π*, non quidem expressam, sed implicitam in duplice *ψ*: ante *τη*, pariter habet *π*, non implicitam, sed expressam,

α τίτυφα, verberavi, quod a *τύπτω*,
μημη, { *τέτυμα*, *τέτυψη*, *τέτυπτη*: verberatus sum, es, est.
στη, {

2. Conjugatio.

Ante *μη*, habet *γ*: ante *ση*, habet *χ*, non expressam, sed implicitam in duplice *ξ*: ante *τη*, pariter habet *χ*, non implicitam, sed expressam:

α λέλεχα, dixi, quod a *λέγω*,
γημη, { *λέλεγμα*, *λέλεχη*, *λέλεκτη*: dictus sum, es, est.
ετη, {

3. Conjugatio.

Ante *μη*, habet *σ*: ante *ση*, nullam aliam: ante *τη*, pariter habet *σ*:

α πίπεικα, persuasi: quod a *πείσω*,
σημη, { *πίπειμα*, *πέπειση*, *πέπειση*: persuasus sum, es, est.
στη, {

4. Conjugatio.

In Verbis, quæ sequuntur Conjugationem secundam, habet, ut secunda; in iis, quæ tertiam, ut tertia.

ab *ώρυχα*, excavavi, quod ab *ώρυττω*, vel *ώρυστω*,
γημη, { *ώρυγμα*, *ώρυξη*, *ώρυχτη*: excavatus sum, es, est.
ετη, {

α νενόμικα, putavi, quod a *νομίσω*,
σημη, { *νενόμιμα*, *νενόμιση*, *νενόμιση*: putatus sum, es, est.
στη, {

5. Conjugatio.

Servat ut in Activo, sic etiam in Fassivo Immutabiles *λ*, & *ετη*:

ab *ἐσαλκα*, misi, quod a *σέλλω*,
λημη, {
λση, { *ἐσαλμα*, *ἐσαλση*, *ἐσαλτη*: missus sum, es, est.
λτη, {
 ab *ἐσπαρκα*, seminavi, quod a *σπείρω*,
εημη, {
εση, { *ἐσπαρμα*, *ἐσπαρση*, *ἐσπαρτη*: seminatus sum, es, est.
ετη, {

Finita in *μω*, aut *μνω*, Activum habent in *ηξη*: Passivum in *ημη*.

α νενόμικα, distribui, quod a *νέμω*,

ημιχ, (νενέμημασ, νενέμηση, νενέμηται, distributus sum, es, est.
 ησαι, (ἀτετέμηκα, fecui, quod a τέμνω,
 ηται, (τετέμημα, τετέμηση, τετέμηται: lectus sum, es, est.

Quæ in Præterito Activo abjecerant *v*, abjiciunt & in Præterito Passivo, nec tamen assumunt σ ante μη, ideoque nec ante τη̄: nam quando nihil præponitur primæ personæ, nihil item tertia præponitur.

α κέκρικα, judico, quod a κρίνω.
 μη, (σαι, (κέκριμα, κέκρισμ, κέκριται: judicatus sum, es, est.
 ται, (

Quæ in Præterito Activo verterant *v* in γ, revocant illud in Præterito Passivo: solum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ.

α πέφαγκα, ostendi, quod a φάνω,
 μη, (σαι, (πέφαμιμα, πέφανση, πέφανται. ostensus sum, es, est.
 ται, (Attice,)
 Attice,

σμιχ, (σαι, (πέφασμα, πέφαση, πέφαση.
 ται, (

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi sit brevis, assumit σ in Præterito passivo.

α τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,
 σμιχ, (τετέλεσμα, τετέλεση, τετέλεται: perfectus sum, es, est.
 σαι, (α γεγέλλακα, risi, quod a γελάω, γεγέλασμα,
 γεγέλαση, γεγέλαση; nam ibi anceps corripitur.

Excipe δέδημα δίω, ligō, a quo tamen Verbale δεσμός, vinculum: ἥσομα, ab ἥσοκα, quod ab ἁρίω, aro.

Sin

Sin penultima Præteriti Activi sit longa, nihil assumit
 a τετόξευκα, sagitta petii, quod a τοξεύω,
 μη, (τετόξευμα, τετόξευση, τετόξευται: sagitta petitus
 ται, (α τέτικα, honoravi, quod a τίω, τέτιμα, τέτοση,
 τέτιται: nam ibi anceps producitur.

Excipe ἥκυσμα ab ἀκέω, audio: κέκρυμα κρέω, pulso: ἔπτωσμα πτώω, impingo: κεκέλευσμα κελέω, jubeo: κεκλευμα, α κλεω, claudio: σέσειμα σεσίω, quatio: κεκόλυσμα κολέω, turbo: ἔγγωσμα γνώω, pro quo γινώσκω, cognosco.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Primæ Dualis, & Pluralis formantur a prima Singulati, flexa solum terminatione.

(τετύμιεδον,
 τέτυμημα (τετύμιεδω,
 (λελέγμιεδον,
 λέλεγμα (λελέγμιεδω,
 (πεπέίσμεδον,
 πεπέισμα (πεπέίσμιεδω.
 (ὠρύγμιεδον,
 ὠρυγμα (ὠρύγμιεδω,
 (νενομίσμεδον,
 νενόμισμα (νενομίσμιεδω,
 (ἐσάλμιεδον,
 ἐσαλμα (ἐσάλμιεδω.

(τετελέσμενον,
τετελέσματα
(τετελέσμενα.

A tertia singulari formatur secunda & tertia Dualis vertendo α in o , & secunda pluralis vertendo α in ϵ , & tenues in suas aspiratas.

(τέτυφθον, τέτυφθον,
τέτυπτατη
(τέτυφθε.

(λέλεχθον, λέλεχθον,
λέλεκτατη
(λέλεχθε.

(πέπειθον, πέπειθον,
πέπεισατη
(πέπειθε.

(ῳρυχθον, ᾠρυχθον,
ῳρυκτατη
(ῳρυχθε.

(νενόμιθον, νενόμιθον,
νενόμισατη
(νενόμιθε.

(ἔσαλθον, ἔσαλθον,
ἔσαλτατη
(ἔσαλθε.

(τετέλεθον, τετέλεθον,
τιτέλεσατη
(τετέλεθε.

Quoties tertia singularis Præteriti Passivi definit in $\tau\alpha$ purum, secunda, & tertia Dualis, ac secunda Pluralis interseruntur.

(νενέμηθον, νενέμηθον,
νενέμητατη
(νενέμηθε.

(κέκριθον, κέκρισον,
κέκριτατη
(κέκριθε.

Tertia Pluralis formatur a tertia singulari, posito π ante $\tau\alpha$ purum.

νενέμητατη: νενέμητατη.
κέκριτατη: κέκριτατη.

Si vero $\tau\alpha$ non fuerit purum; tum tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum εἰσι, sunt.

τέτυπτατη: τετυπικένοι εἰσι.
λέλεκτατη λεγελμένοι εἰσι.

Observatio.

Dissyllaba primæ, & secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ϵ in o , illud repetunt in Perfecto passivo.

πίμπω, πέπομφα, πέπειματη, mitto.
κέέπτω, κέέλοφα, κέέλερματη, furor.

Quæ habent ϵ implicitum cum aliqua consonante, vertunt ϵ in α .

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμματη (verto.
σρέφω, ἔσρεφα, ἔσραμματη,
sed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγματη, rigo.

Ionica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant terriam pluralem hujus Temporis, ponendo α ante $\tau\alpha$, & mutando præcedentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφηται, α τύπω, verbero.
2. λελέκται, λελέχαται, α λέγω, dico.
3. τέτακται, τετάχαται, α τάξω, ordino.

In tertia Conjugatione, & quarta ubi imitatur ter-
tiām, mutatur σ in τ, δ, θ, pro ratione Characteristi-
ca Aoristī secundi: quod fit aliquando etiam ubi quarta
imitatur secundam.

3. ἡνυσκῃ, ἡνύταται, ab ἡνότω, perficio.
ἡνῃ, ἡναται, ab φέω, cano.
πέτεισμ, πεπένθαται, α πείω, persuadeo.
4. πέπρασκῃ, πεφράδαται, α Φρέζω, loquor.
ἀργυρος, ἀργύταται, ab ἀργότω, excavo.

In quinta tantum α interponitur.

5. ἐψαλται, ἐψάλαται, α ψάλω, cano.
ἐψάραται, ἐψάραται, α Φθέίω, corrumpo.

In sexta ponitur α ante ταιριπυρον, & longa corri-
pitur.

6. δεδήλωται, δεδηλόσται, α δηλώω, ostendo.
πεποίηται, πεποίεσται, α ποιῶ, facio.
τέθεισται, τεθέισται, α θέω, rono, unde τιθηι.
βεβληται, βεβλήσται, Poet. pro βεβλέσται,
α βάλλω, jacio.

Paulo post Futurum.

Formatur a secunda persona Perfecti, posito ομ an-

τε οι: ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Præteritum plusquam Perfectum.

Formatur a Perfecto mutando in prima persona μαι
in μην; in secunda, & tertia αι in ο, & præfigendo ε: si
Perfectum incipiat a simplici consonante: ut τέτυμαι,
τέτευμην; τέτυψαι, τέτευψο: τέτυπται, τέτευπτο.

Si

Si tertia singularis definat in το purum; in secunda,
& tertia Duali & secunda Plurali interscritur σ: ut
de Perfecto diximus, & tertia Pluralis definis in ντο: ut
τικέριτο, ἐκεριθην, ἐκέριθε, ἐκέριντο.
Si autem exeat in το impurum, circumloquimur per
Participium Præteriti, & Verbum Substantivum ησαν,
erant: ut ἐτέτυπτο, τετυμένοι, ησαν.

Aoristus Primus.

Aoristus primus formatur a tertia Persona singulari
Perfecti Passivi, mutando α in ν, & Tenues in suas
Aspiratas, & retinendo Augmentum Imperfeci: ut
τέτυπται, τέτυφθην.

Exceptio.

μέμνηται ἐμνήθην,	recordatus fui:	} assumunt ἐρρέται εσσωσκῃ, ἐνηργηται, ηγηται, ἐπόνηται, ἐρρηται, τέθεισται,	} σ
ἐρρέθην,	convalui:		
εσσωθην,	servatus fui:	} mutant ενηργεθην, ηγεθην, ἐπονεθην,	} in ε.
inventus fui:	abjicit σ.		
ενηργεθην,	sublatus fui:	} in ε.	
ἐπονεθην,	laudatus fui:		
ἐρρηθην,	dictus fui:		
τέθεισθην,	positus fui.		

Observatio.

Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt
suum ε in Aoristo primo: ut ἐτέραμη, ἐτέφθην, ver-
sus sum.

Verba in ν, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud
poetice recipiunt: ut ἐκλινθην, ἐκεινθην, pro ἐκλινθην, ἐκει-
νην, α κλινω, inclino, & κειω, judio. Et a πνεύω,
spiro, quamvis non definat in ν, sit ἐπνύθην.

Futurum Primum.

Futurum primum formatur a tertia Persona singulari
Aoristī primi addendo σομη, & abjiciendo augmentum:
ut ἐτέφθη, τεφθημενη.

102 INSTITUTIO GRÆCÆ
O B S E R V A T I O

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a suis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format secundam personam a secunda Plusquamperfecti Indicativi: ut ἐτέτυψο, τέτυψο. Format tertiam a tertia ejusdem, migrante τῷ in θῷ; ut ἐψύλτω, ἐψύλθω. Quod si præcesserit Tenuis, mutatur in suam Aspiratam; ut ἐτέτυττο, τετύφθω. Si autem ante τῷ fuerit vocalis, assimilatur σ: ut ἐκέντητο, κεκρίθω.

Aoristi Imperativi formantur a tertiiis personis suorum similiūm; addito θι: sed primus desinit in τι, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθη, τύφηται. Utriusque tertia singularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta est circumlocutio in tercia Præteriti Indicativi, circumloquitur Præteritum per Participium, & Verbum Substantivum: si autem non adhibenda sit circumlocutio, tunc servandæ sunt regulæ hæc.

Si ante μη̄ primæ personæ Præteriti passivi fuerit θ, convertitur in η̄: ut

a νενεμητη̄, quod a νέμω, distribuo.

Sing. νενεμήμαν, νενεμῆσο, νενεμῆτο.

Dual. νενεμήδουν, νενεμῆθον, νενεμῆθην.

Plur. νενεμήμεθα, νενεμῆθε, νενεμῆτο.

ν in νι, ut

a τέθυμη̄, quod a θύνω, festino.

Sing. τεθύμαν, τεθύο, τεθύτο,

Dual. τεθύμεδου, τεθύθον, τεθύθην.

Plur. τεθύμεθα, τεθύθε, τεθύντο.

GRAMMATICES.

103

η̄ in η̄: ut

ab ἐκταμη̄, quod a κτεῖνω, occido.

Sing. ἐκτάμην, ἐκτάο, ἐκτάτο.

Dual. ἐκτάμεδον, ἐκτάθον, ἐκτάθην.

Plur. ἐκτάμεδα, ἐκτάθε, ἐκτάντο.

ῑ manet integrum, sed tamen longum hic, etiam si breve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a κέκριμη̄, quod a κρίνω, judico.

Sing. κεκρίμην, κεκρίσο, κεκρίτο.

Dual. κεκρίμεδον, κεκρίθον, κεκρίθην.

Plur. κεκρίμεδα, κεκρίθε, κεκρίντο.

Si ante μη̄ sit diphthongus, cuius subjunctionia sit ν, tunc circumlocutione opus est, ut

a πέπαυμη̄, quod a παύω, finio.

Sing. πεπαυμένος εἴην, εἴης, εἴη.

Dual. πεπαυμένω εἴητον, εἴητην.

Plur. πεπαυμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Eodem modo a τετύξομη̄, quod a τοξεύω, jaculor, τετοξεύμενός εἴην.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet ν: ut a λελυμη̄, λελυμένος, εἴην: sed alii non admittunt, formantes λελυμη̄, λελυό, λελυτο. vel etiam, quod apud Homerum, λελυμη̄, λελῦ, λελῦτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum: ut

Sing. τετυμένος οὐ, οὐτο, οὐ.

Dual. τετυμένω οὐτον, οὐτον.

Plur. τετυμένοι οὐμεν, οὐτε, οὐσι.

Ubi non adhibenda sit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μη̄ primæ personæ Præteriti Indicativi sit ο: ut

G 4

a

α νενέμημα^η

Sing. νενεμάωμα^η, νενεμή^η, νενεμῆται.

Dual. νενεμάωμεσον, νενεμῆσον, νενεμῆσθον.

Plur. νενεμάωμεδ^η, νενεμῆσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in ι, ut a περιημα^η, πεποιημα^η, a μέμνημα^η, μεμνῶμα^η, a κεχρύσουμα^η, κεχρυσᾶμα^η: a τέθεμα^η, τεθῶμα^η: ut apparebit loco suo.

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda esse per Participium, & Verbum Substantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in α, & penultima acuenda: ut a τέτοφθε, τετύφθα.

PARTIC'PIUM acuit penultimam in Præterito: ut γενναμένος: ultimam in Aoristis; ut τυφθείς, τυτείς: antepenultimam in reliquis: ut τυπτόμενος, &c.

Participia in μενος, & μενον ad tertiam pertinent Declinationem simplicium; in eis, & ī ad quintam: Feminina omnia ad secundam.

Verbum Barytonum Vocis Mediae.

Medium Verbum est, quod, sicut apud Latinos Verbum Communis, alias active, alias passive significat: ut ἀγομα^η, duco, & ducor: χοιζόμα^η porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Passivam.

Activam fere significationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis; nisi forte ipsa Verbi significatio aliud suadeat: ut σίσηται, computrui, a σήται: μέμνη, insinivi, a μαίνω, & similia: reliquis temporibus utramque.

Aeti.

Activam terminationem habet Perfectum, & Plus quam perfectum: reliqua tempora Passivam.

Inflexum secundum cognata tempora.

Modus Indicativus

Tempus Præsens.

S. (τύπτομα^η, τύπτη, τύπτεται. *Verbergo* & verberor.

D. (τυπτόμεδον, τύπτεσθον, τύπτεσθον..

P. (τυπτόμεδα, τύπτεσθε, τύπτονται).

Unde Imperfectum.

S. (έτυπτόμην, έτύπτη, έτύπτετο. *Verberabam*, & ver-

D. (έτυπτόμεδον, έτύπτεσθον, έτυπτέσθην. *berabar.*

P. (έτυπτόμεδα, έτύπτεσθε, έτύπτοντο).

Aoristus secundus.

S. (έτυπόμην, έτύπη, έτύπτερο. *Verberavi*, vel verbera-

D. (έτυπόμεδον, έτύπεσθον, έτυπτέσθην. *iusfui.*

P. (έτυπόμεδα, έτύπεσθε, έτύποντο).

Futurum secundum.

S. (τυπτόμα^η, τυπτή, τυπτέται. *Verberabo*, vel verberabor.

D. (τυπτόμεδον, τυπτέσθον, τυπτέσθον..

P. (τυπτόμεδα, τυπτέσθε, τυπτένται).

Futurum primum.

S. (τύφομα^η, τύψη, τύφεται. *Verberabo*, vel verberabor.

D. (τυφόμεδον, τυφεσθον, τύφεσθον..

P. (τυφόμεδα, τυφεσθε, τύφονται).

Aoristus primus.

S. (έτυφάμην, έτύψω, έτύφατο. *Verberavi*, vel verbera-

D. (έτυφάμεδον, έτύψασθον, έτυφάσθην. *ratus fui.*

P. (έτυφάμεδα, έτύψασθε, έτύφαντο).

Præteritum perfectum.

- S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi*, vel *verbera-*
 D. (τετύπατον, τετύπαγον. *tus sum.*
 P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπαπι.

Plusquam perfectum.

- S. (έτετύπειν, έτετύπεις, έτετύπει. *Verberaveram*, vel
 D. (έτετύπειτον, έτετυπείην. *verberatus eram.*
 P. (έτετύπειμεν, έτετύπειτε, έτετυπεισαν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera*, vel *verberare.*
 D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
 P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν,

Aoristus secundus.

- S. (τύπθη, τυπέσθω. *Verberato*, vel *verberatoriu.*
 D. (τύπθεσθον, τυπέσθων.
 P. (τύπθεσθε, τυπέσθωσαν.

Aoristus primus.

- S. (τύψῃ, τυψάσθω. *Verberato*, vel *verberatoriu.*
 D. (τύψασθον, τυψάσθων.
 P. (τύψασθε; τυψάσθωσα.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris*, vel *verberatus es.*
 D. (τετύπειτον, τετυπέτων.
 P. (τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.
εἴθε, μήνα�.

- S. (τυποίμην, τύπτοι, τύπται. *Verberarem*, vel *ver-*
 D. (τυποίμεδον, τύπτοιδον, τύπτοιδην. *berarer.*
 P. (τυποίμεδα, τύπτοιδε, τύπτοιντο.

Ao.

Aoristus secundus.

- S. (τυποίμην, τύποι, τύποιτο. *Verberaverim*, vel *verbe-*
 D. (τυποίμεδον, τύποισθον, τυποισῆν. *ratus sim*, vel
 P. (τυποίμεδα, τύποισθε. τύποιντο.

Futurum secundum.

- S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem*, vel *verberer.*
 D. (τυποίμεδον, τυποῖσθον, τυποισῆν.
 P. (τυποίμεδα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

- S. (τυφοίμην, τύφοι, τύφοιτο. *Verberem*, vel *verberer.*
 D. (τυφοίμεδον, τύφοισθον, τυφοισῆν.
 P. (τυφοίμεδα, τύφοισθε, τύφοιντο.

Aoristus primus.

- S. (τυφάμην, τύφαιο, τύφαιτο. *Verberaverim*, vel
 D. (τυφάμεδον, τύφαισθον, τυφαισῆν. *verberatus sim*,
 P. (τυφάμεδα, τύφαισθε, τύφαιντο. *vel fuerim.*

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissim*, vel *ver-*
 D. (τετύποιτον, τετυποῖτην. *beratus sim*, vel *essim.*
 P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰν, cum.

- S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Siverberer*, vel *ver-*
 D. (τυπτώμεδον, τύπτησθον, τύπτησθον. *berarer.*
 P. (τυπτώμεδα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoristus secundus εἰν, cum.

- S. (τύπωμαι, τύπη, τύπται. *Si verberavero*, vel *siver-*
 D. (τυπώμεδον, τύπησθον, τύπησθον. *beratus fuero.*
 P. (τυπώμεδα, τύπησθε, τύπτωνται. *Ao.*

Aoristus primus. εἶναι, cum.

- S. (τύχωμεν, τύχη, τύχηται. *Si verberavero, vel si ver-*
 D. (τυφόμενον, τύχην, τύχηθον. *beratus sim, vel fui-*
 P. (τυφόμενα, τύχης, τύχωνται. *rim, vel fueri.*

Perfectum, & plusquam perfectum εἰσαν, cum.

- S. (τετύπω, τετύπης, τητύπη. *Si verberaverim, vel si*
 D. (τετύπητον, τετύπητον. *verberatus sim, vel esset.*
 P. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. τύπτεσθαι.
Aoristus 2. τυπίσθαι.
Futurum 2. τυπέσθαι.
Futurum 1. τύφεσθαι.
Aoristus 1. τύφασθαι.
Perf. & plur. τετυπέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (ό τυπτόμενος, τῷ τυπτομένῳ. *Verberans, vel qui*
 F. (ή τυπτομένη, τῇ τυπτομένης. *verberatur.*
 N. (τὸ τυπτόμενον, τῷ τυπτομένῳ.

Aoristus secundus.

- M. (ί τυπόμενος, τῷ τοπομένῳ. *Qui verberavit, vel*
 F. (ή τυπόμενη, τῇ τυπόμενης. *verberatus.*
 N. (τὸ τυπόμενον, τῷ τυπομένῳ.

Futurum secundum.

- M. (ό τυπάμενος, τῷ τυπαμένῳ. *Verberaturus, vel*
 F. (ή τυπάμενη, τῇ τυπαμένῃ. *verberandus.*
 N. (τὸ τυπάμενον, τῷ τυπαμένῳ.

Futurum primum.

- M. (ό τυφόμενος, τῷ τυφομένῳ. *Verberaturus, vel*
 F. (ή τυφομένη, τῇ τυφομένης.
 N. (τὸ τυφόμενον, τῷ τυφομένῳ.

Aoristus primus.

- M. (ό τυφάμενος, τῷ τυφαμένῳ. *Qui verberavit, vel*
 F. (ή τυφαμένη, τῇ τυφαμένης.
 N. (τὸ τυφάμενον, τῷ τυφαμένῳ.

Perfectum, & plusquam, &c.

- M. (ό τετυπώς, τῷ τετυπότος. *Qui verberavit, vel*
 F. (ή τετυπώτης, τῇ τετυπωτίᾳ.
 N. (τὸ τετυπός, τῷ τετυπότος,

Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata Tempora per omnes Modos.

Prima.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτω-	τύπτε-	τυπτό-
Imp.	ἐτύπτόμην			μη	θη	μενος
Aor. 2	ἐτύπτόρην	τυπώ	τυποίμην	τύπω-	τυπέσθαι	τυπό-
				μη		μενος
Fut. 2.	τυπτέμαι		τυποίμην		τυπεῖθαι	τυπτ-
						μενος
Fut. 1.	τύφομαι		τυφίομην		τύφεσθαι	τυφό-
						μενος
Aor. 1	ἐτυψάμην	τύψῃ	τυψόμην	τύψω-	τυψάθαι	τυψ-
				μη		μενος
Perf.	τέτυπται	τέτυπτε	τετυπτομι	τετύπτω	τετυπέναι	τετυπώς
Plusq.	ἐτετύπτειν					

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	λέγομεν	λέγει	λεγοίμην	λέγωμεν	λέγεται	λεγόμε-
Imp.	ἐλέγομεν					νος
Aor. 2	ἐλέγομεν	λέγει	λεγοίμην	λέγωμεν	λέγεται	λεγόμε-
Fut. 2.					λεγή-	νος
Fut. 1.					λεγέσθαι	μενος
Aor. 1	λέξαμεν		λεξίμην		λέξεθαι	λεξό-
Perf.	λέλογε	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέ-	μενος
Plusq.	λέλογεν				δαι	λελο-
						γας

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	πεῖδομεν	πεῖδε	πειδοίμην	πεῖδω-	πεῖδο-	πειρό-
Imp.	ἐπειδόμεν			μη	δη	μενος
Aor. 2	ἐπειδόμεν	πεῖδε	πειδοίμην	πεῖδω-	πειδόμε-	πειρό-
Fut. 2.				μη	δη	μενος
Fut. 1.					πεῖδε-	πειρό-
Aor. 1	ἐπεισάκμην		πεισάμην		πεῖσα-	πειρά-
Perf.	πείσασθαι	πείσαθ	πεισάμην	πεῖσω-	πεισά-	μενος
Plusq.	ἐπεισάκμην			μη	δη	μενος

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Part.
Præf.	Φράζομεν	Φράζε	Φραζοίμην	Φράζω-	Φρά-	Φραδί-
Imp.	ἐφράζομην			μη	ζεθαι	μενος

Aor. 2.

	ἐφράζομην	Φραδί	Φραζοίμην	Φρά-	Φραδί-	Φραδό-
Fut. 2.	Φραδύμη				Φραδεῖ	Φραδό-
Fut. 1.	Φράσομη			Φρασοίμην	Φρά-	Φρασί-
Aor. 1.	ἐΦρασάμην	Φρά-	Φρασά-	Φρά-	Φράσα-	Φρασά-
Perf.	πέΦραδα	πειΦρα	πεΦραδίοι	πε-	πεΦρα	πεΦρα-
Plusq.	πεΦράδεν	δε	μι	Φρά-	δέναη	δώς

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	σπειρομεν	σπειρε	σπειροι-	σπειρω-	σπειρε-	σπειρό-
Imp.	ἐσπειρόμεν			μην	μη	δη
Aor. 2	ἐσπειρόμεν	παρε	σπαροι-	σπειρω-	σπειρε-	σπειρό-
Fut. 2.				μην	σπαροι-	παρε-
Fut. 1.	σπειρέμη		σπειροι-	μην	δη	μενος
Aor. 1.	ἐσπειρά-	σπε-	σπειροι-	σπειρω-	σπειρε-	σπειρά-
Perf.	ἐσπορα	μην	ρα	μην	μη	δη
Plusq.	ἐσπορεν		ἐσπορε	ἐσποροιμ	ἐσπέρω	ἐσπορά-
					νη	

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	ἀκάσμη	ἀκάσ	ἀκάσομην	ἀκάσ-	ἀκά-	ἀκάσμε-
Imp.	ἡκάσμην			μη	δη	νος
Aor. 2	ἡκάσμην	ἀκοι	ἀκοοιμην	ἀκά-	ἀκο-	ἀκάσμε-
Fut. 2.				μη	δη	νος
Fut. 1.					ἀκοε-	ἀκο-
Aor. 1.					δη	μενος

Fut.

Fut. I.	ἀκέσθομαχ	ἀκεσίμην	ἀκύσει-	ἀκεστό-	
Aor. I.	ηγετάμην	ἀκεσαι	ἀκεσίμην	θη	μενος
Perf.	ηκοι	ηκοε	ηκοίμι	μη	ἀκεσι-
Plusq.	ηκίεν		ηκώ	θη	μενος

Temporum Formatio.

Præsens.

Est idem cum præsenti passivo.

Imperfetum.

Est idem cum Imperfecto passivo.

Aoristus Secundus.

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ov* in *εμην*, ut ἔτυπον, ἔτυπέμην.

Futurum Secundum.

Formatur a Futuro secundo Activo vertendo $\ddot{\omega}$ circumflexum in *ημη*: ut τυπᾶ, τυπέμη.

Exceptio.

Ἐδόμη, πιόμη, Φαγόμη: pro ἐδόμη, πιόμη, Φαγόμη: ab ἐδω, edo; πιω, bibo; Φάγω, edo, *Ex Poetica illa* βέομη, ibo; νέομη, per crasis νεῦμη, ibo.

Futurum primum.

Formatur a Futuro primo Activo vertendo ω in *ημη*: ut τυφω, τυφόμη.

Ob-

Observatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum definit in *ημη*, nam Activum in $\ddot{\omega}$ circumflexum: ut σπέρω, semino, σπερμη, σπερμη, τέλω, mitto, σελω, σελημη, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum secundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβριζω, contumelia afficio, ὑβριω, ὑβριζμη.

Aoristus Primus.

Formatur ab Aoristo primo Activo vertendo ω in *ημη*, ut ἔτυψα, ἔτυψέμην,

S. (ἔτυψέμην, ἔτύψω, ἔτυψατο.

D. (ἔτυψέμεδον, ἔτύψασδον, ἔτυψάσθην.

P. (ἔτυψέμεδα, ἔτύψασδε, ἔτυψατο.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Charakteristica Perfecti Activi assumendo Charakteristicam Aoristi secundi: ut ατέρεψα, fit τέτυπα, ατέρεξα, τέτυγα: a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoristi secundi sunt ἔτυπον, ἔταγον, ἔφραδον.

In sexta Conjugatione tantum tollitur: ut αλένη, λίλη: quamquam hoc tempus, ut & Aoristus secundus, in hac Conjugatione rarius.

Verba circumflexa minuantur etiam penultima vocali, ut ατερέκη, τέτελη, αμερέλη, μέμελη, unde μεμηλη: a δεδέπτη, δεδέγη, ανενίκη, νένικη.

Jones item tollunt ex Præterito Medio, Σ penultimam corripunt: ut γέγηα, αγέγηα: μέμηα, αμεμηα: unde participia γεγαώς, Σ γεγώς: μεμαώς, Σ μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii est eadem, qua Perfecti Activi, ut τέτυψα, τέτυπα.

Exceptio.

Dissyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii: ut λέγω, λέξω, λέλεχκα, λέλογκα.

Penultima præsentis Activi ε mutatur in η, ut θάλλω, τεθῆλα, germino; & tamen aliquando servatur, ut φάλλω, ἐφελλα, cano: ει in οι, ut πένθω, πέποιθω, persuadeo: οι in η, ut Φάνω, πέφηνα, appareo: μιάνω, μεμίγνα, maculo; neque enim valet hæc regula tantum in dissyllabis.

Verbum βάλλω videtur habere Præteritum Medium βέβολα, ut colligitur ex derivatis, βολή, jactus, ἐνθόλος, longe jaculans, &c.

Cum χ, vel φ est Characteristica thematis, idem est Præteritum Activum, & Medium: ut γέγενθα, αγράφω, scribo: τέργυχα, α τεύχω, attero.

Præteritum Plusquam perfectum.

Formatur a Præterito, mutando ε in ειν, & præponendo ε, si Verbum incipiāt a simplici consonante, vel a muta cum liquida: ut τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce Activa-

O B S E R V A T I O

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Passivo, sic & in Medio pendent ab Indicativo, similia tempora a suis similibus.

Aoristus primus retinet ε in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυφάμην, τύψῃ, τυφάμην, τύψοθῃ, τυφάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum secundum, quod in secundis, & tertiiis personis differt ab Aoristo secundo tantum accentu: nam Aorist, τυποίμην, τύποιο: Futur. τυποίμην, τύποιο.

INFINITIVUS habet Aoristum secundum in έσσει, Futurum vero secundum in εῖδει: ut τυπέθῃ, τυπεῖθῃ.

PARTICIPIUM Aoristum secundum in έμενος: Futurum secundum in έμενος.

Masculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem simplicium, Fœminina ad secundam: excepto Præterito perfecto, cuius masculinum, & neutrum est quinta simplicium, Fœmininum secundæ.

*Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.**In Voce**Activa, Passiva, Media.**Modus Indicativus.*

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	τρέπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoristus 2.	τρέπαν	ἐτράπην	ἐτρεπόμην
Futur. 2.	τρέπω	τραπήσομαι	τραπέσαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoristus 1.	τρέψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Perfect.	τέτρεψε	τέτρεψαμαι	τέτρεσται
Plusquam.	ἐτέτρεψεν	ἐτέτρεψαμην	ἐτέτρεστεν
Paulo post F.		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπε	τρέπεσαι	τρέπε
Aoristus 2.	τρέπε	τράπησαι	τρέπε
Aoristus 1.	τρέψον	τρέψησαι	τρέψαι
Perf. & plusq.	τέτρεψε	τέτρεψαμαι	τέτρεσται

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπομι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoristus 2.	τράπομι	τραπεῖν	τραποίμην
Futur. 2.	τραπόμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψομι	τρεψθησοίμην	τρεψίμην
Aoristus 1.	τρέψωμι	τρεψθείν	τρεψάμην
Perf. & plusq.	πετρέψομι	τετραψαμένος	τετρόποιμι
Paulo post F.		εἴν	
		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoristus 2.	τράπω	τραπεῖ	τράπωμαι
Aoristus 1.	τρέψω	τρεψθῶ	τρέψωμαι
Perf. & plusq.	τετρέψω	τετραψαμένος	τετρόπλω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoristus 2.	τραπεῖν	τραπῆσθαι	τραπείσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεψθῆσθαι	τρέψεσθαι
Aoristus 1.	τρέψω	τρεψθῆναι	τρέψυσθαι
Perf. & plusq.	τετρέψειν	τετραψθῆσθαι	τοτροπεύειν
Paulo post F.		τετραψθείν	

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoristus 2.	τραπών	τραπεῖς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπών	τραπησόμενος	τραπόμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεψθησόμενος	τρεψόμενος

Ae-

Aoristus 1.

Perf. & plusq.

Paulo post F.

τρέψας

τετρεφώς

τετραψαμένος

τρεφθεῖς

τετραψαμένος

τετραψόμενος

τρεψάμενος

τετραψαμένος

τετραψόμενος

Exempla Verborum

B A R Y T O N O R U M

Primæ Conjugationis.

π.

Τρέπω, *verto.*βλέπω, *aspicio.*πέμπω, *mitto.*λείπω, *relinquo.*λάμπω, *luceo.*μέλπω, *canto.*λίπω, *exijo.*δίλπω, *foveo.*δέξπω, *colligo.*ἐρείπω, *evertio.*ρέπω, *inclinio.*

β.

Σλίβω, *premo.*σιλβω, *splendeo.*ἀμειβω, *commuto.*σιβω, *colo.*Φίρβω, *pasco.*τριβω, *teto.*φεμβω, *in gyrum ago.*

φ.

τέφω, *inflammio.*νήφω, *vigilo.*ἀλεφω, *ingo.*σείφω, *verro.*γλάφω, *cavo.*γλύφω, *fodio.*δέφω, *excorio.*ἐρέφω, *tego.*

πτ.

ῥίπτω, *projicio.*κλέπτω, *furor.*κόττω, *cedo.*νίπτω, *lavō.*κάμπτω, *flexio.*θρύπτω, *frango.*κόπτω, *incurvo.*ζώπτω, *assentor.*Φαλίπτω, *despicio.*χκλέπτω, *evertio.*χιμπτω, *admoveo.*δάπτω, *uoro.*δέπτω, *lacerio.*ἐσέπτω, *edo.*κολάπτω, *tundo.*σλόπτω, *vello.*

Secundæ.

τήκω, liquefacio.
κρέκω, perfine pulso.
ῆκω, venio.
βρύκω, mordeo.
δίκω, jacio.

πνίγω, strangulo.
δίγω, aperio.
λήγω, cessu.
δέγγω, rango.
τίγγω, ringo.
φεύγω, torreo.
αμελγω, mulgeo.
ἔρευγω, rusto.

νῆκω, nato.
τεύχω, struo.
βρύχω, strideo.
ἀργχω, impero.
θλέγχω, arguo.

διάκω, persequor.
ἴρείκω, frango.
ἴσεύκω, confineo.
πέκω, peclto.

Φλέγω, uro.
δέλγω, mulceo.
δήγω, acuo.
Φλέγω, uro.
οφίγγω, stringo.
ἀνόγω, jubeo.
ὅσεγω, porrigo.

βρέχω, madefacio.
βράχω, sono.
βρόχω, sorbeo.
ῥέγχω, sterto.
ῥώχω, dentibus fremo.

Tertiæ.

δεῖδω, timeo.
μέδω, impera.
ἀεῖδω, cano.
τένδω, comedo.

κεύδω, abscondo.
κλώδω, glomero.
λήδω, celo.
πείδω, persuadco.
Φλεγίδω, comburo.
πέριδω, usqlo.

ἄρδω, irrigo.
ἴσείδω, figo.
πέρδω, pedo.

βρέιδω, sum gravis.
ἔσιδω, lacefso.
κνίδω, scalpo.
οῦδω, uro.
πεγῆδω, inflammo.

Quar-

Quartæ.

πέσσω, att. ττω, frango.
νύσσω, att. νύρρω, pungo.
πάσσω, att. ττω, inspergo.
εινάσσω, att. ττω, quatio.
μιλάσσω, att. ττω, mollio.
ἀμύτσω, att. ττω, lacero.
Θάσσω, att. ττω, sedeo.
Θωύσσω, att. ττω, clamo.
Φλανύσσω, att. ττω, garrio.

πέτση, ττ.
Φεκόσσω, att. ττω, munio.
Φυλάσσω, att. ττω, custodio.
χαράσσω, att. ττω, sculpo.
ἀράσσω, att. ττω, amputo.
ἰλίσσω, att. ττω, volvoo.
ὁδόσσω, att. ττω, irascor.
πρέσσω, att. ττω, ago.
ρέσσω, u. ττω, allido.

ξ.

ῥεθδίζω, virgis cedo.
αὐλίζω, in aula versor.
αὐλίζω, illucesco.
κοριζω, fero.
κτίζω, condo.
νομίζω, existim̄o.
Ὥριζω, frequento.
Ὥρυζω, miror.
Ὥρεζω, meto.
Ὥσπιζω, vaticinor.

Σωμίζω, flagris cedo.
Φαντάζω, apparere facio.
Φλάζω, stulte loquor.
Φλογίζω, inflammo.
Φροντίζω, curro.
Χωρίζω, separo.
Βαθλίζω, tripudio.
Ὥνιζω, vinum emo, velsapio.
Ὥγριζω, ad iram excito.

Quintæ.

τίλλω, vellico.
Ὥάλλω, vireo.
ἄγγιλλω, nuncio.
ἴλλω, emitto.
ἄκαλλω, mero.
σΦάλλω, supplanto.

βρέμω, fremo.
γέμω, plenus sum.

βδέλλω, mulgeo.
κωτίλλω, fabulor.
ὁφέλλω, adjuno.
εύκαλλω, blandior.
τάλλω, vibro.

δέμω, edifice.

ῥάνω, perfundo.
σύκινω, siccō.
ἀμύνω, auxiliōr.
χλύνω, inclino.
τένω, tendo.
λαχίνω, fodiō.
δαρσύνω, fiduciam affero.
δαυμάνω, admiror.
δένω, ferio.

v.
θερμαῖνω, calefacio.
φλάνω, splendidum reddo.
φένω, interficio.
χλιδίνω, tepefacio.
χρείνω, coloro.
διάνω, madefacio.
κράνω, perficio.
ὄνομάνω, nōmīno.

τείγω, vexo.
μείγω, dividō.
δίγω, calefacio.
πείγω, transadigo.
Φθίγω, corrumpo.
Φύγω, misceo.

g.
ἐγέιγω, excito.
κέιγω, tondeo.
οἰκρέιγω, commiseror.
ἀδύξω, ludo.
πράξω, sternuto.
σώξω, scopis purgo.

Sexta.

χείω, ungo.
χωλίω, prohibeo.
λύω, solvo.
Φθίω, lobefactō.
Φορύω, pinso.
χλίω, deliciis frango.
ἀφύω, baurio.
ἀγένω, germino.

w purum.
δησίω, contendō.
ἀνύω, perficio.
χυλίω, volvo.
όδεύω, iterfacio.
κελεύω, jubeo.
κολέξω, amputo.
θράνω, frango.

De Conjugationibus CIRCUMFLEXORUM.

Vocantur Circumflexa, quia duabus syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω, ποιῶ.

Na.

Nascuntur a Barytonis sextæ Conjugationis in ēω, óω, unde tres sunt Conjugationes circumflexorum.

Dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ sunt vocales η, ε, ο, proxime præcedentes ω Præsentis.

Prima.

Præs.	Futur.	Præt.
ēω	ήτω	ητα

Secunda.

ēω	ήτω	ητα
----	-----	-----

Tertia.

ōω	ώτω	ωτα
----	-----	-----

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorsus ut Verba Barytona, nisi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem solum Præsens, & Præteritum Imperfictum in omnibus Personis, per omnes Modos, & Participia.

Carent Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito Medio.

PRIMÆ CONJUGATIONIS Contractio.

1. η contrahitur in ει

2. οι in ε

3. Si post ε sequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

H 5.

Ver.

Verbum Circumflexum

Ex Prima Conjugatione

V O C I S A C T I V Æ.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (ποιέω, ποιῶ· ποιέεις, ποιεῖς, ποιέει, ποιεῖ. *Facio.*
 D. (ποιέτον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
 P. (ποιέομεν, ποιάμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέσαι, ποιάσαι.

Imperfectum.

- S. (ἐποίειον, εν: ἐποίεεις, εις: ἐποίεει, ει.
 D. (ἐποίειτον, εῖτον: ἐποίειτην, είτην.
 P. (ἐποίειομεν, οἵμεν: ἐποίειετε, οἵτε: ἐποίειον, εν.
 Fut. I. ποιήσω. Aor. I. ἐποίησα. Præt. perf. πεποίηκα.
 Plusq. perf. ἐπεποίηκεν: ad normam Barytonorum & hic, & in reliquis modis.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (ποιέ, ποιεῖ: ποιεῖτω, ποιείτω.
 D. (ποιέστον, ποιεῖτον: ποιεῖτων, ποιείτων.
 P. (ποιέτε, ποιεῖτε: ποιεῖτωσαν, ποιείτωσαν.
 Aor. I. ποιήσον. Præt. perf. & plusq. πεποίηκε.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

- S. (ποιέοιμι, οἵμι: ποιέοις, οῖς: ποιέοι, οῖ.
 D. (ποιέοιτον, οῖτον: ποιεόιτην, οῖτην.
 P. (ποιέοιμεν, οἵμεν: ποιέοιτε, οῖτε: ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Ἀελικα.

- S. (ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.
 D. (ποιοίητον, ποιοίητην.
 P. (ποιοίημεν, ποιοίητην, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

- S. (ποιώην, ποιώης, ποιώη.
 D. (ποιώητον, ποιωήτην.
 P. (ποιώημεν, ποιώητε, ποιωήσαν.

Fut. I. ποιήσομι. Aor. I. ποιήσαμι. Aor. Ἀελ. ποιήσαι. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰν, cum.

- S. (ποιέω, ὡ: ποιέης, ᾧ: ποιέη, ᾧ.
 D. (ποιέτον, ἦτον: ποιεῖτον, ἦτον.
 P. (ποιέωμεν, ὥμεν: ποιέητε, ἥτε: ποιέωσι, ὥσι.

Aor. I. ποιήσω. Præter. perfect. πεποίηκω.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. ποιέειν, ποιεῖν.

Futurum I. ποιήσειν.

Aoristus I. ποιήσαι.

Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (ό ποιέων, ὧν: τῷ ποιέοντος, ψυντος.
 F. (ή ποιέσσα, οἵσα: τῇ ποιεότης, ψύστης.
 N. (τὸ ποιέον, εν: τῷ ποιέοντος, ψυντος.

Fut. I. ὁ ποιήσον. Aor. I. ὁ ποιήσεις.

Præt. Perf. ὁ πεποιηκώς.

124 INSTITUTIO GRÆCÆ
VOCIS PASSIVÆ

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (ποιέουμαι, ἔμεν: ποίη, η: ποιέεται, εῖται.
D. (ποιέουμενον, ὑμεδον: ποιέεθον, εῖθον: ποιέεθην, εῖθην.
P. (ποιέομενα, ὑμεδα: ποιέεθε, εῖθε, ποιέονται, εῦται).

Imperfectum.

- S. (ἐποιέομην, ἔμενην: ἐποίει, ϵ: ἐποίετο, εῖστο.
D. (ἐποιέομεθον, ὑμεδον: ἐποίεεθον, εῖθον, ἐποιεέθην, εῖθην.
P. (ἐποιέομεδα, ὑμεδα: ἐποίεεθε, εῖθε: ἐποίεοντο, εῦτο).

Præt. perf. πεποίημαι. Plusq. perf. ἐπεποίημην.
Paulo post Fut. πεποίησομαι. Aor. I. ἐποίηθην.
Fut. I. ποιηθήσωμαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (ποιέι, ϵ: ποιέεθω, εῖσθω.
D. (ποιέεθον: ποιέεσθων, είσθων.
P. (ποιέεπθε, εῖσθε: ποιέεσθωσαν, είσθωσαν.

Perf. & plusq. πεποίησο. Aor. I. ποιηθῆσο.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum,

εῖθε, utinam.

- S. (ποιείσμην, οἶμην: ποιέοιο, οἴδη: ποιέοιρο, οἴτο.
D. (ποιείσμεθον, οἶμεδον: ποιέοιθον, οἴθον. ποιείσθην, οἴσθην.
P. (ποιείσμεδα, οἶμεδα: ποιέοιθε, οἴθε: ποιέοινρο, οἴντο).

Per-

GRAMMATICÆ.

125

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (πεποίημην, ησο, ητο.
D. (πεποίημεθον, ησθον, ηθην.
P. (πεποίημεδα, ησθε, ηντο).

Paulo post Fut. πεποίησομην. Aor. I. ποιηθείην.
Fut. I. ποιηθησομην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ιὲν, cum.

- S. (ποιέωμαι, ὄμηη: ποίη, η: ποιέται, ηται.
D. (ποιέωμεθον, ὄμεδον: ποιέηθον, ηθον: ποιέηθην, ηθην.
P. (ποιέωμεδα, ὄμεδα: ποιέηθε, ηθε: ποιέωνται, ηνται).

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (πεποίημη, η, ηται.
D. (πεποίημεθον, ησθον, ηθην.
P. (πεποίημεδα, ησθε, ηνται).

Aor. I. ποιηθᾶ.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. ποιέσθαι, ποιεῖσθαι.

Perf. & plusq. πεποίησθαι.

Paulo post Fut. πεποίησεθαι.

Aor. I. ποιηθῆσαι.

Fut. I. ποιηθησεθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ό ποιεόμενος, ὄμενος: τῷ ποιεόμενη, οἵμενη.

F. (ή ποιεόμενη, οἵμενη: τῇ ποιεόμενης, οἵμενης.

N. (τὸ ποιεόμενον, ὄμενον: τῷ ποιεόμενην, οἵμενην.

Perf. & plusq. πεποιημένος. Paulo post Fut. πεποιητόμενος.
Aor. I. ποιηθέσις. Fut. I. ποιηθησόμενης, ΝΟ.

126 INSTITUTIO GRÆCÆ
VOCIS MEDIÆ.

Tempora, quæ contrahuntur sunt eadem in voce Media, ac in Passiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. I.

Indic. ποιήσωμαι.
Optat. ποιησίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor. I.

Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποιήσῃ.
Optat. ποιησάμην.
Subjunc. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησάμενος.

O B S E R V A T I O

Quædam Verba primæ Conjugationis formant Futurum in ησω, & εσω: Præteritum in ητα, & ετα: ut καλέω, νοκο; Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo; Φρονέω, sapio; Φρέσω, gesto; κορέω, satio; τελέω, perficio; πονέω, labore; & alia.

Disyllaba formant Futurum in εύσω, ut χέω, fundo; Fut. χείσω. Sic φέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Disyllabis primæ Conjugationis prima Singularis, & prima ac tertii Pluralis no. contrahuntur: ut ηλέω, πλέομεν, πλέγμι; ποη πλῶ, πλέμεν, πλέσσι.

Quæ post factam contractionem non desinunt in ουρη, habent in hac prima Conjugatione Aoristum secundum Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ a φιλέω, ato: Aorist. 2. φιλον: Futur. 2. φιλῶ: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa.

GRAMMATICES. 127

SECUNDÆ CONJUGATIONIS
Contrafactio.

1. Si post α sequitur ο, vel ω, fit contractio in ο.
2. Si post α sequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; nisi sequatur οι, vel ου: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, subscriptur, ο vero abjicitur.

Verbum Circumflexum

Ex secunda Conjugatione

V O C I S A C T I V Æ.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (βοώω, βοῶ: βούχει, βούξ: βούει, βοῦ.) Clamo.
D. (βούχετον, βούτον: βούέτον, βούτον.
P. (βούχουμεν, βούδμεν: βούάτε, βούτε: βούχτι, βοῦσι.

Imperfectum.

- S. (ἐβόάων, ων: ἐβόάεις, εις, ἐβόάει, α.
D. (ἐβοάέτον, ἄτον: ἐβοκέτην, ἀτην.
P. (ἐβοάόμεν, ἄμεν: ἐβοάζετε, ἄτε: ἐβόάον, ων.

Fut. I. βοήσω. Aor. I. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.
Plusq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (βοήσε, βόζα: βοκίτω, βοάτω.
D. (βούχετον: βούτον: βούέτων, βούτων.
P. (βούχετε, βούτε: βούέτωσαν, βούτωσαν.

Aor. I. βοήσου. Perf. & plusq. perf. βεβόήκει.

Me-

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfetum.

εἰδε, utinam.

- S. (βούσιμι, ὡμι: βούσις, ὡς: βούσι, ὡ).
- D. (βούσιτον, ὥτον: βούσιτην, ὥτην.
- P. (βούσιμεν, ὥμεν: βούσιτε, ὥτε: βούσιεν, ὥντεν.

Inflexio Attica.

- S. (βούσην, βούης, βούη.
- D. (βούητον, βούητην.
- P. (βούημεν, βούητε, βούητην.

Fut. I. βοήσωμι. Aor. I. βοήσωμι. Aor. Æol. βοήσει.
Perf. & plusq. βεβοήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfetum.

εὖν, cum.

- S. (βούώ, ὡ: βούῃς, ἔσ: βούῃ. ἔ.
- D. (βούῃτον, ἄτον: βούῃτον, ἄτον.
- P. (βούωμεν, ὥμεν + βούῃτε, ἄτε: βούωσι, ὥσι.

Aor. I. βοήσω. Perf. & plusq. βεβοήκω.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. βοάειν, βοᾶν.

Fut. I. βοήσειν.

Aor. I. βοήσαγ.

Perf. & plusq. perf. βεβοήκέναγ.

Participium.

Præsens, & Imperfetum.

M. (όβοάνν, ὥν: τε βοάντος, ὥντος.

F. (ήβοάνσα, ὥντα: τῆς βοάσσος, ὥσσας.

N. (τόβοάν, ὥν: τε βοάντος, ὥντος.

Fut. I. βοήσων. Aor. I. βοήσας. Perf. & plusq. βεβοηκώς.

V O C I S P A S S I V Æ*Modus Indicativus.*

Præsens.

S. (βοάμαχ, ὥμαχ: βοάτη, ἔ: βοάετη, ἄτη.

D. (βοάμεδον, ὥμεδον: βοάεδον, ἄσθοι: βοάεσθον, ἄσθον.

P. (βοάμεδχ, ὥμεδχ: βοάεσθε, ἄσθε: βοάουγχ, ὥντρα.

Imperfetum.

S. (ἐβοαόμην, ὥμην: ἐβοάζ, ὡ: ἐβοάετο, ἄτο,

D. (ἐβοαόμεδον, ὥμεδον: ἐβοάεδον, ἄσθοι: ἐβοάεδην, ἄσθην.

P. (ἐβοαόμεδχ, ὥμεδχ: ἐβοάεδε, ἄδε: ἐβοάουτο, ὥντρο.

Perf. βεβοήμαχ. Plusq. perf. ἐβεβοήματη. Paulo post Fut.
βεβοήτομαχ. Aor. I. ἐβοάθην. Fut. I. βοηθήσομαχ.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfetum.

S. (βοάζ, ὡ: βοάεσθα, ἄσθω.

D. (βοάεσθον, ἄσθοι: βοάεσθων, ἄσθων.

P. (βοάεσθε, ἄσθε: βοάεσθωσαν, ἄσθωσαν.

Perf. & plusq. βεβοήσο. Aor. I. βοήθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰδε, utinam.

- S. (βοαίμην, ὡμην: βοάοι, ἦ: βοάοιτο, ἤτο.
 D. (βοαίμενον, ὡμεδον: βοάοιθον, ἤθον: βοάοιθην, ἤθηκ.
 P. (βοαίμενχ, ὡμεδα: βοάοιτε, ἤσθε, βοάοιντο, ἤντο.

Perf. & plusq. perf.

- S. (βεβοῆμην, βεβοῆω, βεβοῆτο.
 D. (βεβοῆμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθην.
 P. (βεβοῆμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῆντο.
 Paulo post fut. βεβοησοίμην. Aor. I. βοηθέιν.
 Fut. I. βοηθησόμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰν, εἰν.

- S. (βοάωμαι, ὡμαι: βοάγ, ἔ: βοάηται, ἄται.
 D. (βοάωμεθον, ὡμεδον: βοάησθον, ἄσθον: βοάησθον, ἄπθον.
 P. (βοάωμεθα, ὡμεδα: βοάησθε, ἄσθε: βοάωνται, ἄνται.

Perf. & plusq. perf.

- S. (βεβοῶμαι, βεβοή, βεβοῆται.
 D. (βεβοῶμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθην.
 P. (βεβοῶμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Aor. I. βοηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. βοάεθαι: βοάσθαι.

Perf. & plusq. perf. βεβοῆσθαι.

Paulo post Fut. βεβοήσεσθαι.

Aoristus I. βοηθῆναι.

Futurum I. βοηθησεσθαι.

Par-

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ε βοαίμενος, ὡμενος: τε βοαίμενη, ὡμένη.

F. (η βοαίμενη, ὡμένη: της βοαίμενης, ὡμένης.

N. (το βοαίμενον, ὡμενον: τη βοαίμενη, ὡμένη.

Perf. & plusq. βεβοησόμενος. Paulo post Fut. βεβοησόμενος. Aor. I. βοηθεῖς. Fut. I. βοηθησόμενος.

V O C I S M E D I A E.

Tempora, quæ contrahuntur sunt eadē, atque Passiva: reliqua ut Media Barytona.

Futur. I.

Indicat. βοήσομαι.

Optat. βοησοίμην.

Infinit. βοήσεσθαι.

Partic. βοησόμενος.

Aorist. I.

Indicat. ιβοησάμην.

Imperat. βοήσαι.

Optat. βοησάκιμη.

Subjun. βοήσωμαι.

Infinit. βοήσασθαι.

Partic. βοησόμενος.

O B S E R V A T I O.

Multa Verba secundæ Conjugationis formant Fur. ἐν ἀσω, Præt. in ασω: præfertim habentia ε, vel ι, ante αι: ut εἴω: fino, εἴσω, εἴσα: κοπιάω, labore: κοπιάσω, κεκοπιάσα: plurima habentia λ, vel οι ante αώ, ut γελάω, rideo, γελάσω, γερίλατα: δράω, facio, δράσω, δείραχα.

His adde δικάω judico: διφάω quaro. Θλάω. tundo: μάω, Θ μακράω, vehementer cupio: νάω, fluo: πάω, pos-

possideo: σπάω, *vello*: ταλάω *suffero*: Φθάω, *prævenio*: Φλάω, *rundo*, & alia.

Hac tamen κοινῷ, vel κάω, uro; & κλάω, frango, formant *Fut.* κλίσω, & κλάσω.

Quædam etiam utramque habent terminationem in εώς, & ἡς, ut περάω, transeo, περάσω, & περήσω; περάω, conor, περάσω, & περήσω.

Attici contrahunt εει in ἥς, εει in ἥν, & εειν in ἥν, in his quatuor: ξώ, ξης, ξη, ξην, vivo: πεινῶ, νῆς. νη, νην, esyrio. διψω, ης, η, ην, sitio: χεῦμι, χεῖ, χεῦται, χεῦσθαι, utor.

Dores adhibent banc contractionem εει in η ubique: θεόles verterunt in Infinito ἵνα in οᾶς, ut γελᾶς pro γελάν.

Jones post factam contractionem in ο præponunt ε, ut μνάμενος, pro μνάμενος, memorans. Poeta præponunt ο, si præcedens syllaba sit brevis, ut καγηομόντες, pro καγηομόντες, caput comatum habentes; si autem sit longa præponunt ω, ut πειρώντες, pro πειρῶντες, tentantes. Aliquando postponunt ο, ut μνάματ, pro μνάματ, recordor. Nonnumquam geminant ζ, ut ζλάν, pro ζλάν, incitare: τιμάσθαι, pro τιμᾶσθαι, honorari.

In hac etiam secunda Conjugatione, si thema jam contractum in Præsenti non definit in ο purum, reperitur Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut a τιμῶ, quod a τιμά, honoro, Aor. 2. έτημον, Fut. 2. τιμῶ, Præt. Med. τέτημα.

TERTIÆ CONJUGATIONIS Contractio.

1. Si post ο sequitur ω, vel η, fit contractio in ο.
2. Si post ο sequitur ε, vel ο, vel η, fit contractio in ο.
3. Si post ο sequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οι.

Verbum Circumflexum

Ex tertia Conjugatione

V O C I S A C T I V Æ.

Modus Indicativus

Præsens.

S. (χρυσόω, οι: χρυσόεις, οις: χρυσόει, οι.

D. (χρυσόετον, οτον: χρυσόετον, οτον.

P. (χρυσόομεν, ομεν: χρυσόετε, οτε: χρυσόησι, οσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσουν, ου: ἐχρύσοεις, οι: ἐχρύσοεις, οι.

D. (ἐχρυσόετον, οτον: ἐχρυσόετον, οτον.

P. (ἐχρυσόομεν, ομεν: ἐχρυσόετε, οτε: ἐχρύσουν, οι.

Fut. 1. χρυσώσω. Aor. 1. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα.
Plusq. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (χρύσει, οι: χρυσόειτω, οτω.

D. (χρυσόετον, οτον: χρυσόετων, οτων.

P. (χρυσόετε, οτε: χρυσόετωσαν, οτωσαν.

Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & plusq. perf. κεχρύσωκε,

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰδε: μηναμ.

S. (χρυσόοιμι, οιμι: χρυσόοις, οις. χρυσόοι, οι.

D. (χρυσόοιτον, οιτον: χρυσόοιτην, οιτην.

P. (χρυσόοιμεν, οιμεν: χρυσόοιτε, οιτε: χρυσόοιεν, οιεν.

Fut.

Fut. I. χρυσώσοιμι. Aor. I. χρυσώσωμι. Aor. Æol. χρυ-
σώσει, Perf. & plusq. perf. κεχρυσώσοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐάν, εἰπε.

- S. (χρυσός, ῥ: χρυσόης, οῖς: χρυσόη, οῖ).
D. (χρυσόητον, ἀτον: χρυσόητον, ἀτον.
P. (χρυσόωμεν, ὧμεν: χρυσόητε, ἀτε: χρυσόωσι, ἀστ.
Aor. I. χρυσώσω. Perf. & plusq. perf. κεχρυσώσκω.

Modus Infinitivus.

- Præf. & Imperf. χρυσόειν, χρυσάν.
Futurum I. χρυσώσειν.
Aoristus I. χρυσώσει.
Perf. & plusq. κεχρυσώσειν.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (όχρυσόων, ὄν, τᾶς χρυσόντος, ὄντος.
F. (ήχρυσόθσα, ὅσα: τῆς χρυσόθσης, ὅσθσ.
N. (τὸ χρυσόν, ὃν: τᾶς χρυσόντος, ὄντος.
Fut. I. χρυσώσων. Aor. I. χρυσώσας. Perf. & plusq. perf. κεκρυσθώσας.

VOCIS PASSIVÆ

Modus Indicativus

Præsens.

- S. (χρυσόομαι, ὑμι: χρυσόη, οῖ: χρυσόεται, ὄται.
D. (χρυσόμεθον, ὑμιδον: χρυσόεθον, ὄθον: χρυσόεθον, ὄθον.
P. (χρυσόμεθα, ὑμιδα: χρυσόεθε, ὄθε: χρυσόονται, ὄνται).

Im-

Imperfectum.

- S. (έχρυσόμην, ὑμην: ἔχρυσός, εῖδη: ἔχρυσόετο, ὄτε.
D. (έχρυσόμεθον, ὑμεδον: ἔχρυσόεθον, ὄθοδον: ἔχρυσόε-
θην, ὄθηδον.
P. (έχρυσόμεθα, ὑμιδα: ἔχρυσόεθε, ὄθε: ἔχρυσόογον, ὄντε.
Perf. κεκρυσθώμα. Plusq. perf. κεκρυσθώμην.
Paulo post Fut. κεκρυσθώμα. Aor. I. ἔχρυσόθη.
Fut. I. χρυσώθησομα.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (χρυσός, εῖ: χρυσόεδο, εῖδω.
D. (χρυσόεθον, ὄθον: χρυσόεθων, εῖδων.
P. (χρυσόεθε, ὄθε: χρυσόεθωσαν, εῖδωσαν.
Perf. & plusq. κεκρυσθώ. Aor. I. χρυσώθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, εἰτιαν.

- S. (χρυσοοίμην, οίμην: χρυσόοι, οῖο: χρυσόειρο, οῖτο.
D. (χρυσοοίμεθον, οίμεδον: χρυσόειροθον, οῖσθον: χρυσοοί-
θην, οῖσθην.
P. (χρυσοοίμεθα, οίμεδα: χρυσόοιθε, οῖθε: χρυσόοιντο, οῖντο).

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (κεκρυσθώμη, κεκρυσθώ, κεκρυσθώτο.
D. (κεκρυσθώμεθον, κεκρυσθώθον, κεκρυσθώθη.
P. (κεκρυσθώμεθα, κεκρυσθώθε, κεκρυσθώτο.
Paulo post Fut. κεκρυσθώσαιμην. Aor. I. χρυσώθειν.
Fut. I. χρυσώθησοιμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἔτι, cum.

- S. (χρεούμενη, ἄμεινα: χρεούμενη, οὐ: χρεούμενη, ἀταχ.
 D. (χρεούμενου, ἄμεδον: χρεούμενον, ἄθεον: χρεούμενον,
 ἀταχον.
 P. (χρεούμενα, ἄμεδα: χρεούμενη, ἄθε: χρεούμενη, ἀταχ.)

Perfectum, & plusquam.

- S. (κεχρευσάμενη, κεχρευτή, κεχρευστήτη.
 D. (κεχρευσάμενον, κεχρευστήθον; κεχρευστήθον.
 P. (κεχρευσάμενα, κεχρευστήθε, κεχρευσάντη).

Aor. I. χρεούμενη.

*Modus Infinitivus.*Præf. & Imperf. χρεούμενη, χρεούμενη.
 Perf. & plusqm. perf. κεχρευσάμενη.

Paulo post Fut. κεχρευσάπειδη.

Aoristus I. χρεούμενη.

Futurum I. χρεούμενη.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (ὁ χρεούμενος, ἄμενος, τῇ χρεούμενᾳ, ἄμενᾳ.
 F. (ἡ χρεούμενη, ἄμένη; τῆς χρεούμενης, ἄμένης.
 N. (τὸ χρεούμενον, ἄμενον: τῇ χρεούμενᾳ, ἄμενᾳ.)

Perf. & plusqm. κεχρευτωμένος. Paulo post Fut. κεχρευτωμένος. Aor. I. χρεούμενη. Fut. I. χρεούμενη.

V O C I S M E D I Æ.

Tempora, quæ contrahuntur sunt eadē in voce Media, ac in Passiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Futur. I.

Indicat. χρεούμενη.

Optat. χρεούμενη.

Infinit. χρεούμενη.

Partic. χρεούμενος.

Aorist. I.

Indicat. ἔχρεουσάμενη.

Imperat. χρεούσατε.

Optat. χρεούσατεμην.

Subjun. χρεούσαμενη.

Infinit. χρεούσατεσθη.

Partic. χρεούσαμενος.

O B S E R V A T I O.

Verba in ὡ, a nomine derivata mutant in Futuro
 o in ο: ut δηλώο, δηλώσω, manifesto, a δῆλος, manife-
 stus: cetera fere retinent o: ut ἀρώο, ἀρόσω, aro. At
 δέω, δάσω, do.

Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præte-
 ritum Medium hic penitus desiderantur in omnibus
 generibus.

Exempla*Primæ Conjugationis***C I R C U M F L E X O R U M**

in εω.

κινέω, moveo.	ροφέω, exhaustio.
κομέω, curam gero.	δαιρίω, confido.
κονέω, festino, ministro.	δεωρέω, specto.
κορέω, verro.	δρυλέω, murmur.
κρατέω, teneo.	φορέω, gesto.
οἴδέω, tumeo.	φθονέω, invideo.
οἰκέω, habito.	φλέω, nigror.

ἀσκέω, cunctor.	Φοβέω, terreo.
αἰνίω, claudio.	Φρενίω, sapio.
σύτεω, peto.	Φρεγέω, custodio.
ἀλιτέω, pecco.	χειροτονίω, per suffragia constituo.
εὐθεντέο, auctoritatem u- surpo.	χωρίω, profiscitor.
αὔγεω, fruor.	βοηθέω, auxilior.
πολέω, verto.	ζητέω, quaero.

Secunda.

in ιω.	
κοιμάω, dormire facio.	Φλάω, contundo.
πωλεράω: proculco.	Φλιδάω, purresco.
κοιλάω, glutino.	περάω, vendo, transeo.
κομιάω, comam alo.	Φοιτάω, venito.
ἐπτάω, torreo.	Φυσάω, sufflo.
δρμάω, prorumpo.	χαλέω, remitto.
αἰονάω, aspergo.	τιμάω, honoro.
πειράω, conor.	Βροντάω, tono.
ρίπαω, decipio.	γάρω, gemo.
κυβερνάω: guberno.	γέρω, comedo.
δλάω, frango.	δαμάω, domo.
δέρω, sedeo.	δετανάω, consumo.
Σευγανάω. frico.	ἐρωτάω, interrogo.
δυμάω, odores incendo.	

Tertia.

in οω.	
κληρόω, sorte deligo.	χαριτώω, gratum reddo.
κοινώω, communico.	ἄροω, aro.
όμοιώω, affimilo.	δικαιώω, iustifico.
οὐσιμώ, insumo.	ἐλευθερώω, libero.
πληρώω, impleo.	λαθέω, cruento.
ρίζω, rā ilio.	λύκω, defruo.
Θενατώ, neco.	ἀκριβώω, exquiero.
Θεμώ, appropinquare cogo.	χευσώ, inauero. (jacio.)
Θυμώ, ad iram provoco.	Θεμελίω, fundamentum)

Φα-

Φανερίω, manifesto.	ἰσημάω, uafso.
Φαρμακώ, pharmaca mi- sceo.	Φυσιώ, inflø, Φεγγελώ, flagello.
Φιμώ, os occludo.	

De Conjugationibus Verborum
in μι.

Vocantur Verba in μι, propter ultimam syllabam μι, in quam desinunt; ut τιθῆμι,

Oriuntur ex sexta Conjugatione Barytonorum a Verbis desinentibus in ιώ, άω, οώ, ώ: unde quatuor sunt Conjugationes Verborum in μι,

Habent pro Characteristica, prima ε: secunda α: tertia ο: quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam syllabam in μι, vertendo brevem Characteristicam in longam, vide-
licet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in ν productum;
& præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex est.	{ Propria: cum prima consonans The- matis, vel Tenuis loco Aspirata cum: brevi repetitur: ut		
	δέω,	τιθέω,	τιθητι, pono.

Impropria: cum solum præfigitur;
idque vel cum Verbum incipit ας, vel
a Vocali: ut

σάω,	ισάω,	ἴσημι, sto.
ἔω,	ἰέω,	ἴημι, mitto.

Reduplicationem habent tantum tres priores Con-
jugationes in Præsenti, & Præterito Imperfecto solum,
per omnes Modos, & Participia: quarta nullam ha-
bet; sed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

I.

1. a Σίω ,	format	{	τίθημι , pono.
2. ασάω ,			ἴσημι , sto.
3. αδόω ,			δίδωμι , do ,
4. αζεύγνω ,			ζεύγνυμι , jongo.

Multa sunt etiam sine Reduplicatione : ut σβῆμι, extinguo : Φημι, dico : ἀλωμι, capio : γνῶμι, cognoscō, & alia.

Poetae perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in usum sine Reduplicatione: ut Φίλημι , a φιλέω , amo , γέλημι , a γέλω , rideo : ἐλευθέρωμι , ab ἐλευθερώω , libero : κλώμι a κλώ , audio : aliaque plura , non tantum Poetis, sed & aliis subinde usurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, sed pere: ut νοέω , νόημι , νενόημι , intelligo : τελέω , τέλημι , τετίλημι , perficio : τλέω , τέλημι , τέλημι , tolero. In quibusdam Verbis, loco Reduplicacionis repetunt duas primas literas Præsentis ; ut ἀλυτέω , ἀλυτημι , ἀλαλυκημι , in angustias redigo : ἀλώ , ἀλημι , ἀλάλημι , erro : ἄχεω , ἄχημι , ἄχηκημι , angor. Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in secunda syllaba: ut ὄνω , seu ὄνω , ὄνημι , ὄνημι , juvo. Aliquando Reduplicatio sive pere , sive pere , sive natura brevis , producitur insertio μ: ut πράω , πρημι , πιπέρημι , comburo ; πλω , sive πλέω , πλήμι , πιπλημι , impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc διδώω , præδώσω : διδεύτω , a διδεσσω , fugio.

Advertenda ante Infexionem.

Peculiarem habent infexionem Præsens , imperfetum , Aoristus secundus: Reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum,

Destruuntur Verba in μι , omni Futuro secundo , Præterito perfecto Medio , Aoristo secundo Passivo.

Verba quartæ Conjugationis , si Dissyllaba sunt , Futurum habent , & Aoristum secundum: si Trissyllaba , non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo , & Conjunctivo.

Inflexio Verborum

Ex quatuor Conjugationibus in μις ,

V O C I S A C T I V Æ.

Modus Indicativus.

Præsens.

1. S. (τίθημι , τίθης , τίθησι .
D. (τίθετον , τίθετον .
P. (τίθεμεν , τίθετε , τίθεσι , Jon. τίθεστι .
2. S. (ισημι , ισης , ισησι .
D. (ισκρον , ισκρον .
P. (ισαμεν , ισατε , ισασι .
3. S. (διδωμι , διδως , διδεσσι .
D. (διδοτον , διδοτον .
P. (διδομεν , διδοτε , διδεύσι , Jon. διδόστι .
4. S. (ζεύγνυμι , ζεύγνυς , ζεύγνυσι .
D. (ζεύγνυτον , ζεύγνυτον .
P. (ζεύγνυμεν , ζεύγνυτε , ζεύγνυσι ; in usu ζεύγνυστι .

Imperfectum.

1. S. (ἐτίθην , ἐτίθης , ἐτίθη .
D. (ἐτίθετον , ἐτίθετην .
P. (ἐτίθεμεν , ἐτίθετε , ἐτίθεσαν .

2. S. (ἴσην, ἴσης, ἴση.
D. (ἴσατον, ισάτην.
P. (ἴσαμεν, ισάτε, ισάσαν.
3. S. (έδιδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. (έδιδοτον, ἐδιδότην.
P. (έδιδομεν, ἐδιδότε, ἐδιδόσαν.
4. S. (ἔζεύγνυν, ἔζεύγνυς, ἔζεύγνυ.
D. (ἔζεύγνυτον, ἔζεύγνυτην.
P. (ἔζεύγνυμεν, ἔζεύγνυτε, ἔζεύγνυσαν.

Aoristus secundus.

1. S. (ἔθην, ἔθης, ἔθη.
D. (ἔθετον, ιθέτην.
P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ιθεσαν.
2. S. (ἔσην, ἔσης, ἔση.
D. (ἔστον, ισήτην.
P. (ἔσημεν, ἔσητε, ισησαν.
3. S. (ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. (ἔδοτον, ιδότην.
P. (ἔδομεν, ἔδοτε, ιδοσαν.

Futurum primum.

1. Θήσω.
2. σήσω.
3. δώσω.

Aoristus primus.

1. ιθῆκα.
2. ισῆσα.
3. ιδῶκα.

Cur ιθῆκα, ιδῶκα habeant & diximus loco suo.

Præteritum perfectum.

1. τέθεικα: et pro η, more Bœotorum.
2. ισάκα, pro ισηκα, ad differentiam ισηκα, quod est Præterit. Medium ab ισηκα, sto. In Compositis tamen remanet η, ut άφισηκα.

3. δέδωκε.

Præteritum, plusq. perf.

1. ιτεθείκειν.
2. ισάκειν.
3. ιδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

1. S. (τιθετι, τιθέτω.
D. (τιθετον, τιθέτων.
P. (τιθετε, τιθέτωσαν.
2. S. (ισαδι, ισάτω.
D. (ισατον, ισάτων.
P. (ισατε, ισάτωσαν.
3. S. (διδοθι, διδάστω.
D. (διδοτον, διδάστων.
P. (διδοτε, διδάστωσαν.
4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoristus secundus.

1. S. (θει, θέτω.
D. (θέτον, θέτων.
P. (θέτε, θέτωσαν.

2. S. (σῆσι, σῆτω.
D. (σῆτον, σῆτων.
P. (σῆτε, σῆτωσν.

3. S. (δός, δότω.
D. (δότον, δότων.
P. (δότε, δότωσν.

Aoristus primus.

1. Θήκον.
2. σῆσον.
3. δῶκον.

Præteritum perf. & plusq. perf.

1. τέθηκε.
2. ἐσακε.
3. δίδωκε.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfектum.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθέιν, τιθέιντ, τιθέιν.
D. (τιθείητον, τιθείητην.
P. (τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθείεν.

2. S. (ἰσάκιν, ισάκιντ, ισάκιν.
D. (ισάκιητον, ισάκιητην.
P. (ισάκιημεν, ισάκιητε, ισάκιησαν, & ισάκιεν.

3. S. (διδοίην, διδοίης, διδοίη.
D. (διδοίητον, διδοίητην.
P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοίεν.

Aori-

Aoristus secundus.

1. S. (θείην, θείης, θείη.
D. (θείητον, θείητην.
P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θείεν.

2. S. (σάιν, σάιντ, σάιν.
D. (σάιητον, σάιητην.
P. (σάιημεν, σάιητε, σάιησαν, & σάιεν.

3. S. (δοῖην, δοῖης, δοῖη.
D. (δοῖητον, δοῖητην.
P. (δοῖημεν, δοῖητε, δοῖησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. Θήσοιμι.
2. σῆσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aoristus primus.

1. Θήκοιμι.
2. σῆσαιμι.
3. δώκοιμι.

Præter. perf. & plusq.

1. τεθέακοιμι.
2. ἐσάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfектum.

εἰπεν, cum.

1. S. (τιθῶ, τιθῆς, τιθῆ.
D. (τιθῆτον, τιθῆτην.
P. (τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσαν.

2. S. (ισῶ, ισῆς, ιση̄.
 D. (ισῶτον, ισῆτον.
 P. (ισῶμεν, ισῆτε, ισῶσι.
 3. S. (διδῶ, διδῶς, διδῶ.
 D. (διδῶτον, διδῶτον.
 P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoristus secundus.

1. S. (θῶ, θῆς, θῆ.
 D. (θῆτον, θῆτον.
 P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
 2. S. (σῶ, σῆς, σῆ.
 D. (σῆτον, σῆτον.
 P. (σῶμεν, σῆτε, σῶσι.
 3. S. (δῶ, δῶς, δῶ.
 D. (δῶτον, δῶτον.
 P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoristus primus.

1. θήκω.
2. σήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & plusq.

1. τεθέκω.
2. ἐσάκω:
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfектum.

1. τιθέναι.
2. ισάναι.
3. διδόναι.
4. ζευγνύναι.

Aoristus secundus.

1. θεῖναι.
2. σῆναι.
3. δάναι.

Futurum primum.

1. θήτειν.
2. σήσειν.
3. δώσειν.

Aoristus primus.

1. θῆκαι.
2. σῆσαι.
3. δώκαι.

Præteritum perfect. & plusq.

1. τεθείσεναι.
2. ἐσκείναι.
3. δεδωκεναι.

Participium.

Præsens, & Imperfектum.

1. M. (ο τιθέει: τε τιθέντος.
 F. (ή τιθέσσα, τῆς τιθέσης.
 N. (τὸ τιθέν, τε τιθέντος.
2. M. (ο ισάει, τε ισάντος.
 F. (ή ισάσσα, τῆς ισάσης.
 N. (τὸ ισάν, τε ισάντος.
3. M. (ο διδάξει, τε διδόντος.
 F. (ή διδάσσα, τῆς διδάσης.
 N. (τὸ διδέν, τε διδόντος.
4. M. (ο ζευγνύει, τε ζευγνύντος.
 F. (ή ζευγνύσσα, τῆς ζευγνύσης.
 N. (τὸ ζευγνύν, τε ζευγνύντος.

Aoristus secundus.

1. M. (ο δεις, τη δέντος.
F. (η δέντα, της δένσης.
N. (το δέν, τη δέντος.
2. M. (ο σάς, τη σάντος.
F. (η σάσα, της σάσης.
N. (το σάν, τη σάντος.
3. M. (ο δές, τη δόντος.
F. (η δέσα, της δύσης.
N. (το δόν, τη δόντος.

Futurum primum.

1. θήσων.
2. σήσων.
3. δώσων.

Aoristus primus.

1. θήκας.
2. σήσας.
3. δώκας.

Perfectum, & plusquam, &c.

1. τεθεικώς.
2. ισακώς.
3. δεδωκώς.

VOCIS PASSIVÆ

Modus Indicativus.

Præsens.

1. S. (τιθεμαι. τιθεσαι, τιθεται.
D. (τιθέμεθον, τιθεσον, τιθεσθον.
P. (τιθέμεσα, τιθεσθε, τιθενται,

2. S. (ισαμαι, ισασαι, ισαται.
D. (ισαμεθον, ισασθον, ισαθθον.
P. (ισαμεδα, ισαθε, ισανται.
3. S. (διδομαι, διδοσαι, διδοται.
D. (διδομεθον, διδοσθον, διδοθθον.
P. (διδομεδα, διδοσθε, διδονται).
4. S. (ζεύγνυμα, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
D. (ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυθθον.
P. (ζευγνύμεδα, ζεύγνυθε, ζεύγνυνται).

Imperfectum.

1. S. (έτιθεμην, έτιθεσο, & έτιθην, έτιθεται.
D. (έτιθεμεθον, έτιθεσθον, έτιθεθην.
P. (έτιθεμεδα, έτιθεθε, έτιθεντο.
2. S. (ισάμην, ισασο, & ισω, ισαται.
D. (ισαμεθον, ισασθον, ισασθη.
P. (ισαμεδα, ισαθε, ισαντο.
3. S. (έδιδόμην, έδιδοτο, & έδιδι, έδιδοτο.
D. (έδιδόμεθον, έδιδοσθον, έδιδεθην.
P. (έδιδόμεδα, έδιδοσθε, έδιδοντο.
4. S. (έζευγνύμην, έζεύγνυσσο, έζεύγνυτο.
D. (έζευγνύμεθον, έζεύγνυσθον, έζευγνυθην.
P. (έζευγνύμεδα, έζεύγνυθε, έζεύγνυντο).

Perfectum,

1. τιθειμαι.
2. ισαμαι.
3. διδομαι.

Plusquam perfectum.

1. ιτιθειμην.
2. ιισαμην.
3. ιδιδομην.

Paulo post Futurum.

1. τεθίσομαι.
2. έτεσσομαι.
3. δεκόσσομαι.

Aoristus primus.

1. ἐτέθη.
2. ἐτέθη.
3. ἐδόθη.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σαθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

1. S. (τιθεσαι, & τιθεσαι, τιθέσθω.
D. (τιθεσθον, τιθέσθον.
P. (τιθεσθε, τιθέσθωσαν.
2. S. (ἴσατο, & ίσω, ισάνθω.
D. (ἴσατοθον, ισάοθων.
P. (ἴσαοθε, ισάοθωσαν.
3. S. (δίδοσαι, & δίδησαι, δίδασθω.
D. (δίδοσθον, δίδόσθων.
P. (δίδοσθε, δίδόσθωσαν.
4. S. (ζεύγνυσσο, ζευγνύθω.
D. (ζεύγνυθον, ζευγνύθων.
P. (ζεύγνυθε, ζευγνύθωσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

1. τεθεισσο.
2. έτεσσο.
3. δεδοσσο.

Aoristus primus.

1. τέθηται.
2. σάθηται.
3. δόθηται.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, μηναμ.

1. S. (τιθέμενη, τιθέσθοι: τιθεῖτο.
D. (τιθείμεθον, τιθέσθον, τιθείθηκε.
P. (τιθείμεθα, τιθέσθε, τιθείντο.
2. S. (ισάμενη, ισάσθοι, ισάπτο.
D. (ισάμεθον, ισάθον, ισάθηκε.
P. (ισάμεθα, ισάθε, ισάντο.
3. S. (δίδομενη, δίδοσθοι, δίδογτο.
D. (δίδομεθον, δίδοθον, δίδοιθηκε.
P. (δίδομεθα, δίδοθε, δίδοιντο.

Perfectum, & plusquam perfectum.

1. S. (τεθείμενη, τεθέσθοι, τεθεῖτο.
D. (τεθείμεθον, τεθέσθον, τεθείθηκε.
P. (τεθείμεθα, τεθέσθε, τεθείντο.
2. S. (έτσαμενη, έτσάσθοι, έτσάπτο.
D. (έτσαμεθον, έτσάθον, έτσάθηκε.
P. (έτσαμεθα, έτσάθε, έτσάντο.
3. S. (δεδομενη, δεδοσθοι, δεδογτο.
D. (δεδομεθον, δεδοθον, δεδοιθηκε.
P. (δεδομεθα, δεδοθε, δεδοιντο.

Paulo post Futurum.

1. τεθεισίμενη.
2. έτεσσίμενη.
3. δεδοσσίμενη.

Aoristus primus.

1. τεθείην.
2. σεθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμενην.
2. σαθησοίμενην.
3. δεθησοίμενην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfектum.

ἢν, cum.

1. S. (τιθάμει: τιθῆ, τιθῆται.
D. (τιθάμεδον, τιθῆθον, τιθῆσθον.
P. (τιθάμεθα, τιθῆθε, τιθῶνται).
2. S. (ισάμει, ισቅ, ισάται.
D. (ισάμεδον, ισάθον, ισάσθον,
P. (ισάμεθα, ισάθε, ισάνται).
3. S. (διδώμει, διδῷ, διδῶται.
D. (διδώμεδον, διδῶθον, διδῶσθον,
P. (διδώμεθα, διδῶθε, διδῶνται).

Præter: & plusq. perf.

1. S. (τεθώμει, τεθῆ, τεθῆται.
D. (τεθώμεδον, τεθῆθον, τεθῆσθον.
P. (τεθώμεθα, τεθῆθε, τεθῶνται).
2. S. (έσώμει, έσቅ, έσάται.
D. (έσώμεδον, έσάθον, έσάσθον.
P. (έσώμεθα, έσάθε, έσάνται).
3. S. (δεδώμει, δεδῷ, δεδῶται.
D. (δεδώμεδον, δεδῶθον, δεδῶσθον.
P. (δεδώμεθα, δεδῶθε, δεδῶνται).

Aoristus primus.

2. τεθῶ.
2. σεθῶ.
3. δοθῶ.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfектum.

1. τιθεσθαι.
2. ισασθαι.
3. διδοσθαι.
4. ζεύγινυπθαι.

Perfectum, & plusq. perf.

1. τεθείσθαι.
2. ισάσθαι.
3. δεδόσθαι.

Paulo post Futurum.

1. τεθείσεθαι.
2. ισάσεθαι.
3. δεδόσεθαι.

Aoristus primus.

1. τεθῆναι.
2. σεθῆναι.
3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεθαι.
2. σεθήσεθαι.
3. δοθήσεθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ τιθέμενος, τῷ τιθεμένῳ.
F. (ἡ τιθεμένη, τῇ τιθεμένῃ.
N. (τὸ τιθέμενον, τῷ τιθεμένῳ.
2. M. (ὁ ισάμενος, τῷ ισαμένῳ.
F. (ἡ ισαμένη, τῇ ισαμένῃ.
N. (τὸ ισάμενον, τῷ ισαμένῳ.
3. M. (ὁ διδόμενος, τῷ διδομένῳ.
F. (ἡ διδομένη, τῇ διδομένῃ.
N. (τὸ διδόμενον, τῷ διδοκένῳ.
4. M. (ὁ ζευγνύμενος, τῷ μένῳ.
F. (ἡ ζευγνυμένη, τῇ μένῃ.
N. (τὸ ζευγνύμενον, τῷ μένῳ.

Perf. & plurīq. perf.

1. τεθειμένος.
2. έσκαμένος.
3. δεδομένος.

Paulo post Futurum.

1. τεθεισόμενος.
2. έσπασμένος.
3. δεδοσόμενος.

Aoristus primus.

1. τεθείς.
2. σαθείς.
3. δοθείς.

Futurum primum.

1. τεθησόμενος.
2. σαθησόμενος.
3. δοθησόμενος.

VOCIS MEDIÆ.

Præsens, & Imperfectum per omnes modos sunt eadem, ac Passiva.

Modus Indicativus.

Aoristus secundus.

1. S. (ἐθέμην, ἐθεσσο-, & ἐθά, ἐθετο-
D. (ἐθέμεθον, ἐθεσθον, ἐθήθην.
P. (ἐθέμεθα, ἐθεσθε, ἐθεντο.
2. S. (ἐσάμην, ἐσαστο-, ἐσάρτο.
D. (ἐσάμεθον, ἐσασθον, ἐσάθην.
P. (ἐσάμεθα, ἐσασθε, ἐσαντο.
3. S. (ἐδόμην, ἐδοσο-, & ἐδά, ἐδοσθο-
D. (ἐδόμεθον, ἐδοσθον, ἐδόθην.
P. (ἐδόμεθα, ἐδοσθε, ἐδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. σήσομαι,
3. δώσομαι.

Aoristus primus.

1. ἐθηξάμην.
2. ἐσησάμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

1. S. (θέσο, & θᾶ, θέθη.
- D. (θέθον, θέθων.
- P. (θέθε, θέθεσθα.

2. S. (σάσο, σάσω.
D. (σάσθον, σάσθων.
P. (σάσθε, σάσθωσαν.

3. S. (δόσο, & δῷ, δόσω.
D. (δόθων, δόθων.
P. (δόθε, δόθωσαν.

Aoristus primus.

1. θῆκη.
2. σῆση.
3. δάκη.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴδε, utinam.

1. S. (σείμην, θεῖο, θεῖτο.
D. (σείμεθον, θεῖθων, θείθην.
P. (σείμεθα, θεῖθε, θεῖντο.

2. S. (σώμην, σῶο, σῶτο.
D. (σώμεθον, σῶιθων, σώμηθην.
P. (σώμεθα, σῶθε, σῶντο.

3. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
D. (δοίμεθον, δοῖθων, δοίθην.
P. (δοίμεθα, δοῖθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησίμην.
2. σησίμην.
3. δωσίμην.

Aoristus primus.

1. θηράσμην.
2. σησάσμην.
3. δωνάσμην.

Modus Subjunctivus.

Aoristus secundus.

εἴπε, cum.

1. S. (θῶμη, θῆ, θῆται.
D. (θῶμεθον, θῆθων, θῆθον.
P. (θῶμεθα, θῆθε, θῶνται.

2. S. (σῶμη, σῆ, σῶται.
D. (σῶμεθον, σῶιθων, σῶθον.
P. (σῶμεθα, σῶθε, σῶνται.

3. S. (δῶμη, δῶ, δῶται.
D. (δῶμεθον, δῶθων, δῶθον.
P. (δῶμεθα, δῶθε, δῶνται.

Aoristus primus.

1. θήρωμη.
2. σήσωμη.
3. δώνωμη.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus

1. θίθη.
2. σάθη.
3. δάθη.

Futurum primum.

1. θήσεθη.
2. σήσεθη.
3. δώσεθη.

Aoristus primus.

1. θήραθη.
2. σησάθη.
3. δώναθη.

*Participium.**Aoristus secundus.*

1. M. (ο δέμενος, τη δέμενη.

F. (η δέμενη, της δέμενης.

N. (το δέμενον, τη δέμενη.

2. M. (ο σάμενος, τη σάμενη.

F. (η σάμενη, της σάμενης.

N. (το σάμενον, τη σάμενη.

3. M. (ο δόμενος, τη δόμενη.

F. (η δόμενη, της δόμενης.

N. (το δόμενον, τη δόμενη.

Futurum primum.

1. Σησόμενος.

2. σησόμενος.

3. δωσόμενος.

Aoristus primus.

1. Σηκάμενος.

2. σηκάμενος.

3. δωκάμενος.

Temporum quorundam*Formatio***I N V O C E A C T I V A.***Præsens.*

De hujus formatione satis dictum est supra.

*Imperfectum.*Formatur a Præsenti, mutando *μι* in *ν*; & præponendo Augmentum, nisi Verbum incipiat ab *ι* positione longo: ut *τιθην*, *ἐτιθην*: sed *ισημην*, *ιην*.

•b•

Observatio.

Præsens, & Imperfectum Activum in Duali, & Plurali mutant Characteristicam longam in brevem: ut *τιθετον*, *ισχρον*, *διδοτον*, *ζεύγιντον*, &c.

Imperfectum singulare triū priorum Conjugationum vix est in usu: sed utimur personis circumflexorum; ut *ἐτιθεον*, *ἐτιθην*, *ἐτιθεεις*, *ἐτιθεις*: *ισαον*, *ισων*, *ισεις*, *ισαι*: *εδιδον*, *εδιδην*, *εδιδεεις*, *εδιδεις*, &c. Secunda etiam personæ Imperativi s̄epe contrahuntur: ut *τιθει*, *ισει*, *διδει*, a contractis *τιθω*, *ισω*, *διδω*.

Aoristus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejicendo Reduplicacionem, & præponendo Augmentum ε: ut *ἐτιθην*, *εθην*; sed *ισην*, *ιην*: quod, sicut etiam Præteritum *ισακα* (quod & *ισαι*) neutram, seu passivam habet significationem: *stei*, *jacui*, *positus sum*.

Similis est Imperfecto, nisi quod in Duali, & Plurali Vocalem retinet longam, præter *εθην*, *εδων*, & *ην*, ab *ηημι*, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoristus secundus: ut *ισημην*, *εσθην*, extinguo: *κλημι*, *εκλην*, audio.

Hi tres Aoristi secundi *εθην*, *εδων*, *ην*, in Indicativo singulariter sunt inusitati.

O B S E R V A T I O*In Modos reliquos.*

IMPERATIVI Præsens formatur a Præsenti Indicativi, mutando *μι* in *σι*, & longam Vocalem in brevem: ut *ισημην*, *ισασι*: sed *τιθεσι*, non *τιθησι*, propter alterum *σ* præcedens.

Aoristus secundus exit plerumque in *σι*: ut *σηδην*, *σητην*; *γνωθην*, *γνωτην*: sed *θεσι*, & *δοσι* excipiuntur; quam.

quamvis apud aliquos etiam δόθι: sicut etiam χάθι, habeo, a χάθι: Φέθε, fer, a Φέθηι: έθι, mitte, ab ίθηι, cum suis compositis.

OPTATIVI Præsens, τιθέναι, ισούνται, δίδονται: & Aoristus secundus θείναι, σώνται, δάρναι, per diphthon-
gum, quæ continet Characteristicam Conjugationis
ει, οι, οι.

SUBJUNCTIVI Præsens, τιθῶ, τιθῆσθαι, τιθῇ: ίσθι,
ισῆσθαι, ισηθῇ. δίδωθαι, δίδωθῃ. Secunda, & tertia per-
sona per diphthongum impro prium: η prima Con-
jugationis; η secundæ; η tertiae. Aoristus autem
secundus θῶ, θῆσθαι, θῇ: σῶ, σῆσθαι, σῇ: δῶ, δᾶσθαι, δῇ,
per η in duabus primis Conjugationibus, & per η in tertia.

INFINITIVI Præsens, τιθέναι, ισάναι, δίδονται, ζευ-
γνύναι per Characteristicam suæ Conjugationis ante
ναι. Ab hoc formatur Aoristus secundus, abjecta
Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam;
ut ισάναι, σῶναι. Excipiuntur θείναι, δάρναι, εἴναι, quæ
ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præsens, τιθεῖσθαι, δίδοσθαι, a themate τι-
θημι, δίδωμι, mutato μι in s, & ad Characteristi-
cam brevem sumptam addito i in τιθεῖσθαι, o in δίδοσθαι:
ισθαι ab ίθηι, mutato μι in s, & η in ε longum: ζευ-
γνὲς a ζευγνῦμι, mutato μι in s. acuitur in omnibus
ultima.

Præteritum Perfectum ίσακῶς, ίσακύλα, ίσακός: & Jo-
nīce, ίσως, ίσωτος: Jones enim e Præteritis sub-
trahunt ε, & penultimam corripiunt: inde per cra-
sin, ή ίσως, ίσωτος: ή ίσώσα, ίσώσας: τὸ ίσως, ίσωτος,
maximo in usu. Neutrūm ίσως non secus, ac ma-
sculinum, scribitur per ε, quia natum ex crasis.

Temporum quorundam

Formatio

IN VOCE PASSIVA.

Præsens.

Formatur ab Activo τιθημι, mutando μι in μη,
& longam vocalem in suam brevem, ut & in reli-
quis Personis omnibus.

Observatio.

Secunda Persona Præsentis exit in σαι: τιθεσαι, ισα-
ση: Attice tamen τιθη, ιση.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant
secundam personam in η: κάθημαι, κάθη, sedeo;
ἐπισαμαι, ἐπιση, scio, δύναμαι, δύνη, possum: pro κά-
θημαι, ἐπισαμαι, δύνασθαι: quamvis istæ etiam termina-
tiones reperiuntur.

Quædam etiam, Attice præsertim, retinent lon-
gam vocalem Activi: μι θνημαι, θνηται, θνηται, fruor;
pro θνεμαι, θνεσαι, θνεται: καλημαι, pro καλεμαι, ab
Activo καλημι, voco: διζημαι, pro διζημη, a διζημι,
quero: sic in secunda Conjugatione: θημαι, pro θε-
μη, ab θημη, video: άημαι, ab άημι, piro.

Imperfectum.

A Præsenti τιθεμαι, verso οι in η, & Augmento
præposito. Ceterum ubique est brevis Characteristi-
ca. Secunda persona pro έτιθεσο, est etiam έτιθε:
sic ίσθο, & ίσω: έδιδοσο, & έδιθε, expuncto σ, &
duabus Vocalibus in unam syllabam contractis.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Perfecto Activo, mutando ει in μη,
& penultima corripienda, idque in omnibus Nu-
meris.

meris; ut ἐσακα, ἐσαμη, ἐσάμενον, ἐσάμεναι: δέδωκα,
δέδομη, δέδομενον, δέδομεναι. Sed τέθειμαι, retinet
Bœoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoristus Primus.

Aoristus primus ἐτέθην, formatur a Tertia persona Perfecti τέθειται, mutata α in η ; retentoque Augmento Imperfeci. Penultima hujus Aoristi corripitur: a τέθειται, ἐτέθην, abjecta Subjunctiva, verso autem δ in τ , propter alterum δ sequens.

O B S E R V A T I O

In Modos reliquos.

IMPERATIVI Præsens τίθεσθαι formatur a Præsentī Indicativi mutando μ in σ : retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato σ fit crasis Attica: τίθεσθαι, τίθεσθαι, τίθεσθαι: ισασθαι, ισασθαι, ισασθαι: διδοσθαι, διδοσθαι.

OPTATIVI Præsens τιθείηναι, a præsenti Indicativi mutando α in η , & ad penultimam brevem addendo ι : ισημη, ισημην, διδομη, διδομην. Præterea secunda, ac tertia persona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, nisi Activum non sit in usu: ut δύναμη, possum, δυναμην, δύνοιο, δύνοιο: quia non dicitur δύνηαι, δυνάιν. Quidam tamen ισημην, ισημη, ισημη.

Perfectum τεθείηναι nihil differt a Præsentī τιθείηναι, nisi prima syllaba; quia illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

SUBJUNCTIVI Præsens τιθῶμαι simile est suo Circumflexo; nisi quod secunda Singularis tertiae Conjugationis inflectitur per $\hat{\omega}$, non per $\hat{\alpha}$: ut διδῶμη, διδῶ, διδῶται: & pro ισῶμη, $\hat{\alpha}$, $\hat{\alpha}$ ται, quidam dicunt ισῶμη, $\hat{\eta}$, $\hat{\eta}$ ται: sic δύνωμη, δύη, δύνται,

Per-

Perfectum τεθῶμαι nihil differt a Præsentī τιθῶμαι, nisi prima syllaba: quæ illuc est Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præsens τιθεσθαι a secunda Plurali Præsentis Indicativi, mutando ϵ in η .

Animadversio IN VOCEM MEDIAM.

Præsens, & Imperfectum convenient cum Passivis. Futurum primum, & Aoristus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & plusquam perfectum, & Futurum secundum tunc sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μ formantur, prædicta Tempora habuerint: ceterum desiderantur, ut dictum est.

Aoristus primus vix est in usu, maxime extra Indicativum: ut etiam Aoristus primus Activus.

Aoristus Secundus.

Fit ab Imperfeto, abiecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ιτιθείηναι, έθειηναι, ισάμηναι, δέδιθειηναι, έδόμηναι, ισάμηναι convenit cum Præterito plusquam perfecto Passivo, licet spiritu differat, cum in illo sit asper, hic lenis.

Vix est usitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, ισασθαι, σάμηναι, σάμη, σάδηαι.

Imperativi Aoristus secundus θη, fit a θεο, ex puncto σ, & duabus Vocalibus in σ contractis.

Ceterum Verba in μ , præsertim vero Polysyllaba Quartæ defectum Temporum aliunde sarciant: ut σεύγηναι, a ζεύγηναι. Fut. 1. ζεύξω a ζεύγω. Aor. 1. έζευξαι. Aor. 2. έζευγον.

Conjugatio quorundam
Anomalorum in *μι*

VERBUM SUBSTANTIVUM

Eἰμί, sum.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (εἰμί, εἰς, vel εἴ, εἰτι.
D. (εἰσών, εἰσών.
P. (εἰμεν, εἰσε, εἰσι.

Imperfectum.

- S. (ἦν, ἦσ, ἦ, vel ἦν.
D. (ἦτον, ἦτην.
P. (ημεν, ητε, ησαν.

Plusq. perfectum.

- S. (ἔμεν, ἔσο, ἔγο.
D. (ἔμεδον, ἔθον, ἔθην.
P. (ἔμεδα, ἔθε, ἔντο.

Futurum.

- S. (ἔπομε, ἔσῃ, ἔστεται, vel ἔσαι.
D. (ἔσόμεδον, ἔσεδον, ἔσεδον.
P. (ἔσόμεδα, ἔσεδε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (ἔσο, μαζίθι, ἔσω.
D. (εἰσών, εἰσών.
P. (ἔσε, εἰσώσων, vel εἰσών. Att.

Modus Optativus.

- Præsens, & Imperfectum.
εἰθε, utinam.

- S. (εἴην, εἴης, εἴη.
D. (εἴηρον, εἴητην.
P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

- S. (ἔσοιμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. (ἔσοιμεδον, ἔσοιθον, ἔσοιθην.
P. (ἔσοιμεδα, ἔσοιθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (ῶ, ὢς, ὢ.
D. (ἦτον, ἦτην.
P. (ῶμεν, ὦτε, ὡσι.

Modus Infinitivus.

- Præsens, & Imperfectum.
εἰναι.

Futurum.

ἔσεθη.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (οὐ, τῇ ὄντος.
F. (η γένος, τῆς γένης.
N. (τὸ ὄν, τῇ ὄντος.

Futurum.

- M. (οὐ εἰσόμενος, τοῦ εἰσομένου.
 F. (ηὴ εἰσομένη, τῆς εἰσομένης.
 N. (τὸ εἰσόμενον, τὸ εἰσομένη).

Eīmu, Eo.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (εἴμι, εἰ̄, vel εἰ̄, εἰ̄.
 D. (ἴμοι, ίμοι.
 P. (ἴμειν, ίμει, ίμοι.

Imperfectum.

- S. (εἴη, εἴ̄, εἴ̄.
 D. (ἴμοι, ίμοι.
 P. (ἴμειν, ίμει, ίμοι.

Perfectum.

- S. (εἴκα, εἴκας, εἴκε.
 D. (εἴκατον, εἴκατον.
 P. (εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκαστο.

Plusquam perfectum.

- S. (εἴκειν, εἴκεισ, εἴκει, vel Attice γίκειν, γίκεισ, &c.
 D. (εἴκεισον, εἴκειγη.
 P. (εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Perfectum Medium.

- S. (εἴ̄, εἴ̄ς, εἴ̄, vel γί̄, γί̄ς, &c.
 D. (εἴ̄τον, εἴ̄τον.
 P. (εἴ̄μεν, εἴ̄τε, εἴ̄στο.

Plus-

GRAMMATICÆ.

167

Plusquam perfectum Medium.

- S. (γί̄ειν, γί̄εισ, γί̄ει.
 D. (γί̄ειρον, γί̄ειρη.
 P. (γί̄ειμεν, γί̄ειτε, γί̄εισαν.

Aoristus primus.

- S. (εἴσα, εἴσας, εἴσε.
 D. (εἴσατον, εἴσατη.
 P. (εἴσαμεν, εἴσατε, εἴσαστο.

Aoristus secundus.

- S. (ἴοι, ίει, ίε.
 D. (ἴετον, ίετη.
 P. (ίεμεν, ίετε, ίοι.

Futurum primum.

- S. (εἴσω, εἴσοις, εἴσει.
 D. (εἴσετον, εἴσετον.
 P. (εἴσομεν, εἴσετε, εἴσοστο.

Hoc Futurum in usu non est: utimur autem pro eo Præsenti Tempore, hoc est εīmu, εīs, εīsi.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (ἴσι, ίτω.
 D. (ἴτον, ίτων.
 P. (ίτε, ίτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. (ϊε, ίετω.
 D. (ίετον, ίετων.
 P. (ίετε, ίετωσαν.

Pro ίθι per crasis dicitur εī, εīτω, quod cum omnibus præpositionibus componere licet, ut διει, ίξει. Duas excipe, nempe οὐν, & παρά.

L 4

Opta-

Optrativus & Subiunctivus vix sunt in usu. Habet tamen Demost. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. ἢ.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfetum.

ἴη, vel εἰναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (οἱ ιών, τοιούτων.

F. (ἡ ιώσα, τησιώσης.

N. (τὸ ιών, τοιούτων.

"*Iημι*, Mitto.

V O X A C T I V A.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἴημι, ἴησ, ἴησι.

D. (ἴητον, ἴητον.

P. (ἴημεν, ἴητε, ἴησοι, & ἴησι Att.

Imperfetum.

S. (ἴην, ἴησ, ἴη, & ἴηον, ἴην, ἴηες, ἴηει; ἴηε, ἴη contracta.

D. (ἴητον, ἴητην.

P. (ἴημεν, ἴητε, ἴησαν.

Perfectum.

S. (ἔιναι, εἴκασ, εἴκε.

D. (εἴκετον, εἴκατον.

P. (εἴκεμεν, εἴκατε, εἴκαστι.

Plus

Plusquam perfectum.

S. (εἴκειν, εἴκεισ, εἴκει.

D. (εἴκειτον, εἴκειτην.

P. (εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Aoristus primus.

S. (ῆκα, ἦκας, ἦκε, vel ἔῆκα, ἔηκες, &c. Att.

D. (ῆκατον, ἕκάτην.

P. (ῆκαμεν, ἕκατε, ἕκαν.

Aoristus secundus.

S. (ῆν, ἦς, ἦ.

D. (ἔτον, ἔτην.

P. (ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.

Futurum.

S. (ῆσω, ἷσεις, ἷσει.

D. (ῆσετον, ἷσετον.

P. (ῆπομεν, ἷσετε, ἷσθσι.

In reliquis Modis, Perfect. & plusquam perfectum, Aoristus primus, itemque Futurum inusitata sunt.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfetum.

S. (ἴεσθι, ἴετω.

D. (ἴετον, ἴετων.

P. (ἴετε, ἴετωσαν.

Aoristus secundus

S. (ἔσ, ἔτω.

D. (ἔτον, ἔτων.

P. (ἴτε, ἔτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴδε, utinam.

S. { ieίνω, ieίns, ieίn.

D. { ieίntou, ieίnτην.

P. { ieίnτuv, ieίnts, ieίnσxv.

Aoristus secundus.

S. { eίνω, eίns, eίn.

D. { eίntrou, eίntrηn.

P. { eίntruv, eίntrē, eίntrsv.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

έσν, cum.

S. { iώ, iñs, iñ.

D. { iñtou, iñtov.

P. { iñtruv, iñtrē, iñtr̄s.

Aoristus secundus.

S. { ω, ς, η.

D. { ητού: ητον.

P. { ωμεν, ητε, ωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

ίνxη.

Aoristus secundus.

ενxη.

Par-

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ ieis, τού iέvros.

F. (ή ieίsa, τηs ieίsons.

N. (το iέv, τού iέvtos.

Aoristus secundus.

M. (ὁ eīs, τού ēvros.

F. (ή ēsa, τηs ēsons.

N. (το ēv, τού ēvros.

V O X P A S S I V A.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. { είμαχ, είσαχ, είταχ.

D. { είμεσον, είθαν, είθαν.

P. { είμεδα, είδε, είνταχ.

Imperfectum.

S. { είμην, είσο, είτο.

D. { είμεσον, είθον, είθην.

P. { είμεδα, είδε, είντο.

Perfectum.

S. { είμαχ, είσαχ, είταχ.

D. { είμεσον, είθαν, είθαν.

P. { είμεδα, είδε, είνταχ.

Plusquam perfectum.

S. { είμην, είσο, είτο.

D. { είμεσον, είθον, είθην.

P. { είμεδα, είδε, είντο.

Aoristus primus.

- S. (ἔδην, ἔθης, ἔθη, & εἴδην, εἴθη.
D. (ἔδητον, ἔθήτον.
P. (ἔδημεν, ἔθητε, ἔθησαν.

Futurum.

- S. (ἔθησομαι, ἔθηση, ἔθησεται.
D. (ἔθησόμεθον, ἔθήτεθον, ἔθησεθον.
P. (ἔθησόμεθαι, ἔθησεθε, ἔθησονται.

Paulo post Futurum.

- S. (εἴσομαι, εἴση, εἴσεται.
D. (εἰσόμεθον, εἴσεθον, εἴσθον.
P. (εἴσομεθαι, εἴσθε, εἴσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (εἴσο, καὶ οὐκ, οὐδε.
D. (εἴθον, οὐδων.
P. (εἴθε, οὐδωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Passivi τιθεμαι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

- εἴθε, utinam.
S. (ιέμην, ιέο, ιέτο.
D. (ιέμεθον, ιέθον, ιέθην.
P. (ιέμεσα, ιέθε, ιέντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰπών, cum.

- S. (ιάμα, ιῇ, ιῆται.
D. (ιάμεθον, ιῆθον, ιῆθον.
P. (ιάμεδα, ιῆθε, ιῶνται.

Mo-

Modus Infinitivus.

- Præsens, & Imperfectum.
ίεθαι.

Participium.

- Præsens, & Imperfectum.
M. (οἱ ιέμενος, ταῖς ιεμέναι.
F. (ἡ ιεμένη, τῆς ιεμένης.
N. (τοῖς ιέμενον, ταῖς ιεμέναι.

V O X M E D I A.

Præs. & Imperfectum per omnes modos sunt eadem
in Voce Media, ac Passiva.

Aoristus primus.

ηγάμην, ηγώ, ηγατο &c. ut ἐθηγάμην.

Aoristus secundus.

- S. (έμην, έσο, & έο, & έ, έτο.
D. (έμεθον, έθον, έθην.
P. (έμεθε, έθε, έντο.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

- S. (έσο, & έο, & έ, έθω.
D. (έθον, έθων.
P. (έθε, έθωσαν.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴθε: utinam.

- S. (εἴμην, είο, είτο.
D. (είμεθον, εἶθον, εἴθην.
P. (είμεδα, εἴθε, είντο.

Mo-

Modus Subjunctivus.

Aoristus secundus.

ἔτεν, cum.

S. (ἄμαχ, ἦ, ἥτοι.

D. (ἄμεθον, ἥθον, ἥθων.

P. (ἄμεθα, ἥθε, ἄντραι.

Modus Infinitivus.

Aoristus primus,

ἴσθαι.

Participium.

Aoristus secundus,

M. (οἱ ἔμενος, τὰ ἔμέννα

F. (ἡ ἔμένη, τῆς ἔμενης.

N. (τὸ ἔμενον, τᾶς ἔμέννα.

Ἔημι, Concupisco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam Ἔημι mitto, dempto Aoristo primo activo, qui est ἤσα, non ἤκα. Usitatus est in voce Passiva ἕφεμαι, quam in aliis; unde compositum ἕφιεμαι.

Ἔημι, Vado.

In eo solo distinguitur ab Ἔημι mitto, quod illud aspero, hoc leni spiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem sunt.

Ἕημι,

Ἥμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἥμαι, ἥσαι, ἥται, vel ἥσῃ Poet.

D. (ἥμεθον, ἥθον, ἥθων.

P. (ἥμεθα, ἥθε, ἥντραι.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἥσο, ἥτο, vel ἥσο Poet.

D. (ἥμεθον, ἥθον, ἥθην.

P. (ἥμεθα, ἥθε, ἥντρο.

Modus Imperativus.

S. (ἥσο, ἥθω.

D. (ἥθον, ἥθων.

P. (ἥθε, ἥθωσαν.

Optativus, & Subjunctivus non sunt in usu.

Modus Infinitivus.

ἥθαι.

Participium.

M. (οἱ ἔμενος, τὰ ἔμέννα.

F. (ἡ ἔμένη, τῆς ἔμενης.

N. (τὸ ἔμενον, τᾶς ἔμέννα.

Inde compositum Κάθημαι, Sedeo.

*Κεῖμαι, Jaceo.**Modus Indicativus.*

Præsens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.

D. (κεῖμεθον, κεῖθον, κεῖθων.

P. (κεῖμεθα, κεῖθε, κεῖντραι,

Im-

Imperfectum.

- S. (ἐκείμην, ἐκείπο, ἐκείτο.
D. (ἐκείμεδον, ἐκείθον, ἐκείθην.
P. (ἐκείμεδα, ἐκείθε, ἐκείντο).

Futur. I. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c ut τίθομαι. Sic in
Optat. κείσομην. In Infinit. κείσεθαι. In part. κεισόμενος.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴσε, utinam.

- S. (κείμην, κέσοι, κέοιτο.
D. (κείμεδον, κέσιθον, κέοιθην.
P. (κείμεδα, κέσιθε, κέοιντο).

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

- S. (κείωμαι, κέη, κέηται.
D. (κεώμεδον, κέηθον, κέηθην.
P. (κεώμεδα, κέηθε, κέωνται).

Modus Infinitivus.

κεῖθαι.

Participium.

- M. (οἱ κείμενος, τοῦ κειμένου.
F. (ἡ κείμενη, τῆς κειμένης.
N. (τὸ κείμενον, τῷ κειμένῳ).

Composita a κείμη retrahunt accentum, ut διάκει-
μαι, διάκεισο: in infinitivo manet, ut διακεῖθαι.

*Ιση-

*Ισημ, Scio.

V O X A C T I V A.

Modus Indicativus

Præsens.

- S. (Ισημ, ισης, ισηται.
D. (ισατον, ισατον. Ισατον
P. (ισαρεν, & Syn. ισιεν, ισατε, & Syn. ισε,

Imperfectum.

- S. (Ισην, ισης, ιση.
D. (ισατον, ισατην.
P. (ισαμεν, ισατε, ισασαν, & ισαν, Syn.

Modus Imperativus.

- S. (ισασι, ισάτω.
D. (ισατον, ισάτων.
P. (ισατε, ισάτωσαν.

Vel per Sync.

- S. (ισι, ισω.
D. (ισων, ισων.
P. (ισε, ισωσαν, vel ισων.

Modus Infinitivus.

ισαναι, & ισάμεναι Attice.

Participium.

- M. (οἱ ισας, τοῦ ισατος.
F. (ἡ ισασα, τῆς ισάσης.
N. (τὸ ισαν, τῷ ισατος,

178 INSTITUTIO GRÆCÆ
V O X P A S S I V A.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (ἰσαμαχ, ἰσασαχ, ἰσαταχ.
D. (ἰσάμεδον, ἰσαδον, ἰσαδον.
P. (ἰσάμεδη, ἰσαδη, ἰσαντη.

Vel interjecto τ.

- S. (ἰσαμαχ, ἰσασαχ, ἰσαταχ.
D. (ἰσάμεδον, ἰσαδον, ἰσαδον.
P. (ἰσάμεδη, ἰσαδη, ἰσαντη.

Imperfectum.

- S. (ἰσάμην, ἰσασο, ἰσατο.
D. (ἰσάμεδον, ἰσαδον, ἰσαδην.
P. (ἰσάμεδη, ἰσαδη, ἰσαντο.

Modus Imperativus.

- S. (ἰσασο, ἰσάδω.
D. (ἰσαδον, ἰσαδων.
P. (ἰσαδη, ἰσαδωσαν.

Modus Infinitivus.

ἰσαδη.

Reliqua Tempora vix apud. Auctores invenies.

Inde compositum Ἐπισαμαχ, Scio.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (ἐπισαμαχ, ἐπισασαχ, ἐπισαταχ.
D. (ἐπισάμεδον, ἐπισαδον, ἐπισαδον.
P. (ἐπισάμεδη, ἐπισαδη, ἐπισαντη.

Imp.

GRAMMATICES.

179

Imperfectum.

- S. (ἐπισάμην, ἐπισασο, ἐπισαχ.
D. (ἐπισάμεδον, ἐπισαδον, ἐπισαδην.
P. (ἐπισάμεδη, ἐπισαδη, ἐπισαντο.

Fut. ἐπισάμομαι, ἐπισάση, ἐπισάσεται, &c. ut τύφουμ.

Modus Imperativus.

- S. (ἐπισασο, ἐπισάδω.
D. (ἐπισαδον, ἐπισάδων.
P. (ἐπισαδη, ἐπισάδωσαν.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

- S. (ἐπισωμαχ, ἐπιση, ἐπισητη.
D. (ἐπισώμεδον, ἐπισηδον, ἐπισηδην.
P. (ἐπισώμεδη, ἐπισηδη, ἐπισωντη.

Modus Infinitivus.

ἐπισαδη.

Participium.

- M. (ὁ ἐπισάμενος, τῷ ἐπισαμένῳ.
F. (ἡ ἐπισαμένη, τῇ ἐπισαμένῃ.
N. (τὸ ἐπισάμενον, τῷ ἐπισαμένῳ.

Φημί, dico.

V O C I S A C T I V A E.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (Φημί, Φήσ, Φησί.
D. (Φαγόν, Φαγόν.
P. (Φαμέν, Φατί, Φασί.

M 2

Imp.

Imperfectum.

- S. (εἴθην, εἴθης, εἴθη.
D. (εἴθατον, εἴθητην.
P. (εἴθαμεν, εἴθατε, εἴθασαν.

Aoristus secundus.

- S. (εἴθην, εἴθης, εἴθη.
D. (εἴθητον, εἴθητην.
P. (εἴθημεν, εἴθητε, εἴθησαν.

Fut. Φήσω, Φήσει, Φήσει, &c. Aor. I. ἔΦησα, ἔΦη-
σας, ἔΦησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in
Barytonis.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (φάσι, φάτω.
D. (φάστον, φάτων.
P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoristus primus.

- S. (φῆσι, φήτω.
D. (φῆτον, φήτων.
P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoristus rarus est.

Modus Optativus.

εἴθε, υπειναμ.

- S. (φοίην, φοίης, φοίη.
D. (φοίητον, φοίητην.
P. (φοίημεν, φοίητε, φοίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præs. &
Aor. 2. idem sunt.

Modus Subjunctivus.

- εἴην, cum.
S. (φᾶ, φῆς, φῇ.
D. (φῆτον, φῆτον.
P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

Φάνη cum acuto, ut distinguitur ab Aoristo I. φέ-
νη, apparetur verbi φάνη.

Aoristus secundus. φῆνη.

Participium.

- M. (ό φάς, τύ φέντος.
F. (ή φάσα, της φάστης.
N. (τὸ φάν, το φάντος.

V O C I S M E D I A E.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (φάμα, φάση, φάγα: alii φάμη &c.
D. (φάμεθον, φάσθον, φάσθον.
P. (φάμεθα, φάσθε, φάντη.

Aoristus secundus.

- S. (εἴθημεν, εἴθασο, εἴθατο.
D. (εἴθημεθον, εἴθασθον, εἴθασθη.
P. (εἴθημεθα, εἴθασθε, εἴθαντο.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

φένη.

Participium.

Aoristus secundus.

- M. (ό φάμενος, τὸ φάμένς.
F. (ή φαμένη, τῆς φάμενης.
N. (τὸ φάμενον, τὸ φάμενον.

*Exempla
Conjugationum in με.**Primæ.*

- φίλημι, amo.
ένημι, juvo.
άχημι, angor.
νόμημι, intelligo.
βλῆμι, percurio.
ενισπημι, dico.
κάλημι, voco.

- αἴνημι, laudo.
τέλημι, perficio.
άλλητημι, in angustias re-digo.
σβῆμι, extinguo.
χῆμι, habeo.
Φεύμι, fero.

Secundæ.

- τέθημι, morior.
άλημι, erro.
νίκημι, vincō.
κτῆμι, occido.
πίτημι, Σ πίμπημι, in-cendo,
σέρημι, video.
ἴδημι, proprieius sum.

- τέθλημι, Σ τλῆμι, tolere.
γέλημι, rideo.
άριστημι, prandeo.
άφιημι, dimitto.
πιπλημι, Σ πίμπλημι, i-m-plo.
άημι, saturo.
Φθῆμι, prævenio.

Tertiæ.

- ἄλωμι, capio.
ἔλευσίσθωμι, libero.
γνῶμι, cognosco.

- βίωμι, vivo.
δοκιμωμι, probo.

Quartæ.

- ἄγνυμι, frango.
κλῦμι, audio.

- όλλυμι, perdo.
πήγνυμι, pango.

ῥόννυμι, roborō.	πετάννυμι, extendo.
σφίννυμι, extinguo.	Φῦμι, nascor.
δύνυμι, juro.	όμόργηννυμι, abstergo.
μίγνυμι, misceo.	έννυμι, induo.
δῦμι, subeo.	

DE VERBALIBUS.

Verbalia sic appellata, quod a Verbis formentur, ferre deducuntur a Præterito Passivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel augmento, & addita propria terminacione: ut a πίπεργμα, πέργμα, res: ab ἔψαλμα, ψαλμὸς, psalmus: a τίτορα, τέμος, festio.

*Temporum Personæ, unde Verbalia,
& horum pleræque Terminations.*

A prima persona Præ-	$\left\{ \begin{array}{l} \mu\varepsilon, \\ \text{teriti Passivi in } \end{array} \right.$	γράμμα, litera.
	$\left\{ \begin{array}{l} \mu\varepsilon, \\ \mu\eta, \\ \mu\nu, \end{array} \right.$	δεσμὸς, vinculum.
	$\left\{ \begin{array}{l} \mu\eta, \\ \mu\nu, \end{array} \right.$	γραμμὴ, linea.

A secunda persona	$\left\{ \begin{array}{l} \mu\varepsilon, \\ \text{Præteriti Passivi in } \end{array} \right.$	ποίησις, poësis.
	$\left\{ \begin{array}{l} \mu\varepsilon, \\ \mu\alpha, \end{array} \right.$	δοκιμασία, probatio.

A tertia persona Præ-	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\eta\varepsilon, \\ \tau\sigma, \\ \tau\eta\varsigma, \\ \tau\omega, \text{ut κοσμήτως}, \\ \kappa\sigma, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	Ποιητὴς, Poeta.
	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\omega, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	ἀκεσός, audibilis.
	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\eta\varsigma, \\ \tau\omega, \text{ut κοσμήτως}, \end{array} \right.$	χαρακτῆς, character.
	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\omega, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	πρίντεψ, princeps.
	$\left\{ \begin{array}{l} \kappa\sigma, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	κριτικός, judicialis.
	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\iota\varsigma, \\ \tau\omega, \end{array} \right.$	πίσις, fides.

A tertia persona Præ-	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\omega, \\ \tau\iota\varsigma, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	σεργητός, saltator.
	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\iota\varsigma, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	σεχήσια, saltatrix.
	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\iota\varsigma, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	in qua chorus saltabat.
	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\iota\varsigma, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	ποιήσιον, poculum.
	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\iota\varsigma, \\ \tau\iota\varsigma, \end{array} \right.$	ἱδιωτικόν, minerval.

Adverbia positionis in ἐός, ἔα, ἔον, ut γεωπτίος, γεωπτέα, γεωπτίον.

os,	λόγος, sermo.
η,	ἐπισολή, epistola.
ιον,	λόγιον, oraculum.
ευς,	τομεύς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκός, candidus, a λέυσσω, video: & ab Aoristo secundo, ut φυγή, fuga, ab ἔφυγον.

DE IMPERSONALIBUS.

Impersonalia sunt, quæ cum Vocem tertii personis similem præ se ferant, personarum tamen significanda, rurum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam sunt formæ Activæ, quædam Passivæ; rursus quædam Personalium analogiam sequuta, regulariter nascuntur: alia irregulariter evadunt.

*Αὐγῆται, decet, imperf. αὐγῆται, partic. αὔγον, ab αὔγω, pervenio.

*Απέχεται, sufficit, ab ἀπέχω.

*Αγέσσεται, placet, imperf. ἡγεσκε. opt. ἀγέσσοι. futur. I. ἀγέσσεται. aor. I. ἡγεσε, ab ἀγέσσω, placebo. Compos. απαγέσσεται, displicet. imperf. απήγεσκε. aor. I. απήγεσε. Συναρέσσεται, complacet.

*Αργεται, decretum est, ab ἄρω, congruo.

*Αρχεται, sufficit, imperat. αρχετω. aor. I. ἡρκεσε, ab αρχώ, sufficio.

Διαφέρεται, interest. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον, a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. futur. I. δεῖται. aor. I. ὕδεῖται. infinit. δεῖν, δέοται, δεῖσθαι. partic. δέον, δεῖσθαι, δέησται, a δέω, desum. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, κατεδεῖ, προσδεῖ, deest, vel opus est. futur. I. προσδεῖται: infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἔδοκε. futur. I. δόξει. aorist. I. ἔδοξε. subjunct. δόξῃ. partic. δοκεύν, δόξαν, perf. pass. δέδοκται, a δοκώ, videor. Compos. ἀπέδοξε. non visum est. Μεταδοκεῖ, mutata sententia vide-

tur.

tur. aor. I. μετέδοξε. subjunct. μεταδίξῃ. Προδοκεῖ ται, prius decernitur. plusq. perfect. προδέδοκτο. Συνδοκεῖ, simul videtur. partic. συνδόξανται, conventa. Ἐγχωρεῖ, licet, locus est. imperfect. ἐνεχόται. fut. I. ἐγχωρίσεται. subjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωρῶν ab ἐγχωρίῳ, concedo. Rarius χωρεῖ, idem. subjun. χωρῇ. Εἰμιαρται: in fatis est. plusq. perf. εἴμιαρτο, a μέρομη inusitat. divisor.

Εἶσηται, dictum est, ab ἐξεισηκούμενον dicor. Compos. διείσηται, diiscussum est. Απείσηται, vetitum est. plusq. perf. ἀπείσητο. Προείσηται, ante dictum est.

Εκπέλεται, licet, minus usitatum.

*Ενδέχεται, fieri potest. subjunct. ἐνδέχηται. infinit. ἐνδέχεσθαι. partic. c. ἐνδέχουμενον ab ἐνδέχουμαι, admitto.

*Εσκε, par est, videtur, ab εἴκω, similis sum. Compos. ἐπέσκεψη, προσέσκεψη, idem: ἐπίσκεψη, non par est.

*Εσι cum compositis ἐνεστι, ἐξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, licet.

*Εσι, imperf. ἦν. Composita leguntur in præf. imperfect. imperat. infinit. partic. ut ἐξεστι. imperf. ἐξεν. Imperat. ἐξεστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξον. Eodem modo formatur μέτεστι, interest.

*Ευηχει, a τυγχάνω, accido. partic. παρευηχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Αντιστελεῖ, confert.

Μέλει, curæ est. imperfect. ἐμελε. fut. I. μελήσει. aor. I. ἐμέλησο. opt. Ηελ. μελήσει in comp. perf. μεμέληκε.

perf. Med. μέμηλε. plusq. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον.

præf. pass. μέλεται: imperfect. ἐμέλετο. subjunct. μέληται. perfect. μεμέληται. plusq. perf. ἐμεμέλητο.

arius, pro quibus saperius μέμβλεται, & μεμβλετο apud Poet. imperat. μελέθω. partic. μεμέλημενος.

Compos. μεταμέλει, pœnitet. imperfect. μετέμελε. fut. I. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσει. aor. I. μεταμελήσηται. optat. Ηελ. μεταμελήσει.

infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλοι. Αμελεῖται, cura nulla est. perfect. ἡμέλεται, ab ἡμελέμαχ, negligor.

Οφέλει, & ὁφέλεται, oportet. aor. 2. ἀφελε, ab ὁφεί-
λω, debeo.

Οφέλη, visum fuerit, ab ὅπερα, video, inusit.
Παράκει, facile, vel integrum est. optat. παράκοι. sub-
junct. παράκη.

Παράχει, licet. partic. παράχον.

Πεπραγμ, fato destinatum est. plusq. perf. πέπρωτο. part.
πεπρωμένον, per sync. α περατώ, finio, parum usit.
Πέφαται, dictum est. imperat. πεφάθω, dictum sit, a
πέφαται inusit.

Πρέπει, deceat, imperfect. ἐπρέπε. partic. πρέπον, α πρέπω,
decorus sum.

Προσήκει, convenit, imperfect. προσῆκε, α προσήκω, attineo.
Σημάνει, signum datur. aor. 1. ἐσήμην. subjunct. σημή-
νη, a σημάνω, signum do. Compos. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει, confert. imperfect. συνέφερε. partic. συμφέρον.
fut. 1. συνοίσει. optat. pass. συμφέροιτο, a συμφέρω,
comporto.

Συμβάνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf.
συμβέβηκε. aor. 2. συνίβη. partic. συμβάνον, συμ-
βεβηκός, συμβάν, a συμβάνω, contingo.

Τράχη, licet, vel neceesse est. imperfect. ὑπῆρχε. infi-
nit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic.
ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, sum.

Τει, pluit. Compos. ἐφύει, impluijt.

Φιλεῖ, solet. imperfect. ἐφίλει, a φιλίω, amo.

Χρή, oportet. imperfect. ἐχεῖν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει.
infinit. χρηνή, pro quo etiam χρῆν inusitat. Com-
pos. ἀπόχρη, sufficit. imperfect. ἀπέχρη. fut. 1. ἀπο-
χήσει. aor. 1. ἀπέχεσε. infinit. ἀποχεῖνα, & ἀπο-
χῆν. Item ἀποχρῆ, ἀχρῆ, & καταχρῆ, sufficit.
fut. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξχρήσε, κατι-
χρησ. Hæc tria a χρήω, commodo.

Denique Personalia fere omnia Passiva, & passive
significantia formam Impersonalium induere possunt,
ut Φῶναι, appareat: γέγαγεται, scriptum est: βεονται,
tonat: οὐράνται, fulgurat, &c. Similiter & Participia
neutra verborum Personalium, ut ἐπελθέν μοι, ἐπίν
μοι, venit mihi in meatem.

DE DEFECTIVIS.

Verba Defectiva sunt, quæ solum usque ad Præteri-
tum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ
Tempora habent præter ea, mutuantur illa a verbis aliis.

Desinunt autem fere in

αω:	μαθητία, discere cupio.
υω:	ρήγνύω, rumpo.
ειω:	ὁψείω, videre cupio.
υιω:	δύτιω, uxorem habeo.
μιβω:	ρέμβω, circumago.
σιβω:	Φέρβω, pasco.
λδω:	μέλλω, elixo.
νδω:	κυλίνδω, volvo.
αζω:	κυπτάζω, inclino me.
ιξω:	σοναχίζω, gemo.
αθω:	κιάζω, vado.
εδω:	ut Φλεγέθω, uro.
υδω:	μινύδω, minuo.
χδω:	ἐρέχθω, scindo.
σκω:	μολίσκω, venio.
βλω:	μέμβλω, curo.
Φλω:	ὅφλω. debeo.
ανω:	αμυρτίνω, pecco.
ουνω:	τιτάνω, tendo.
εινω:	Φαείνω, luceo.
κνω:	δάκνω, mordeo.
ρσω:	ὄρσω, concido.
ιψω:	ἴψω, concoquo.

Præterita desinentia, Defectiva sunt Verba quin-
tae Conjugationis quæcunque habent primam syllabam
ex Reduplicatione, desinentem in consonantem li-
quidam; ut παραφούνω a φούνω, appareo: παραμένω a
μηνω, luceo: tum quæ per pleonasim sunt facta,
additione eujusque literæ; ut μέμνω a μένω, ma-
neo; τίκτω a τίκω, pario: εἰσίω ab εἰπώ, dico; &
si.

familia, quorum nonnulla retinent & simplicis, nonnulla mutant in: tum quæ bis, ter, quaterque derivantur; ut ἐγκακίω ex ἐγκάκῳ ab ἐγκάκῳ, quod ab ἐγώ, traho: tandem quæ sunt a Præteritis; ut πέφειν ex πέφειν, quod a Φείτω horreo: πεπίσθω, & πεποίθω ex πέποιθαι, quod a πείθω, persuadeo.

O B S E R V A T I O.

Defectiva in εἴω sunt, quæ derivata plerumque a Future, interdum etiam a Presenti, respondent iis, quæ Latini appellant Desiderativa, ut γαμέσαι, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμίω, nubo, πολεμησέω, bellaturio, ex πολεμίσω, quod a πολεμῶ: τελέω ex τελῶ, perficio. Ceterum Verba in εἴω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & tempora: ut κλέω, cludo, κλείσω, κλείσκω: σέω, quatio, σέσω, σέσκω.

Defectiva in εώ sunt & ipsa desiderativa; ut δαντάω, seu δαντεράω, mori cupio; βασιλεάω, regnatio; quibus accedunt Imitativa; ut μελουνιάω, nigrico.

Verbum σπένδω, libo, etiamsi in εώ, tamen habet Fut. σπεῖσω. Aor. I. σπεῖσαι.

D E V E R B I S A N O M A L I S.

Quia discriminēt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivū illud dicitur, quod aliquibus Personis, vel Temporib⁹ defituitur; quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuantur, quo sit, ut nunquam regulariter ultra Imperfēctū conjugetur: Anomalūm propriæ illud est, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur aequaliter, cum a variis Verbis quasi subſidium petat, ut omnia sua Tempora compleat, sicut sero apud Latinos: ideo hic de Anomalis.

Anomalorum etiamsi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione temporum, quod observetur: ut λείπω, λείψω, regularē Verbum est; attamen observandum in eo, fer-

re non ut inos Aoristo primo Activo ἔλεπται, sed secundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλεψθαι, sed Medio λέλοιπα. Simile quidpiam existima in ceteris.

V E R B A A N O M A L A.

A.

Miror.	"Αγανακή, fut. ἀγανακομή ab ἀγάνακτῳ, aorist. ἀγάνακτην, aorist. I. med. ἀγανακτην.
Ago.	"Αγω, fut. ἀξω, præt. ἤχα, Attice ἀγίοκα, aor. 2. ἥγον, Attice ἥγαγον.
Frango.	"Αγνυμι, fut. ἀξω, præt. ἤχα aor. I. ἥξα, & ἔξα, unde κατέξα. præt. med. ἤχη, instrumentum, unde ἥχα, Attice, & κατέξα.
Dico.	"Αγορέω, fut. ἀγορεύσω. aor. I. ἥγορευσα. præt. ἕρηκα ab ἔρεω.
Cano	"Ἄδω, fut. ἄσω. aor. I. ἥσα.
Placeo	"Ἄδω, præt. med. ἥδα, & ἔδα.
Capiro	"Ἄιρω, fut. αἰρέσω. aor. 2. ἔλον ab ἔλω inusit.
Eligo	"Ἄιρεμαι, fut. αἰρέσθομαι. præt. ἥρημαι. aor. I. ἥρεμην. aor. 2. med. ἔλόμην ab ἔλομαι instrumento.
Sentio	"Αἰδάνομαι, fut. αἰδάνθομαι. præt. ἥθημαι. aor. 2. med. ἥθημην ab αἰδάνομαι, αἰδάνημαι inusit.
Arceo	"Αἱλέξω, fut. ἀλεξέσω ab ἀλεξίῳ ἀλεξῖν, inusitato.
Tolle	"Αἴρω, fut. ἀξω. aor. I. ἥξα, vel ἥρη. aor. 2. ἥγον, præt. ἤχα. aor. I. imperat. act. ἔρην. subiunct. ἄσω, η, η. partic. ὑπέρας, τῷ ὑπέρνυτῳ. imperat. pass. ἀρθητι. aor. 2. infin. med. ἀξίσθαι.
Capior	"Αλίσκομαι, fut. ἀλώσθομαι. præt. ἥλωκα, & ἔλωκα. aor. I. ἥλωσα, & ἔλωσα, ab ἀλώ, ᾧ. aorist. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἔλων. aorist. 2. infin. ἀλώνη. partic. ὁ ἄλες, τῷ ἀλόντος ab ἀλωι.
Pecco	"Αμαρτάω, fut. ἀμαρτήσω. præter. ἥμαρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον, ab ἀμαρτίᾳ inusitato.
Induo	"Αμφίεννυμι, fut. ἀμφίσσω. præter. pass. ἥμα- φίεμαι.

Re-

Renuo	'Ανανοίη, præter. ανήνημαχ. aorist. 1. med. ήνηνάμεν.
Consumo	'Αναλίσω, fut. ἀναλώσω. præter. ἀνήλωσα, & ἀνάλωσα, & in pass. ἀνήλωση.
Aperio	'Ανοίγω, fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνένεξ. præter. med. ἀνέργως; pass. ἀνέργημαχ. aor. 1. ἀνεργόθην.
Legō	'Αναγνώσκω, imperf. ανεγνωσκον. fut. ἀναγνώσουμαχ. præter. ἀνέγωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνώ, & ἀνάγνωμ inusitato.
Odio sum	'Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθίσουμαι, præter. ἀπέχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθίσουμαι, θυμ inusitato.
Perdo	'Απολύω & ἐπόλλωμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολίω. præter. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præter. Med. Attic. ἀπόλωλα.
Indurui	'Απέσκληκα, ἀπεσκληκώς, ἀπεσκληκένη, ab inusitat. ἀποσκλέω. optat. ἀποσκλέσῃ ab ἀπέσκλημι. præteritum complex est ἀπληκα. aor. 1. ἔπληκη a σκλήμι. Thēma usitatum est σκέλω, seu σκάλω, exfisco, arefacio. fut. σκαλώ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoristus Ἀελοίκος σκέλεις, σκέλεις, σκέλεις, arfecerim, induruerim.
Privo	'Απανέάω, ὥ. aor. 1. ἀπῆνυχ. aor. 2. ἀπῆνυον.
Placeo	'Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Augeo	Αὔξων, & αἴξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ἡνέησω, tanquam ab αἰξέω.
Ægre fero	*Ἀχθόμαι, fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι inusitat. aor. 1. ἡχθέθην.

B.

Mitto	Βάλλω, futur. βαλλῶ. præter. βέβληκα, quasi a βλέω. aorist. 2. ἔβαλον.
Vado	Βαῖνω, futur. βήτομαι. aorist. 2. ἔβην, a βῆμ inusitato.
Germino	Βλαστῶ, futur. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον, a βλαστέω inusitata.

Vivo	Βίω, fut. βιώσω. aor. 2. ἔβιων, ἔβιως, ἔβιω partic. ὁ βίος, τὰ βίοντος, a βίωμι inusitata.
Volo	Βύλομαι, fut. βεύλησομαι. præter. βεύλησημαι. plusq. ἔβυληλήσην. aor. 1. ἔβυλήσην, a βυλέομαι inusitato.
Comedo	Βρώσκω, fut. βρέσσω, a βρέσσω inusit.
	Γ.
Duco uxo.	Γαμίω, ὥ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημιχ, a γάμονται; & ἔγάμησο.
Gigno	Γείνομαι, fut. γενέσθαι. aor. 1. med. ἔγεναμην.
Lator	Γηθίω, fut. γηθήσω. præter. γεγηθήκα. præter. med. γέγηθα, a γήθω.
Senesco	Γηράσκω, fut. γηράσω, a γηράσω, γηρῶ inusit.
Fio, sum	Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. γενέπομαι. præter. γεγένημαι. aor. 1. med. ἔγενησαμην. aor. 2. med. γέγενόμην, a γενέσθαι inusitat. præter. med. γέγονα, a γενίνα inusit.
Cognosco	Γινάσκω, fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα. præter. ἔγνωκα, a γνώω, ὥ. aor. 2. ἔγνων, ὥ, ὥ. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. partic. ὁ γνάς, τὰ γνόντος, a γνῶμι.
Vigilo	Γηγορέω, fut. γηγορήσω. præter. med. ἔγεγηρος. plusq. ἔγεγγόσειν.

Δ.

Scio, & etiam	Δοίω, fut. δοήσω a δοέω. præter. pass. δεδάμηχ & δέδομαι a δάσσομαι. aor. 2. ἔδάγη. præter. med. δέδασαι, & δέδηχ.
Divido	Δίδω, futur. δήξω, vel δήξομαι. aor. 2. δίδω κον a δήκω.
Mordeo	Δέδιω, fut. δείσω. aor. 1. ἔδεισα. præter. δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Jon. δέδια, Poet. δέδία. plusq. ἔδεδίειν, & ἔδεδειν. imperat. δέδισι, poet. δέδιδι, ab inusit. δέδικαι.
Oportet	Δεῖ, fut. δεήσει. aorist. 1. ἔδέησε. imperf. ἔδει infin. δεῖν.
Timeo	Δείδω, fut. δείσω. aor. 1. ἔδεισα. præter. δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Jon. δέδια, Poet. δέδία. plusq. ἔδεδίειν, & ἔδεδειν. imperat. δέδισι, poet. δέδιδι, ab inusit. δέδικαι.

Rogo	Δέομαι, fut. δεῖσθομαι. præt. δεῖσθημαι. aor. 1. ἐδεῖθην a δεῖσθαι, δεῖθμαι.
Suscipio	Δέχομαι, fut. δέξομαι. præt. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδέξεμν.
Ligo	Δέω, fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα. præt. δέδεκα, & δέδηκα. præt. pass. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. pass. ἔδεισην.
Doceo	Διδάσκω, ἔδιδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aorist. 1. ἔδιδαξα. præt. δεῖδαγκ.
Aufugio	Διδράσκω, fut. διδράσω a διδράχω. aorist. 2. διέδραψν, pro διέδρεν. partic. διδράψ, τῷ διαδέσντος a διάδεμν.
Existimo	Δοκῶ, ὦ, futur. δόξω a δόκω. aorist. 2. ἔδοξα. præter. δεῖδηκα a δοκέω, δοκήω.
Facio	Δράω, ὦ, fut. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασκ.
Possum	Δύναμαι, δύντομαι, & δύνη: δύναται. imperf. ἔδυναμην, Attic. ἔδυνακν. præt. pass. δεδύνημαι. aor. 1. ἔδυνηθην, seu ἔδυνηδην, a δυνάω, vel ἔδυνάσθην, seu ἔδυνάσθην a δυνάκω. fut. 1. med. δυνήσομαι. aorist. 1. med. δυνητάμην. Caret Imperativo per omnia tempora.
Subeo	Δύνω, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω. aorist. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν. imper. δῦθι.

E.

Sino	'Εάω, ὦ. imperf. εἴσων, εἴων. fut. ἔέσω. aor. 1. εἴσασα.
Excito	'Εργέω, fut. ἔγερω. a. 1. ἔγειρα. med. ἔγειράμην.
Polliceor	'Εγγυάω, fut. ἔγγυσω. aor. 1. ἔγγύηται. præt. ἔγγύνηξ, & ἔγγειγνη.
Edo	'Εδω, præt. perf. ἔδει, Att. ἔθηξαι, & per pleonasmum ἔδηδοξαι. præt. med. ἔδει. Att. ἔθηξαι. partic. ἔδηδώς. fut. med. ἔδημαι pro ἔδημαι.
Volo	'Εθέλω, fut. ἔθελθω ab ἔθελέω.
Solitus sum	'Εθώ, præter. med. εἴθω, pro εἴδει, per pleonasmum ὡ.

Scio,

Scio, &	Εἰδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω. præt. perf. εἰδηκα, per Sync. εἴδη. Attic. ἔδει. infin. εἰδησέναι, & per Sync. εἴδηση. partic. εἰδηκάς, & εἰδώς. præt. med. οἴδα, εἰδέ, & addit. o Attice οἴδα secunda singularis οἴδασθαι, & per sync. item Atticam ablativo de medio, οἴδη, οἴδασθαι. aor. 2. οἴδον, & cum refertur ad scio οἴδον.
Video	Εἶω, & ἔργω. fut. 1. ἔέω, & ἔργα. præt. εἴρηκα. pass. εἴρημαι. paulo post fut. εἴρητομαι. aor. 1. pass. ἔργηθην. partic. ἔργεις.
Dico	Ἐλαύνω, fut. ἔλασι ab ἔλαω. præt. ἔλακα. Att. ἔλλακα. aor. 1. ἔλασα. perf. pass. ἔλαμψη. Att. ἔλλαμψη. aor. 1. ἔλασθην. part. ἔλαστις.
Abigo	Ἐργάζομαι, perf. pass. εἴργασμαι. part. εἴργασμένος. aor. 1. εἴργασθην. fut. 1. med. εἴργασμην.
Sortitus sum	Ἐργάζομαι, præt. med. a μείσω, μισῶ, μέμοσα, & ἔμοισα.
Speravi	"Εολπα, præt. med. pro ἔλπα, ab ἔλπω.
Dico	"Ἐπω, aorist. 1. εἴπα. med. εἰπάμην in Compositis infinit. εἰπαθη. partic. εἰπάμινος. aor. 2. εἴπον. med. εἰπόμην.
Operor	'Εργάζομαι, perf. pass. εἴργασμαι. part. εἴργασμένος. aor. 1. εἴργασθην. fut. 1. med. εἴργασμη.
Interrogo	'Ερωμαι, & εἴρωμαι, & εἴρέουμαι. futur. 1. ἔέρσομαι. aorist. 1. εἰρητάμην, & ἔραμην. aorist. 2. ἔέρσην, & εἰρόμην poet.
Pereo	"Εύρω, fut. εύρησω. præt. εύρηκα.
Venio	"Ἐρχομαι, fut. ελέντομαι ab ελένω. perf. ἔλευκα. Att. ἔλλικα. aor. 2. ἔλευθον, ἔλευθες, ἔλευθε, per sync. ἔλευθον, ἔλλιθε, ἔλλιθε. infinit. ἔλευθην. præt. med. ἔλευθα. Att. ἔλλινθα
Invenio	Ἐντικοω, fut. εἴρηται. præt. εἴρηκα. aor. 2. εἴρητον ab εἴρεω, εἴρω. præt. pass. εἴρημαι. plusquam. perf. εἴρημην. aor. 1. εἴρεθην. aor. 1. med. εἴρημάμην, & εἴρημην, partic. εἴρημενος.
Habeo	"Εχω, fut. εέω, & χησω. perf. ἔχηκα a χει. aor. 2. ἔχον. imperat. χει. opt. χοῖμι. Att. χοῖ-

ην. subjun. Χῶ. infin. Χεῖν. part. Χῶν. fut.
2. Χῶ. Χεῖς, Χεῖ.

Z.

Vivo

Ζάω, ζῶ. fut. Ζήσω, aor. 1. Εζῆσαι, utrumque interdum significat active vivifico. imperf. έζην a ζῆμι. imperat. ζή, ζῆσι. optat. ζαίνω, & ζάνω a ζῆμι.

Jungo

Ζεύγνωται, a ζευγνώτω, fut. ζεύξω a ζεύγω. præt. έζευχαι.

Cingo

Ζαννώω, ζαννύμι, futur. ζάσω ab antiquo ζάω. perf. έζωκα. perf. pass. έζωμαι, & έζωμαι.

H.

Latror

Ηδομαι, fut. ήσομαι. perf. ήσμαι. aor. 1. ήθην. med. ήσάμην.

Tristavit

Ηταχεῖν ab ἄχω.

Θ.

Sepelio

Θάπτω, fut. Θάψω. perf. τέταφται. aor. 1. Εἰσαγέμην. ψω. perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. pass. ιτέφθαμμαι. Φην a τάφω. fut. 1. pass. ταφθόμαι.

Volo

Θέλω, fut. δελήσω a θελέω. aor. 1. οὐδίλησα. Att. ηδέλησα.

Curro

Θέω, imper. ηθεον. fut. θεύσομαι Att. θευτέμαι.

Morior

Θυήσκω, aor. 2. θεανον. fut. 2. med. Σανέμαι a θείω. præt. τέθηνκα, Jon. τέθνειν a θνάω.

Bœot. autem τέθνειν, vel τέθναν, a τέθηνμι, unde præl. imper. τέθναθι. optat. τέθναιν. infin. τεθνάναι. præt. part. πεθνήκως, τεθνεκώς, τεθνεώς, τεθναώς, τεθνέως, & poet. τεθνήως. Invenitur etiam fut. 1. τεθνήσω, θνήσω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήσομαι, & τεθνήξομαι.

I.

Pervenio

Ικνίομαι ομαι. fut. ιζομαι. aor. 2. ικόμην ab ιζομαι. perf. ιγμαι.

Placo
Volo

GRAMMATICES.

195

Ιλάσκομαι, fut. ιλάσσομαι ab ιλάσσω.

Ιπλάμαι, fut. ιπλόμαι a πλάω. præt. πεπλάμαι. aor. 2. ιπλην ab ιπλην. med. ιπλάμην, & ιπλίμην. infin. ιπλέσθαι & πλέσθαι part. πλάμενος. Ιτέον, & pleonasmo ιτητέον ab ειμι vado. præt. aet. inusitato. εἴται. pass. εἴμαι, εἴσαι, εἴται, unde εἴτεον, & ε ablato, ιτέον.

K.

(Καθέζω, & καθέζομαι. fut. 2. καθεδέψομαι. aor. 1. καθέσθαι.)

Sedeo
Demitto

(Κάθημαι, fut. καθήσομαι. Καθίημι, aor. 1. καθήκα.)

Voco
Laboro

Καλέω, fut. καλέσω, & καλήσω. perf. κέκληκα. Sync. pro κεκάληγε. fut. 1. pass. κλαδέσσομαι.

Dormio
Catoz

Κάμων, & κάμω. fut. καράμημαι aor. 2. έκαμον. perf. κέκμηκα. Καταδαρέάνω, fut. καταδειρέσσομαι. aor. 2. κατέδαρθον a καταδάρθω.

Misceo
Clango

Κεράννω, & κεράννυμι. fut. κεράσω, & Sync. κεράσω. perf. κέκρακα. pass. κέκραμη; infin. κεκράσθαι per Sync. pro κεκράκα, κεκρέκημαι, κεκράσθαι.

Fleo
Audio

Κλέω, fut. κλάγξω a κλάγγω. Poet. κέκλέω. aor. 1. έκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. έκλαγγον. præt. med. κέκληγκα a κλήγω.

Saturo
Clamo

Κλεωνώ, vel κλώνω, fut. κλανώ a κλανώ, & κλανίσω a κλανίσιο inusitato. aor. 1. έκλανος. perf. pass. κέκλαυμαι.

Audio
Saturo

Κλέμαι a κλώ. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. έκλυν. imperat. κλύθι. partic. κλύς, το κλύντος.

Saturo
Clamo

Κορενών, & κορενύμι. fut. κορέω, & κορησω. aor. 1. έκορεσα. perf. κέκορηκα a κορέω. fut. 1. med. κορέσσομαι perf. κέκορη.

Clamo
Pla-

N 2;

Pen-

- Pendeo Κρέμαμη, fut. κρεμάσομη.
 Sum. & Κύρω, & κύρομη, fut. I. κύρω, aor. I. ἔκυρ-
 Nanciscor σα, infin. κύρου, partic. κύρους. Ἑολίκα sunt.
 Est etiam κυρίω, fut. κυρήσω, aor. I. ἐκύρη-
 σα, infin. κυρήσω.

Δ.

- Sortior Διαγάνω, fut. εληγώσομη α εληρώ ω. perf.
 med. γέλογχα, præt. aet. λέληχα. Att. εἰλη-
 χα, aor. 2. ἐλεχόν α λόχω. fut. λήξω inusit.
 Capio Διαβάνω, fut. λήψομη α λήθω: unde aor. 2.
 ἐλαζον, perf. λέληψα. Attic. εἰληφα, aor. 2.
 pass. ἐλήψθην.
 Lateo, & Διενθάνω, fut. λήσω, & λήσομη α λήσω, perf.
 obliviscon med. λέληθα. aor. 2. ἐλαζον, perf. λέλη-
 μη, aor. 2. med. ἐλαζόμην.
 Linquo Λείπω, fut. λείψω. aor. 2. ἐλίπον.

Μ.

- Infanio Μαίνομη, fut. μαίνημη. præt. med. μέμηνα.
 aor. 2. pass. ἐμάνην.
 Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομη α μαθέω. perf. με-
 μαθηκα. aor. 2. ἐμαδον α μήθω inusit.
 Pugno Μάχομη, fut. μαχῆμη, & μαχέσομη: & μα-
 χήσομη α μαχέσομη inusitato. aor. I. med.
 ἐμαχεσόμην. præt pass. μεμάχημη.
 Curo Μέλω, raro personale. Imperson. μέλει, cui-
 ræ est. fut. I. μελήσει. aor. I. ἐμέλησα α με-
 λέω, inusitato. præt. med. μέλησα post.
 Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. I. ἐμενα, perf. μεμένη-
 ςα α μενέω inusitato.
 Misceo Μιγνώ & μίγνωμι, fut. μίξω. aor. 2. pass.
 ἐμίγνη α μίγνω inusitato.
 Recordor Μιμητκω, futur. μιήσομη. præt. μέμνημα α
 μνάω, plusq. ἐμεμνήσην, paulo post futur.
 μεμνήσομη. aorist. I. pass. ἐμνήσθην. med.
 μεμνούμην.

- Abstergo Μεργνώ, fut. μόρξω,

Pa.

- Pasco Νέμω, fut. νεμώ, perf. νενέμηκα. aor. I. ἐνεμίξ.
 Nuο Νέω, fut. νεύσω.

Ξ.

- Lacero Ξάλω, fut. ξανώ.
 Intelligo Ξυνίημι, & συνίημι. futur. ξυνήσω, & συνήσω.
 aor. I. συνήκει, & ξυνέκει.

Ο.

- Oleo Οἶω, futur. ὄξεισω, & ὄξησω. perfect. ὠξηκα.
 præt. med. ὠδα. Att. ἐδωδα, & ὠδοδα. præt.
 pass. ὠσμη.
 Puto Οἴομη, & per sync. Atticam οἴμη, οἵει, οὔτη.
 imperf. οἴμην. per sync. οἴμην. fut. οἴσομη
 ab οἴομη, οἴσμη, inusit. aor. I. pass. ωήδην.
 Οίχομη, fut. οἰχόσομη. aor. 2. med. ωχέμην.
 Ολοκύνω, fut. ὀλολύξω.
 Perdo, vel Ολύνω, sive ὄλυμη, aor. I. ὠλεσα. perf. med.
 ολα. Att. ἐλωλα. aor. 2. ὠλον. med. ὠλό-
 μην. fut. 2. ωλύμη.
 Juro Όμνων, & ομνωρι, & ομόω. futur. ομίσω, &
 ομέμη perf. ωμοκα. Attice ομάμοκι.
 Abstergo Όμάργνωμι, fut. ομόρξω.
 Video Όρχω, imperf. ἐώσων. fut. οφομη ab ὅπτω.
 præt. ἐώσακα. pass. ἐώσαμη. aor. I. pass.
 ωφθην. præt. med. ὅπτωτα pro ὅτα.
 Movco Όρω, fut. ὁράω. Ἑολ. ὁρτω, præt. plusq. perf.
 pass. ὠρμην. præt. med. ωρα. Att. ὁρωρα.
 Debeo Όφείλω, & per sync. Atticam ὁφλω. futur.
 ωφειλήσω, & ὁφλήσω ab ὁφειλέω inusit. perf.
 ωφληκα. aor. 2. ωφελον, per sync. ωφλον.

Π.

- Patior Πάκω, fut. I. med. πάσομη, & πάσομη α πή-
 ςω. præt. aet. πεπάθηκα. med. πέπονθε per
 N. 3 pice-

	pleonasmum a πονέω, pro πέπονυ. aor. 2. επάθον a πήδω.
Extendo	Πεταννώ, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. τε- πέτακα, & per sync. πετάκη. unde præt. pass. πεπτακῆ a πετάω inusit.
Figo	Πήγνυμι, & πηγνύν. fut. πήξω. præt. med. πέ- πηγνα, fixus sum. aor. 2. pass. επάγην a πήγω.
Incendo	Πιπτησημι, fut. πιπτῶ. aor. 1. επιπτοζ a πιπτῶ.
Vendo	Πιπτάσκω, πρέπτω, πρέξω. fut. 1. πρέσω præt. πέπτασκα, aor. 1. επέτραπα, vix επέπτα. præt. pass. πέπταμη. aor. 1. pass. επεράθην. Nam πρέπτω, fut. ξω, facio.
Bibo	Πιὼ, επιων. fut. πιὼσ. præt. πέπωκα a πὼ. aor. 2. επιὸν a πἰω. fut. 2. med. πιομη pro πιόμη, perf. pass. πεπόμη, raro πεπώμη. aor. 2. imperat. πιὼ a πῖμ; item πῶδι, & per apocor. πῶ a πῶσι.
Cade	Πίπτω, fut. πιπτῶ. aor. 1. επίπτωσ, præt. πέπτω- κα, part. πεπτωκα, per sync. πεπτεῶ, per crasif. πεπτῶσ, a πιὼ. aor. 2. επεσον a πεσεω; unde alias aor. 1. επεσα. med. επεσάμην. fut. 1. πιόσκη inusitatum pro πέπομη.
Fingō	Πλάστω, fut. πλάσω. præt. πέπλακα. pass. πέ- πλασμη.
Percilio	Πλήγτω, aor. 2. επληγον, cum ad corpus; επλα- γον, cum ad animum refertur.
Interrogo	Πυνθάνομη, fut. πύσουμη a πεύθομη. præt. πέπυσμη. aor. 2. med. επυθόμην.

P.

Facio	Πέσω, & ἔρδω, fut. φέξω, & per Metath. ἔξεω tan- quam ab ἔργω aor. 1. ερρέξα, & ἔρεξα, & ἔξα. aor. 1. part. pass. φέχθεις. præt. med. ἔσχα. pro ἔφρογκ, σευέρογκ, plusq. perf. ἔώργεν.
Fluo	Πέω, fut. φένω, & φύσω. præt. ερρέκα. aor. 2. act. ερρόν. pass. ερρόν a φύω.
Dico	Πέω, vel ρήμι. aor. 1. pass. ερρήθην, & ερρέθην in Indicativo, at in reliquis modis per η tantum. fut. 1. pass. φήσθομη.

Rum-

Rumpo	Πηγνύω, & φήγνυμι, fut. φέξω. aor. 1. εφήγξα. præt. med. ερρώγκ, pro ερρήγκ. aor. 2. pass. εφέγκην.
Roboro	Ρωννώ, & φωννυμι. fut. φώσω.
Valeo	Ρωννόμη, futur. φώσομη. præt. ερρώσα, im- perat. ερρώσο.

Σ.

Extinguo	Σφεννύω, & σφεννυμι. fut. σβέσω, & σβήσω, & σβέσομη, & σβήσωμη a σβέω inusit. aor. 1. εσβησα. Sequentia passive significant, aor. 2. εσβήν a σβήμι: inf. σβήνη, perf. εσβηκα.
Concutio	Σεύω, aor. 1. εσευτα, & εσευχ. infin. σεύσα, & σεύση, part. σεύσας, & σεύσης, præt. pass. σεύ- μη. præt. εσευμη. per metath. pro σείσυμη a σύω. aor. 1. εσεύθην.
Putresco	Σήπομη, futur. 1. med. σήψουμη. aor. 2. pass. εσάπην. præt. med. σεσητα.
Libo	Σπεύδω, fut. σπείσω a σπείδω inusitato aor. 1. εσπεισα. præt. pass. εσπεισμη.
Privo	Στερισκω, fut. σερήσω, præt. εστέργηκα a σερέω.
Sterno	Στρεγνύω, & στρεγνυμι. fut. σερέσω. aor. 1. εστρέσεν a σορέω.
Cohibeo	Στρεννώ, & στρεννυμι. fut. σερέσω. aor. 1. εστρωσα. Σχέω inusitatum: vide εχω.

Τ.

Extendo	Ταννώ, fut. τάσω. præt. τέτακα. pass. τέταρμη a τεινω.
Seco	Τέμνω, fut. τεμά, & τιμέω a τιμήω, vel τιμάσω a τιμώ. præt. τέμηκα. pass. τέμημα. aor. 1. pass. τιμήθην. aor. 2. ετέμον, & ετέμον, vel ετέμηγον, & ετέμηγον. fut. 2. ταινι.
Fabrico	Τεύχω, fut. τευξω. aor. 1. ετευξα. aor. 2. ετυ- χον. præt. pass. τέτουμη.
Pario	Τίκτω, fut. τέξομη. aor. 1. ετέκον. præt. med. τέ- τοξα. præt. pass. τέτεγμα. a. i. pass. ετέχθην.
Solvo	Τίνω, fut. τιὼν a τιὼ. ostioli N 4

Per-

Perforo	Τιργάνω, vel τιρεάνω, fut. τείχωσα α τείχω in- stato. præt. pass. τέργημα.
Vulnero	Τιτρώσκω, fut. τείχωσα. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέ- τρωκα α τείχω ὡ.
Tolero	Τλάω, fut. τλήσω. aor. 2. ἔτλην α τλῆσι.
Natrio	Τρέψω, fut. τρέψω. aor. 1. ἔτρεψα. præt. τέτρεψω. med. τέτροψω. pass. τέτραψμα. a. 2. ἔτρεψθη.
Curro	Τρέχω, fut. τρέξω. præt. δεδράμηκα α δραμέω. aor. 2. ἔτραμον. fut. 2. med. δραμέμηκ. præt. med. δέδρομα.
Comedo	Τρώγω, fut. 2. med. Φάγομαι pro Φαγέμα. aor. 2. ἔτραχον α Φάγω, vel Φήγω inusit.
Sum, Sor- tior, Nan- ciscor	Τυγχάνω, fut. τεύχομαι α τεύχω. præt. τελύχη- κα α τυχέω. aor. 2. ἔτυχον. præt. pass. τέ- τρυγμα, & τέτευγμα. a. 1. part. pass. τευχ- θείς. aor. 2. med. ἔτυχόμην.

Τ.

Promitto Τπίληνται, fut. ὑποχήσομεν. præt. ὑπέχημαι.
aor. 1. pass. ὑπέχεθην, aor. 2. med. ὑπέχομην.

Φ.

Fero	Φέρω, fut. οἴω ab οἴω inusitat. aor. 1. ἤνεγκη. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἤνοχα. Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. præt. pass. ἡνεγμα, & ἐνήνεγμα. aor. 1. pass. ἤνεχθην, & ἤνειχθην.
Fugio	Φεύγω, fut. Φεύξομαι, & Φευχέμα. præt. pass. πέφυγμα. med. πέφυγα, & πέφιεγα. aor. 2. ἔφυγον.
Ajo	Φημί, fut. Φήσω. aor. 1. ἔφησα. aor. 2. ἔΦην. infin. Φάνη.
Prævenio	Φθάνω, fut. Φθάσω α φθάνω. præter. ἔΦθακα aor. 1. ἔΦθακ, & aor. 2. ἔΦθην α φθῆμι. partic. Φθάς.
Tabesco	Φθίω, fut. Φθίσω α φθίω.
Horreo	Φείτω, fut. Φείξω. præt. πέφεικα.

Pro-

Producō	Φίω, fut. Φύσω. præt. πέφυκα. aor. 2. ἔΦην α Φέμι.
X.	
Gaudeo	Χαίρω, fut. χαρήσομαι α χαρίω. aor. 2. pass. ἐχαρην.
Dehisco	Χάσκω, fut. χανθμαχ. præt. med. κέχηντα, aor. 2. ἔχαντον, α χάνω.
Fundo	Χέω, fut. χεύτω α χεύω. aor. 1. ἔχει, & poetice ἐχειν. infin. κέχη.
Coloro	Χραννύω, & χρωννυμι, fut. χρώσω. præt. pass. κέχρωσμα.
Fundo	Χώνω, fut. χώτω, α χώω.
Obruo ag- gere	Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώτω. a χώω inusitat.

Ω.

Pello	Ὦλείω, fut. ὥλησω, & ὥσω ab ὥλω. aor. 1. ὥλη- σε, & ὥσα, & ὥσω. præt. pass. ὥλημα, & ὥσ- μα, & ἔωσμα.
Emo	Ὦνεομαχ, fut. ὥνησομαι. præt. ὥνημα, & At- tice ἔωνημα; unde ἔωνημένος.

Investigandi Thematris exemplum.

Conjugationum exempla semper inspicienda sunt: consideranda item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima syllaba: & eodem modo, quo ascendiuntur in illis formandis, vicissim in dissolvendis descendendum. Ut κολάφηνται simile est τῷ τυφληνται. Aoristus Indicativ. Passivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφλην. Tertia Persona singularis Perfecti Passivi κεκόλαπται, ut τέττυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέττυψαι. Prima κεκόλαψμα, ut τέττυψμα. Atticum Perfectum, κεκόλαψα, ut τέττυψα. Futurum 1. κολάψω, ut τόψω. Thema igitur erit aut κολάψω, aut κολάψω, aut κολάψω, aut κολάψτω. Nam ψ nascitur ex π, β, Φ, πτ. Lexicon vero ostendet κολάπτω, tundo.

N 5

ηγε-

ηγέρτο, simile est τῷ ἐποίετο, Dissolutum erit ηγέρτο, sicut ἐποίετο. Præsens ergo ηγέρμαχ, sicut ποιέρμαχ.

ἀνισόμενος: simile est τῷ βούμενος. Dissolutum erit ἀνισόμενος: nam αὐτὸν nascitur. Thema ἀνισόμαχ, mereo.

χρειάσας, simile est τῷ ποιήσας, aut βοήσας; nam η nascitur ex εἰ, vel αὐτό. Thema igitur aut χρειάσω, aut ξεκτάω. Ex Lexico autem habebis χρειάσω, impero.

DE ADVERBIO.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species.

Duplex est: Primitiva, ut χθὲς, heri: αὔριον, cras. Derivativa, ut ἐλληνιστ, Græce: σοφῶς, sapienter.

Significatio.

- Loci: ut ἐνταῦθα, hic; αὐτῷδι, istic; ἑκεῖ, illic; καμψῆ, humi, ἐγγὺς, prope; ἐπίκεντα, vel ἐπί ἑκεντα, ultra; ἐπιτάδε, vel ἐπὶ τάδε, citra; μακρὰν, longe; ἐξας, procul; πολλαχῆ, multis in locis; ὀλιγαχῆ, in paucis locis; ἀπανταχῆ τῆς γῆς, ubique terrarum; ἐνιαχῆ, in quibusdam locis; ἐκεσαχῆ, in singulis locis; αὐτῷ, id est ἐπὶ αὐτῷ τῷ τόπῳ, ibid. ἀλλαχῆ, alibi; εὖαυτῇ, nusquam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel significant in loco, præsertim desinentia in δι, aut desinentia similiter Dativis pluralibus in σι: ut ἐξανθέσι, in Cælo; ἐδήνησι, Athenis; εἰσοι, domi. Vел ad locum, præsertim in δε, σε, ζε desinentia: ut οἴσαδε, domum; ἐξάνοσε, in Cælum; ἐδήναζε, Athenas.

Poeta particularē δε saepe subjungunt accusativo pro eis, vel ἐτι, ut οἴσονδε, domum; Σάντον δε, ad mortem. Aliquando etiam substantivo simul Ετ adjectivo subjiciunt, ut ὅνδε δόμονδε, domum suam.

Vel

Vel de loco, desinentia in δε: ut οἴσεν, domo; ἐξανθέν, cœlitus; κυθηρόδεν, ex Insula Cytheris; ἐδήνθεν, Athenis.

- Temporis: ut νῦν, nunc; αὐτίκα, statim; μεταώριον, perendie; προχθές, nudius tertius; ἡμερα, cum: τῆμος, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ὅφει, dum; τόφει, tum, pro ἔως, & τέως, μέσφα, donec; εἰσόχει, donec.

Adverbia loci, ac temporis regunt Genitivum: ut ἔξω βελῶν, extra teli jactum: ἐγγὺς τῆς ἐναγένεοι εἰσι, prope absunt, ut sint muti: ἐπίκεινα τιγρίδος, ποιὴ ἐνΦράτες, ultra Tigrim, & Euphratem: ἐκὰς τῆς ζαΐζου, procul ab Asia: μεταξὺ λόγων, inter verba, id est inter dicendum. μέχει ζωντ, quoad vivam; μέχεις ἐρεψ, ad meam usque atatem. Sic & multa alia: ut ἄλις δευός, satis quercus; ἄπαξ τῆς ἡμέρας, semel in die, &c.

Genitivus nonnumquam mutatur interposita præpositione: ut ἐχει πρὸς τὴν πόλιν, usque ad urbem: ἐχει πρὸς ἐπίσημην, usque ad vespeream.

Interdum adhæret verbū, ut μέχεις ἦν, donec eram.

- Numeri: ut δις, bis; πολλάκις, saep; ἀπειράκις, infinites; ὀλιγάκις, raro.
- Negandi: ut οὐ, non; ἐδημῶς, nequaquam; οὐκις, minime; & δητα, haudquaquam. Dicimus & sequente consonante; σε sequente Vocali tenuis spiritus, σχ sequente vocali aspirata; ξχ sequente vel tenui, vel aspirata vocali.
- Affirmandi: ut νη, ita; ἀληθᾶς, vere; ὄντος & τῷ ὄντι, revera; πάντως, omnino; οὐ μην certe.
- Demonstrandi: ut ἐνθάδε, hic; ιδε, ιδε, Poet. ιδι, & ηνδε, ecce; que construuntur cum nominativo, vel accusativo, ut ιδε ρόδος, vel ρόδον, ecce Rhodus, vel Rhodum, ut apud Latinos ecce.
- Optandi: ut, ει, εἰδε, Poet. οὐδε, & αἰ, utinam, cum optativo, vel indicativo: ὄφειον, ὄφειες, ὄφειε, &c. vel Jon. ὄφειον, ει, ε, &c. utinam ego, utinam tu, utinam ille, &c. jungiturque in-

- finito vel solum, vel cum particulisei, εἴτε, αὐτοί, αἱ, ut ὁφελεῖς ξύν βράχος, utinam Brutus viveret; αὐτὸν ὁφελεῖς ἀδέκαυτος, καὶ ἀπήμων ἡθική, utinam si nelacrymis, & sine incommodo sessitares. Jonicum tamen ὄφελον omnibus etiam numeris personisque servit, quasi esset adverbium, ut ὄφελον καὶ ἡμεῖς, utinam & nos. Adhibetur & cum indicativo, ut ὄφελον καὶ ἀποκόφουνται οἱ ἀναστάντες ὑμᾶς, utinam & abscondantur, qui vos labefactant; ηὔφελον ἦν ἄξια τῆς ὑμῶν ὑποληῆτος, quæ utinam digna esset opinione vestra. Ceterum utrumque est aor. 2. ab ὄφειλο, debeo; ac debui facere, & utinam fecisset cognata sunt.
8. Hortandi: ut ἄγε, age; Φέρε, age; ἔπει, ἀμέλησον, mitre.
9. Ordinis: ut, ἐξῆς, deinceps; εἰτε, postea.
10. Interrogandi: ut πόθεν, unde? πῶς, quomodo? μῶν, num? ἄρα, num? ἢ, num? διὰ τί, cur? τί περ, Poet. pro τι ποτέ, curnam?
11. Similitudinis, & diversitatis: ut ὁσπερ, sicut; κακάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter; ἡτε, οἵτε sicut, Poetica sunt.
12. Qualitatis: ut καλῶς, pulchre; φωνεῖται, Latine; ἀγεληδόν, gregatim; ἀπαρταλεόντως, immote; μεμυχανημένος, solerter, aut subdole. Talia in ὡς formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in σ. Huc pertinent ea, quæ appellantur ὀνοματικά ἐπιρρήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἴδιᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ὡς ferme habent casum sui nominis, ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ἐμοίως τοῖς ἄλλοις, similiter aliis, id est eodem modo quo alii &c. Construuntur etiam frequenter, & eleganter cum verbis ἔχω, διάκεψα, & διατίθεμαι, addito, cum opus est, ipsius adverbii casu, ut ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων, prodigus est pecunia; τῶν ἐν ἀγορᾷ καὶ ἀπειγῶν ἔχει, non sc̄ habet imperite in rebus forensibus, seu re-

- rerum forensium imperitus non est; ἀρχαῖος ἔχει, homo antiquæ fidei; ἐν διακέμενος, καὶ καλῶς, bene affectus; & alia plurima.
13. Quantitatis, id est, intendendi, remittendi, diminuendi: ut ἅγαν, valde; μονοκάχι, tantum non; ζολῆγε, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.
14. Doubtandi, conjectura: ut ισως, fortasse; τάχα, forsitan. Poet. pro παχέως, celeriter.
15. Vocandi: ut ὁ, ο. Euripid. Phenissis: ιὼ, ιὼ, πόντια, μόλε πρέδομος: Heus, heus veneranda, pregridere: ὠη, τις ἐν πόλαις δωμάτων λυρεῖ: Ohe, quis ad portas ciomus est? Ibidem.
- Adverbium vocandi ἢ εἰς Vocativis ponitur: ut ὁ δημότη, o populares.
16. Separandi, distribuendi, excludendi: ut ἀνευ, sine; ἰδίᾳ, privatum; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter; μόνον, tantum; πλὴν, præter. Primum & ultimum genitivum postulant, ut ἀνευ πόνω, sino labore; πλὴν χρημάτων, præter pecuniam.
17. Jurandi: ut νὴ, per; μά, non per. Hujusmodi adverbia cum Accusativo ponuntur, eique largiuntur articulum, ut νὴ τῆς θεᾶς per Deos, μά της θεᾶς non per Deos. Excipe si sequatur accusativus Δια, Jovem; tunc enim μά articulum omnino respuit, cum νὴ variet. Huc addi potest μά pro πρᾶσ, ut ὡς τὸν ὄμοιον, ad similem.
18. Eligendi: ut μάλλον, potius; πρότερον, citius.
19. Congregandi: ut ἄμα, & ἔμα, simul, συλλήσθην, comprehensim. Hæc Dativum regunt: ut ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὥρα τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.
20. Concedendi: ut εἴν, esto.
21. Prohibendi: ut μή, ne, cum Imperativo, vel Subjunctivo; μηδαμῶς, nequaquam.
22. Eventus: ut κατὰ συγκείσιν, forte fortuna.
23. Comparandi: ut μᾶλλον, magis; ἥττον, minus; πλέον, plus; μάλιστα, maxime. Cum genitivo.
24. Declarandi: ut δηλαδή, scilicet, ηγετε, videlicet; τρεῖσι, hoc est: ἀμύλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Causæ: ut ἔνεκα, causa; χάριν, gratia. Hæc quoque cum genitivo.

26. Celandi: ut λέθεια, clam. Pariter cum genitivo. Adverbium vestitum articulo fit nomen: ut χθές, heri: ὁ χθείς, hesternus; λιαν, nimis, ὁ λιαν, nimius; & alia quamplurima.

Adverbium aliquando adhæret adverbio; ut μέχσι πᾶς, & μέχσι τότε. Quousque? &c. Fit hoc etiam cum idem significant, ut quatuor simul juncta apud Aristophan. εἴτε ἦν πάλιν κύδιον. deinde rursum.

Interdum componitur cum præpositiore, ut εἰς τότε, ad verbum extunc, ἀπὸ πηλῆς, a longe.

Figura.

Triplex est; simplex, ut αὐτίον. Composita, ut μετάνοιον. Decomposita, ut φίλανθρωπός.

Comparatio.

Ἐρδίως facile, βέσον, βέσα, vel βέσον.

Μάλια valde, μάλιον, μάλισα.

Πέρα, vel πέραν ultra, περιπέραν, περιπέταν.

Πόρρω longe, πορρωτέρω, πορρωτάτω.

Πόλλαντις sāpe, πλεονάκις, πλεισάκις.

Inter Adverbia numerantur Interjectiones,

1. Admirandi: ut βαβάζῃ, papaz; Φεῦ, papaz; quæ vel solæ, vel cum genitivo: παποιάξ, ὡς κακὴν ὄπιγνη ἔχει: Papaz quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἀτολλον, oīois προσιμοῖς ὥρχη λόγη; Dii boni, qualibus procemiis ausplicaris orationem! Idem Hercule fur.

2. Approbandi: ut εὖγε, auge.

3. Abominandi, ut ἀπαγε, apage: εὐφημα φάνει, bona verba q̄r̄lo: Euripid. Herc. ὁ, ὁ, οἱ οἱ apage: Soph. in Oedip. Colono.

4. Comininandi: ut ἔχῃ, vā.

5. Dolendi: ut οἴμι, hei mihi; Φεῦ, heu: ιώ, heu: οἱ. Vel sine casu, vel cum genitivo, aut nominativo.

6. Exclamandi. ut ὤ, ὁ, οἱ, οἱ, heu. Eurip. Hippolyt. Pariter cum genitivo, aut nominativo.

7. Metus: ut ξέ οἱ at at; ἵππος, ὁ οἱ, chem. Eurip. Rheso.

8. Indignandi: ut Φεῦ, evax.

9. Lætandi: ut εὖοι evax; οἱ io. Eurip. Cyclope. ὁ φίλαττες πᾶν πατέρος, o fili patris carissimi. Sophacl. Philocleter.

10. Ridendi: ut η̄, η̄, η̄, η̄, ha ha ha. Ibid.

DE CONJUNCTIONE.

Conjunctioni tria accidentū: Potestas, Figura, Ordo.

Potestas.

1. Copulativæ: ut οὐ & τε, que, μὲν quidem, δὲ autem. interdum Copulativæ, interdum Adversativæ.

2. Disjunctivæ: ut οὐ aut, ήτε aut, ήτοι, sive.

Huc pertinent

Particulæ utramque rem tollentes, ut οὐδεὶς, οὐτε, neque: Dubitativæ; ut εἰ, εἰ, οὐχα, an, num. Poet. οὐχει, & οὐκει, si forte.

3. Adversativæ: ut άλλες sed; καίτερος interdum; καίτοι, ετί: ει καί, si etiam; οὐμας tamen; καί μήν atqui; & μήν άλλα verum tamen: Poet. οὐμης tamen.

Huc pertinent

Corrigendi particula μᾶλλον δέ, portius, vel imo. Diminuendi, γε, γάν, γέν, saltem.

4. Causales: ut γάρ enim; καί γάρ etenim; οὐτι, quod; έπει, έπειδή, έπειδήπερ, quandoquidem; οὐτα, οὐτως, Poet. οὐφει, ut, affinchè; ίναμή, ut ne; quæ construuntur cum optativo, vel subjunctivo.

5. Illativæ, ut οὖτε, ut εἰσιθε; quæ cum optativo, subjunctivo, & sc̄pissime infinito, præcedente fece accusativo, aliquando etiam nominativo, ut λέγεται ήτο καταφορος πρός δόξαν εἶναι, οὖτε νέος ἐτί τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, ita fertur ad gloriām proclivis fuisse, ut cum adhuc esset juvēnis, noctes pervaigilaret; & cum Indicativo Attice:

6. Conditionales, seu exceptivæ: ut *ἢ*, quatenus; *εἰ*, si; *ἄντας*, si, *εἰσάντας*; *εἰ*; *οὐ*; *εἰ μὴ*, nisi; *οὐ μὴ*, nisi, Poet. *ἄντε*, & *ἄντειν*, si modo. Advertendum est, conditionalem & rectius indicativo, & optativo; *ἢν*, *ἄντας*, & eorum composita subjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, *si verberarem*, id Graece frequenter per Indicativum effertur: ut *εἴ ἔτυπτον*. Item *verberavissim*, *εἴτεψα*, vel *εἴτεψεν*. Utimur & optativo, ut infra post Syntaxim dicemus.
7. Ratiocinativa: ut *ἄρα*, vel *ἄρεται*, ergo; *ότι*, itaque; *τούτου*, igitur, *διατέταρο*, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδή, videlicet; *δηλονότι*, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

8. Ordinis: ut *τό πρῶτον*, primum; *μετὰ τὰῦτα*, deinde; *τάλιν*, rursus; *ἄλλοι*, iterum; *ἄττα*, deinde.
9. Approbativa: ut *γε*, *ὖν*. Νὴ δίξι *ἔνδοξοι γε ἀμφότεροι*, Per Jovem illustres equidem ambo. Lucian. *εἴ δίκαιος*, *ώσπερ ἐν καὶ δίκαιος*, *οἱ τῶν ἄλλων ἕφοσοι*: *Ἐπερός εσί βιος μετὰ τοῦ παρόντα*: Si justus est, ut equidem est justus, ille rerum omnium inspectio: altera restat vita post hanc. Theodoretus Sermones I. de Providentia.

10. Completiva: ut *δὴ*, *νῦν*, *πέρ*, *ρά*, *τοι*, sane, quidem; *τῷ δύμ*.

11. Potentionales: ut *ἄντας*, *κεῖ*, *κεν*, utique. De usu *ἄντας* valde observando, statim post Syntaxim explicatus.

Figura.

Duplex est: Simplex, ut *καὶ*; Composita, ut *καίτερος*.

Ordo.

Triplex: Præpositivus, ut *καὶ ἀλλα*. Sophocles tamen in Colono, *πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε*: conamini attamen vos. Postpositivus: ut *μεν*, *δε*.

Communis: ut *ἄρα*, *ίνα*.

DE PRÆPOSITIONIBUS.

Monosyllabæ sex. *ἐν*, *εἰς*, *εἰς*, *ἐκ*;
vel *ἐξ*, *πρὸς*, *πρέσ*, *σὺν*.
Præpositiones sunt {
Dissyllabæ duodecim: *ἀνά*, *ἀμφί*,
ἐντι, *ἐπό*, *διά*, *ἐπί*, *κατά*, *μετά*,
παρά, *περί*, *ὑπό*, *ὑπέρ*.

Præponuntur autem vel extra Compositionem, vel in Compositione.

Extra Compositionem Præpositio partes Orationis Verbo adjungit: ut *Ἴησος σώζει τὸν λαὸν κύριος ἀπὸ τῶν ἀμφοτιῶν κύρων*. *Ἰησος servat populum suum a peccatis eorum.*

In Compositione {
Complect: ut *ἐν* bene; *ὑπέρειν*, supra modum bene.
Minuit: ut *λευκός* albus; *ὑπόλευκος*, subalbus.
Mutat: ut *λέγω*, dico; *συλλέγω*, colligo.
Et alia facit, & sæpe etiam ornat tantummodo.

Monosyllabæ.

1. *Ἐν* soli Dativo jungitur, & statim significat; ut *οἱ τοῖς πράγμασι*, qui in reipublicæ administratione versantur; *ἐν οἴκῳ*, *in domo*: sed per Ellipsis Genitivo, ut *ἐν τῷ*, subaudi *οἴκῳ*, *in domo* Platonis. Sæpe ponitur pro *εἰς* per Enallagen, ut *Σεασούς εἰς ἐμοί*, audax in me, contra me.

Composita *in* significat, ut *ἐμβάθλω*, inizio.

2. *Eis*, & Attice *εἰς*, Accusativo *in*, cum motus significatur: ut *εἰς ὅδος γράφω*, *in aquam scribo*: *ad*, ut *εἰς Ἀγαμέμονος διον*, ad Agamemnonem dium: *ερπε*, ut *διαβεβλημένος εἰς τὰς Μακεδόνας*, apud Macedonas infamatus; *circiter* ut *εἰς τριακοσίους*, circiter trecentos, *contra*, *εἰς τὰς σοφὰς*, contra sophistas, *propter*, ut *εἰς δικαιοσύνην ἐπουνέτῃ*, laudat-

- datur propter iustitiam. Frequenter per Enallagē ponitur pro *ἐν*; ut τὸν θρόνον, eis ὃν προσεδίζων ἐδικάζε, thronum, in quo præsidens judicabat. Interdum per Ellipsis omittitur accusativus, ut eis διδασκάλοις, subaudiū ὅτον, in domum Præceptoris.
- Composita *in*, cum motus significationem habet, ut *εἰσάλμομαι*, *inſilio*.
3. *Ἐξ*, sequente vocali, & ἐν sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπαρχῆς πρᾶγμα, ex otio negotiorum; ἐν νηπίοις, ab infantia.
- Composita auget, ut ἐπίνω, ebibo; & idem significat, quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio: & *palam*, ut εἴημαρτάνω, palam pecco.
4. *Πρὸς* autem, soli genitivo, ut πρὸς θυεῖν, pra foribus; τὰ πρὸς τέσσαραν, superiora tempora; πρὸς τῶν πάντων ἐπονεῖσθαι, pra omnibus laudant. Et *pro*, ut πρὸς τῶν κοινῶν κινδύνειν, pro communi utilitate periculum subire.
- Composita eadem significat, ut προβάλλω, propono; προμανθάνω, prædicto; πρόφρων, prætextus; προσεῖν, suburbium, seu locus ante urbem, πρέσχη ἐτι, cuivis alii operi prævertendum est; dicunt Latini opera pretium est; προέμη, projicio, προεύχομαι, τὰ λαῖς, oro pro populo.
5. *Πρὸς* cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεῖ, a Deo: *officium* ἐπρὸς φιλοσόφων, non est Philosophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπους, coram Episcopo: *contra*, πρὸς ἵχθες, contra inimicum. Jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.
- Cum Dativo *prope*, ut πρὸς τῷ τίκτῃ τῷ βίᾳ, sub fine vita; πρὸς τοῖς ποσίν, ad, seu juxta pedes; *apud*, πρὸς ιατρῷ, apud se, secum: *contra*, πρὸς Ατρεΐδησι, contra Atridas; *præter*, πρὸς τέσσαρα, ad hæc, præter hæc.
- Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάπιον, ad scholam, τὰ πρὸς σπαρτῖν, quæ ad exercitum pertinent: & *adversus*, tam in bonam, quam in malam partem, ut πρὸς τὸν ἔινας, erga peregrinos, πρὸς Ρωμαῖos, contra Romanos.

Com-

- Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, advoco προσκομένουμχ, adeo; & *insuper*, ut προσλέγω, insuper dico.
6. Σὺν, & At. ἐν cum Dativo, σὺν Θεῖ, cum Deo.
- Composita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Difflabæ.

1. *Ἄντε* *per*, cum solo accusativo, ut ἀντε σπαρτῖν, per exercitum. Sed Poetice cum dativo usurpatur. Composita *re* significat, ἀντρέχω recurro.
2. *Ἀμφὶ* cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ κτίσμαν λόγων, sermo de astris; *circum*, ἀμφὶ τάπτη τῆς πόλεως, circum hanc civitatem; *per*, ἀμφὶ ἥρας λιτόσοραχ per Junonem rogo.
- Cum Dativo *pro* Poetice significat, ut ἀμφὶ Οδυσσῆι, pro Ulyssse.
- Cum Accusativo *circa* & *circiter*, ut ἀμφὶ τῆς πεντακιλίδης, circiter quinque millia; ἀμφὶ τὸ λυκανῆς, circa diluculum; οἱ ἀμφὶ λόγιοι ὄντες, qui versantur circa literas, literarum studiosi; οἱ νόμοι οἱ ἀμφὶ Σνοίαν, leges circa sacrificia, de sacrificiis; ἀμφὶ αὐτὸν ἴσχασι, circa illum steterunt; οἱ ἀμφὶ πρίαμον, Priami comites, familiares, ministri; item ipse Priamus; quod usurpatum a Poetis, tum ab Oratoribus, seu cum verbo singulari, ut οἱ ἀμφὶ παῦλον ἥλθε, Paulus venit.
- Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.
3. *Ἄντι* cum Genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόντων κακῶν, mala pro bonis reddere, ἀντὶ οἰκέτων, pro famulo, i. e. vice, seu loco famuli, ἀντὶ πολλῶν, pro multis, i. e. multorum instar, ἀντὶ κέρδους, pro lucro, i. e. lucri gratia. Et *contra*, ut ἐν ἀντὶ ἐνός, si unum uni contraponatur, seu conferatur.
- Composita *contra* significat, ut ἀντιτρέψω, invertō, ἀντιλέγω, contradico, ἀντιδιώμι vicissim do, retribuo.
4. *Ἄπο* cum Genitivo *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite; ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita auget, ut ἀποτείνω, extendo. Et significat *a*, ut ἀτέχω, absum, ἀφικέματ, aufero. *Contrarium* etiam significat, ut ἔχομαι, precor. ἀπέχομαι, imprecor. *Exemplum* quoque, ut ἀπογράφω, describo. Et *privationem*, ut ἀπομνήσω, dedisco.

5. *Διὰ* cum Genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam; διῆδοντος, per voluptatem, διὰ βραχίων, per brevia, brevibus verbis, διὰ ἑαυτῶν, per se, i. e. suis viribus. Cum, ut διὰ μαχητῶν, cum gladiis. Significat etiam materiam, ut διὰ ἀλφίτων, ex farina.

Accusativo juncta propter, ut διὰ φύσου, propter timorem. *Per*, ut διὰ τὸ ἔντεα, καὶ σῆμα, per armaque, & sanguinem, διὰ θεῶν, per Deos, i. e. Deorum ope & favore, διὰ νύκτα, per noctem, i. e. noctis tempore.

Composita *dis* significat, ut διαρτῆν, dividere. *Per* i. e. *valde*, ut διακαθάρω, per purgo; & *per medium*, ut διεξέχομαι, per medium venio.

6. *Ἐπί* cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βῆς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua; ἐφ' ἡσυχίας, in otio, otii tempore; *super*, ut ἐφ' ἵππου, super equo; officium, ut ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν, præfectus carceris, *sopraindendentē* alle carceri; *tempus*, ut ἐπὶ ἵματος, tempore meo, mea estate, ἐπὶ Ἀλεξανδρεῖ, sub Alexandro.

Cum Dative *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis potestate; τῷ ἐπὶ ἐμοὶ, quantum in me situm: *super*, ut ἐπὶ τῷ θεμέλῳ, super fundamentum: *post*, ut ἐπὶ ταῖς τοῖς, post hæc: *contra*, ἐπὶ τῷ δῆμῳ, contra populum: *ad* cum verbis motus, ἐπὶ τότε φερόμενος, hue delatus.

Cum Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τὸς διδασκέλους, ad Præceptores; *propter*, ut ἐπὶ τότε, propter hoc: *contra*, ut ἐπὶ ἐμὲ, contra me.

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, inscribo: item *sero*, ut ἐπιμανθάνωμαι, post factum consulo: item *contra*, ut ἐπιτεχίω, murum oppono.

7. *Κατὰ*, cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos: *de*, ut κατὰ σπουδῶν, de studiis: *per* in iurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ κεισῶν, præ manibus: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Cum *Accusativo secundum*, ut κατὰ τόπον, ad exemplar, κατὰ νόμον, secundum legem; κατὰ δόγματιν, pro viribus; κατὰ αὐτὸν, κατὰ αὐτὰ, κατὰ τὰ αὐτὰ, ad eundem modum; τὰς τὰς ἀνθρώπων, quæ sunt secundum hominem, quæ hominis facultatem non excedunt; item quæ hominem decent; κατὰ ἀτηπίαιν λέγω, secundum ignobilitatem dico, i. e. quod attinget ad ignobilitatem; εἰς τὰς αἱρέτας, sum qualis tu; οἱ κατὰ ἐμὲ, mei similes, & æquales; κατὰ τὴν ἐμὴν, vel plene κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν, mea quidem sententia, κατὰ ἐμὲ idem, secundo me; item pro viribus meis: καθ' ἐν, ἐν καθ' ἐν, καθ' ἐν ἔκσον, καθ' ἔκσον, & καθ' ἔκσαν, secundum singula, singillatim; κατὰ ἄνδρας, viritim, singuli; κατὰ πληθεῖς, universi; κατὰ δύο, bini; κατὰ τρεῖς, terni, & sic deinceps; κατὰ πόλεις, oppidatim; κατὰ ἕπος, in singulis versibus; κατὰ λέξιν, ad verbum. *Per*, ut καθ' ἐντον, per se, i. e. distinctus, discretus; δύο καθ' αὐτὰ, duo ab aliis distincta; κατὰ λέπαν, privatum, per se solus, remotis arbitris: κατὰ ἔκεινας τὰς κατόντας, per ea tempora, i. e. illis temporibus; κατὰ γῆν, per terram, terrestri itinere; κατὰ διάκονα, καὶ τόχην, forte fortuna; κατὰ ἐξουσίην, per excellentiam; κατὰ ισια Φέρεται, per vela fertur; κατὰ πάντα, per omnia, omnino; κατὰ πάντας, per vestigia. Cum, ut κατὰ σπουδὴν, cum celeritate, i. e. celeriter. *In*, ut κατὰ τὴν ἀγοράν, in foro; κατὰ τὸν ἔβδομον λόγον, oratione septima; κατὰ αὐτὸν τότε, δ: eo ipso tempore, quo, tum, cum; κατὰ πέριτον, primo loco; κατὰ δέντρον, secundo loco; κατὰ ὄφελαμάς, vel κατὰ πρόσωπον, in con-spectu, ob oculos. *Ob*, ut κατὰ αὐτὸν τότε, ob ipsum! *Circa*, ut κατὰ ὑπεροχὴν νόμοι, leges circa ea

ca excessum. *Circiter*, ut κατὰ ἐννεκόσια ἦτη, ferme nongenti anni. *A*, ut κατὰ πέριττα, a principio. *Ad*, ut κατὰ νῆσος, ad naves; τὰ κατὰ ἐμὲ, quæ ad me pertinent; κατὰ κάθετον, ad perpendicularum; & *ad*, i. e. *versus*, ut κατὰ μεσημβρίαν πολιγραφη, meridiem versus vadit; ὁ κατὰ βορέαν, ad Aquilonem positus, Aquiloni obnoxius. *Tempus*, & *locum*, ut καὶ ήμέας, apud nos, i. e. temporibus nostris, vel regionibus; οἱ καὶ ήμέας ποιηταὶ, nostrorum temporum, vel nostrates poetae.

Composita deorsum significat, ut καταβούνω, descendendo; *item contra*, ut καταφρούνω, contra aliquem sentio; & *sub*, ut κατασκάπτω, suffudio; & *subjectum*, ut κατέδωλος, obnoxius simulacris; & *habitum*, ut κατεβολή, constitutio; interdum majorem vim addit, ut καταμαθώνω, perdisco.

8. *Mētā* cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis; Poetice pro *in*, *de*, ut μετὰ παιρῶν ἀλέγειν, de patre audire; cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ περιποιουν, inter primos.

Cum Accusativo *post*, μετὰ τὸν πόλεμον, post bellum; *in*, ut μετ' ἕρδας βάλλειν, in lites coniucere, litibus implicare; μετὰ καῖσας ἔχειν, in manibus habere: *ad*, ut ἐβη μετὰ νῆσος, venit ad naves: *contra*, ut ἀμφιτάνειν μετὰ τὰς θεάς, peccare in Deos: *propter*, ut ἐὸν μετὰ κάλλος, ob suam pulchritudinem: *per*, ut μετὰ τὸν βίον, per vitam; μετ' ήμέρας, interdiu.

Composita mutationem significat, ut μεταφέρω, transfero; μεταβούνω, transeo: & *inter*, ut μεταφημι, interloquor.

9. *Παρὰ* cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρία, a Domino: Significat etiam excellētiā, ut παρὰ πάντων τογχάνει, est super omnes, h. c. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγια, contra rationem.

Dative juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλος, apud Dominum misericordiam: *in*, ut παρὰ πολέμοις, in bellis; *pro*, ut παρὰ τῇ συνθέσῃ, pro more.

Accusativo motum ad rem, ut παρὰ σὲ, ad te; *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικὰ, in studiis Mathematicis; *præter*, ut παρὰ πρεπον, præter decorum; *juxta*, ut παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam; *proper*, ut παρὰ τὶς, quamobrem? *trans*, ut παρὰ ποταμὸν, trans fluvium; *infra*, ut παρὰ ἄγριας, infra Angelos; *supra*, ut παρὰ πάντας, supra ceteros, i. e. plusquam ceteri: & *intermissionem*, ut παρὰ μίαν ημέραν, tertio quoque die: alternis diebus.

Composita minuit, ut παράσημος βῆτως, malæ mone-
tē, h. c. adulterinus orator: Significat & *compara-
tionem*, ut παραβάλλω, confero: *contrarium*, ut
παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρακολύθω,
proxime sequor; *trans*, ut παρέχουμ, transeo;
ad, ut παρέχουμ, advenio, in medium prodeo.

10. *Περὶ* cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima, πε-
ρὶ φυσικῆς ἀκροσεως, de Physica auscultatione; πε-
ρὶ ἀρχῆς μάχεσθαι, de imperio decertare; *præ*, ut
περὶ ἀπάντων, præ omnibus; *a*, ut ἀληφεπερὶ θεῶν,
a Diis accepit; *circum*, ut περὶ σπειρις, circum spe-
luncam; *pro*, ut περὶ ζῴους ηγάπητο, pro nihilo du-
cebant, nibili faciebant.

Cum Accusativo *circa*, ut περὶ τὰ Φοβερὰ ή ἀνδρεῖα,
Fortitudo est circa terribilia; οἱ περὶ τὰ γράμμα-
τα, qui versantur circa literas, in literis; τὰ πε-
ρὶ ἐμὲ, quæ me circumstant, mea; οἱ περὶ παιδῶν,
qui sunt circa Paulum, i. e. Pauli socii, vel fa-
miliares vel ministri; item ipse Paulus, eo proslus
modo, quo dictum est de ἀμφὶ, *circum*, ut οἱ περὶ τὸ
πρόσωπον, circum os offusus; *circiter*, ut περὶ τεί-
τυ ὥραν, circiter horam prandii; περὶ τριάντα,
circiter triginta; *ad*, ut ἐγχομῷ περὶ τὰς Φιλοσό-
Φους, venio ad Philosophos; *supra*, ut τέτο περὶ
τὸν ἑστι βροτὸν, hoc superat mentes hominum; *er-
ga*, ut κερνός περὶ ήμέας, benignus erga nos; *περὶ*
τὸν δεξιόντον κακός, in eum, a quo fuit exceptus,
ingratus; *apud*, ut περὶ εἰατόν ἀπολεπεθαι, apud se
reservare.

Cum Dative *ex*, ut περὶ κηρὶ φιλῶ σε, amo te ex animo; *circa*, & *circum*, ut περὶ τῇ δέξῃ, circa collum; περὶ σάθηται, circum pectora; *pro*, ut περὶ σφίσιν αὐτοῖς Φοβεύονται, pro se ipsis, seu sibi ipsis timent.

Composita *circum* significat, ut περιπάτεω, obambulo. Item *eccellentiam*, ut περικλῆς, admodum venustrus; περιγίουχη, præsto. Item *de*, ut περιαυτολογία, de se ipso prædicatione.

II. Τὰς cum Genitivo *pro*, ut πρέσβεις ὑπὲρ ἡμῶν, ora pro nobis; ὑπὲρ αὐτῶν δέονται, pro ipsotimo, i. e. eius causa, ὑπὲρ τῆς τοχῆν δόξης, pro obtainenda gloria, gloria consequendæ gratia; ὑπὲρ τῆς μὴ γεννηθῆντος, pro eo, i. e. in eum finem, ut netyram misericordem; ὑπὲρ τῆς θεοῦ, pro Deo, i. e. Dei vice; *de*, ut ὑπὲρ ὅντος σκιάς, de umbra asini: *super*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κατεῖται, super hortos mons est. Cum Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἀνθρώπων φρονεῖ, supra hominem sapit, ὑπὲρ τάκτων ἐπι βίων, supra centum annos vivere; *præter*, ut ὑπὲρ μοῖρων, præter fatum; & *intermissionem*, ut ὑπὲρ μιῶν, five ὑπὲρ μίων ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus. Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, defendo; *augmentum*, ut ὑπερανθομαι, nimis infanatio; *trans*, ut ὑπερβάνω, transcendō; ὑπερφίλος, faedifragus; *transgressor* delle confederazioni.

32. Τὰ cum Genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπων, sub sinu: *propter*, ut ὑπὸ κάδης, propter verecundiam: *a*, ut ὑπὸ τῆς τοιός καταναθοκετη, ab igne consumitur; *per*, ut ὑπὸ κήπου προς γοργενος, per præconem edidit, apud τὸ τοιόν τοιόνων, apud græcos.

Cum Dative *sub*, ut ὑπὸ τῆς λεοντῆς γελοῖσιν τινα πιθηκον περιέπει, sub pelle leonina ridiculam simiam regit; ὑφ' αὐτῶν τοιέν, sibi subjicere, ὑπὸ γῆς, sub terram: ὑπὸ νοτοῦ, sub nocte, i. e. in nocte, noctis tempore; *cum*, ut ὑπὸ φωτὸς πολλῷ προσήσῃ, malto cum lumine procedebat.

Cum Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, subter terram; *infra*, ut ὑπὸ αὐτῶν, infra ipsum; *ad* ut ὑπὸ αἰλού

ἀλεῖν, ad Trojam venit; *venne sotto Troja*: *sub*, ut ὑπὸ τὸ δέρμα, sub cutre; ὑφ' ἡγεμόνα, sub duce; ὑφ' ἀμφιτριαν εἶναι, sub peccato esse, i. e. obnoxium peccato; ὑπὸ τὴν κατάλυσιν, sub finient; ὑπὸ κύνα, sub canicula, i. e. tempore caniculae, vel in ipso ortu canis.

Composita notat diminutionem, ut ὑποδεῖδω, subverere; *improbiciarem* materia, ut ὑπόχευσος, aurum nequam; *subjectionem*, ut ὑπακύω, obedio; ὑποκεῖν τὴν δινην, pœnas subire; *sub*, ut ὑπάγω, subduco, subtraho; *dolum*; ut ὑπάγω, furtim surrepiro, item in errorem induco, *sobduco*; ὑπέρχομαι, subrepo.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης περι, de pace; tonusque retrahitur, dicaturque εἰρήνης περι; *præter* δια, ne accusativus a ζεύς esse videatur.

Translati accentu præpositiones sunt verba, ut ἐπι (quod pro ἐπι Poet. pro ἐπι) pro ἐπισι liceat: ἐπι pro ἐπεις inest, adeat; περι pro περισι, supra modum supereft. Sic ἀνα surge, pro ἀναστῇ.

Poetæ sæpe Præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γάρ τινα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpositiones memoria causa his versiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio solum sociabis.

Ἐν, οὐν cum dandi casu: dabis eis, ἀνὰ quarto.

Cum patro, & quarto κάδη, ὑπὲρ, διά, καὶ μετὰ junges.

Cum patro, terno, & quarto παρά, πρός, περὶ, ὑπό,

Καὶ ἐπι, καὶ ὑπό. Sed vatum exemplaria versans,

Repperies ἀνὰ cum termo, κατὰ, καὶ μετὰ juueta.

Præpositiones quædam inseparabiles, quæ fere extra Compositionem nihil significant.

ερι: ἀριδηλος, valde manifestus.

Augent *ερι:* ut εριθεομος, graviter fremens. (faciens.

δα: δάσκοις pro δασύσκοις, spissam umbram

{	ζα:	ζεβζίλω, pro διαβάλλω, calumnior.
	λη:	λητείζω, decipio, quod a λη, έχεται orno.
Augent	λι:	λιπόνγης, valde improbus, quasi λιπη
	ut	πονηγός.
	βος:	βολιμία, magna fames, quasi μέγας λιμός.
	ίππος:	ἵππογνήμων, id est, ὁ μεγαλογνώμων, ma-
		gnanimus.
Privant {	ζη:	ζεθάντως, immortalis.
	νη:	νήκερος, sine cornibus.

Interdum tamen & significat πολὸς, multum: ut ζεύδος, lignosus: sic & νη: ut νίδυμος ὕπνος, admodum suaviter membra pervadens somnus. Interdum ζητη, simul, ut ἄλοχος, id est ὄμόλοχος, uxor. Interdum ισος, aequale: ut ισοτάλαντος, equiparandus. Interdum ιντυριον, contrarium: ut Φοίβος άγνώμονες, Phœbo adversariæ. Interdum Φυλότητη, vitium; ut ἀπεις pro κακόπτης, qui infirmis est pedibus. Interdum δύς, non facile: ut οὐρατον, quod non facile conspicitur. Interdum οὐδιλ: facit; ut σάχις, οὐσαχις spica; βληχρός, οὐβληχρός, debilis.

δύς, cui adversatur εὖ, difficultatem, aut vitium significat; θυσυχία, adversa fortuna; εὐρυχία, prospera fortuna.

DE ACCENTIBUS.

Græci in suis vocalibus legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, sed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliqua tenenda: quanquam etiam Accentum magister optimus est usus.

Accentus triplex est, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis. Circumflexus.

Acutus afficit ultimam syllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur, quamvis

vis in omni syllaba intelligitur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat, quam ob causam syllabis dici solet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem non nisi natura, vel natura simul, & positione longam. Excipe tamen composita ex Articulo subiunctivo, & infinito τις: nam τοῖσδεσι, τῶσδεσι (Dativus Poeticus pro τοῖς, & τῶις) έγριος, ήστιος, φτινι, ητινι, Circumflexum in antepenultima.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gravi nōatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur; quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravita duci soleant.

Vocabulum, quod in ultima circumflexum habet, Perispomenon est: quod in penultima, Properispomenon.

Oxytona mutant in ipso orationis contextu Acutum suum in Gravem: & tunc dicuntur έγκλινόμενα, id est inclinata: ut θεός ήμων, Deus noster, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipsa orationis serie, si sequatur dictio enclitica: ut θεός σα, Deus tuus, θεός εστι, Deus est. Idem fit insine periodi, ut πάντα βλέπει ο θεός, omnia videt Deus.

Interrogativum τις retinet ubique suum accentum Acutum: ut τίς ήλθε; quis venit?

Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apostrophum ex vocali, migrat in priorem syllabam, si pars orationis sit ίδεclinabilis; ut πολλά, καλά, χαλεπά, πόλλα, καλά, καλέπ: si non sit declinabilis, perit cum ipsa vocali: ut παρ' έμοι, pro παρα' έμοι, αρύδ me.

Compositio plerumque retrahit accentum: ut καλός pulcher, Φιλόκαλος, studiosus munditia, σοφός, sapiens, Φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum est in particulis α, ει, θυ: ut κυνής, mobilis, άκιντος, immobilis; εὐκινήτος, facile mobilis, δυσκινήτος, difficile mobilis; tum etiam in monosyllabis, quando componuntur: ut παῖς, puer; εὐτοις, bonos habens liberos, πῆς, pes; τρίπας, Au- tripes.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant accentum: ut καλοῖς, καλοῖστι, pulchris; τυπέμεν, Jonice, pro τυπτέμενῃ Dorice, pro τύπτεν, verberare.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adsciscunt: ut ἔστι pro ἔστοι, hic; ἔκεινοι, pro ἔκεινος, ille; Item ἴγω-γε, ego quidem; ἔνοιγε, mibi quidem; & cum o præcedit syllabam adjectam per Paragogen: semper enim in his est accentus in penultima: ut πόντος, ποντόφι, e ponto: ἐμά, ἐμεόθεν, mei.

Monosyllaba longa relicta post Apocopen aliquando accidunt: ut κεῖται, κεῖν, opus sum; aliquando circumflectuntur: κεῖτι pro κεῖθι, hordeum.

Monosyllaba longa post Aphæresim relicta circumfle-
ctuntur: ut ἕφην, Φῆν, dixi: ἕφν, Φῆν, natus sum.

DE ACCENTU ACUTO.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepen-
ultima, ut Φιλάνθρωπος humanus; ἄγρεος, nuntius.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut
Φιλανθρώπη, ἄγρέλη.

Excipiuntur.

1. Quædam substantiva, & adjectiva, ut περσένος, vir-
go, ὀργίλος, iracundus, ὀλίγος, paucus, πλησίος,
propinquus.
2. Genitivi Atrici omnium numerorum secundæ De-
clinationis contractæ, ut πόλεως, πόλεων, πόλεων. δυ-
νάμεως, δυνάμεων, δυνάμηων.
3. Participia Præteriti Passivi, ut τετυμένος, verbera-
tus; λελεγμένος, dictus.
4. Verbalia in ἐον, ut λέον, eundum; σπελαστέον, cu-
randum.
5. Composita a nomine, & Præterito Medio, ut Θεο-
λόγος, Theologus. Sed composita a κτένω, occi-
do, τρέφω, nutrit, φείρω, corrumpo, cum active
capiuntur, sunt Paroxytona, ut μητροκόνος, matri-
cida; θηρηγόφος, qui feras nutrit; λαόφορος,
qui

qui populum corrumpit: cum passive usurpantur,
Proparoxytona sunt, μητρόκονος, a matre occi-
sus, θηρηγόφος, a feris nutritus, λαόφορος, a
populo corruptus.

6. Omnes casus quartæ Declinationis Simplicium, ut
μενέλεως, μενέλεων, μενέλεων, &c.

7. Vocabula desinentia in οι, & οι, quæ in ratione ac-
centuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι,
Magistri; σένοδοι, conventus. Si tamen in eadem
diéctione sequatur aliqua consonans, longæ cen-
sibuntur, ut διδασκάλοις, συνόδοις.

Composita a κέιω, fundo, βάθλῳ, jacio, πολῶ, ver-
to, λέγω, vel λόγος, cum habent Præpositionem
Proparoxytona sunt, ut πρόχοος, aqualis, σύνερ-
θος, omen, περίπολος, qui circumlit, κατάλογος,
catalogus: cum vero aliam particulam præpostam
gerunt, sunt Paroxytona, ut οἰνοχόος, pincerna;
ἐκκηβόλος, eminus jaculans; δύνωτίος, qui hymnos
tractat, Θεολόγος, Theologus.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut
ποιείτω, ποιείτω.

DE ACCENT. CIRCUMFLEXO.

Longa natura ante finalem brevem, si tonum ha-
buerit, circumflectitur, ut σῶμα, corpus, μῆση, mu-
sa. At τύπτε, τύψον Paroxytona sunt, quia sola pe-
sitione producuntur.

Excipiuntur.

1. Adverbium οἶκοι domi, ad distinctionem οἶκοι Nomis
nativi Pluralis ab οἶκος, domus.
2. Tertia persona Aoristi primi activi Optativi Modi,
ut ποιήσωμι, ποιήσωι, ποιήσῃ, ad distinctionem in-
finitivi ποιήσω. At ποιησῃ, fac, est Aoristus pri-
mus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertia persona Optativi activi desinentes in οι:
in his enim censetur hæc diphthongus longa, ut
τετύφοι, τετύφοι: Φεύγομετ, Φεύγοις, Φεύγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima sola positione sit longa, ut *χοῖνις*, *χεωνις*, *χαῖλας*, *συλ-*
cus. Id tamen non observatur ab omnibus.

In contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut *βοῶτης*, *βοῶτη*, *clamate*. Hic *z*, & coalescunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat: sic *ποίεται*, *ποίεται*, *fa-*
cite. Sed tamen λητός, λητώ, non λητώ, *La-*
zonam, *ῳδός*, *ῳδώ*, *verecundiam*; quamvis hoc posterius aliqui circumflectant. Adde *τὸν νόον*, *νόος*, *a νόος*, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis accentus est in Recto, talis fere est in obliquis, nisi oblique aliqua ex infra scriptis Regulis: ut λό-
γος, λόγη, λόγῳ: ὀνείας, ὀνείρις, ὀνείᾳ: ιππότης,
ἢ ιππότῃ: γεωμέτρης, ἢ γεωμέτρῃ: παιδοτρίψης, ἢ
παιδοτρίψῃ: τοξότης, ἢ τοξότῃ, quamvis & sit breve. Tamen δὲ σπότης, dominus: ὁ μητρίτης,
confiliarius; δὲ εὐρόπης, late videns, vel sonans;
δὲ ἀκαχήτης, non nocens; in Vocativo accentum retrahunt, ἢ δίσποτα, ἢ μητέρα, ἢ εὐειδότης,
ἢ ακάχητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, si Rectus sit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεός, *Dens*, Θεᾶ, Θεῶ, Θεοῦ, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem casibus acutus manet, ut Θεὸν, Θεᾶ, *Θεοῖ*, Θεῶ, Θεοῖς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον, *λιγνῦν*, ξύλα, ξύλαι.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima fit longa, ut οἴκος, οἴκη,
οἴκαι, οἴκοι, οἴκων, οἴκοις, οἴκης.

Si Acutus fuerit in antepenultima, in penultimam transfertur, si ultima longa sit, ut ἀνθρώπος, ho-
mo, ἀνθρώπη, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀν-
θρώπαις, ἀνθρώπαις.

Genitivus pluralis primæ & secundæ Declinationis in ultima circumflectitur, nisi in Genitivis femininis Adjectivorum, quæ descendunt a masculinis tertiarum Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem masculini: ut ἡ ζῆτος, *san-*
ctus, τὰν ἄγιων; η ἄγια, *sancta*, τὰν ἄγιων.

In quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti, erit in penultima obliquorum, ut λαμπτός, λαμπτάδι, λαμπάδι, lampas. Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima fit brevis, aut anceps, ut σω-
τῆς, σωτῆρος, σωτῆρι, *Salvator*; ἀγὼν, ἀγῶνος,
ἀγῶνι, *ceramēn*.

Acutus, vel circumflexus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima sit brevis, ut βῆμα, βάμυτος, βήματι: μάστος,
μάστυρος, μάστροι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμι, ἐπιγράμ-
μιος, ἐπιγράμματι: cum vero ultima longa erit,
accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμι,
ἐπιγράμματων.

Monosyllaba quinta Declinationis accuntur in Genitivo, & Dative Singulari, ac Plurali in ultima, ut η χείρ, manus, τῆς χειρός, τῇ χειρὶ, τῷ χειρὶ.
In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dative Duali circumflectuntur in ultima, ut χειρῶν, χειρῶν.
In Accusativo singulari, in Nominativo, Accusativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, si sit natura longa, ut χειρα, χειρές, χειρεῖς, χειρεύς.

Excipiuntur.

1. Participia θεῖ, θέτοντος, qui posuit, σὰς, σάτος, qui
stetit; δὺς δόντος, qui dedit; ὄν, ὄντος, qui est.
2. Tis, τίον interrogativum, quod tonum habet in
priore per omnes casus: sed tis Indefinitum to-
num

num habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclina ionis.

3. Genitivi παιδῶν puerorum, απόσ.: Τρογο-
rum, a Γρῦς: δάδων a δᾶς, fax; δημῶν a δημός, fa-
mulus; Φίτων a Φίτων vir, Σιών a Σιών, lupus cer-
varius, Φώδων a φῶς, Φωδός, uftio; κεράτων a κεράτος,
caput; πάντων a πᾶς, omnis, cuius dativus plura-
lis est πᾶς.

Diphthongi ευ, & υ finales circumflectuntur, ut ἀβε-
σιλεύ, o Rex; παντεχό, ubique. Adverbium ta-
men ίδε, ecce, excipitur, ut ab Imperativo ίδε, vi-
de, distinguatur.

Vocativus in ες a Nominibus Propriis in ης est Pro-
paroxytonos, ut ο Δημοσθένης, Δημόθενες, Σω-
κράτης, ο Σούκερος.

Irregularia sunt ή μία una, τῆς μιάς, τῇ μιᾷ, τὴν μιὰν
μηδεμιά, μηδεμιάς: ἄμφω, ambo, ἄμφοι: δέος,
duo, δυοῖς: μήτης, mater, Δημήτης, Ceres; Συ-
γάρητη filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt, τῆς
μητέρος, τῆς θυγατρίος. Item Vocativi ο σωτήρ,
ανερ, δάσις, πάτησ a Nominativis σωτῆς, ζήνης, δα-
σῆς, πάτητης.

Nullo accentu notantur δ, ή, οι, οι. εις, ειν, εκ,
εξ, ς, ςη, ςχ, ει, ως. Possunt tamen habere ac-
centum dictiorum encliticarum, si illa in Oratio-
ne præcedant.

DE ENCLITICIS.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in
contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ulti-
mam syllabam præcedentis dictio remittunt; ut
ηκεσού τίνος, audivi quemdam, λόγος μου, sermo meus.

Reperiuntur Encliticæ in sequentibus paribus
Orationis.

1. In articulo τη, & Poetice τη pro indefinito τίνος,
alicujus, & τη pro τινι, alicui,

2. In nomine της, quidam, per omnes casus: at της, τη,
quis, quid, Interrogativum non est Encliticum;
nusquam enim suum accentum amittit.
3. In Pronomine μη, μοι, μὲ, cum suis Dialectis, μεν,
&c. non autem in εμη, εμοι, εμε, ut nec in Diale-
ctis inde natī: ος, οι, οε: ε, οι, ε pariter cum
suis Dialectis: In Duali Pronominis tertiae per-
sonæ Encliticum est σφε, & σφω, seu σφωε, quando
accipitur pro σφε, tertiae persona: nam σφω se-
cundæ persona non est Encliticum. In Plurali au-
tem ejusdem personæ Encliticum est σφισ, & σφιν,
seu σφι, pro σφισ, ut & σφιας, pro σφις, sed non
semper omnes. Post Präpositionem ένεκα, & dis-
junctivam conjunctionem η non inclinant.
4. In Verbis ειμι, sum, & Φημι dico, in omnibus perso-
nis, & numeris Præsentis Temporis Indicativi
Modi, exceptis secundis singularibus.
5. In adverbīs ποτε, aliquando; ποτέν, ποτές aliunde;
ποτὶ alicubi; πώς, quodammodo: πῷ adhuc, dum;
πῷ alicubi; πῷ uspiciam cum infinite accipiuntur. si
enim interrogativæ capiantur, Enclitica non sunt.
6. In conjunctionibus γι, ξε, τε, κε, πε, βι, νη, θην,
& similibus.

Syntencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ con-
junguntur, ut τούτησοι τίνει με, verberant me aliqui,
& in hoc casu prior Enclitica recipit accentum
posterioris, ut videre est in exemplo allato.

*Inclinant, hoc est transferunt Encliticæ accentum
suum in dictio præcedentis finale
syllabam.*

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in an-
tepenultima, ut ἀνθεωτή τις, homo quidam.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima est Tro-
chæsus: ut γέτη; γέτητε, ἀλότη; ιτε με. Sed ειμι, &
Φημι post voces hujusmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima sit
brevis, ut σωμάτι, corpus quoddam. Si tamen ultima
Instit. Graeca Grammat.

sit longa positione, Enclitica suum tonum retinet: ut ἔχεντι ἐστι, præco est.

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, lignum meum. Secus si Dissyllaba sit enclitica: nam tunc servat accentum, ut Ηέρος Φησι, Petrus loquitur.

Si dicitio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατήσ
μου Pater mens

Si præcedens dicitio sit Perispomena, ut ὁρῶ τίνες νί^o
deo quosdam.

Exceptio.

Persona ἐστι habet acutum in prima, quando est ini-
tium orationis, vel subdita post ἄρι, και, οι, ει, αι, ει, &
τητο: ut ἐστι πόλις, est civitas; ει ἐστι, si est. Alias
vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel
in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens ac-
centum in ultima gravis vertitur in acutum: ut καρ-
πός ου, non καρπούς ου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere
accentum, quando ponuntur cum Präpositionibus, aut
eum disjunctivis conjunctionibus: ut διὰ σὲ, propter te;
περὶ σὲ, dete; κατὰ μὲν, ἢ σὲ, secundum me, aut te.

Dictiones monosyllabæ retinent accentum suum, cum
ponuntur ἐμφατικῶς, ut ἡκουσασθ, audivi te, non alium.

DE FIGURIS DICTIONIS.

Prothesis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis ad-
dita: ut τεταγὼν pro ταγὼν, ατάξω, apprehendo, σμικρὸς,
parvus, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio di-
ctionis subtrahitur: ut ὁρὴν pro ὁρτῇ, festum; ἰρὸς pro
ἱρός, sanctus.

Syn-

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis sub-
trahit: ut ινεργάμην pro ινεργάμην, inveni: ινίναρο pro
ινεγνήσατο, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut sylla-
ba interseritur: ut ἐλλαζε pro ἐλαζε: οπότερος, pro
οπότερος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro
δῶμα, domus: ποσεδῶ pro ποσεδῶνα, Neptunus: βεῖ
pro βειαցοι.

Paragoge.

Paragoge est, cum extrema syllabæ aliquid adjungi-
tur: ut ἥδα pro ἥς, eras; τύττεον pro τύττε, verber-
ebat

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in codem
casu, ut κλαδί, pro κλαδω, ramus. Metaplasmus vero generis
est quevis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ com-
mutatio, ut πέρων pro πόρῳ, procul, διάλαττα pro δά-
λασσα, mare.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ἵρξο, fa-
ciam pro φίξω; ἴπαρθον pro ἴπαρθον απέργω, ναῦτο; ἰδεῖ-
κον pro ἰδεῖκον α δέρκω video; κατεῖς pro κατεῖς, for-
tis; κάρτος pro κάρτος, robur.

Synalæpha.

Synalæpha est eliso quadam vocalis ante alteram in
diversis dictionibus, ut τὰ μα pro τὰ ἱμά, mea; τενομα
pro τὸ ὄνομα, θομάτιον pro τὸ ἴματιον, vestimentum;
ὤταν pro ὤτεταν, ab ἑτης, o amice, vel amici.

P 2

Αἴα-

Anadiplosis.

Anadiplosis, id est reduplicatio, est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωτι pro κάμωσι; ἀπαργητος pro ἀργητος; ἐπήτυμον pro ἐτύμον.

Syntaxis de Concordantiis.

Concordantia apud Græcos eadem ferme, quæ apud Latinos, sed observanda sunt hæc, quæ sequuntur.

1. Adj. etivum cum substantivo non semper concordat in casu. Sæpe enim substantivum transit in Genitivum, assumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, pulchra animalia; τὰ καλὰ τῶν ζῶων.

Hæc cum fit, tunc ipsa adjectiva dicuntur ponit partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigra. Basilius etiam sine partitione dixit, τὰ οὐρανῶν τῶν ῥῆδε καλῶν, universa hujus mundi bona.

2. Quando inter ad etivum, & substantivum intercedit Verbum substantivum, aut simile, tunc sæpe substantivo masculino, aut feminino subjungitur adiectivum neutrum: ut ἡ ἄρετη λοιπότεροι ēsi, virtus est utile, id est utilis, vel res utilis; ut apud Latinos, Triste lupus stabulis.

3. Adiectivum aliquando ponitur solum, subauditio substantivo: ut τῇ προτεροφύῃ, τῇ ὁραγοῖ, &c. scilicet ὥρᾳ, pridie, postridie, &c. eis τῇ αὐγῇ, in crastinum; καὶ ἔκαστη, quotidie.

1. Relativum ponit in eodem casu cum antecedente: ut ἐκ τέτον, ὃν ἔχω, ex iis, quæ habeo. Et istum antecedens haud raro omittitur. ut ἐξ ὃν ἔχω. Sic ἐξ ὃν ἐπισελας, ex iis, quæ scripsisti, id est ex tuis literis.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα ὄντινα, nullum, apud Hermogenem. ὅσος ἀβέρταρος, delicatissimus; πάντες δοι, omnes; πορίζοσα, sexcenta.

3. Relativum ὅσος, aliquando ponitur cum infinito: ut τοῖσις ἐσιν, ὅσος μὴ Φεύδεθε, is est, qui non mentiasur, vel talis, ut &c.

4. Pro relativo qui, sequente Verbo finito, adhiberi potest articulus præpositivus sequente participio: ut qui dicit, vel is, qui dicit, ὁ λέγων, &c.

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente Verbo substantivo ēsi. Vide infra.

1. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nounilla admittunt verbum plurale: ut ἔκαστος λέγει, vel λέγουσι, unusquisque dicit. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θεαμάται, vel θεαμάται, civitas admiratur. Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut ταῦτα ἐπωνῦται, hæc laudantur. Non raro tamen & cum plurali juncta reperias, ut τοῖς ἀνθρακοῖς ὁ γῆν αἴγιν ἐμοιήσοι, quæ justam in auditoribus iram excitant, Isocrat. προνικὴ πλεῖστα κατορθῶνται, prudentia plurima bene geruntur, Thucyd.

Nomina dualia postulant verbum ejusdem numeri; sæpe tamen cum plurali conjuncta inveniuntur, ut ἄμφω ἐξίνενται ἀδίλοις βίοι, ambo efflarunt miseram animam, Eurip. Et vicissim pluralia aliquando adhærent verbo duali, ut

'Ος ὁ τε κείμενός ποταμοὶ ταῦται, ὁρεψθι μέσοντες

'Ες μισγάμεναι συμβάλλεταις ὁμοβετυμον ὑδωρ.

Sicut quando torrentes fluvii de montibus fluentes Inconvallem conferunt magno impetu ruentem aquam.

Homer. Iliad. 8.

2. Verbo substantivo ēsi, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus; ut ἐσιν ὁ, ἐσιν ἡ, &c. est qui, &c. vel aliquis, alicuius, &c. Item pluraliter ἐσιν οἱ, ἐσιν ὧδε, &c. Sic addito τι: ut ἐσιν οἵσι, &c. pluraliter ἐσιν οἵτινες, quod & εἰσιν οἵτινες, vel εἰσι τινες, οἱ, &c. vel sic: εἰσι ὁι, εἰσι ἡι, &c. est qui, est cuius, &c.

Item in adverbii: ἐσιν ὡς, vel ὡτε, εἰσι ubi, i. e. aliquubi: ἐσιν ὅτε, vel ἐπότε, est quando, i. e. aliquando: ἐσιν ὡς, vel ὡτος, vel ἐσιν ὃν τρόπον, est quomodo: i. e. aliquo modo.

DE REGIMINE.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra fecati sumus. Primum igitur de Articulo.

DE ARTICULO.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus, ut ὁ δόλος, ὁ αὐτός, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μέν, &c. ὁ δὲ, &c. ὁ εὖ θέαντος.

2. Nominibus propriis nunc additur, sed rarius; non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, Plato; proprii vim habet Θεός, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεός, vel ὁ Θεός.

3. Cum nominibus appellativis fere significat vel rem certain, & iam cognitam, ubi adhibent Itali il, al, lo: ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, redde mibi librum, vel excelléntiam: ut ὁ ποιητής, Poeta, pro Homero.

4. Quoties nomen substantivum coniunctum habet adjективum, libenter recipit articulum; ita tamen, ut si adjективum præponatur, unicus articulus modo adjetivo, modo substantivo præfixus sufficiat, ut τὸν εὔνυν πολιτὸν, cordatum civem: ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ex toto corde; quod si adjективum postponatur, utrumque dominandum est articulo, ut εἰ τῷ πνεύματι τὸ ἄγνω, In Spiritu sancto, eis τὰς οἰκείας ἡλθον τὰς ἡμετέρας, in aedes venerunt nostras.

Idem servari solet, quoties loco adjetivi sequitur aliquid, quod adjetivi vim habeat, ut τῆς ἀλλα τῆς πρέστη τὴν σωρτίαν, viae qua dicit ad salutem, subauditur autem participium Φερόστης, vel ἀγέστης, τῆς ἀναλγησίας, καὶ τῆς βαρύντος ἀπαλλαγῆντη τῆς τῶν, θηβάνων, a molestia, & stupiditate liberari Thebanorum, Demosth. de Coron.

Atque hæc repetitio articuli vim habet distinguendi, ut ὁ λαγώς ὁ δαλάτος, lepus marinus.

GRAMMATICES.

231

5. Dictioni sua postpositus explicat, ac definit, ut ηὐεῖς οἱ Θρᾷzes, nos Thraeces; ηὐεῖς ηὔουει οἱ πρέστεis, cum rediissemus nos legati, Demosth. de pace.

6. Dictioni sua postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine filius: ut Πτολεμῆιος ἡ Λάγη, Ptolemaeus Lagi filius. Sic & simpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεανίς, Cliniae filius.

7. Neutrūm τὸ, vel τὰ cum genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo, ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, fortuna. Sic apud Latinos ratio officii, id est officium: ratio itinerum, id est itinera. Interdum alio sensu: ut τὰ τὰ Πλάτωνος, Plato, id est opera Platonis, & similia.

Neutrūm τὸ cum adjektivo neutro, ac ferme superlativi gradus, ponitur eleganter pro subjunctivo ὁ, maxime cum recentis levioribus, ad id, quod gravissimum fit, devenitur, ut νοῇ τὸ πάντων αὐτίσον, νοῇ τῆς ἐγγρούς τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἴναι ταῦτην προσφίσασθε, quodque omnium turpissimum est, ut vel ipsos posteros hæc eadem involveret pax, insuper decrevistis, Demosth. Philip. 2.

Poeta etiam in aliis generibus articulo præpositivo pro subjunctivo utuntur, ut τὴν pro ἦν, Iliad. a, τὰ, pro ἔτι, & τὸν pro ὦν Iliad. e, &c.

8. Ponitur interdum pro demonstrativo ἔτος, vel ἐκεῖνος per omnia genera, & casus, ut οἱ δὲ ἡγεμονεῖς, illi autem tulerunt, Marci c. 12. εἰ τὸ, νοῇ τὸ ἐποίησεν αὐτῷ τοὺς ἄριστους, si hoc, & hoc feci, et hoc feci, et homo ille, Demosth. de Corona.

9. Adhibetur nonnunquam pro interrogativis τίνος & τίνι in Genitivo, & Dative singulari, ut ἀγνῶ, τῷ καὶ πιστῶσῃ, nescio, cui credere debeam, Lucian. Et pro indefinitis τίνοις, & τίνι, ut εἰ τῷ ποτε ἀνθεστῶν γέγονε, si cui hominum factum est, Demosth. Olynth. 3. καὶ οὐτ' ἐχεγγεῖ τῷ τῷ τοι συμβούντῳ, et si hoc alicui ab inimico contingat, idem de Coron.

10. Inter Articulum, & dictionem regentem elegan-

ter

ter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut *οἱ τῶν φίλων παιδεῖς, amicorum liberi.*

11. De Articulo cum pronomine, cæterisque partibus vide suo loco.

12. Articulus præpositivus servit divisioni: ut *οἱ μὲν, οἱ δὲ, hic, ille.* Interdum & subjunctivus; sed rarius. 1. ad Cor. 11. *οἱ μὲν πεντέ, οἱ δὲ μεθύει, aliis quidem esurit, aliis autem ebrius est.*

1. Ar iculus subjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut *οἱ, ὅσιοι, οὐσιεὶ, qui.*

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente. Vide supra de concordantiis.

3. Eleganter adheret Verbo substantivo *ἐστι.* Vide supra de concordantiis.

4. Servit interdum divisioni. Vide Art. præpos.

DE NOMINE.

1. Substantivis adduntur substantiva ferme in Genitivo: ut *Σέληνα Θεός, volunras Dei.*

2. Cum quipiam alicui tribamus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: *Ἀνὴρ εὗ ἔχων τῆς παιδίας, vir magna eruditione.* Sic παιδεῖας ἀποκρίνως ἔχειν, bene vel satis instructum esse literis. Δεξιῶς ἔχων τῆς Φόρεως, bona indole, vel felici ingenio. Εὖ ἔχων σοφίας, eximia sapientia. Πόρφυρος ἐλάσσων, vel ἐληλυχώς τῆς ἡλικίας, magno natu, aut simili aliquo modo. Item per Accusativum interveniente nomine adjectivo: ut *νενίκας δέξιος τὸν Φόρον, adolescentis bonæ indolis.* Vide adjectiva.

3. Substantivum sequitur Dativus: ut *χειρὶς τῷ ὄντι, Lucian. bordeum aīno.* Item *εἰς τὸν ὄντον.*

4. Interdum additur Accusativus, ubi Latine est ablativus, nullo accedente adjectivo, ut *ρήτωρ τὴν τέχνην, professione Rhetor.*

5. Substantivum etiam sequitur præpositio cum suo casu: ut *οἱ εἰς τὸν πόδον, τοῦ dōsiderium: ἔχος εἰς Θεόν, infensus Deo animus: ἡ εἰς εἰς πάντας εὑνοια, mea in-*

ομnes benevolentia. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν Φίλια, κοινωνία, ὁμοίητος, &c.

6. Substantiva interdum fiunt adverbia: ut *σπεδῇ, celeriter, &c.* Interdum ponuntur adjectiva, ut *τὰς οἰλάδας Φωνὴν ἐξέμαθον, pro τὴν ἐλημνικὴν, didici græcam linguam.*

Adiectiva ante se habent quædam adverbia: ut *λίαν* γτω, πολὺ, &c. *nimir, ita, multum, &c.*

Comparativa etiam, & superlativa quædam habent particulas. Xen. πωδ. α. ὅτι πλέω, plura. Sic *οὐ πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, οὐτι πλεῖστα, quam plurima.* Post se quid habeant, vide in sequentibus.

Adiectiva hæc sequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopis: ut *μετόποι, πλήγεις, ἐμπλεως, ἀνάπλεως, plenus: κενὸς, vacuus: γυμνὸς, nudus: ἔγημος, destitutus, nudus. &c.*

2. Communionis: *κοινωνία, consors: μέτοχος, particeps: ἀμέτοχος, expers.* Item *κοινωνίας αὐτῷ τῶν πόνων, socius ipsi in laboribus.* Sed hæc inter substantiva ponni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut *ἐμπειρος, peritus: ἀπειρος, ruditis, imperitus, ἰδὼς, affuetus.*

4. Partitiva: ut *ἔκσος ἡλιοῦ, uniusquisque nostrum: & partitive posita: ut οἱ ἄγαθοι τῶν φίλων, boni amicorum, id est, boni amici.*

5. Verbalia in τοῖς: ut *πορειῶν τῶν ἐπιτηδείων, qui facile comparat, aut suppeditat vita necessaria.* Item verbalia in τοῖς privantia, auctiæ sumpta: ut *ἀγενος, qui non gustavit; ἀδιάτορος, qui nunquam vidit; &c.*

6. Multa ἐλεπτικῶς, deficiente ἔνεκα: ut *μακάριος εἰ τῆς θείας, beatus es propter visionem, id est qui videris.*

Quædam significantia diversitatem, & alienationem: ut *ἄλλοι τῶν σοφῶν, aliij a sapientibus; διάφορος, τέχνων, ab his discrepans; ἔτεσον τῇς ἀγαθῇ, diversum a summo bono.*

8. *Ἄξιος, dignus; ἀνίζος, indignus; ἐγκρατής, compostus, qui coercere scit, ac regere; ἀργετής, id est ὥραν, qui vincitur, qui succumbit.* Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa: ut Κροίτη πλεονά-
τερος, *Craſo ditior*; Σωφότατος ἀπάντων, *omnium sa-
pienſiſſimus*.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent:
ut ἔξοχετος, *eximius*; ἔξοχος, *idem*; κορυφαῖος, *prin-
ceps*, & similia.

Cum Dative junguntur hæc

1. Äequalitatis, ac similitudinis, & contraria: ut ἴσος,
aequalis; ἀνισος, inaequalis; ὁμοιος, similis; παρόμοιος,
affimilis; ἀνόμοιος, dissimilis.

2. Ἐπιτήδεος, idoneus; ἀναγκαῖος, necessarius; πι-
σός, fidelis; & similia. Item, quæ affectionem ali-
quam significant: ut ἕνας, benevolus; κακόν, male-
volus, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελῆς, σύμφορος,
ἀφέλιμος, ἐπαφελῆς, χείσιμος, utilis; ἀλυσιτελῆς, ἀσύμ-
φορος, αναφελῆς, ἀχείσος, inutilis.

4. Composita a σὺν, & ὥις: ut σύσκηνος τῷ πατερὶ,
contubernalis patri; ὑμόψηφος ἐμοὶ, tecum sentiens.
Item cum genitivo, ὅμοτρέπετος τῷ βασιλέως, eadem cum
rege mensa utens.

5. Verbalia passive sumpta: ut ἄγνωστον τοῖς ποικοῖς, *vulgo ignotum*; ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις; & apud Iſocer. ὡπο-
τῶν ἄλλων, aliorum opinione beatus.

6. Varijantia quædam: γείτων τέτοιος, vel τέτυ, vicinus
huic, vel hujus. Sic φίλος, amicus; ἔχθρος, inimicus;
ἴδιος, proprius; κοινός, communis; ἐναντίος, contrarius;
& similia.

1. Cum accusativo ponuntur multa per synecdochen,
subauditio κατὰ: ut λευκὸς τὰς ὁδοντας, albus dentes, id
est albis dentibus; ὁμοιος τὰλαι, cetera similis, i. e. quo-
ad cetera.. Interdum accusativus transit in dativum:
ut ἀπλῆς τῷ τρόπῳ, simplex moribus. Accusativus hu-
jusmodi e iam substantiis additur: ut Σύγος ἡγή τενομα,
καὶ τὴν πατριδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide sub-
stantiva. Aliquando Accusativo additur præpositio *eis*,
ut ὁμοιος εἰς Φύσιν, *moribus*, sive *natura similis*.

2. Accusativus interdum redundat: ut δεκατὸν ἀριθ-

μὸν, decem numero; τοσῦτοι τὸ πλῆθος, tam multi; τη-
λικῦτοι τὸ μέγεθος, tam magni.

3. Quædam accusativo gaudent interveniente præ-
positione; ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, promptus ad hæc-
όπνηστος εἰς, vel περὶ ἄπαντα, piger ad omnia, timide ac-
cedens ad omnia.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, par-
cipia, præpositiones, particulæ.

Verba infinita ſepiſſime. Vide Infin.

Participia minus ſæpe, ſed junguntur tamen his, &
ſimilibus: δῆλος, καταθεντής, &c. ut δῆλος εἰς πάντων,
quod & Φάνετη πάντων, maniſteſtus eſt jocans, i. e. ma-
niſteſtus eſt, vel apparet, eum jocari.

Præpositiones etiam cum suis caſib⁹ adherent adje-
ctivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel eis ἄλλοις, in huma-
nus in alios; Φρένιμος περὶ τέστων, id eſt σοφὸς τάδε, pe-
ritus harum rerum.

Particulae adhaerent comparativis: πλεονάτερος, ἡ Κροῖ-
τος, ditior, quam Cœſus. Reperiuntur & cum positi-
vis: ut ὡδὲν ἄλλο, ἡ τρίτο, nihil aliud, quam hoc.

2. Adjectiva neutrō genere fiunt substantiva: ut τὸ
διάφορον, id eſt ἡ διαφορὰ differentia, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων, ſem-
per: ut ἐφίλεν ἄλλήλους, amabant inter ſe; in quibus-
dam non ſemper: ut πάντες, πολλοὶ, ὄλιγοι, ὁ γειτων, οἱ
προσήκοντες, ὁμοιος, &c. Ex hoc genere eſt ἔκαστος, quod
& αὐτὸς ἔκαστος, & ἔκαſis tis, &c.

Adjectiva neutra in singulari, & plurali fiunt adver-
bia: ut πότερον, & πότερα, utrum.

Item in aliis generibus: ut δρομικὸς ἡλιθεν, currens
venit, i. e. curriculo, vel cursim: sic ταχός, &c. Ele-
ganter hoc fit in iis, quæ significant tempus: ut τριτοῖος,
tertianus, id eſt tertio die, &c.

DE PRONOMINE.

1. Possessivorum loco ſepiſſim⁹ utimur genitivis pri-
mitivorum: ut ὁ ἔμος, ὁ ἔμης, vel ἔμαντος, meus, &c.

Pos-

Possessivum σφίτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφίτερα χώραν, sua: sic & τὰ ιδια αὐτῶν.

2. Demonstrativa ἔτος, & ἐκεῖνος nominibus præposita, vel postposita iis ferme semper largiuntur articulum, ut καὶ ἐκεῖνας τὰς χρέους, illis temporibus, ἔτος ὁ λόγος, hic sermo αὐτη ἡ ἀρχή, vel τέτοιη ἡ ἀρχή των κατών, τὸ μη δεῖν &c. hoc est principium malorum, nolle, &c. ὁ γίγαντας τοσοῦ, hoc certamen.

3. Relativum αὐτὸς; ipse: sed præposito articulo ὁ αὐτὸς, idem. Atque hoc dativo jungitur: ut γνώσκει τὸ αὐτὸν ἡμῖν, idem sentit, quod nos.

Pro dativo interdum aliae dictiones: ut Chrysost., ταῦτα ποιήσεις, ὥσπερ ἐν εἰ τὸν ἵγδην ἐκ τῆς ὕδατος ἐξῆντες, ἐδεινοὶ feceris, ac si ex aqua pisces extraxeris.

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut subaudiatur οὐν: ut ἐλε τὴν ναῦν αὐτὸς τοῖς ἐπιβάτοις, navem cepit una cum ipsis vectoribus.

DE VERBO.

Verborum genera constitue mustria, Activum, Passivum, Neutrūm. In activis ponentur ea, quæ quaenam terminacione accusativum habent patientem: in passivis, quæ genitivum agentem: in neutrīs, quæ neutrum.

DE ACTIVIS.

Activa, ut apud Latinos, sic & apud Græcos, nunc cum solo ponuntur accusativo: ut ἀσθεῖν τὴν ἀργήν, virtutem colere; nunc præter accusativum habent & aliud casum, genitivum videlicet in Possessivis, dativum in Acquisitivis, accusativum in Transitivis.

1. Possessiva sunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμνήσκω, vel ὑπομνήσκω σε τὰ ὅσκα, admoneo te jurisperdicere.

Hic Genitivus aliquando transit in accusativum. ut τοῦδε οὐας νοῦν ὑπέμνησκε, hæc vobis nunc in memoriam redegi.

2. Accusandi, damnandi, absolvendi. Cum his enim, & similibus crimen ferme ponitur in genitivo: ut αἰτιώματ, ἐπαιτιώματ, διώκω, διοκάζω, κατηγορῶ, γράφομαι, (reperitur & γράφω) τὸν αἰτιώματ προδοσίας, accuso fratrem proditionis.

Hic genitivus criminis & maner in passivis: ut διώκομαι, κατηγορέομαι, προδοσίας, accusor proditionis; & reperitur in neutrīs: ut ἐπεισέχομαι σοι Φόνο, arcessō te cædis.

Crimen sœpe in accusativo, maxime si persona in alio ponatur casu: ut κατηγορῶ σε κλοπὴν, atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, accuso te furti; καταψήφιζομαι σε κλοπὴν, condemnō te furti.

Pœna eodem modo frequentissime in accusativo: ut καταγνώσκω, καταργίω, καταψήφιζομαι σε θάνατον, τιμωρή σοι θάνατον: damno te capite: raro in genitivo, tum videlicet, cum persona ponitur in accusativo: ut καταγνώσκω σε θανάτῳ.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε κηρυάσων, κηρύκοι, κηρύματα, & eis κηρύματα, multo te pecunia. Usitissimus autem hic est dativus, ut & in passivo: ut ζημιώματ θανάτῳ, Φυρῇ, &c. multo morte, exilio, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τὴν ἀρετήν, beatum te prædicto ob virtutem; ζηλῶ, idem: ἐπουνῶ, laudo: ἀποδέχομαι, probo: θαυμάζω, admiror, &c. Item permutatis inter se casibus, μακαρίζω σε τὴν ἀρετήν, &c.

Item pro casu rei aliud quidpiam: ut θωμάζω σε, σπῶς σε λέγεις, &c. Iſocr. mirorte non dicere, vel qui non dicas, &c.

Aestimandi. Hic pretium ponitur in genitivo: ut πολλᾶ τιμῶμα ταῦτα, magni hæc aestimo: πλεόνος, vel περιζόνος, pluris: πλείση, plurimi, vel maximī.

Item addita præpositione περὶ, vel ἀντὶ: ut περὶ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμα, maximī aestimo, vel nihil est, quod malim, nihil est, quod aequaliter cupiam, nihil est omnium rerum, quod non minoris paret.

ποιεῖμαι ferme cum περὶ: ut περὶ πολλὰ ποιεῖμαι τὴν εἰρήνην, pacem magnificatio: περὶ πλείους, pluris, &c. ut supra: περὶ οὐλίγος, parvi: περὶ ἐλάττονος, minoris: περὶ ὕδενος, nibili: ὕδεν τιθεμαι, vel πασ' ὕδεν τιθεμαι τὰ ἑπτὰ γῆς, ea, quæ in terris sunt, nibili facio. Sic μηδὲν τιθεμαι apud Basiliūm reperitur, & hoc modo ēn μηγάλω τιθεμαι, vel ποιεῖμαι, magnifico.

Huc referri potest ἀξιῶ, ἀστιμο: ut πόσις ἀξιῶς ταῦτα, quanti hæc ἀστιμas? Item dignum puto. ut κοινῆς της πεζῆς ἀξιώντος κύρον, communī eum dignatus mensa.

Quādam genitivum habent pro Latinorum ablativo. Ea sunt hæc sequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω τὴν Φιλέλην οίνον, impleo phialam vino: πιμπλημαι, impleo: πληρώω, idem: κενόω, evacuo.

Apud Diodorum pro genitivo reperiatur & dativus cum Verbo πληρώω.

Ad implendi Verba referri potest γεύω σε τῶν θείων, gustum do tibi rerum divinarum.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάξσω σε τῶν κακῶν, libero te malis: λύω σε τῶν δεσμῶν, solvam te vinculis: ἔλαυσε με τῆς ἀνίας, finem dolori meo attulit.

Item cum præpositione: ut ἤσσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρεύ, libera nos a malo. Sic φέρω, vel σώζων τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τῆς θανάτου, &c. liberare, eripere aliquem e periculis, morte, &c.

3. Privandi: ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, spolio te omnibus bonis.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac separandi; ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, ejicio te domo: ἐργω, κωλύω τὸν πατέρα Φόρα, prohibeo patrem cæde, id est impedio quominus cædem faciat: ἐχώστε με τῶν ἀλλῶν, segregavit me ab aliis.

Item ad hanc præpositione, quando accusativus est rei: ut Chrysost. τὸν τῆς Θεού ἐν τῆς ψυχῆς ἐγελάσω, Dei timorem ex animo expellere.

5. Multis additur genitivus significans partem: ut λύζων τῶν ὀτρων κεφαλῶν, lupum auribus τεγεο.

Quæ

Quæ apud Latinos cum separativis in ablative interveniente a, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἵνα, aut simili.

Cum hujusmodi igitur Verbis in genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, discitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid peritur: ut ἀπέμεν τέτο παρὰ Θεός, hoc a Deo peto.

Sic Εἰ neutrū dīomai cum hujusmodi genitivo, ut τίνος δέη παρ' ἐμοῖς; quid est, quod a me petis? Item sine præpositione, sed cum accusativo rei, ut jam sit actiuū. Xenoph. ἐτιθεούσι αὐτῷ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquisitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δίδωντεν ἐαυτὸν τῷ Θεῷ, dedit se Deo; ὄμοιογῶ σοι χάριν, vel χάρισάγει τῆς Φιλαράθείσας τίσσως, ago tibi gratias de servata fide, vel quod manseris in fide: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὅφείλω σοι χάριν, babeo tibi gratiam; πολλὴν ἔχω σοι χάριν, magnam babeo tibi gratiam, multum te amo; χάριν οἶδα σοι τέτο, bujus rei babeo tibi gratiam; χάριν ιδί, beneficii loco pone; χάριν σοι προσθέσοι, Thucyd. id gratia apponent tibi.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομηνομένω, ἀκτίνω σοι χάριν, refero tibi gratiam; ἀπεμνήσατο χάριν grariam retulit. Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδίδονται, Bud. in epist. χάριτας ὄμοιας ἀνταποδίδονται, Μέσch. parem gratiam referre. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολημβάνειν.

Multa apud Græcos sunt Acquisitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In dativo enim ponitur primo id, quo aliquem armamus, munimus, vestimus. Secundo quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, & contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra; ut ἐρείχισεν, ἐντὸν ἐχ ὄλοις, ἀλλ' ἐνχάρις, non armis, sed orationibus se munivit.

Multa sunt Acquisitiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλους συμφοράς, conjicere aliquem in magnas calamitates, &c.

Tran-

Transitiva sunt, quæ sequuntur.

1. Aitō, flagito, peto; ἀπάτητο, posco, reposco, exigo; ἐκάγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπέσσω, exigo: ut πράττομαι σε μνᾶν, minam abs te exigo.

2. Διδάσκω, doceo, ἀναμνήσκω, & ὑπομνήσκω, ad-moneo, commonefacio. Duo ultima etiam inter Possessiva possumus.

3. Quædam Acquisitiva apud Latinos Transitiva sunt apud Græcos: ut ἔπειθω σε ταῦτα, non possum tibi hæc persuadere; ἐπιτέπω σε τόπο, concedo tibi hoc; quod tamen & cum dativo usurpatur.

4. Quædam beneficij Verba, & contraria: ut εὖ δέω, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ σε μεγάλα, magnis te afficio beneficij; Κακὸν εὖ εἰργάστω, dabit mibi malum. Tί εὖ εἰργάσου τέστω, vel δέψης, vel ποιήσης: quid hoc homine facias? Βλάπτω σε μεγάλα, magna tibi afferro detimento. 'Αδικεῖ με πολλά, multis me onerat injuriis.

De 'Αδικῷ σε ἀδικίᾳ vide casus communes.

Si accusativus rei detrahatur, erunt activa simplificia: ut Εὐλογῶ σε, benedico tibi, &c.

Quædam Attices sunt Transitiva, quæ alioqui possessiva: ut Ἀφαιρέσμι σε τὰ χείρας, φολίο τε pecunia; pro Ἀφαιρέσμι σε τῶν χρημάτων, vel σε τὰ χείρας: sic καὶ τὰ ηὔτερα ήμας ἀποστέλλει, etiam ea, quæ nostra sunt, nobis abripit.

Geminus accusativus additur etiam verbis vocandi. ut Τέρτῳ καλέσοι με, ita me appellant.

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδέκνυμι, ἀποφάνω, καθίσμαι, ἀπεργάσμαι κύριον εὐδόκιμον, reddo eum felicem: καρποτονσιν αὐτὸν ὑπαγον, creant eum consulem: in his, & similibus uterque accusativus ferme ad eandem rem pertinent.

Quædam activa etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Ab activis in ω & μ descendunt Passiva, de quibus infra: sed non ab omnibus: πέχω enim non facit πέχημα, &c.

Ab activis in $\mu\gamma$ non formantur Passiva. Quædam

ta-

tamen ex hujusmodi activis aliquando etiam Passiva usurpantur: ut Πολλα εἰργασμα κακά, multa perpetrata sunt mala, &c.

DE PASSIVIS.

Passivis additur Genitivus agentis accidente præpositione ὑπό, παθά, πρός, & interdum ē: ut Γένεσις ὑπό τῆς διδασκαλίας, vapulo a Praeceptore. Interdum dativus atque præpositione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in Simplicibus fit ex accusativo: ut Τόπω τὸν μαθητὴν. 'Ο μαθητὴς τοποτε, verbero *discipulum*, *discipulus* verberatur.

Ante Possessiva hic Nominativus nunc est personæ sequente vel criminis in Genitivo: ut Κατηγορούμενος κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dative, Accusativo: ut κατεψηφισθεν Φυγῆς, exilio damnatus sum; έζημώθεν κηρύσσοι, multatus sum pecunia: κατεγραφθεν θάνατον, damnatus sum capite; nunc vero rei, ut κατεψηφισθεν κατακριται, κατεγγωσμός οὐ θάνατος, damnatus sum capite.

Pro Genitivo pœna reperitur & verbum infinitum, in Lucian. in Aino. Κατεκέριτο θνήσιοι ἀποδενεῖν, damnatus erat ad bestias.

In Acquisitivis non semper accusativus transit in Nominativum, manente Dative, ut Προσάττω τοῖς ἑμεῖς πολλά: πολλὰ τοῖς ἑμοῖς προσάττεται, impero meis multa, &c. sed interdum Dativus, manente accusativo, ut Εξισέπω αὐτοῖς τὴν διαιτων, αὐτοὶ εἰσισέπονται τὴν διαιταν, permitto ipſis arbitrium, &c. Εξισεν ἑμοὶ τὴν βασιλείαν: ἐγαί εἰσενόμην τὴν βασιλείαν: committebas τῷ μητρι, vel credebat mibi regnum, &c.

In Transitivis persona ferme transit in Nominativum manente casu rei, ut ἐποιήσαμεν οὐκ postulamus a me vires; διδάσκομαι ὅμνας, doceor, vel potius disco hymnos, &c.

Si uterque accusativus ad eandem rem pertineat, ambo transeunt in Nominativum, ἀναγορευσαν Κακέσμα.

ιπατον, Κικηγων ἀναγογεύεται ὑπάτος, renuncio Ciceronem Consulem, Cicero renuntiatur Consul.

Quædam Passiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva formantur ferme ex Activis. Vide supra in fine Activorum; raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva nonnunquam supplementur per Activa, ut εἴδεω, & εἴποι, non formant Passivum, sed ejus loco dieimus εἴ πάχω υπὸ Φίλιππου, beneficium accipio, beneficiis affieior a Philippo: μεγάλα υπὸ τύραννος εἴ ἐπαθον, magna ab hoc beneficia accepi: sic κακῶν πάχειν, male accipi. Atque hic præpositio ferme est υπὸ. Quando vero pro adverbio est nomen, ut ἀγαθὸν πάχειν, κακὸν πάχειν, δίκαια πάχειν, tunc præpositio est vel πρὸς, vel υπὸ, ut ἀγαθὸν πάχειν πρὸς τῶν Φίλων, & κακὸν πάχειν υπὸ τῶν πολεμιών.

Ab Activis ἀπένδω. ἀντεποιῶ, beneficium repono, beneficium reddo. Passivum erit ἀντεπόλω, beneficium mihi redditur: sed sine casu agentis.

Passiva supplementur & per neutra, ut Ἀπέσανον υπὸ τῆς Εὐρώπης, interii, id est occisis sum ab Hectore. Πιπτεῖν υπὸ τίνος, cadere ab aliquo, id est prosterni. Μεγάλοις συμφοροῖς υπὲ τίτην πειρίπτετως, in magnis ab hoc conjectus est calamitates. 'Τῷ' ὑμῶν ἔποιεθαι, a vobis interire, id est interfici.

DE NEUTRIS.

Neutra Similium copulativa sunt ferme hæc.

1. Verba substantiva, & eorum vim habentia, ut εἰμι, τυγχάνω, ὑπάρχω, sum, γίνομαι, sum, vel fio: πί-Φύκα, natura sum: αποβάνω, evado: πάντες ὑπῆρχον εἰσιν, omnes erant parati.

Posterior Nominativus interdum est participium, ut τυγχάνω γράφω, id est γράψω, sum scribens, id est scribo: dicunt Itali: mi ritrovo a scrivere: già io scrivo.

Pro eius, vel τυγχάνω eleganter dicimus τυγχάνω ὡν.

2. Verba vocandi Passive accepta, & eorum vim ha-
ben-

bentia, ut ἐνομάζομαι, καλλιμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ex eis ἀκέστη ποιητής, ille audit poeta, id est vocatur.

OBSERVATIONES.

1. Ex duobus casibus, qui copulantur, posterior in-terdum transit in Genitivum assumpto articulo: ut Σω-κράτης ισίσοφος, vel τῶν σοφῶν, Socrates est sapiens, vel ex numero sapientum.

2. Verbum substantivum sibi omittitur, maxime si ex Nominativis, qui copulantur, alter est nomen adje-ctivum neutrum: ut Αἰχέδων σιωπηῖν, turpe est tacere.

3. Infinitum hujusmodi neutrorum non solum copula Nominativos, & Accusativos, ut apud Latinos, sed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκέντων εἴναι ἄγνωστῶν, eorum, qui videntur boni. *Εξειν ύμιν γενέθη μακάριος, licet vobis esse beatis.

Quæ genitivum regunt hæc sunt.

1. Verba substantiva: ut εἰμι τῶν Φίλων, sum amico-rum, id est sum in ære vel numero amicorum.

2. Ἐχομαι, amplector, adhæreo: ἀνέχομαι, sustineo, (sed hoc sibi plus habet Accusativum) ἀπέχομαι, abstineo. Item σπλαγχνίζομαι ος, vel ἐπὶ σοι, vel ἐπὶ σε, misereo-
tui.

3. Ἀπολαύω, fruor: κατεκνάμαι, cedo: λαμβάνομαι prebendo, arripio, nanciscor: ἐπιλαμβάνομαι, idem: εἰ τῶν οἰκοῦ ἐδέχατο, si ad suos rediisset: πειρῶμαι, pericu-lum facio, tento (reperitur & πειρῶμαι τ' ἀγαθα) ουνι-μι, intelligo: Φειδομαι, parco.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, concupisco: γλίχο-μαι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, appeto: εἰάνω, ὁ, amore tentor: ἀντιποιεμαι, mibi vindico, appeto: σοκάζομαι, tanquam propositum scopum peto. Sed ποθῶ, desidero, cupio, amo, cum accusativo.

5. Assequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφιέδη-
ται, virtutem assequi: συγγνώμης τυγχάνειν, venians
impetrare: ἀμαρτίαν, διαμαρτίνειν, ἀποτυγχάνειν, ποτε
assequi. Sic ἀτυχίαν, πτώσιν, σφάλλεθαι, φεύδεθαι, pro-

codem. Κικίνι tamen, seu κικάνω, consequor, comprehendō, cum accusativo.

6. Cepix, & inopia: εὔπορω, abundo: γέμω, plenus sum: πλεύτω, dives sum, abundo: ἀπορῶ, χρήσο, δύομαι, egeo. Sic καθηρίω, purus sum, vaco.

Item Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphrasi: ut ὁ χρειανέχω. quibus ego. ὁ ποτοὶ ērēs ēisi: quarum rerumpli inopia laborant.

Sed λέπομη cum Dativo apud Aristotelem 3. Ethic. cap. 8. Ὄπόταν λέπονται τοῖς πληθεσι, χρήσοποιοις, cum deſtituntur multitudine, & apparatu. Item βρέω, ſcateo, abundo, cum Dativo, & Accusativo.

7. Communionis: ut μιτέχω, metathemibaw, κοινωνέω, præticeps sum, ſocius sum: ληγονοις, bares ſum. Additur præterea interdum etiam Dativus personæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentia: ut Φεοντίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελόμαι, κήδομαι, curo: ἀμελῶ, ταχαμελῶ, ἐφυακτῶ, negligo: ὀλγησθ, parum curo.

Sic & Φεοντίζω, οὐδὲν Φεοντίζω, τοσθον Φεοντίζω τὸν φίλων. Item cum Accusativo: ut τὸς Φεοντίζοντας τὰ τοιάτα.

Item cum præpositione: Φεοντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: Φεοντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε, vel περὶ τὰ ἐνθάδε, item cum adverbio: Φεοντίζω, ὅποις ποιήσεις: εἰς Φεοντίζω, εἰτε χειρον, εἴτε βέλτιον βιασθέμεθα.

9. Differentia, aut distantia: ut διαφέρω, vel διενήνοχο, διέσημο, vel διέσηκα, differo: ἀπέχω, absum: πολὺ διαυριστέας, τῆς ἀληθείας, longe a veritate aberrans.

Item cum Infinito: ὀλιγον ἔδεσσαν ἀποκειναι, parum aberat, quin interficerent.

10. Dominationis: ut ἔχω, impero: δεοπέω, κρατῶ, κριεύω, τυξυνώ, dominor: βασιλέω, regnum obtineo: δυναστῶ, principatum gero: sic ἐπισκιῶ, προσατῶ, προσετίω, præfum, rueror. Item ἡγεμῷ σοι, præfum tibi, vel duco te: ἡγεμῷ σοι, dux ſum tibi, præeo: sic & ἀνάσσω, impero.

11. Excellentia, & præstantia: ut προφέρω, προέχω, ἀπειχω, præfto: διαφέρω, excede. Item contraria: ἀπο-

λεῖπομη, ἀπόμη, μικρῷ, cedo, vincor, &c. Reperitur cum duobus ultimis eriam Dativus. Habet & conſtructione in passivam.

Interdum hiujus ordinis Verba habent Accusativum virtute præpositionis, cum qua componuntur. ἐπεγ-βάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac definiendi: ut ἔγνωμη, incipio: παύομη, λύω, ἀφίσαμη, desino, deficio. Huc pertinent, ὑπάρχειν, ἀδικια, injuria latetere; priorem esse in inferenda injuria.

13. Memoria, & oblivionis: ut μέμνημη, memini: λανθάνομαι, & ſequiſtis ἐπιλανθάνομη, obliuifcor: ἀμνημονῶ, non recordor. Repetit & Accusativus. Demoth. οὐδὲ μνημονεύ τὰς λόγους. Neque obliuifcitur ſermones. Xenoph. ἐπελάθα τι, ὃν ἐβάλε εἰπεῖν. Oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volcas.

Genitivus interdum habet præpositionem. Lucian. περὶ τὰ ποδὸς ἀνανηθεῖς, pedis mentionem faciens.

14. Verba ſenſuum: ut ἀκέω, audio, ὁ φεγγίνομη, ſolfacio, γεύομη, gusto, ἀποτομῇ, θίγω, φεύω, tango, αἰθάνομη, ſentio. At videndi verba Accusativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam abſoluta ſunt poffeffiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τὸν φεννῶν, a mente diſcedere.

Qua regunt dativum, ſunt hæc.

1. Verba Subſtantiva: ὑπάγει μοι κείματα, ſunt mihi nummi.

2. Auxilli nonnulla: ut βοηθῶ, opitulor; ἀμύνω, idem, ſunygo, & ſunaygo, patrocinor.

3. Colloquii, & conſuetudinis: ut διαλέγεθη, ἐντυγχάνειν, λαλέν, ὄμιλον τῷ Θεῷ, cum Deo colloqui. Sic ἐγγίγειν, accedere; ſapientia, frequenter accedere, vel audire. Huc refer εὑχομη, & προσεύχομαι, precor.

4. Commodi, & contr. λατιτέω, ſumphiēω, profum; λυμάνομη, noceo. Sed βλάπτω, laido, noceo; κακεγέω, ēnfeſto; ἀδικια, injuria afficio; ὠφελέω, juvo, profum; ἔημι, idem; adiua ſunt.

5. Convenientiæ: ut ἀξιούσιν, vel ἀξιούττεν, πρέπειν, προσῆκεν, convenire. Ex his primum etiam sequente præpositione: ut ἀξιούττεν πρὸς τὰ ταῦτα, vel eis ταῦτα.

6. Eventus: ut πολλάκις ἐγένετο, συνέβη, &c. multa mihi acciderunt.

7. Favoris, aut studii, & contraria: ut εὐνόεω, bene volo: χαρίζομαι, gratificor; φθονέω, invideo; ἔχθρεύω, odi; sed μισώ, idem, cum accusativo, cui aliquando additur præpositio ἐπι.

8. Fidei: ut πιστώω, credo, confido; πείθομαι, idem; πίποιθα, confido, nitor; θερψώ, idem. Item θερψώ ποιῶν, audeo facere.

9. Jubendi: ut παρήγγελεν ἀπότοις, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ κερδίσθη, precepit iis, ab Hierosolymis ne discederent; παρακαλῶ σοι γεάφεν. Sic παρακαλέω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιῶν, cum accusativo.

10. Irratiæ: ut ὄγκιζομαι, χαλεποῖω, irascor. Huc referri possunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, increpo, objurgo; μέμφομαι, reprobendo (quod & cum accusativo) λοιδορεύμαι, convicior.

11. Obsequii: δικείω, λατρεύω, servio; ὑπηρετίω, minister, famulor; πείθομαι, πειθαρχώ, obtempero; ὑπτικώ, obedio (quod & cum Genitivo, ut ὑπακώ τῷ λόγῳ, parcorationi) εἰώ, cedo; συμφέρομαι, consentio; φρουρωματίω, idem; sed θεραπεύω, colo, observo, cum accusativo.

12. Repugnantiæ: ut ἐρίξω, φιλονεκίω, contendō, diaφίσομαι, diffideo; μάχομαι, rugno; ἀνδισαρκώ, obficio; ἀντικένω, contradico; παλώω, luctor; ἀμφισβήτω, dissentio.

13. Sequendi: ἀκολυθίω, ἐποιῶ, παρομαρτέω, sequor; ἀδώκω, persequeor, consestor, &c. cum accusativo, & πιστάω, idem, cum dativo, vel accusativo.

14. Vicinitatis, & consuetudinis, ut γειτνιάζω, vivens sum; ἐργάζω, πλησίω, appropinquō.

15. Utendi: ut κράνη, utor, κατακράνη, abutor; παραγγάλη: idem. Αὐτεστέρω ἐν ἔχθρω μετα Φιλίππω, insinuore uteremur Philippo.

16. Mixta quædam: ut ἀρέσκειν, placere, ἀτρέσκειν, displicere; ἀπεχθάνεθαι, in odium incurrire; ἀργεῖν, satis esse; ἐπιέναι, ὁμοίαθαι, similem esse; ὅδεσθαι, deleteri; κολλάθαι, affixum esse, adhaerere; περιπιτεῖν, incidere; χάισειν, gaudere; ἀχθεῖν, dolere. Huc pertinent ἔγαπτο, ἀρέσκομαι, ἀργῶ, σίγηω, boni consulo, contentus sum; sed vel cum dativo, vel cum accusativo. Item ἔγαπτο ἐχών, id est, ἀγαπητὸν ἐσὶ μοι ἔχειν, satis est mihi habere.

Quædam Dativum habent personæ, & Genitivum rei, ut συγγενότω, ignoscō, μέμφομαι, reprehendo, βασκόνω, invideo, μετεχω, μεταλλυβάνω, κυνανέω, socius, vel particeps sum, μεταλλίωμι, communico, ἀμφισβητῶ τόπων, in his abs te dissentio, hæc tibi non concedo.

Neutra interdum habent constructionem Passivarum.

Ex Neutris interdum formantur Passiva, sed raro: ut ἀμελῶ σε, negligo te; ἀμελημαι ὑπὸ σε, negligor abs te, πολεμῶ, bellum gero, τολεμῆμαι, bello petor.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φύγω τέκακης, fugio improbos, φευγω ὑπὸ τῶν κακῶν, accusor (& in exilium agor) ab improbis, & φύγω absolute, fugio, rens sum, exulo; ἐγκλῶ σοι ἀδικιαν, ἐγκλῶ σοι ἀδικias, accuso te injuriæ; κατηγορῶ σε, κατηγορῶ σε, vel κατά σε, accuso te; κατηγορῶ σε Φόνω, vel περι φύγω, accuso te cædis, κατηγορῶ σε κλοπῆς, & κατηγορῶ σε κλοπὴν, accuso te furti, ut supra in activis; ἔχομαι ὑπὸ τέκαισις, habeor a Laide; ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας, amplector, vel ruceor libertatem.

DE IMPERSONALIBUS.

Impersonalia construantur his ferme modis.

1. Absolute: ut συνέφεται, cælum obductum est nubibus; ἔρει, pluit; ἀστέρεται, fulgurat; βροντῆται, tonat.

2. Cum solo Genitivo: ut τῇ κενῇ φίλων, quid opus est amicis?

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, opus est; μίλει, curæ est; μεταμέλει, pœnitet; δικόφεστο

Interest μέτει ποικιλίνων, id est μετέχω. Sic δει ποι,
id est δίομα; &c. Item cum particula, ut Arist. 5.
Ethic. cap. 3. ὅτε γάρ, οὐα επωνήτη, μέλει αὐτῷ, ὅτι
ὅτις οἱ ἄλλοι φέγγονται. Neque enim ut laudetur, ipsi
tura est, neque ut alii reprobendantur.

4. Cum Accusativo, & Genitive: ut ὁδέ τι σε χειρ
τυντος ἀφεσσόντως, nihil opus est tibi hac dementia. Homer. Iliad. η & alibi.

5. Cum solo Infinitivo: ἐνδέχεται, ἐσι, copia est, licet, χρη, δεῖ, oportet; ἀγούσαι, πέπει, προσήκει, decet, conve-
nit; συμβάνει, contingit, accidit; ut ἐσι νῦν, ἐντυχεῖν
τὰ δίδασκαλα, licet ne nunc conuenire praeceptorē?

6. Cum Dativo, & Infinito: ἀρέσκει, placet; ἀπαγέ-
σκει, displaceat; δοκεῖ, videretur; ἐξεστί, licet; πείσει, da-
tur, contingit; συμφέρει, conductus; πρέπει, προσκέπει,
συνιδούσαι, ut supra: ἐπέχεται, in plementum venit; ἐπει-
τοι γναθέν, risus mibi oboriebatur. Sic ἀρέσκει, ἐξεστί,
ἀποκέπει. Reperitur & ἀποχέει apud Herodotum, &
ἐκχεεῖ, & καταχεεῖ, satis est, sufficit. Item ἀποχέεται
apud eundem Herodotum, pro eodem.

7. *Cam Accusativo, & Infinito: χει, δει, ει: ut χει
εμε σιγην, oportet me tacere, &c.*

8. Cum Dative, vel Accusativo, & Infinito: ut δια-
φέρει, συμφέρει, πρίνει ήτται, vel ήττας εὐθεῖν, colenda no-
bis est pietas; sic προσήκει, sic συμβάνει.

Quædam ex his variis modis construuntur, quæ pa-
latim poterunt observari.

Impersonalia Passivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt hæc: *ινανῶς εἰσῆνται*, *σαρῖς δι-τυμ* est; *ινανῶς γένος τεθεαντάται*, *σατίω* jam lamentari; *νενόμισκη*, *lege castrum*, vel *in more positum* est; *πένησανται*, *dictum est*, *conclamatum est*.

Additur interdum casus *ἀπέργτας* οὐ μη τοιεν, *interdictum est tibi, ne facias; εὔμαρτυρας* οὐ νικάν, *in fatis est* ρίβι, *ut vincas;* κινδύνευστή μοι διαφθερόντα, *id est* κινδύνου: *sic ἥρχει μοι, ή γανιδημοι, &c.* Item accusativus: *γέμιστας εποιεῖται νομίζεται, nudos ingredi mos est.*

De Casibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia: ut πεντάγραχος, ex auro factum est.
Addi potest & præpositio ēx, vel ēg.

2. Ea res, quæ non tota patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδως, aquam bibere. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμασμαι τὰν ὄταν, auribus suspensus sum, vel pendo; τῆς ἡγεμόνος ἐλκευν τινά, naso aliquem trahere.

Sic κατέγα τῷ κρενί, vel τῆς κεφαλῆς, per synecdochen, comminutum est mihi caput. Noniunquam additur præpositio: ut τοῖον ἐκέμψαν ἐκ τῆς γαστὸς, hanc secemus ventrem; κρεμάσα ἐνώπιον ἐκ τῇ τεραχήλᾳ, suspendere scipsum collo. Sic & post nomen adjectivum: ut ἀγενοῖς τῆς ἑπλῆς, incommodum uncula.

3. *Pretium*: ut ἡ ὀνόματος τοσέτη μετάνοιαν, non emo
ranti penitentiam; πέντε δραχμῶν ἐπιστάμην, quinque
drachmis emi. Genitivo additur nonnunquam præpo-
fitio, sed raro: τὰ κοράσια ἐπάλευ ἀντί της οὐρᾶς, pueras
vendebant vino. Sic Epictetus Enchir. cap. 30. μὴ ποιε-
μένος ταῦτα, ἀνδρὸς ὕπερεντα πιπάσκεται. Non relictis, vel
non neglectis iis, quibus illa venduntur.

*Reperitur pretium ὅτι in Dativō, &c. ut idīo ὄμηροι,
privato sanguine. Etiam hic addi potest præpositio
ἐπί: ut ἐπί μιθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξῃ τὸν δεινὸν, magna
mercede libero te periculis.*

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἡλιδεῖ, nocte venit.
Vide infra.

5. Participia absolute sumpta. Vide Participia.
In Nativo ponuntur hæc sequentia

1. Instrumentum: ut χειρίσκονται επίχταξεν, таини сиънъ
секид.

2. Causa: ut Φδόνω τάπτω κοιτή, ex invidia hoc facit.

Explicatur causa etiam per præpositionem cum suo
casu: ut ἐπὶ φύσιν, vel διὰ φύσιον. Sic ὅγειραχ ἐπὶ γέ-
νει, ἐποίεις θεῷ ἐπὶ πλάτῳ, Φυσικὸν ἐπὶ δυνάμει, ἀδειὴ τέμνει
τομῆ genere. superbiore divitiis, insluris potentia, nulli jus-
est. Xenoph.

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὁρεγό-
μένος, omnia sustinet glorie cupiditate.

3. Modus: ut tibi τρόπῳ γέγονε; quomodo scribis? ποσεύς ἀγαθῇ τούτῃ, proficisciere bonis avibus.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demosth. διὰ καρτερίας ὡδὲν ἀνάλωτον πέφυκε. Per partem nihil non expugnabile est. Item per accusativum sine prepositione: ut τέσσερα τὸν τρόπον, hoc modo; ὡς τρόπον, quomodo, &c.

4. Excessus, id est illud, quo excessus differentia, ac familia significantur: ut ἀπόντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, omnes antecellit sapientia.

Excessus effertur etiam per κατὰ cum accusativo: ut
κατὰ σύνεσιν, ἢ αἰδοῖ τι προέχειν.

5. Quantitas, seu modus excessus : ut *τοσόγραπεοίχει τῶν ἀλλων*, tanto præstat ceteris. Hoc & in accusatio-
no : ut *τοσόγραπηλλον*, &c.

6. In Dative ponitur etiam ea persona, in cuius gratiam, commodum, aut incommodum aliquid sit: ut πατέρεως σοι τὸν γιό, instituo tibi filium.

In accusativo ponitur spatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt accusativum nominis significantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γεάθουμαι σε γεαφήν. Sic διώκω σε γεαφήν. κρατῶ μάχην: βασίω ὄδον, & similia.

Multis Verbis additur accusativus per Enallagen :
ut μανικὸν βλέπειν, torum intueri, &c.

Item per Synecdochen in Passivis: ut $\kappa\acute{\epsilon}\delta\omega\mu\eta$ τὸ θρα-
τονεορ *jecur*, id est *tonderetur mihi jecur*, & in Neu-
tris: ut $\bar{\alpha}\lambda\gamma\tau\eta\tau\eta$ τὸν $\kappa\acute{\epsilon}\delta\omega\mu\eta$, *doleo caput*, id est *dolet mihi
caput, labore ex capite.*

Verbis compositis frequenter additur casus virtutis præpositiois: ut ὅπερισαντο ἐγένετο, pro illo ibo; εἰμιεντοις εἰγένετοις, stare promissi, servare pacta; παρέπειλεν σαν τῷτα τὰ χωρία, præternavigarunt hæc loca.

L O C U S.

Status in loco : πῦ, ubi? ἐπὶ Βαβυλῶνος, Babylone; ἐπ' ἀγρῷ, ruri; ἐν φῦ, apud inferos.

'Eν Τάμη, Romæ; ἐν ἀγορᾷ, in foro; τὸς τῇ πόλει, ad urbem; παρὰ Ήσιόδῳ, apud Hesiodum.

'Es ὑπάτης οἰκεῖν, habitare Hypatis; κατ' ἐγνησίν, in solitudine.

Motus de loco: ποθεν, unde? οὐ πόμης, pro quo
& οὐ πόμης, Roma; εἰς ἀγρά, rure; παρὰ Σωκράτες,
a Socrate.

Motus ad locum: ποῖ, quo? ἐπ' οἴκα, domum; γενέθλιος τῆς γῆς, ad terram appellere; εἰπὲ τὴν πόλιν, ad urbem; εἰς, vel ἐπί πόλεμον, in bellum; πρὸς τὰς φίλας, quod & ὡς, vel παρὰ τὰς φίλας, ad amicos.

Motus per locum: πῆ, qua? διὰ τῶν ὁδῶν, per montes; τῇ κλίμακι, per scalas; παρὰ τὰ τείχη, praeter mœnia.

Spatium loci ponitur in accusativo: ut ἀπίκει τὴν πόλεως ἐκατὸν σάδια, vel sadiæ, abest ab urbe centum stadia.

T E M P U S.

Species temporis: *πότε*, quando? *νυκτός*, nocte. Sic
πολλός, *ιχ πολλός*, dudum; *τρίτον ἔτος τριτοῦ*, vel *τρίτον
ἔτη* *ἔτος*, ab *hinc triennium*, vel *triennio*; quæ respon-
deri possunt ad interrogationem factam per *quam du-
gum?* vel *quam pridem?*

Αφιξομῷ δεῦρῳ μεταξὺ τριῶν, ἢ τετράρχων ἡμερῶν: revertar hic triduo, aut quatriduo, vel intra tres, aut quatuor dies.

*Spatium temporis: πόσου χρόνον, quamdiu? πολὺν,
vel οὐχινόν χρόνον, diu; τριᾱκτη, tres annos. Item τρι-
ειν ἐτοί, tribus annis.*

DE VERBO INFINITO.

I. Infinitum ante se habet accusativum, ut apud Latinos: ut *olda tollis idcirco*, *scio multos sperare*, id est

est οὐδε πολλός, ὅτι ἐπίγεσι: sēpius, οὖδε, ὅτι πολλός
ἐπίγεσι.

3. Accusativus ante Infinitum potest omitti, si Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem personam. ut ἐπαγγέλομαι ἔρεν, polliceor me venturum.

2. Pro Accusatiō sēpissime est Nominativus: ut φάσιν αὐτὸς αὐτὸς γεγενήθη, dicit se auctorem fuisse.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Necro finito sine ullo casu, ut οὐκένομη γέγαφεν, puden̄ me scribere.

Eleganter ponitur cum μέλλω, ut μέλλω ποιέν, vel ποιήσειν, sum facturus. Reperitur & cum Aoristo.

2. Interdum adhæret Nomini substantivo, ut καὶ γε σκέτη μέλλειν, tempus est iam non amplius cunctandi.

Sēpissime adjectivo, ut δεὸς λέγειν, eloquens; δεῖνος παύτεν, efficax, acer rebus gerendis; ἀξιος, ἐπιγέδειος τυχεῖν, dignus, idoneus, qui imperat; δικαιος ἀπολωλένειν, dignus, qui percat, &c.

3. Redundat aliquando, ut τὸ νῦν εἴναι, nunc; καὶ εἴναι, lubens.

4. Ponitur absolute, ut συνελόντι Φένη, ut summatim dicam; & præpositio ὡς, ut ὡς εἰπεῖν, ut ita dicam, pene dixerim; ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut ita dicam, ut verbo dicam, ut paucis dicam; ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ut simpliciter ut uno verbo dicam; ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ut in universum dicam; ὡς γέ μοι δοκεῖν, ut mibi videtur; ὡς εἰκόνῃ, vel ἀπειράσῃ, ut conjicere licet; ὡς ὑπομνήσῃ, ut monendigratia, &c. item præpositio ὅτε, ut, vide supra de Conjunctionibus; item ἐπειδὴ, poſquam, ut ἐπειδὴ γενέθη ἐπὶ τῷ οἰκι, poſquam venit ad aedes; item τριῶν, antequam; ut τριῶν εἰπεῖν, vel τριῶν ἢ εἰπεῖν, priusquam dicam.

5. Dependet a Verbo subauditō, maxime in salutationibus epistolarum, ut Βρούσιος Λιθανίος εὐ πρότερον, Basilius Libanio S. Sic χαιρέων, & υγιανεν: sed hoc post tertium rarissimum. Subauditur autem Verbum πρότερον.

6. Præposito Articulo sit nomen, ut τὸ μετανοεῖν, vel μετανοεῖσθαι, id est ī μετανοεῖ, penitentia.

7. Reperitur positum pro finito post dictiōnem relativam, ut ὅσον καὶ μὲν εἰδέναι, quod quidem ego sciam.

8. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

9. Infiniti loco sēpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent, sed commode ea supplent per infinita præposito Articulo τῷ, τῷ, τῷ: ut ἔπειτα τῷ γέγαφεν, caufa scribendi; ī τῷ γέγαφεν, in scribendo; πρὸς τῷ γέγαφεν ad scribendum.

Gerundia in dum cum Verbo Substantivo est, exprimuntur per Verbalia in ἐσον: γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπισολὴν, scribendum est mihi epistolam, id est scribenda est mihi epistola; quod & hoc modo, γραπτέον ἐμοὶ ἐπισολὴ: ut γραπτέος, εἰα, ἐσον, respondeat Latinorum Gerundivo in dus, da, dum.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. Ἐχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, erat illi hortus, quēm acceperat colendum

Supina item exprimuntur per Infinita, ut ὡς ἥλθον διαλότη, non venis solvere, id est solutum; καὶ λότεν, pulcher visu

DE PARTICPIO.

1. Participium cuiuscunq; casus vestitum Articulo præpositivo exponi potest per Verbum finitum vestitum Articulo Subjunctivo, ut τὰς λέγοντας, id est οἱ, vel οἵσαι λέγουσι: ἔκεινος, οἱ λέγονται, qui dicunt, vel eos, qui dicunt.

2. Adhæret quibusdam Adverbis, & Conjunctionibus, ut μετάξεν καθεύδων, inter dormiendum, vel dum dormio, is, it, &c. dum dormiebam, vel dormirem, &c. κατέπειδος, quamvis sciam &c. sic interdum & κατέπειδος.

3. Interdum pro Adverbio ponitur, ut τελευτῶν, ὁσα, ὡς, tandem; τελευτῶντες ἀπῆλθον, tandem abierunt. Non ita dissimiliter & ἀρχομένος, incipiens; ut ἔλεγε τῷ

τέτο ἀρχόμενος τὸ λόγον, in initio orationis hoc dicebas.
Sic λέγε ἀνύστα, dic cito.

4. Nonnunquam vacat, ut λαγῆς ἔχων, nugaris.

5. Reperitur pro Verbo finito, ut Isocr. ἦν σεντόν
ώς ἀθέωπος ὡν ὑπομιμήσκης, si te hominem esse memi-
neris. Luc. εἰδές, ως κομίζειν δέον, an nesciebas affe-
rendum esse? hujus vim habet χρεῶν, oportet (quod &
χρεῶν ἐστι) pro χρέῳ

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Ver-
bis perseverandi, intelligendi, & contrariis: ut διατελῶ
ποιῶν, persevero faciens, id est perpetuo facio; πάντα
μη ἐργάζεσθαι, desino irasci; συνημμ. προκοπτων, intel-
ligo me proficere; ἀθάνατη ἀμαρτῶν, sentio me errasse;
Φύσιοι μη σιγησας, apparet me tacuisse; μέμνημαι αἰών-
ος, &c. memini me audisse; σύνοιδα ἐμαντῶ φύεσθαι,
vel ἀσεβήσαντι, conscient mibi sum impie me fecisse, id
est ἀσεβόσα, vel ὅτι ἀσεβησα.

7. Participia aliquando significant causam efficien-
tem, causam finalē, conditionem, conjunctionem
adversativam, modum, tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter jun-
guntur, etiam propemodum vacare videantur: ut ἀπίστων
ἀπολέων, proficiscens; ἀποπλεῖσθαι, profectus; & similia
cum σύχομεν, abeo; ut ὄφετο ἀπώλων, abiit. Sic ὡν cum
τυγχάνων: ut τυγχάνομεν ὄντες, sumus, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Sub-
stantivo, ut non vacet, sed utrumque simul sumptum
unius verbi habeat vim: ut ἦν ὁ Σεργάπων λέξας τύχη, id
est νέην si servus dixerit, vel si forte dixerit.

Genitivi Participiorum ponuntur absolute: ut ἵμε-
ρας καθεύδοντος, me dormiente.

Raro Nominativi, raro etiam Accusativi nisi cum ως,
vel ὥσπερ.

Peculiare est illud: ταῦτα δόξαν, cum hac ita pla-
uisseſſent.

In impersonalibus absolute ponitur potius Nomen-
ativus, vel Accusativus: ut δέον, cum oporteat, vel cum
oporterer; ἴσον, cum liceat, vel licet, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολὺ ὕστερος, &
πολὺ ὕστερος, magnis imbribus. Nisi forte hic subau-
diatur Genitivus διός.

Ceterum valde frequens est apud Græcos Figura
Enallage, qua una Orationis pars pro alia ponitur, aut
accidentia permutantur. Itaque & nomina pro adver-
biis, & adverbia cum articulo pro nominibus, & præ-
positiones pariter cum articulo pro iisdem, & sine arti-
culo pro adverbii, & rursus pro nominibus participia;
itemque activum pro passivo, & vicissim, & modum
pro modo, tempus, pro tempore, genus pro genere, ca-
sum pro casu, numerum pro numero usurpant.

Conjunctionis ἀν, apud Poetas, κε, & κεν
usus frequens, & observandus.

1. Δυνητικῶς, Potentialiter significat, seu modum Po-
tentiale supplet, adjungiturque fere omnibus Modis,
& Temporibus: sive præponatur, sive postponatur.

Indicativus.

Præf. δέμας ἢν ὁρθῶς καπνύται, corpus non recte fu-
met, vel fumaret.

Imperf. εἴλεγον ἢν τέτο, vel ἢν ἡν ἐλεγον τέτο: non
dicerem hoc.

Plusq. perf. ἐξέπαστο ἢν τοιέτο: ereptus fuisset homo
ejusmodi.

Aor. 1. γέδειν ἢν ἐπεράξῃς: nihil fecisset.

Aor. 2. εἰκένον ἢν εἰέβαλον: illum ejecissent.

Optrativus.

Præf. εὐχοίμην ἢν: optem.

Præf. τετύφοιμι ἢν: verberaverim, vel verberavissim.

Aor. 1. γράψωμι ἢν: scriberem, vel scripsissim.

Aor. 2. ἔλοιτο ἢν: periret, vel periisset.

Aor. Ἀελ. οὐγάς ἢν τέτο ποιήσεις: tu enim ut id feceris?

Fut. 1. οὐ πιστεύομι ἢν τέτο: non crediderim hoc.

Subjunctivus.

Præf. καλὸν ἢν η: pulchrum sit.

Præf. μάτην ἢν κεκτώμεδα: frustra possideremus.

Infinitivus.

Præf. οἷμα σε γράψουν ἂν : puto te scripturum.

Aor. 1. ἐπιζητεῖσθαι ἂν : ptero me usurum.

Aor. 2. ἡγεμονίας πάντας ἂν εἴπειν: puto omnes dicturos fuisse.

Fut. υπολαμβάνει ὅμιλος καταφεύονται ἂν : suspicor vos contempruros.

Participium.

Præf. σιωπῶ, ἔχειν ἂν εἴπειν: taceo habens, quæ possem dicere, vel cum possim dicere.

Aor. 1. τῶν ἀνέλαυγχοις τῶν: eorum, qui redarguantur.

Aor. 2. οὐ μόνος ἂν εἰδὼν: ut qui nunquam venire posse, vel perire.

2. Αρετολογικός, Indefinite, cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus significationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅτι ἂν λέγοις, quidquid dicas; ἐρώτα, ἐρέσαι ἂν ἐνέληγε, interroga, quacunque voles.

3. Παρεπιληγματικός, Abundanter, cum nimis partcula ἂν abundat: ut καὶ ἂν ὀρνήσων γάλα ἄντι τῆς βια λέγοιμι ἂν, ne lacquidem avium huius virtutis prætulerim.

4. Ελεγετικός, Defective, cum ἂν subintelligitur: ut τῶν τις πείθηται, quomodo aliquis obtemperaret?

Si Propositioni, cui inserviat εἰ, respondeat Redditio, cui inserviat ἂν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰ ἐστο φρονεῖσθαι, καὶ ἂν ὁνομάζεται: si saperetis, neque non minaretis.

εἰ μὲν Ἀλέξιδος ἦμην, ἔλαθον ἂν ταῦτα: si esset Alexander, iusta accepisset.

εἰ κατηγόρησε, καὶ γὰρ ἂν ἀπελογήσην: si accusaret, sed ego defendarem.

εἰ τις Φίδων ἐδειν, οὐκ ἂν ἀνέγνω: si quis amicorum vidisset, non cognovisset.

Per Optativum.

εἰ τὸς θεοῦ ἔχοι Φίδων, ἀγίστην μαρτυρίην ἂν ἔχοι: si Deus quis habeat amicos, optimam divinationem habet.

εἰ αναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, η ἀδικεῖσθαι, ἔλεμην ἂν μᾶλλον ἄδι-

κένται.

κεῖσθαι, η ἀδικεῖν: si alterum necesse esset, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere. ητὶ ἂν ἀνυπόθετην, εἰ μοι δύναμις γε παρέει. profecto ulcisceret, si possem.

Per Optativum εἰ: per Indicativum ἂν.

εἰ δόξει ταλαιπώσεις αὐτῷ εἶδος ἂν ἔτειθη: si verum illi visum esset, statim fuisse persuasus.

εἰ λατρεύειν γε οὐδοι, νιτάριον ἂν ὀπικοτίζειρο: si tristem esse senseret, Nitarium per blanditias appellabat.

εἰ τινα λάθοιεν, ἀπέτενον: si quem nacti essent, interficiebant. Hic ἂν subiectetur.

Per Indicativum εἰ: per Optativum ἂν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ κατεφύγοντο: scilicet esset, si contemptus esset.

εἰ δῆτοι ἀπέζημαχ, δειλὸς ἂν καλοίμην: si tibi cederem, ignavus vocarer.

μακαρίον μέτι τις θεῶν ἔμελλε θῆσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γένουν: beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, si te uxorem duxisset: pro ei ἔτροχον, ἔμελλεν ἂν.

De ἂν plura alia dabit longa animadversio.

De Profodia, sive carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scandio, præterius tanquam nota ex Profodia I atina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse natura, & ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scansioni accidentia apud Græcos Apostrophus, Syncopon, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ο, η, οι, sequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omissunt Græci, ut Homerus.

Ω γένη η μάλιστα ἔπος νημερτὲς ἔπειται.

O mulier maxime hoc verbum dixisti verum.

Infir. Græca Grammat.

K

Sæ.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Πηρ' μὲν ὁ ὥρια κεῖται ὅπα δέοντος ἀγρέα φίγοντι.

Adjunt ei fructus quoiquor tempestive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ḥ'γαδ̄, o bone, ḥ'ναξ, o rex, ḥ'νδεωπος, o homo, pro ḥ' ἀνθρωπος.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum in Σύζευξις } unam contractio, ut Homer. Iliad. 2.

Χρησιμὸν ἀνά τεκῆτερον, ποτὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achiviis. Et Iliad. 3.

Τιμήσῃ, ὀλεση δὲ πολέας ἐπὶ νησοιν ἀχαιοῖν.

Honoraret, perderet autem multos apud naves Achivos.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc sunt tenuia textu.

Diæresis est ubi ex una syllaba disiecta fiunt duas, ut πᾶς pro πᾶς, puer; εὐφεων pro εὐφεων, hilaris.

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque sit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regula.
Dialecto.	Exemplo, seu auctoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicum in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est. Excipe si sequens dictio incipiatur a ζ, vel a σ, tunc enim communis est. Hom. Iliad. 2. & 21. Hesiodus etiam primam corripit in verbo τιζένω, quamvis in eadem dictione, in Scuto Hercul. v. 141.

o tamen aliquando eliditur nulla positione facta: Aratus.

"Ωρη ἵστερην κεώντει πολύφωνος κορώνη.

Hora νεψετίνα κροκιτάνη λαβάνη κορνίς.

Ut nonnunquam apud Latinos: Cicero in Aratum:

Delphinus jacet haud nimio luxuratus nitore.

Vocalis brevis autem mutam sequente liquida sive ejusdem, sive diversa dictionis, communis redditur, ut etiam ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum, Iliad. 2.

Ἄρτιος δὲ ἐδώρια τεῦχε κύνεσσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Et Iliad. 22.

Πόλια λιτοσύμενοι, εὖδ' Ἐκτορὶ θυμὸν ἐπειδόν.

Multa precontes, neque Flectori animum flectebant.

Ceterum vocalis longa, aut anceps producta nonnunquam in his positionibus communis est.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves esse possunt, si vocalem, aut diphthongum præcedant, quod frequens est in diversis dictionibus, at in eadem aliquanto rarius.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflexitur, ut μῆτα; cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ est in ultima, producitur, ut ḥ' ὥρα, hora; quando masculinum habet accentum in antepenultima, in εος, & ος, purum, femininum eius longum est in ultima, ut ἡρίος, ἡρία.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φόοις, natura.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut οὐε, εῖγνις.

Contraria.

Omnis syllaba ex contrariatione facta longa est, ut εἰρόεις, ἐρόεις.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est, ut φάμιξ pro φά-
μη, fama. R 2 A

AÆolicum breve est, ut νόμφη pro νόμφῃ, πυτρά. **J**onicum breve est in penultimis præteritorum, ut γέγα pro γέγηκα γάσ, nascor, μέματα pro μέμηκα μάω, cupio (de obliquis tamen Præteriti participiis μεμάται, modo brevibus, modo longis, vide infra in Catalogo) βέβηκα pro βέβηκα βάνω, eo: & in tertii personis pluralibus passivis, & mediis, ut τετύφαται, pro τετυμένοι εἰσι, τυψάται pro τύψαντο, &c. ἔπαται, pro ἔπαται, sedent, κίσται pro κίνται, jacent.

A Jonice interpositum verbis in αω, longa syllaba antecedente producitur, ut μαμά pro μαμῆ, α μαμά, vehementer desidero; præcedente brevi, corripitur, ut βοᾶ pro βοᾷ, α βοῶ, clamo, ἀντίαν pro ἀντίᾳ, ab ἀντίᾳ, occurro. Producitur etiam in tertii personis Jonicis verborum in μι, ut τιθίσαι.

A natum ex η per diæresin Atticam breve est, ut ἡγα, ἡγα, fractus sum; ἡλων, ἡλων, captus sum.

Ancipites quoque post resolutionem diphongi propriæ, vel impropriæ plerumque corripiuntur, ut πάτης pro πάτης, puer, αῖδης pro φάδης, Orcus.

Derivatio.

Derivata eadem cum primitivis quantitatatem plerumque fortiuntur, ut νικάω, vincō, νικη, vīctoria, ὁ νικητής, vīctor, prima ubique longa: ἐφυγον, fugi, Φυγή, fuga, penultima utrobique brevi. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ αἴδης, αἰτηνūs; & ὁ καὶ ἡ ζένης, perennis, ab ζεῖ, semper, prima brevi.

Compositio:

Composita simplicium quantitatatem fere sequuntur, ut ἡ τικὴ, honor, ὁ καὶ ἡ ἀτικος, inhonorus; penultima longa, ὁ φρέσις, locutio, ἡ μετάφρασις, interpretatio, penultima brevi.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἀτικος, inhonorus, ἀκλητης, inglorius. Particula etiam ζητητη, ερητη, βετη, δυτη, in compositione repartæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰτείζω, Μετατηνη.

A

Neutris in α, ας, ας, ut σῶμα, corpus, χρέας, caros, νίκητης, nectar; Sed tamen κίστα producit Anacreon Od. 2.

A incrementum quintæ declinationis breve est in

Fœmininis, & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, Pallas, ὁ μέλας, niger; in nominibus in ψ, ut Ἄρεψ, bos; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, adulator.

Masculinis & fœmininis in ας, & λς, ut ὁ μάκαρ, beatus; ἡ ἄλς, mare. Excipe φάρ, φαρός, sternus; cuius incrementum longum, & καὶ, καρός, ex Caria cuius commune.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu: ut Τιτάν, τιτάνος, præter τάλανος, & μέλανος.

Genitivus in αος, a nominibus in ανος brevis est, ut νῦν, navis, ναος; & in nominibus, quæ per Syncopen partiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, &c. brevia sunt: at πατησι longum, ut patet ex accentu, & inde composita ἀπασι, & σύμπασι; quibus adde Dativum γίγαστι.

Incrementum.

Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
Fœmininis & masculinis Barytonis, ut ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ πατησι, πατηγίδος.

Fœmininis, & masculinis, quæ duashabent terminaciones in recto, ut δελφις, & δελφιν, δελφίνος, ακτις, & ακτιν, ακτίνος.

Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θιν, θινός, λίττης; ἡ ρίνη, νασης; ἡ ινη, vel ιη, fibra; ὁ λιτης, vel λινη, Gen. λιος, leo; λιτης, λιτός, pannus; sed Διτη, Διος, Jupiter corripitur, ut τις, τινος infinitum, & τις, τινος interrogativum cum suis compositis. Item ὄφης, ὄφηθος, avis, penultima longa, & εὐκήματες, bene ocreatis, pas- sim apud Homerum, & nonnulla alia in ιδος, quæ notantur infra in Catalogo.

R 3

I in

I incrementum nominum in ξ , & ψ , in quamplurimi breve est, ut *Σητής*, *τριχός*, *capillus*; *οχεῖνψ*, *χείρbos*, *polubrum*.

T Incrementum.

{ Nominibus monosyllabis in *υς*, *ο μῦς*, *μις, μύς*; cujus tamen Genitivus pluralis producitur ab Homer. in Batrachomyomach.

T Incrementum breve est a

Neutris in *υ*, *τὸ γένον*, *γένους*, *genu*. At commune habet *τὸ δάκρυν*, *δάκρυος*, *lacrima*, apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82. Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in *υς*, & *υς*, *ο νέκυς*, *νέκυος*, *mortuus*; *ο μάρτυρς*, *μάρτυρος*, *testis*. Producuntur pataca quædam, de quibus consule Catalogum.

Nomina in *υν*, quæ etiam in *υς* desinunt, producuntur, ut *Φόρκυς*, & *Φόρκυν*, *Φόρκυνος*, *Phorcys*.

Nomina in ξ , ψ , fere habent breve incrementum, ut *ο ὄνυξ*, *ὄνυχος*, *unguis*; *ο χάλυψ*, *χάλυβος*, *Chalybs*.

Excipiuntur *γρὺψ*, *γρυπός*, *grups*; *νὺψ*, *νυπός*, *vul-*
ter; *κῆρυξ*, *κῆρυκος*, *præco*; & alia quædam notata in Catalogo.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eadem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in praesenti, ut *κρινω*, *judico*, *ἐκρινον*, *κρινόμαχ*, *ἐκρινόμαν*, *κρινόμενος*, syllaba *κρι*, ubique longa.

Verba in *άνω*, producunt penultimam in praesenti, & imperfecto, *μολύνω*, *contamino*.

Verba in *άνω* penultimam corripiunt, nisi formentur a futuro, ut *αὐξάνω*, ab *αύξητω*.

Verba in *ών*, & *ιώ* quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoristis.

Quantitas Futurorum, & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant,

Fū.

Futuri primi, & Aoristi primi in quarta conjugatione penultimam esse brevem in verbis, quæ sequuntur tertiam. Idem volunt in verbis sextæ in *άω*, nisi *ε*, vel vocalis præcedit *α*, tunc enim *α* longum erit, ut in *δέάω*, *fa-*
cio; *θέάω*, *specto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro, vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, & passivo, &c. in Aoristo, & in Futuro primo passivo, omnium modorum, ut *γελάω*, *γελάσω*, *γεγέλακα*, *ri-*
deo. Multo autem magis in his temporibus anceps brevis erit, si penultima Futuri activi sit brevis natura, quamvis penultima Aoristi sit longa, ut *τέανω*, *τε-*
ndo, *τενῶ*, *τέτακα*.

Quoties ex Præterito vel *ε*, vel simul etiam vocalis abſicitur, anceps, quæ remanet, brevis est, licet antea fuerit longa, ut *πέφυκα*, *πέφυκε*, *δέδοκα*, *δέδικα*.

In Verborum repetitionibus sive Atticis, sive noni, ancipites breves sunt, ut *ἄκρος* ab *ἀκέν*, *audio*; *ἔλλην-*
ς ab *ἔλειν*, *νενίο*, *τιτρώκων*, *vulnero*, *τιτάνων*, *collimo*; *ἀκάχημι* pro *ἄκημι*, *doleo*, &c.

A crescentibus verborum corripitur, ut *τετύφατον*, *τετύ-*
φαμεν, *ἔτυφατε*, *ἔτυφάμεδον*, *ἔτυφάμεδα*, ante *σι* produci-
tur, ut *τετύφασι*; *Mimnermus*.

'Ον κάγαδον: *κῆρες* δὲ παρεσήκαται μέλουνχη.

Non bonum: *Parcæ autem nigrae nobis astant.*

Corripitur tamen λελόγχοι ab Homer. Odys. 11.

Breve quoque est *α* in aor. I. Imperf. act. ut *τύφατω*, *τύφατον*, *τύφατε*, & in singulare aor. I. Indic. med. ut *ἔτυφάμεν*, *ἔτυφατο*, & in Particio, ut *τυφάμενος*.

At Participium femininum aor. I. act. in *ασα* longum est, ut *τύφαται*.

Quantitas Verborum in *μι*.

Propria reduplicatio verborum in *μι* nisi obstat po-
ſitio, brevis est: impropria fere longa.

A secundæ conjugationis corripitur in duali & in plurali activæ vocis ubique, & in singulare imperativi, & in toto passivo, & medio omnium numerorum, ut

ἴστητον, ἵστηται, ἴστηται, ἴστηται, ἴστηται, ταῦθεν.
Producuntur personæ in αὐτ.

T quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur (breve tamen in ὄμνυμι, juro, apud Nazianz. Anecd. Epigr. 16.) at in duali, & plurali, & in toto passivo, & medio corripit.

In imperativo singulari corripit in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλαδί με ἀγρυπότοξε, audā me Apollo.

Regula de primis, & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, A in superlativo semper corripit, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut Μαρία, Φίλια.

Excipe αἰα, plaga; ἀια, tristitia; κοια, pulvis; καλια, nidus; ὄγκια, linea piscatoris; quorum hoc habet longum, cetera vero commune. Penultimam quoque in σφια producit Theocritus, seu quis alius auctor in Syringe, & in καροεγγια Homer. Odyss. 22.

Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, puellus.

Comparativis neutris, ut ἡδιον, suavius.

Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, dignus.

Multis substantivis, ut βιος, vita.

Nominibus possessivis, & materialibus in ιως, ut ἀνθερώπιος, humanus; λίθιος, lapideus.

Illi item, quæ tempus significant, ut ειαցιός, νερός; θεριός, αέτιος.

Patronymica quoque in ιδης, & ιδης; brevia sunt, præter οἰλαδης, Oilei filius.

T in pronominibus producitur: υἱεῖς, υἱοῖς, υἱοῖς, υἱοῖς.

In nominibus polysyllabis in υνη, & υνης, ν corripiunt, ut γηθεσση, gaudium; βερδύνης, tarditas; γλυκύνης, dulcedo.

Præpositi ionum penultimæ ancipiunt breves sunt, ut ἐπὶ δια, ἐπό.

Exemplum, seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum, seu authoritas, eademque optima, certissima,

& facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, & ex Poetarum exemplis concinnatus Catalogus, quam regularum mulitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, mensa; item μάκα, μοχα, τύφων, τέτυφα, ἵνα.

Nomina in εα, ut θέα, spectaculum, in δα, & θα, in εια, a verbis in ειο, ut πειθεία, & in ια, πράτερ Δια, μια, πότια.

Poly syllaba in οια, ut οιληνοια, cum adjectivis in οια, ut οιμοιος, οια.

Nomina in ηα non praecedente diphthongo, ut κα-ρη, gaudium. Corripit tamē Σάρρα, Sara, Nazianz. Anecd. Epigr. 84.

Nomina oxytona secundæ simplicium, ut ἀνθηρα.

Articuli fœminini numeri dualis, ut ται.

Vocativus nominum in ηι primæ declinationis, ut Ἀινείας. Sed nominum in ηι corripit.

Dualis primæ, & secundæ declinationis.

Vocativi Poetici, ut ὁ πολυδίκια.

A Doricum in Genitivo, ut τῆς Αινεία pro Αινέις.

A finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυφαν, μέλαν.

Πην, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιταν, & adverbia, ut πιεν, ultra, λιαν, valde.

Sed ὄταν, quando, corripit.

A primæ, ut Αινεία, & secundæ declinationis, si habet & longum in Nominativo, ut φιλιαν, &c.

Aç finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτήρ, ἄφεν. Monosyllaba κας, φας, producuntur.

Aç finita producuntur. ut Αινεία, τας μέσας, ο Αίας, τύψα.

Ἄελες tamen corripiunt as in accusat. plur. primæ & secundæ declinationis, & in nominativo singulari participiorum.

Corripiuntur { Fœminina in as, ut λαμπας: masculina, ut ο μέλας, μέγας, neutra, ut τὸ σέλας, lumen.

- Corripiuntur** { Item adverbia, ut ἐκας, ἀργεας.
Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτανας, & ημεας, υμεας, σφεας.
Item as secundæ personæ sing. aor. I. act. apud Nazianz. Anecd. Epigr. 39. 41. & passim.

I finita brevia sunt, ut μελι, θητι, βηηφι.

- Producuntur** { Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νοι, οτοι.
Item ab Atticis ex ε, vel ο, vel α factum, ut ὁδι pro ὁδε, ταυτι pro ταῦτα, τητι pro τέτο.

Item κοι, & nomina literarum, ut ξι, πι.

IV finita corripiuntur, ut πειν, πάλιν, ἔξιν, μιν, νιν, τιν, τειν, & syllabæ quibus v additum, ut τόπτεσιν, ἑσιν.

Nomina duarum terminationum, ut πιν, λιν, δελφιν, άκτιν, producuntur. Item Dativi ημιν, & διμιν, ut patet ex accentu; corripiuntur tamen, si ex perispomenis fiant properispomeni, aut oxytoni, aut paroxytoni, ημιν, ήμιν, διμιν, αμιν, μιν.

Is finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυρεννις, τογαννίδος: δις, τητι, cum ejusmodi adverbiiis.

- Producuntur** { Quorum augmentum est longum, qualia sunt πις, δελφις, έρις, κυνημις, σφρυγις, & κλητις. (tum.)

Item monosyllaba, præter τις indefini-

T finita corripiuntur, ut σι, τι, δάκρυ, γλυκύ, ιν, pro ιν cum sui similibus.

- Producuntur** { Adverbia fictitia, δ, ι, & γην, & aliquando άντικεν.
Nomina literarum, ut μι, νι.
Tertia personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoristo secundo, ut ιδην, ιψην.

Tv finita corripiuntur, ut πολιν, βεσδιν, ζευγνην, σιν, νην & τοινον conjunctiones.

Pro-

- Circumflexa, νῶν, νον, μῶν, &c.
Dicatalecta, quæ duas habent terminations in recto.

- Producuntur** { Item que in nominat. habent longum ut ιλος, limus; ιχθος, piscis.
Primæ personæ verborum in μι, ut έκεννυν.

Tg finita longa sunt, ut ὁ Φιδωρ, susurrus; τὸ πῶς, ignis, quod tamen in obliquis breve.

In οι desinentia corripiuntur, ut βασιος, profundus, βαγος, gravis, κόρος, galea.

Κόρος, κώμαδος, fasciculus, ἄρκυς, ἀχλὺς, & monosyllaba, ut μην.

- Producuntur** { Secundæ personæ singulares, & participia in οι verborum in μι, ut ζευγνυς, ζευγνην, ο ζευγνην.

Substantiva oxytona, quæ declinantur per οι purum, ut ιλος, sed in ιχθος, ο est anceps.

Dicatalecta, ut Φόρνυς.

Poetica licentia.

Hæ sunt regula observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his άθάνατος, πριαμιδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, anticipem in eadem dictione, in eodem versu, & producent, & corripiunt: ut

"Αγες, "Αγες, βροτόλογε, μικρονε, τεχεσιβλητα.

Mars, Mars, homicida sanguinarie, mænium subversor.

Et monosyllaba brevia eo ipso, quod monosyllaba sunt sæpe producent, ut τι, μιν, τις, &c.

CATALOGUS DICTIONUM,

in quibus anticipites vocales producuntur.

A In Antepenulti mis Syllabis productum.

I. A ante vocalem άατος medium & producit, άα-

να-

υνος, κάριος, αἴδος: ἀπόθλης, αἶκη, κάτω, ἀκράν-
τος, χονες, ἀχαικὸς, βιάσμα, βεγάλος, ἀκρανθη, ἐλένος,
ἴαρμα, καρύδην, κεράστα, κράστα: λάσιο lapidibus,
Orpheus· λαέτης, λάίνος, λαῖνος, λαοδάμεια, & reliqua
a λαΐος; ξυνάσσος, πραΐνω, ἄντη noscunt; ράίσα, ταῦρετον,
τεράκτα, τεράσσορος.

Anceps est ἀείδω, αἴτω, γραΐδιον, & Genitivus αἴδος.
Præteritum quoque Particípi membra longum habet αἰν obliquis, si inflectantur per ο, ut μεμάστε: breve, si inflectantur Poetice per ω, ut μεμχάτε.

2. Αγ, ιδαγενής; ναναγέω, quia νευηγέω, νεαγενής,
quia νεγρενής; φαγίζω, σφραγιζομα, τιμαγήτης; Φαγίνεος,
quia Φηγίνος.

3. Αδ. ἀδήκως, ράθδοις.

4. Αδ. γαθυλλίς, ράθυμος.

4. Αχ. ἀπάστος, διάκονος, διακόσιος, τριακόσιος, &c. λαχέω,
corripitur tamen a Theocr. Idyl. β. v. 24. μικεδάνος,
συρακόσιος, Φοικεία.

6. Αλ. ἀλία calor, ἀληκτος, ἀλοσόνη, ἀναλίσκω, ἀνά-
λωσις, κεφαλῆνες, σαλαγμός, Φαλάνη; ἀναλώσας corripi-
tur Aristoph. πλάτω, versu ~~οι~~.

Anceps μαλακος.

7. Αμ. ἀμητος, ἀμητός, αταμοίχη, δαμοίτας, εὐδαμίππος.

Indiff. ἀμάξω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιός, ἀνύμενος, δάνυβης; κατάνεμη,
κρανίον, κράνιον, κρανιώνος, μανικός, νενίας, πουκνιέν.

Commune ἀγανόφεσον.

9. Ατ. ἀπάλαμνος, ἀπειρος, pro ἡπειρος, ἀπεννίνος, ἀπι-
δανός, δραπετής, δραπετίδης, νικετει. Anceps ἀπόδανον.

10. Αρ. ἀρέμομη, ἀρήτη, ἀρητος, ἀρητής, ἀρητειρη,
ἀρήνη urbs, ἀρητον prandium, ἀμφακής, καραβος, κα-
κίων, καρδομη.

11. Ασ. ἀστάδης, ἀστωτός, διπλασιος, quia διπλήσιος, ἐπι-
εράσιμος, εὐκρασία, ισάμερος, κοράσιον, πασιφάη, πασιφής.
πάσαθα pro κτήσαθα, primam producit: pro γεύσαθα,
corripit.

12. Ατ. ἀτάλω, ἀτερος, ἀτηρος, βατήριον, διδυματόχος,
δέτερον, δατομία, λατύπος.

13. ΑΦ. ἐπάφιος.

14. Αχ. τράχυρος.

In penultimis.

1. A ante vocalem ἀσεραίς, ἀκραίς, ἀμφιάραος,
ἀκρεαίς, ἀσν, δαήρ, εὐκραής, θάσι, κράσα, λάσα, λόγιας.
λαῖος, λαῖς, ναῖς, ναῖος, παμφαῖς, παῖς; πολυάιξ, πρᾶης,
πρᾶος, πραῶθ, προλεμάῖς, ράφων, Φάῖος, χάσαν. Et composita
ab αῖο: ἀλειχής, βαρανής, δυσταῖς, ζάχις. Et in αῖον per oīos
declinata: ut ἀλληλάων, ἀμυδάων, ἀρτάων, διδυμάων, ἰκε-
τάων, λυκάων, μυχάων, ὄπάων, προτιάων, συνοπάων, τυ-
φάων. Sic ποτειδάων, propter ambientes longas. Verba
in αῖο purum, & γαῖα, producuntur: ut ἔσω, περάω.
Excipe ἀμφιάω, ἐψίάω, propter ambientes. ἐπέχειον cor-
ripitur. Producitur & πενίω, propter ambientes. Item
χάω, & κλάω, pro κάω, & κλαίω.

Indifferentia sunt ἀῆρ, ἄσος, ἄλαος.

2. Αγ. ἀγηής, ζῆις, δαγής, ἕιρη, ἑαγῶς, περιαγή, πεπρα-
γῶς, πρᾶγμα, σφαγής, τάγος.

3. Αδ. ἀδος, ἀδεί, ἀδάν, λάδων, ὄιλάδης. Alias Pa-
tronymica in αῖον & ιδης corripiuntur. ὄπαδος, σπάδης.

4. Αδ. ἔθλον, κράδος, περαθείς, πραθείς.

5. Αχ. ἔκις fluvius, ἄκων invitus, δάκος, θράκη, λέλα-
κας strepis. οῖαξ ab οῖαξ.

Commune καλός.

6. Αλ. ἄλλη, ἄμαλη, δαλός, καλον lignum. ὄμφαλη,
πεντηκοντακέφαλος, σαλήμη, σαξιδανάπαλος, σύμφαλος, ἄλις,
τρικέφαλος.

Commune καλός.

7. Αμ. ἀμὸς noster, ἀμὸς corripitur 27. Idyl. Theo-
criti. δάμης, δάμων, πέπραμη, συγκέντραμη, τέμη,
mea, Φρασίδαμος, βάλσαμον Nicander Theriac. V. 947.
producit.

Verbalia in μαριρυ longa sunt: ut νάμη, θυμίαμη,
φραμη. κρέμη, θύμη. Excipe a μι: ut δόμη.

8. Αν. ὥγαδάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βεάνωρ, ἔρων, ἱένω,
ἱκένω, ἱκένε commine invenitur. κατάνετο consumitutur.
κικήνω, μαρτινίνω, νενίνω, νικένωρ, τεινάνωρ, τρίκενωρ,
Φθένω. Item dissyllaba in ανος acuta, ut δανός, τρανός.

Et

Et Gentilia in *avos*, & *avis*, ut *βρετανὸς*, *βρετανις*.
Indifferentia ἀν̄ pro *χώρᾳ*, *άνηρ*, *έκνος*, *ιελιανός*.

9. At. *έναντος* *fluvius*, *ἄπις*, *ιάπυξ*, *νάπυν*, *πριαπος*. *σάν*
γετος.

10. Ag. *ἄρα* *numquid*, *οἰσχόρος* *fluvius*, *εὐμάρχης*, *Συ-*
μαρής, *καρής*, *piscis*, *κατάρης*, *λαρῆς*, *νάρων* *fluvius*, *τάραχος*,
ταρῆς, *τινάχης*, *Φάρης*, *Φάρος*. *Communia* sunt *έρα*, *άγης*,
μυσαρῆς.

11. At. *ἄπαι* *Dativus*, *ἄπις*, *ἄπσον*, *γίγαντοι* *Dativus*, *ια-*
πος, *ιασον*, *κράσις*, *μάρτιος* *urbs*, *παῖς*, *Φασὶ*, *Φάσις*.

Verba in *ω* *purum*, & *ρω* penultimam *Futuri*, &
Aoristi producunt: ut *έσσω*, *έλασο*, *όράσω*, *προσεργάτας*
apud Solonem: *γηράσω*, *περάσω*, *Φυράσω*, *γέλασον* *Epen-*
thesis producit ut alia multa. *Iliad.* 10. V. 299. *έπιστεν*
έπτωρ, corripitur.

Verba in *ω* dant *as* *breve*: ut *άντικτω*, *θύμιασε*,
κολάστω, quia anceps ante *ζ* *natura brevis* est. Sic
πλέστω, *πλάστω* *Epenthesi* producitur.

12. At. *άδειας*, *άργετος*, *άπέγατος*, *άπερσσατος*, *άργα-*
τος, *άτος*, *άτη*, ab *ἀτος* & *ἄτη*: (*ἄτη* tamen corri-
pit Sappho) *γεγάτη* *Præteritum*. *διαύτωρ*, *εὐφέάτης*,
θέατρον, *θεάτρος*. *ιασέις*, *κάργιτος* *fluvius*, *κράσης*: *λύσα-*
τε, aor. 1. *imperat*. *Iliad.* 1. sed varie legitur: *όλεστης*
aoristus: *κέργατα* 2. *ode Anacreontis*: *Φεύγης*.

Sic lapidum *nōmina*, & *Gentilia*: ut *άχατης*. *γαγά-*
της, *νιφάτης*, *σπαρτιάτης*, *σπαριάτης*.

13. Ag. *τραχῶ* cum *compositis*: *ιαχὴ* *anceps*.

In *antepenultimis syllabis* producuntur.

1. I ante *vocalem* *διογῆντος*, *ιένουμ*, *ιπνένος*, *ιάπτωμος*,
ιέστος, *ιασος*. *ἴητήρ*, *ιατετός*, *ιομῆ*, *ιονή*, *ιόγω*, *ιογή*, *ιογμός*,
ιηκῆς, *ιωχνός*. Et ab *ιος* *composita* *ιοβέλος*, *ιοχειμεῖα*,
κιάδω, *κυλίγμενος*, *μινιάδης*, *όφιονδης*, *παλιώξης*, *πανδιούδης*,
πιάνω, *πιέγατος*, *πιέρος*, *πιέριος*, *πιομῆ*, *προίλαξης*, *Φιλιάτης*,
χιόνεος, *χιονέος*.

Communia *άνιάτω*, *άνιτω*, *άνιρρος*, *άνιηρος*, *ιάνω*, *ιέχω*,
ιερρός. *ιέρος*, *ιητη* & *ιεμῆ*, *εο*, *ιημι* *mitto*, *ιεμῆ* *cupio*,
μειδεῖτε, *ιουε* *eamus*.

2. I.B. *έλιβατος*, *τιβέριος*, *τίβυρις*: *κειρενώτης*: *Ari-*
stoph. *πλάτω*, 765.

3. Ig. *όργιανον*, vel *όρείγανον*: *ρίγέω*, *ρίγώ*, *ρίγιον*, *σι-*
γάω, *σιγάλεως*, *σιγαλέως*.

4. Id. *άκιδάλιος*, *ιδᾶς*, *ιδάλιμος*, *ιδάλιον*, *ιδομενεὺς*, *πιδύ-*
της, *πιδὼν*, *πιδόνιος*, *χειλιδόνιον*.

5. Id. *ιδύνω*, *ιδύντωρ*, *ιδύτερος*, *σιδωνία*, *πιδωνός*.

6. Ir. *έργικην*, *ικαρος*, *ικάριος*, *ικεσία*, *ικίσιος*, *κι-*
καρα, *νικάω*, *νικίας*, *νικανδρος*, *σικανίη*, *σικελη*, *Φοινίκεος*,
Φρικαλίας, *Φρικιώδης*.

Indifferentia, *ικάνω*, *ικελος*.

7. Id. *έπιλαδὸν*, *ιλαδὲν*, *ιλαμὸς*, *ιλασχῶ*, *ιλεὸς*, *ιλιγγος*,
ιλιος, *ιλισσὸς*, *ιλύεις*, *μελιλωτὸν*, *μιλητος*, *ομιλαδόν*, *ομι-*
λέω, *ομιλητης*, *πιλέω*, *Φιλητεύω*, *Φιλητης*, *Φιλομήχη*, *χιλια*,
χιλίας, *χιλιοι*, *χιλεύω*, *Φιλωδρον*.

Indifferentia *ιλαμῆ*, *ιλέος*, *σιληνός*.

8. Im. *βειριάω*, *βειριηδὲν*, *δριμύλος*, *ιμέρα* *urbs*, & fl. *ιαν-*
ειος, *ιμέρεω*, *ιμερότης*, *κεκονίμον*, *μιμύμαχ*, *μιμημα*, *μιμη-*
λος, *μιρούδη*, *τιμήεις*, *τίμιος*, *Φιμωδῆς*.

9. Ir. *έχρεδίνια*, *γινώνημη*, *γινώσκεις*, *δελφίνιος*, *δινήσεις*, *δι-*
ηησίς, *δινοτέος*, *έρινεός*, *ήνιον*, *θεινακήη*, *ιναχος*, *ιναπός*, *κινυμι*,
κινέφιος *fluvius*, *λακκίνιος*, *λακκινίας*, *μινόιος*, *πινύσκω*, *πεινύ-*
νως, *σινομα*, *σρεπεδίνηθεν*, *τρινακρία*, *χαλινόω*. Et verba in
ινεο, ut *βινέα*, *κινέω*.

Communia *άγνινέω*, *δινέω*, *δινεύω*, *τινάστω* apud Nazianz.
Anecd. Epigr. 141.

10. Ir. *διπετής*, *εύρεπιδης*, *ήνιτιπης*, *λιπαζῶ*, *πυριπόλος*
apud Orpheus, *ρίπανυποης*, *ριαίζω*.

11. Ig. *σεμίραμις*, *τυρινθίος*.

12. Io. *άφροδισιος*, *βισάλτης*, *βισαλτία*, *βρισηής*, *ισέχω*,
ισόος, *ιτανδρος*, *ισηης*, *ισοπαλης*, *ισοφαριζῶ*, *κονισαλος*, *μι-*
σέω, *νισυρος*, *οχλιστην*, *πισηης*, *πισιδης*, *πισυμβρω*,
σισυφος, *σισυφίδης*, *τισαδη*, *τισιφόνη*, *Φθισήνως*, *χαρισιος*,
χρίσομα.

Indifferens *ισησι* 3. plur. apud Hesiod. & *μισαρὸς* vel
μισαρός apud Theocr. Idyl. 2.

13. Ir. *ιτεια* *salix*, *ιτιμονεύς*, *τιτίζω*, *τιτυρος*, *τειτογενής*,
τριτογένεια, *τριτονίς*, *Φιτίνω*.

14. Ir. *διφάω*, *διφήτωρ*, *ιΦρύγενεια*, *ιΦιδάμης*, *ιΦίνοος*,
& alia ab *ΙΦΙ*, *ΙΦΙος*, *ιΦίτος*, *τριφυλλίς*.

Indifferens πιθύσκω.

15. Ix. ἵχανο, κιχοσα, Φιχάρταξ.

In penultimis.

I. Ante vocalem, ἀλέγειν ἄρα Solonem, propter ambientes, Genitivus Διός apud Orph. in Hymn. Perseph. v. 5. δῖος, δῖα, ἔνδιος meridianus. θεῶν, ἱός venenum, rubigo, sagitta. πύξ, κληδῶν, κονία, pulverem excito. χρίος, μνιος, ὄμια, παναγριας apud Phocyl. & ἀγρία apud Homer. Iliad. x. πίσα, πίης, vel πιέρι, pinguis. προσυμη, σραδιον. Orph. & Φιλιον.

Et Gentilia: Φειδη, Φθίος, χῖος.

Et propria: Σειος, ρίος, πῖος, τῖος, Φλίος.

Item in ιων per o declinata: ut ἀισφίων, βεσαχίων, δολίων, ἔχιων, κίων, πανδίων, πιων, πγίων, ὑπειων. Excipe περικτίων. Communia, ακία, ἀνια, εῦδιος, ηία, ιί, ιεί, ιείς, ιον, καλία, κονία, κρονίων, λίων, μιαν Dionys. Alexand. producit. κακεργιας propter ambientes, πιέν, σοφία, ἴπεδιος, ὡρίων.

Comparativa quoque in ιων producta inveniuntur: ut κάκιον, τάχιον.

Verba in ιω sæpe communia. κυλίω, μήνιεν irascebatur οἴω, τίω.

Producunt περίω, Φθίω, χῖω.

2. I.β. ἀκριβής, ἐρυσιβής, Θλίβω, ιβίς, σιβίς, τίβυς, τιβη-

γιας apud Nonnum. τριβω, communine apud Nicandrum.

3. I.γ. μάστιξ, μάστιγος, μίγω. πνίγος, ρήγος, σίγα, σιγή-

Commune πνίγω. Orpheus in Argonaut. semel γίγκος

product.

4. Id. γλυκυσίδη, διδώ, εὐλιδὸν, ιδη, κυδή, πιδαξ, πολύδος,

χειδῶν, χλιδή. ιδη indifferentis in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψις, ἀψίδος: βαλβίς, βαλ-

βίδος: κληῆς, κληδός: κηλίς, κηλίδος: πολυκήής, ιδος: ενημίς,

κυημίδος: ευκημίς, ιδος: νηοίς, νησίδος: βατραχίς, βατρα-

χίδος: πλοκεμίς, πλοκακίδος: ράφανίς, ράφανίδος. Aristoph.

πλάτω. V. § 44.

5. I.δ. βειδός, βειδὼς, βειδω, ἐριθω, ἐριθεύ, ιδὺς, κει-

θη, λιδὼς proprium, σιδῶν, χθονοβειδής.

Producunt obliquos ἐρνις, ἐρνιδος: μέρμις, μέρμιδος,

ἐρνις Phocyl. corripit.

6. ίε: ἄσκικος, κρήνικος, fl. Θράγικη Thraci. κάϊκος, κινύς, νίκη, Φονικη, Φρίκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, εκκος: σπάλξ, ικος: Φάνιξ, ικος: Φρίξ, κός.

μορίκη indifferentis Homero. ἄδικη quoque ab ἄδικη producunt Sappho, cum alioquin corripiatur.

7. Ι.λ. ἄργιλος, δεκάχιλοι, ἐννεάχιλοι, ἰλὺς, ἰλος, κονίλη, μεγύλοις, οἴλευς, οἵλης, πέδιλον, πίλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χίλος, χίλων, φίλοις.

Indifferens ἄγιλος & Φίλος.

8. Ι.μ. βειμη, βειμω Proserpina. δειμύς, κάμιρος urbs, κλίμαξ, λιμός, μήμος, σιμός, τιμή, Φιμός. Et composita ἀγίμος, βειλίμος, ιφθίμος: & verbalia a verbis pentul. producentibus: μάνιμα, χειμία.

Indifferens ίμάς.

9. Iv. αεκίνης, ἀπεινής, ἐξινής, ἐρινής, θαρίνης, θρι-

δακίνης, ινώ, κλίνη, μίμως, ρίνος clypeus: Φινευς, καλίνος. Et hæc Barytona in ινω & ινον: δῖνος, γρεῖνος, κάμινος, κικλί-

μινον, λιτίνος, ειφυλίνος, σέλινον, σρίνον, ταλαίνον. Item in ενη ultra tres syllabas: ἀδεξινη, ἐρυκινη, ήρεινη, μολυδίνη: præter ειλαπηνη. Producuntur & trifissyllaba: ἀξινη, δω-

τινη, ἐλιγινη, ρητινη, ήρμινη, ήσμινη. Et disyllaba duo, είνη, ρίνη. Præterea propria: ἀγίνα, κακάρινα, κέργινα. Et verba in ινω: κλίνω, κρίνω, πίνω, ωδίνω. τίνυσι Solon corripit, & ἀντιτίνεν Theognis.

Producunt obliquos: ιᾶς, ρίνος, εὐώδην, ινος: ποιείν, ινος. οίνος, indifferentis Nicandro: ὀπωρίνος Iliad. 5. & ὀρθείνος apud Aratum, & μεσημβρίνος apud Callim. producuntur: alias corripiuntur, sicut & alia Temporis ac Materiæ: ut εισινός, κέδρινος, ισκύνθινος.

10. Ιτ. γυριπεύς, ἐνιπεύς, ἐνίπω, εὐριπος, ιπος, κυπρός, παρθενοπιτης, ρίπη urbs, ρίπη, ρίπευς, σιπων, σιπρός, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπή, ἐρίπω.

11. I.ς. ιηις, ιηος, ιηηξ, νιρεύς, θσιρις, τίρευς.

12. I.ο. ἀγκίσος, ἀμνίσος, ἀμφίσος, βεισεύς, θεισεύς, ιηις, ιησετ, ξηρε, μίησος, νίησος, πίησα urbs, πιησο ubertas, τελμίσος.

Indifferent. ιος, & pleraque composita, μίος pia-

S cu.

culum. Dativus ὄγνισι corripitur a Phocyl. cum alio. quin produci debeat.

Verba in *ω* penultimam Futuri, & Aoristi s̄epe producunt: notentur tamen: ut κυλίσω: μηνίσω, τίσω, βρίσω.

In *ιω*, dant *u* breve: ut κομίζω, κόμισων.

13. Ir. ἀκόνιτος, ἀδηρίτος, ἄτιτος, ἕτων urbs, ἕφιτος, κλιτὸς, λητίτις prædatrix, λῖτον, λῖτος, ὄντιτις, παλίντιτος, πέντριτος, πυρίτις, σῖτος, τιτάν, τίφος, τρίτων, φίτιος. Et nomina in *ηη*, *ιηη*. *ιιις*: ἀΦεοῖτη, μελίτη, ὄπλιτη, πολίτης, πολίτις,

14. ΙΦ. γρῖφος, θεοδίφης Deum quærens: ἵφι, ἵφις, Φέις, σίξιφος, σίφων, σίφος.

τίφος palus indiff. νίφω.

15. Ιχ. ἰχθε, τάριχος: σίχω a Nonno s̄epe producunt: cum tamen Homerius s̄epe corripiat.

T In antepenultimis syllabis productum.

1. T ante vocalem. οἰστήτης, ἐνύάλιος, κυάνεος, κυνοχότης, μιελὸς, μώγος, μυριζίω, μυδόκος, πνετίη, πλατυέδω apud Theocrit.

Communia, πίελος, ὑετός.

Producuntur & ἀναλόμενον: διαλυόμενος, καλύότω, μεθύομεκή, ρύστο, δόμενος, ὠρύομεκή.

Indifferens ρύομεκή.

2. ΤΥ. γυγάοις, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune, θυγάτη.

3. ΤΔ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδάνω, κυδίσων, μυδαλέος, πυδά.

4. ΤΘ. ἐρυθίων, μυθέμεκή, παρεμύθιον, πυθηγόρας, πυθεῶν, πύθιος, Φιμικύθιον.

5. ΤΚ. ἐρυκάεώ, ἐρύκαμεκή, ἐρυκανέω, μυκάρομεκή, μυκηθύμος, συκοφάντης, Φυκίου, Φυκίσιες.

6. ΤΔ. θυλακίς, θύλακος, θυλακέας, κοχχόλιον, μυλίωντες, παμφυλία, σκυλίσιω, σκύλομεκή, σύκινος, συλάω, συλεών, σφονδύλεον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόσις, ὑλακόμωρος, Φυλείδης, Φύλοποις.

7. ΤΜ. ἀμυμάνη, ἐλυμένος, ζυμωμεκή, θυμέμεκή, ἐνθυμέμεκή, θυμάμημα, θυμάκινω, θυμήρης, θυμάδης, καταθύμενη, θρυμάδης, κυμάκιος, κυμάνων, ίμέσσ, ίμετεγέρος.

8. Τν. ἀρτύνομαι, βιθυνία, γρένιος, ξυνήσιον, ξυνίημι, ξυνόνω, συνέχεις, propter liquidam.

9. Τη. λυτέομαι, ρύπων, τρυπάω, τρύπανον.

10. Τρ. γυράχιος, γυράω, κινύρομεκή, κυρήνη, κύριος, κυρίνος, μαρτύρομεκή, μυρίος, μυριότης, μόρων, μύρομεκή, πληρωμή, πληρωμής, πορφύριος, πύρωμος, πύρηνος, πύρηνον ὄρος, σύρωμα.

Indifferent. πυραγγής, πυρήνη, συρίζω, σφύρωμα, τυρόμεις, Φυράχω.

11. Τσ. βαλύσιος, θαλύσικη, λύσανδρος, λυσίζονος, λυτίκκης, λυσιμελής, λυτιμέσιμος, λυσίνεας, μύσιος, ρύσιον, Φυτάχω, Φυσίγναθος, Φυσίσσος Illiad. 3. χεύσεος.

12. Ττ. ἀτριτόνη, αὔτεω, πρεσβυτικός, σκυτοτόμος, Φυταλίζ, Φυτάλιμος.

13. ΤΦ. βορείφορος apud Orph. in Hymn. Dionys. v. 5. εἴλυφάχω, κεκρύφιλον, κελύφιον, κωλύφιον, τύφομεκή: τρυψέω Phocylides droducit.

14. Τχ. βρυχανέω.

In penultimis.

1. Τ. ante vocalem: ἐντά, θυάς, κυᾶξ, μύώ, μεών, μύνωψ, πύος, σύαξ, ὕω.

Verba in *ωω* habentia ante *u* duas consonantes, aut duplēcem, aut aliter præcedentem longam, producuntur: ut πτώω, ποιτνώ, ἴδρυω, ξύνω, ἐρητώ, ἡμών.

Indifferentia sunt, ἀνίω, ἀγνώ, βεζώ, δικερίω, δίω, ἐρώ, δύω, κλύω, κωνώ, λύω, μνώ, Φώ.

Δρυός, αἵρες Hesiodus producit, cum aliqui corripiatur. κάρον Homero in Batrachomyomachia anceps est. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦ, extenditur; & λύος, ab ιλύ Iliad. 21. & Dativus πληθύοι Iliad. x.

2. ΤΒ. οὐδός.

3. ΤΥ. ἀμαργή, ἰνγή, λατερύγων, ὀλολυγή, ὀλολυγών, πυγή, τρυγών, κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. V. 854. & in Homer. Batrachemym. bis corripiitur aor. 2. ἀπέφυγον.

Anceps γύνης.

4. ΤΔ. ἀβύδος, βοτρυδόν, ἐξικυδής, κυδός, λυδός, τυδεύς, Φρεγεύδης.

Indiff. ίδωρε.

5. Τρ. ξέθος μύθος, μύθω Verbum, πυνθά Nomen.
μυθός commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κύμαθος.

6. Τρ. βερύκω, βερύκω, κέρκυρα, μεμυκώς, τέφουκι, συκῆ, σύκων, Φυκίς, Φύκος, cum Genitivis βόμβυκος, κήρυκος, κήρυκος.

Anceps ἐρύκω, βέρυξ, βέρυρκος; δοϊδυξ, δοϊδυκος, Nieand. Alex. V. 622. & Aristoph. πλάτ. 711.

7. Υλ. ἄσυλον, ἀγρεπτολί, ἐριφύλη, κίνδυλα, μυλένι, σύλος, τύλη, ὄλαιξ, ὄλη, φύλας, Φυλένι, Φυλή, χυλός. Item σκύλον, Φύλον, ἐριφύλος. In Theriac. V. 422. Nicander. σκύλα corripit: & V. 514. ἐπιερογγύλετη producit.

8. Υμ. Verbalia hæc producta: ἀστυμα, εἰλυμα, θύμα, κύμα, ρύμα, χύμα, & aliquando λύμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμών, κύμη acervus, σερμών. Et dissyllaba in ώμοις: κέρυμός, ρύμός, χύμός, πρόδυμός. Item ὄμεῖς, ὄμός.

Indiff. νώμων. ὄμωναι corripitur a Nazianz. Anecd. Epigr. 16. & θυμός ab Orpheo in Hymno Jovis fulmin. v. 18. cum alioquin producantur.

9. Υν. ἄμυνα, βιθύνις, γορτυνίς, γρυνένης, δίκτυνα, μαρανθύνος, τύνη pro τῷ, ὄντις, Φορκυνίς. Item μύνη, Φρύνη, θύνος, φρύνος. Item ἀνέθυνος, βέθυνος, κίνδυνος, λάγυνος, ὄρκυνος, πάχυνος. Item ξύνος, ἐπίζυνος. Et Φόρκυνος, α Φόρκυνος. Item δύνω, & polysyllaba in ώνω: ut δηθύνω, μολύνω, ὀτρύνω. Aratus ἀμβλυνετη, corripit: Homerus ἀπαμβλυνετη, Herodot. βίω Ὀμήρες: & Odyss. 4. ἀστύνει, Theognis ἔντυνει: Homerus in Batrach. τεργαλδόνοντα.

Anceps κορύνη.

10. Τρ. γένυπος, γέντης, λύτη, ἄλυτος, πανύπτης in Hymnis Homeri.

11. Τρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρής, γέφυρα, γυρή, γυρός, κέρκυρα, κινύρη, κύρος, λέπυρα, λέπυρον, μελιγυρίς, νίσυρος, ὄλύρχη, ὄνόγυρος, πάτυρος, πίτυρα, πλημμυρίς, πυρής, σκύρος insula, σύριγχη, σφύρα malleus, τυρώ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἵχυρος (etsi πλάτη Aristoph. V. 947. corripitur) ὄιζυρος.

Item Verba in υψῳ: ut σύρω, Φύρω.

Homerus, & Orpheus corripiunt ἀλμυρός; & Nicander Alex. 132. ἔθυρον.

Indifferens τυρός.

12. Τρ. Καρκίνος, Διόνυσος, Φύσος, χυτός, πολύχυτος. Item Dativus δάκης apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82. cum alioquin corripi debeat.

Verba in ών penultimam Futuri & Aoristi ancipitem habent, sed tamen notentur. ἀνύσω, Σύσω, λύσω, producuntur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ἔνέφυσεν, ἤότε, δικρύσεται, λύσεται. Corripiuntur ἔκτανόται, ἔλκυσεν, ἔργυσαντο.

In υψῳ, dant os breve: ut κλύτω.

13. Τρ. ἀδάργυτος, ἀλίγυτος, ἀργυτος, ἀγρή, Βηγυτός, βηγυτός, γωγυτός, κωκυτός, λόγωρ, μηνυτήρ, μηνυτώρ, μηνυτής, πρεσβύτης, πρεσβύτης, ρυτή, ρυτίς, ρυτός, ρύτωρ, σκύτος.

14. Τρ. ἔνυσφος, κέλυφος, κυφός, κύφων, σύφος, σύφω, τύφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Τρ. βερύκη, ἐριβύκης, σαμψήκος, τερύκη, Ψυχή. Et composita ab ὄργητω: τοιχωρύκης, τυμβωρύκης. Et verba in υψῳ: ut βερύκω, τερύκω, Ψύχω. De his omnibus diligenter scripsierunt Renatus, Guilloneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.

De Carminibus Observationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanio eadem fere, quæ apud Latinos. Usitatoria, & faciliora genera Carmintum apud Græcos, Hexametrum, sive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalæphē, nisi Apostropho notetur.

3. Græci versus sæpenumero Cæsura caret.

4. Cæsura, vel saltē species Cæsura crebro breves syllabas producit.

5. Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt.

6. Sæpe fit Synæresis: ut χρυσέω ἀνά σκήτηρα. Iliad. I. χρυσέω & Dactylus est.

7. Versus ἀκίφαλος, hoc est, cuius initium est indiferens: ut ἐπειδὴ τῆς τε ποιη ἐλέγοντον ἕκοντα. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro spondæo.

8. Versus μύρεος, hoc est postremo pede claudicans, si.

five circa finem angustus: ut τρῶες δὲ ἔργησαν, θῶας ἰδον
αιολον δέπιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondæo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam spiritu aspero
longa fit.

10 Versus Hypermeter, hoc est syllaba abundans.

Figura Prosdia breviter comprehensa.

Synæcphesis, five Synecphonesis vocalem brevem ante
aliam, plerumq; longam, in carminis dimensione collidit.

Dixeris Diphthongum distractabit in suas vocales, aut
longam in suas breves dissolvit.

Tmesis membra vocis compositæ disternat, inter-
venit unius, vel plurimum dictiōnum.

Syntole longam corripit.

Diastole, five Ectasis brevem producit,

Cæsura extendit syllabam brevem in fine dictiōnis,
& initio pedis.

Licentia Poetica, qua nullis legibus constricta est, &
longas corripit, & breves producit, & anticipates in ea-
dem dictione, eodem versu & producit, & corripit, si-
ve propter metri necessitatem, five ad numerorum va-
rietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus,
ideo de Dialectis aliqua.

De Dialectis Præcipuis.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Alveias Comi. αἰνεῖς Jon. αἰνέας Poetice.
G. τὸς αἰνεῖς Comi. αἰνεῖα Jon. αἰνέας ἈEolice, vel
Bœotice; αἰνέα Dorice, αἰνέα Poetice.

D. τῷ αἰνεῖται Com. αἰνεῖν, & αἰνεῖται Jon.

A. τὸν αἰνεῖται Com. αἰνεῖν, & αἰνεῖται Jon.

V. ὁ αἰνέα Com. αἰνέα Attice.

D. N. & A. τῷ αἰνέα.

G. & D. τοῦ αἰνέα.

V. ὁ αἰνέα.

P. N. εἰ αἰνέα.

G. τὸν εἰ αἰνέα Com. αἰνεῖαν Jon. αἰνεῖαν ἈEolice.

D. αἰνεῖαν Dorice.

D. τοῖς αἰνεῖται Comi. αἰνεῖται, αἰνέαται, αἰνεῖσται, Jo-
nico, & Dorice.

A. τὰς αἰνεῖται Com. αἰνεῖται Jonice.

V. ὁ αἰνέα.

Regula plurium partium Orationis communis.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, sed &
breve rarius: ut ισογία, ισογίη: δράω, δράτω, δρήσω: πρά-
ξις, πράξις: ἀνθίσταιν, ἀνθίσταιν.

2. η mutatur Dorice in ο longum: ut χρύσης, χρύ-
σεις: λάψη, λάψη: σινομένη, σινομένη.

3. Ubi Dores η servant, ibi Bœoti id mutant in ει:
ubi illi η in οι mutant, ibi hi id retinent: ut ησως, εισως:
εδω, ηδω

Secunda Declinatio.

S. N. η μέλισσα.

G. τῆς μελίσσης communiter, μελίσσα Dorice.

D. τῇ μελίσσῃ communiter, μελίσση Dorice.

A. την μελίσσαν, εὐπλοιην pro εὐπλοίᾳ, Iliad. 9.

V. 362.

V. ὡ μέλισσα.

D. N. & A. τῇ μελίσσῃ.

G. & D. ταῦ μελίσσαν.

V. ὡ μελίσσα.

P. οἱ μέλισσαι.

G. τῶν μελίσσων communiter, μελισσέων Jonice,
μελισσάν ἈEolice, μελισσᾶν Dorice.

D. τοῖς μελίσσαις, communiter, μελίσσαις, μελισσαι-
σι, μελισσαις, Jonice, & Dorice.

A. τοὺς μελίσσας.

V. ὡ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.

G. τὸς λόγος communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice,
λόγω Dorice, sine Jota subscripto.

D. τῷ λόγῳ.

A. τὸν λόγον.

V. ὁ λόγε communiter, λόγος Attice.

S. 4

D.

D. N. & A. τῷ λόγῳ.

G. & D. τοῖν λόγοιν communiter, λόγοιν Poetice.

V. ὡς λόγω.

P. N. οἱ λόγοι.

G. τῶν λόγων.

D. τοῖς λόγοις communiter, λόγοισι Jonice, & Dorice.

A. τὺς λόγους communiter, λόγως, & λόγος Dorice.

V. ὡς λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus singularis Poetice assumunt o: ut ὁ περσὸς, τὸ περσοῦ, περσῶν.

Quinta Declinatio.

Poete formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in εσι mutando: ut αὐτῆς, ἀνδρεσι, ἀνδρεσσι, τρεώς, τρεώσι, τρεάσσι; ἔπος, ἔπεια, ἔπεισσι.

Regula plurium Declinationum, & casuum Communis.

Poetice Casib, additur syllaba φι, aut φιν: ut ή ἑτέρᾳ, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.

τῆς εὐνῆς, εὐνῆφι, ab εὐνῇ.

τῇ ηνοσέῃ, ηνοσέφι, ab ηνοσέᾳ.

τὴν εὐνὴν, εὐνῆφι.

ὦ γενία, ὦ γενίαφι.

τῷ πόντῳ, ποντίφι, a πόντῳ.

τῷ κοτυληδόνι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.

τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος.

τὰ σήδεα, σήδεσφι, a σήδος.

τῷ αὐτῷ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκατῇ: ut ρὸξι, pro κξίμωναι
τὸ σκέπτη pro σκέπτωμα; τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina ΕΓΩ.

S. N. ἐγὼ communiter, ἐγωγε Att. ἐγών Ἑolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.

G. ἐμός & μέ communiter, ἐμέο & ἐμέοι Jonice; ἐμεόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Ἑolice, & Dorice.

D.

D. οὐοὶ & μοὶ com. ἐμῖν, & μῖν, & ἐμοῖν Dorice.

A. ἐμὲ, μέ.

N. & A. νῷ, & νῷ communiter, ἀμεις Ἑolice.

G. & D. νῷν, νῷν.

P. N. ἡμεῖς communiter, ἡμεῖς Jonice, ἡμεῖς Dorice, ἡμεις Ἑolice.

G. ἡμῶν communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἡμῶν Dorice, ἡμεων & ἡμειων Ἑolice.

D. ἡμῖν communiter, ἡμῖν Att. ἡμῖν, ἡμῖν, & ἡμῖν Dorice, ἡμιμ, & ἡμιμ Ἑolice.

A. ἡμεῖς comm. ἡμεῖς Jonice, ἡμεῖς Dorice, ἡμεις, & ἡμεις Ἑolice.

ΣΤ

S. N. σὸν comm. τὲ & τόνη Dorice.

G. σῶ communiter, σέο & σεο Jonice, σίοθεν & σειθεν Attice, σεῦ Ἑol. & Dorice, τεῦ Dor.

D. σοὶ communiter, τοὶ & τεῖν Dorice.

A. σὲ communiter, τῷ Dorice.

V. σὐ.

D. N. & A. σφῶ & σφῶ communiter, ὑμεις Ἑolice.

G. & D. σφῶν, σφῶν.

P. N. ὑμεῖς communiter, ὑμεῖς Jonice, ὑμεῖς Dorice, ὑμεις Ἑolice.

G. ὑμῶν ecommuniter, ὑμέων & ὑμείων Jonice; ὑμιμιων Ἑolice,

D. ὑμῖν communiter, ὑμῖν Poetice, ὑμιμ, & ὑμιμ Ἑolice.

A. ὑμεῖς communiter, ὑμεῖς Jonice, ὑμεις Ἑolice.

Οὖ

S. G. ὃ communiter, ἵο & ἵο Jonice, ἵοθεν & ἵοθεν Attice, ἵο Dorice.

D. οἱ apud Soph. σφίν, ei.

A. ὃ apud Eurip. σφί, eum, eam.

D. N. & A. σφω, σφω.

G. & D. σφῶν, σφῶν.

P. N. σφεῖς communiter, σφεῖς Jonice, σφεῖς Dorice.

G. σφῶν communiter, σφίων & σφειων Jonice.

Σ

D.

D. σφίσι communiter, σφί & σφίν Poetice.

A. σφίδι communiter, σφίδις Jonice. σφί Ηολίce.

Miv, vel viv, sc; ipsum, ipsam, ipsum; ipsos, ipsas, ipsa, Dorica sunt. Item viv, pro αὐτάς, apud Sophoclem.
Ἐκεῖνος communiter, καῖνος poetice, τῆνος Dorice.

Verba. Indicat. Præsens.

S. τάρτω,	τάρτεις,	τάρτη.
Dor. τετάχω,	τάττεις,	τάττη.
Ηολίce τάττης,		τάττη.

sine Jota subscripto, & τάττειθα.

D. τάττετον,	τάττετον,	τάττετον.
P. τάττουεν,	τάττετε,	τάττετοι.
Dor. τάττουες,		τάττουτι.

Jonicas sunt ab ὁέω ὕεας, pro ὕεας: ab ἡῶ, ἡά, pro ἡῃ, finit. priore & brevi, posteriore longo.

Imperfectum.

S. ἐτάττον,	ἐτάττεις,	ἐτάττε.
Poet. τάττεσκον,	τάττεσκε,	Jon. τάττεσκε.
D.	ἐτάττετον,	ἐτάττετην.
P. ἐτάττομεν,	ἐτάττετε,	ἐτάττον.
Dor. ἐτάττομες,		Βœot. ἐτάττοσαν.

REGUL A G E N E R A L I S.

Jones, & Poetæ quodlibet Argumentum abjiciunt: ut
Τάττε pro ἐτάττε: ἀκρισε pro ἡγεσε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut ἔχασοντο, κεχάσοντο: λεβέδωμ, λελαβέδωμ.

Τάττεσκε a communi ἐτάττε, abjicioendo augmentum, & και addendo. Sic Aoristi, ἐτάξεις, τάξεσκε; ἐταγεσκε, τάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur, ut

Ἐποιεις, ποιεσκε: ἐχεύσσεις, χρήσσοσκε: ἐτίθης, τιθεσκε: ἰσης, ισασκε, ἐδίδως, διδοσκε: ἔδης, δέσκε: ἔσης, σάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præ-

Præteritum perfectum.

S. τέταχα,	τέταχας,	τέταχε.
D.	τετάχατον,	τετάχετον.
P. τετάχαμεν,	τετάχατε,	τετάχκοι.
Dor. τετάχκμες,		τετάχκντι.

τέταχα Chalcidice.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετάχειν,	ἐτετάχεις,	ἐτετάχει.
Jon. ἐτετάχει,		ἐτετάχεε.
Att. ἐτετάχη,		ἐτετάχη.

REGUL A G E N E R A L I S.

Jonum sunt dissolutiones, contractiones Atticorum: ut Ποιέω, ποιῶ, ἐβόαν, ἐβόων; ἐτετύφει, ἐτετύφη.

D.	ἐτετάχειτον,	ἐτεταχείτην.
P. ἐτετάχειμεν,	ἐτετάχειτε,	ἐτεταχείτεσαν.
Dor. ἐτετάχειμες,		Att. ἐτετάχειτων.

Abjicitur nonnunquam Attice & a principio tertiarum Personarum Singularis, & Pluralis numeri: ut Συγγεγόνει, τεθρύλητο, πεποιήσεσαν: α συγγένομα, θερύληομα, ποιέω.

Aoristus primus.

S. ἐταξα,	ἐταξεις,	ἐταξε.
Poet. τάξεσκον,	τάξεσκε,	Jon. τάξεσκε.
D.	ἐταξετον,	ἐταξετην.
P. ἐταξαμεν,	ἐταξετε,	ἐταξεταν.
Dor. ἐταξαμες,		Βœot. ἐταξεσαν.

Aoristus secundus.

S. ἐταγε,	ἐταγεις,	ἐταγε.
Poet. τάγεσκον,	τάγεσκε,	Jon. τάγεσκε.
D.	ἐταγετον,	ἐταγετην.
P. ἐταγαμεν,	ἐταγετε,	ἐταγετη.
Dor. ἐταγαμες,		Βœot. ἐταγεσαν.

Futurum primum.

S. τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor. ταξω,	ταξεις,	ταξει.
Eol. ταξης,		ταξη.

D.

D.	τάξετον,	τάξετον.
Dor.	ταξέτον,	ταξέτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,
Dor.	ταξέμεν,	ταξέτε,
Æoles pro φάλῳ, σπερῷ, faciunt, φάλω, & σπερῶ.		

Futurum secundum.

S.	ταγῷ,	ταγῆις,	ταγῆ.
D.	ταγῆτον,	ταγῆτον,	ταγῆτον.
P.	ταγῆτε,	ταγῆτε,	ταγῆσοι.
Dor.	ταγῆμεν,	ταγῆτε,	ταγῆντι.

Imperat. Præsens.

S.	τάττε,	ταττέτω.
D.	τάττετον,	ταττέτων.
P.	τάττετε,	ταττέτωσαν.

Att. ταττότων.

Præteritum perfectum.

S.	τέταχε,	τετυχέτω.
D.	τετάχετον,	τετυχέτων.
P.	τετάχετε,	τετυχέτωσαν.

Aoristus primus.

S.	τάξον,	ταξάτω.
D.	τάξαρον,	ταξάτων.
P.	ταξάτε,	ταξάτωσαν.

Att. ταξάντων.

Aoristus secundus.

S.	τάγε,	ταγέτω.
D.	τάγον,	more Syracusanorum.
P.	τάγετον,	ταγέτων.

Att. ταγέτων.

Optativ. Præsens.

S.	τάγτοιμι,	τάγτοι.
D.	τάγτοιτον,	τάγτοιτων.
P.	τάγτοιμεν,	τάγτοιτε,

Dor. τάγτοιμες.

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Eurip. ἀφρων ἐν εἴην, εἰ τρέφοιν
καὶ τῶν πέλας. Varinus in Lexico, quod ἐν ἀμαλδέαις
κέρα continetur.

Præ-

Præteritum Perfectum.

S.	τετάχοιμι,	τετάχοισ,	τετάχοι.
D.	τετάχοιτον,	τετάχοιτην.	τετάχοιτην.
P.	τετάχοιμεν,	τετάχοιτε,	τετάχοιεν.
Dor.	τετάχοιμες.		

Aoristus primus.

S.	τάξωμι,	τάξωις,	τάξωι.
D.	τάξωιτον,	τάξωιτην.	τάξωιτην.
P.	τάξωμεν,	τάξωιτε,	τάξωιεν.
Dor.	τάξωμες.		

Aoristus secundus.

S.	τάγοιμι,	τάγοις,	τάγοι.
D.	τάγοιτον,	τάγοιτην.	τάγοιτην.
P.	τάγοιμεν,	τάγοιτε,	τάγοιεν.

Dor. τάγοιμες.

εἶποιν pro εἴποι. Arist. 8. Polit. 5. λόγοις, οἵ τις εἴποιεν.

Futurum primum.

S.	τάξοιμι,	τάξοις,	τάξοι.
D.	τάξοιτον,	τάξοιτην.	τάξοιτην.
P.	τάξοιμεν,	τάξοιτε,	τάξοιεν.

Dor. τάξοιμες.

S.	ταγοῖμι,	ταγοῖς,	ταγοῖ.
D.	ταγοῖτον,	ταγοῖτην.	ταγοῖτην.
P.	ταγοῖμεν,	ταγοῖτε,	ταγοῖεν.

Dor. ταγοῖμες.

Futurum secundum.

S.	ταγοῖτον,	ταγοῖτην,	ταγοῖτην.
D.	ταγοῖτην,	ταγοῖτην.	ταγοῖτην.
P.	ταγοῖτε,	ταγοῖτη,	ταγοῖτη.

Dor. ταγοῖτην.

Subjunct. Præsens.

S.	ἴαν τάττω,	τάττης,	τάττη.
Eol.	τάττηθα,	τάττησι	Jonice.
D.	ἴαν τάττητον,	τάττητην.	τάττητην.
P.	ἴαν τάττωμεν,	τάττητε,	τάττητωσι.

Dor. τάττωμες.

Præteritum perfectum.

S.	ἴαν τετάχω,	τετάχης,	τετάχη.
D.	ἴαν τετάχητον,	τετάχητην.	τετάχητην.
P.	ἴαν τετάχωμεν,	τετάχητε,	τετάχωσι.

Dor. τετάχωμες.

Ae-

Aoristus primus.

S.	ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξη.
D.	ἐὰν τάξητον,	τάξητον,	
P.	ἐὰν τάξωμεν,	τάξητε,	τάξωσι.
Dor.	τάξωμες.		

Aoristus secundus.

S.	ἐὰν τάγω,	τάγγης,	τάγη.
			Jon. τάγητο.
D.	ἐὰν τάγητον,		τάγητον.
P.	ἐὰν τάγωμεν,	τάγητε,	τάγωσι.

Dor. τάγωμες.

Infinitivus Praesens.

τάγγειν communiter.

τάγγει Dorice.

τάγγην Ἑolice, & Dorice.

τάγγέμενη Attice, & Dorice.

τάγγέμεν Jonice.

Bozū communiter, Bozīs Ἑolice, χρυσᾶν com-
muniter, χρυσᾶς Ἑolice.Apud Homerum ἀλαζάν Jonice, ultima lon-
ga, pro ἀχαλάν.

Præteritum perfectum.

τεταχήνη.

τεταχήμενη.

τεταχήμεν.

Aoristus primus.

τάξη.

ταγγεῖν.

ταγγέν.

ταγγέμενη.

ταγγέμεν.

ταγγέμεν, dissolutione τῆ ταγγέν Jonica.

Futurum primum.

τάξειν, variatur ut praesens.

Futurum secundum.

ταγγεῖν, variatur ut Aorist. 2.

Dissolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ δια-

θέσεως, itemque in quibusdam reliquarum διαθέσεων: ut
λειπανῶ, λειπανέω. Iliad. 15. V. 261.μενεῖ, μενεί. Nonnus cap. 14. παραφεύσεως εὐκγ.
ἀγγελεῖσι, ἀγγελέσσι. Iliad. 9.

ἀρτονάσι, ἀρτονέσσι. Odyss. 1.

Φάγοις, Φαγέοις. Phocylides.

διακρίνωσι, διακρινέσσι. Iliad. 2.

μιγώσι, μιγέσσι. Ibidem.

πλυνέσσα, πλυνέκσα. Odyss. 6.

εὐφράνω, εὐφρενέω. Iliad 7.

Passivum. Indicat. Praesens.

S.	τάπτομαι,	τάπτη,	ταπτετη.
D.	τάπτομενον,	τάπτεδον,	ταπτεδον.
P.	τάπτομενη,	τάπτεδε,	ταπτονη.

Dor. & Jon. ταπτόμενη, Imperfectum.

S.	ἐτάπτόμην,	ἐτάπτη,	ἐτάπτετο.
Poet.	ταπτεσκόμην,	ταπτέσκη,	ταπτίσκετο.

Jon. ἐτάπτετο.

Dor. ἐτάρτην.

D.	ἐτάπτόμενον,	ἐτάπτεδον,	ἐτάπτεδη.
P.	ἐτάπτόμενη,	ἐτάπτεδε,	ἐτάπτοντο.

Dorice, & Jonice, ἐταπτίμεδα.

Ov muta- tur Dor- ce	1. in ω extra Crasis: ut μᾶσα, μᾶσα, βε- χόλος, βωκήλος.
	2. in ϵu in Crasis: ut Δημοθίνεος, ρε, Δημο- θίνεος: ποιέονται, θνται, ποιεῦνται, ποιέσσα, ρεσσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κείσημαι, & κείσεμαι.

	3. in oi , in Participiis femininis Earytono- rum Praef. Temporis: ut τύπλισα, τύπλισα.
--	--

Præteritum perfectum.

S.	τέταχμαι,	τέταχη,	τέτακται.
D.	τετάχμενον,	τέταχδον,	τέταχδον.
P.	τετάχμενη,	τέταχδε,	τέταχμένοι εἰσι.

Dor.	τετάχμενη,		
Jon.	τετάχαται,		Φράται.

Φρέσκωμα, πίφρεσκωμα communiter, πίφρεσκωμα Attice, μινάρωμα, μέρμηνα, μέμνηση communiter, Jonice μέμνηη, & μέμνεη, tum Attice μέμνη.

Plusquam perfectum.

S.	ἐτετάχυμν,	ἐτέταξο,	ἐτέταπτο.
D.	ἐτετάχυμδον,	ἐτέταχθδον,	ἐτέταχθδην.
P.	ἐτετάχυμδα,	ἐτέταχθδε,	τεταχγμένοι ησαν.
Dor.	ἐτετάχυμδα.	Jon.	ἐτετάχχτο.

Aoristus primus.

S.	ἐτάχθην,	ἐτάχθης,	ἐτάχθη.
D.	ἐτάχθητον,	ἐτάχθητον,	ἐτάχθητην.
P.	ἐτάχθημεν,	ἐτάχθητε,	ἐτάχθησαν.

Dor. ἐτάχθημεν, Bœot. ἐτάχθεν.

ἐκριθῆν, & ἐκλινθῆν Poetica sunt, pro ἐκριθῆν, & ἐκλινθῆν: a κρινομαχ, & κλινομαχ.

Aoristus secundus.

S.	ἐτάγην,	ἐτάγης,	ἐτάγη.
D.	ἐτάγητον,	ἐτάγητον,	ἐτάγητην.
P.	ἐτάγημεν,	ἐτάγητε,	ἐτάγησαν.
Dor.	ἐτάγημεν,	Bœot.	ἐτάγην.

Futurum primum.

S.	ταχθήσουμα,	ταχθήση,	ταχθήσεται.
Jon.	ταχθήσει,		
Att.	ταχθήσει.		
D.	ταχθήσομενον,	ταχθήσεον,	ταχθήσεδον.

P.	ταχθήσουμδα,	ταχθήσεδε,	ταχθήσουνται.
Dor.	ταχθήσουμδα.		

Futurum secundum,

S.	ταγήσομα,	ταγήση,	ταγήσεται.
Jon.	ταγήσει,		
Att.	ταγήσει.		

D.	ταγησόμενον,	ταγησέον,	ταγησέδον.
P.	ταγησόμδα,	ταγησέδε,	ταγησουνται.

Dor. ταγησόμδα.

Paulo post Futurum.

S.	τετάζομα,	τετάξη,	τετάξεται.
Jon.	τετάξει,		
Att.	τετάξει.		

D.

D.	τετάξομενον,	τετάξεθον,	τετάξεθον.
P.	τετάξομδα,	τετάξεδε,	τετάξουται.
Dor.	τετάξομενδα.		

Imperativus.

Præsens.

S.	τάττα,	ταττέθω.
Jon.	τάττεο.	
Dor.	τάττειν.	

D.	τάττεθον,	ταττέθων.
P.	τάττεθε,	ταττέθωσιν.

Att. ταττέθων.

τεΦανάρδων, coronetur: Synes, περὶ δώρων.

Præteritum Perfectum.

S.	τέταξο,	τετάχθω.
D.	τέταχθον,	τετάχθων.
P.	τέταχθε,	τετάχθωσιν.

Aoristus primus.

S.	τάχθητι,	ταχθήτω.
D.	τάχθητον,	ταχθήτων.
P.	τάχθητε,	ταχθήτωσιν.

Aoristus secundus.

S.	τάγηθι,	ταγήτω.
D.	τάγητον,	ταγήτων.
P.	τάγητε,	ταγήτωσιν.

Optativus.

Præsens.

S.	ταττοίμην,	τάττοιο,	τάττοιτο.
D.	ταττοίμενον,	τάττοιδον,	τάττοιδην.
P.	ταττοίμδα,	τάττοιδε,	τάττοιντο.

Dor.	ταττοίμεδα.	Ion. & Poet.	ταττοίαρο.
------	-------------	--------------	------------

Præteritum Perfectum.

S.	τεταγμένον,	εἴην, εἴης;	εἴη.
D.	τεταγμένον,	εἴητον,	εἴητην.
P.	τεταγμένδα,	εἴημεν, εἴητε,	εἴησαν.

In his Graeca Grammat.

T

AO.

Aoristus primus.

S.	ταχθεῖν,	ταχθεῖς,	ταχθεῖν.
D.	ταχθείτον,	ταχθείτην,	
P.	ταχθείμεν,	ταχθείτε,	ταχθείσαν.

Dor. ταχθείμες.

Sync. ταχθείμεν, ταχθείτε, ταχθείσεν.

Aoristus secundus.

S.	ταγεῖν,	ταγεῖς,	ταγεῖν.
D.	ταγείτον,	ταγείτην,	
P.	ταγείμεν,	ταγείτε,	ταγείσαν.

Dor. ταγείμες.

Sync. ταγείμεν, ταγείτε, ταγείν.

Futurum primum.

S.	ταχθσοίμην,	ταχθσοίσιο,	ταχθσοίσιο.
D.	ταχθσοίμεδον,	ταχθσοίσιόν,	ταχθσοίσιόν.
P.	ταχθσοίμεδα,	ταχθσοίσιδε,	ταχθσοίσιντο.

Dor. ταχθσοίμεδα. Jon. & Poet. ταχθσοίσικο.

Futurum secundum.

S.	ταγησοίμην,	ταγήσιο,	ταγήσιο.
D.	ταγησοίμεδον,	ταγήσιοίσιον,	ταγησοίσιόν.
P.	ταγησοίμεδα,	ταγήσιοίδε,	ταγησοίσιντο.

Dor. ταγησοίμεδα. Poet. ταγησοίσια.

Paulo post Futurum.

S.	τεταξίομην,	τετάξιο,	τετάξιο.
D.	τεταξίομεδον,	τετάξιοίσιον,	τεταξίοίσιόν.
P.	τεταξίομεδα,	τετάξιοίδε,	τεταξίοντο.

Dor. τεταξίομεδα. Jon. & Poet. τεταξίσικο.

Subjunctivus.

Præsens.

S.	ἴανταττώμεν,	τάττη,	τάττηται.
		Ion. τάττηται.	
D.	ἴανταττώμεδον,	τάττηδον,	
P.	ἴανταττώμεδα,	τάττηδε,	τάττωνται.

Dor. ταττώμεδα.

Præs.

GRAMMATICES.

291

Præteritum Perfectum.

S.	ἴανταττώμενος,	ώ,	ής,
D.		ἴανταττώμενος,	ήτον,
P.	ἴανταττώμενοι,	ώμεν,	ήτε,

Aoristus primus.

S.	ἴαντατθῶ,	ταχθῆς,	ταχθῆ.
D.	ἴαντατθῶν,	ταχθῆτον,	
P.	ἴαντατθῶμεν,	ταχθῆτε,	ταχθῶσι.

Dor. ταχθῶμες.

Aoristus secundus.

S.	ἴανταγῶ,	ταγῆς,	ταγῆ.
D.	ἴανταγῆτον,		ταγῆτον.
P.	ἴανταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.

Dor. ταγῶμες.

Infinitivus.

Præsens.

Tenses.

Præterit. τετάξιθη.

Aor. 1. ταχθσηνη communiter, ταχθσμενη Att. & Dor
ταχθσημεν Jon.Aor. 2. ταγηνη communiter, ταγημενη Att. & Dor.
ταγημη Jon.

Fut. 1. ταχθσεθη.

Fut. 2. ταγησεθη.

Paul. post. Fut. τετάξεθη.

M E D I U M.

Indicativus.

Præteritum.

S.	τέταγα;	τέταγες,	τέταγε.
D.		τέταγετον,	τέταγετον.
P.	τέταγμεν,	τέταγτε,	τέταγεσι.

Dor. τεταγμεν.

Plusquam Perfectum.

S.	ἴτετάγειν,	ἴτετάγεις,	ἴτετάγει.
		Ion. ίτετάγει,	ίτετάγοι.

T 2

Att.

- Att. ἐτετάγην.
Sic ἔδω, εἴδεν, ὤδεν, ὤδει, ὤδες, ὤδη.
D. ἐτετάγητον,
P. ἐτετάγημεν, ἐτετάγετε, ἐτετάγησαν.
Dor. ἐτετάγημεν.

Aoristus primus.

- S. ἐταξάμην, ἐτάξω, ἐτάξετο.
Jon. ἐτάξω, μνησάσκετο.
pro ἐμνήσατο. Iliad. II. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξαδον;
P. ἐταξάμεδα, ἐτάξαδε, ἐτάξηντο.
Dor. ἐταξάμεδα.

Aoristus secundus

- S. ἐταγόμην, ἐτάγε, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγεο.
Dor. ἐτάγευ.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεθον,
P. ἐταγόμεδα, ἐτάγεθε,
Dor. ἐταγόμεδα.

Futurum primum.

- S. τάξομαι, τάξῃ, τάξεται.
Dor. ταξύμαι, &c. Jon. τάξει.
Att. τάξει.
D. ταξύμεθον, τάξεθον, τάξεθον.
P. ταξόμεδα: τάξεθε, τάξουται.
Dor. ταξόμεδα.

Futurum secundum.

- S. ταγόμαι, ταγῇ, ταγεῖται.
Jon. ταγέσαι,
Att. ταγῆ.
D. ταγύμεθον, ταγεῖθον, ταγεῖθον.
P. ταγύμεδα: ταγεῖθε, ταγεῖται.
Dor. ταγύμεδα.

Im-

Imperativus.

Præteritum.

- S. τέταγε, τεταγέτω.
D. τετάγετον, τεταγέτων.
P. τετάγετε, τεταγέτωσαν.
Aoristus primus.

- S. τάξῃ, ταξάδω.
D. τάξαδον, ταξάδων.
P. τάξαδε, ταξάδωσαν.
Att. ταξάδων.

Aoristus secundus.

- S. ταγῆ, ταγέδω.
D. ταγεδον, ταγέδων.
P. ταγεδε, ταγέδωσαν.
Att. ταγέδων.

Optativus.

Præteritum.

- S. τετάγομαι, τετάγοι, τετάγοι.
D. τετάγοιτον, τεταγοίτην.
P. τετάγομεν, τετάγοιτε, τεταγοίον.

- Aoristus primus.
S. ταξάμην, τάξοι, τάξοι.
D. ταξάμεθον, τάξιθον, ταξίθην.
P. ταξάμεδα, τάξιθε, τάξιθον.
Dor. ταξάμεδα. Jon. & Poet. ταξάιστο.

Aoristus secundus.

- S. ταγοίμην, τάγοι, τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον, τάγοιθον, ταγοίθην.
P. ταγοίμεδα, τάγοιθε, τάγοιτρο.
Dor. ταγοίμεδα. Jon. & Poet. ταγοίτρο.

Futurum primum.

- S. ταξοίμην, τάξοι, τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον, τάξιθον, ταξίθην.
P. ταξοίμεδα, τάξιθε, τάξιτο.
Dor. ταξοίμεδα. Poet. ταξίτρο.

Fu-

T 3

Futurum secundum.

- S. ταγοίμην, ταγοῖο, ταγοῖτο.
 D. ταγοίμεθον, ταγοῖθον, ταγοῖθην.
 P. ταγοίμεθα, ταγοῖθε, ταγοῖντο.
 Dor. ταγοίμεθα. Jon. & Poet. ταγοίστο.

Subjunctivus.

Præteritum,

- S. ἐὰν τετάγω, τετάγης, τετάγη.
 D. ἐὰν τετάγητον, τετάγητον,
 P. ἐὰν τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
 Dor. τετάγωμες.

Aoristus primus,

- S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
 Jon. τάξηται.
 D. ἐὰν ταξέψεισον, τάξηθον,
 P. ἐὰν ταξώμεθα, τάξηθε,
 Dor. ταξώμεθα,

Aoristus secundus.

- S. ἐὰν τάγωμαι, τάγη, τάγηται.
 Jon. τάγηται.
 D. ἐὰν ταγόμεθον, τάγηθον,
 P. ἐὰν ταγόμεθα, τάγηθε,
 Dor. ἐὰν ταγόμεθα.

Infinitivus.

Præteritum.

τεταγένεναι comm. τεταγέμεναι Att. & Dor. τεταγέμεν Jon.

Aor. 1. τάξεθαι.

Aor. 2. ταγέθαι.

Fut. 1. τάξεθαι.

Fut. 2. ταγέθαι.

Substantivum Eīmī.

Indicativus.

Præfens.

- S. εἰμί, εἰς, καὶ εἴ, εἰτ.
 Dor. εἴμι. comm. εἴη, ab εἴμι. Dor. εἴτι. Att. εἴ.
 Dor. εἴσι.

D.

GRAMMATICÆ.

- D. εἴσον, εἴσιν.
 P. εἴσμεν, εἴσε, εἰσι.
 Dor. εἴμεν, εἴσε, εἰσι.
 & εἴμεις, εἴσεις, εἰσι.

Imperfectum.

- S. ην, ηρ, ην.
 Jon. εα. Ηελ., ηθα, ηα,
 Att. η, ην,
 Poet. εην, εον.
 εσκον,

D. ητον, ητον,
 ητον, ητον,
 εσον, ητε,
 Dor. ημεις,

ην, ην, ηρα.

κακεῖνοι ταλακάρδιοι. In Epigrammate apud Ἀλσίν, κα-
 τὰ κτησιΦῶντος.

- D. ητον, ητον,
 ητον, ητον,
 εσον, ητε,
 Dor. ημεις,

ην, ην, ηρα.

Imperativus.

Præfens.

- S. εσω, εσω.
 Dor. εσι, εσι.
 P. εσον, εσε, εσωσκεν. εσω.

Optativus.

Præfens.

- S. εην, εης, εη.
 Poet. εαι.

T 4 D.

D.	εἴησον,	εἴηται.
P.	εἴημεν,	εἴητε,
Sync.	εἴμεν, εἴτε.	

Futurum primum.
εσοίμην, εσοίσοι, εσοίστο, &c.

Subjunctivus.

Præsens.

S.	εἰσὶν ὡς,	ἥσ-	ἥ.
	εἴω,	ἥτι,	ἥη.
D.		ἥθε.	
P.	εἰσὶν ὡμεν,	ἥτε,	ἥστι.
			ἥωσι.

Infinitivus.

Præsens.

εἶναι communiter, εἶμεν Attice, & Dorice, εἴμεναι
Æolice, εἴμεν, Jonice, εἴμεν Dorice.

Futurum I. εἰσεδω.

Participium.

ών, & εἰώ Poet. vel Jonice.

Observationes quædam.

1. Attice fit, παραγωγή, ut αἵτια, αἵτιώ: σελαγῶ, σελαγίνω.

2. Attice ο omittitur, sicut Jonice additn: ut παγῆλαντος, pro παγῆλαντος: εὔκτιμένος, pro εὐκτισμένος: Θεόδωρος & Θεόδορος. pro Θεόδωρος & Θεόδορος.

3. ο in α Attice: ut δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. Duplex σσ, Attice per duplex ττ effertur: Σάλασσα, θάλαττα: πράσσω, πράττω.

5. Ζ Dorice in οδ solvit ut συρίζω, συρισδω.

6. Futura in σσ a verbis in ς, per ξω Dorice effe-
runtur. ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω ſæpe in α mutant: ut πρᾶτος, πράττος: ἐποίη-

σσ,

ω, ἐποίητα, ab ἐποιητάμην. Hinc credo ω pronuntiatum fuif-
fe per ζ obſcurum, ſicut Hebræorum Cainez.

8. Dorica ſunt, δνίΦος, pro γνόΦος; Σωκράτης, pro
Σωκράτης: μῆν pro μεῖον.

9. Tenues Jonice pro aspiratis ponuntur: ut χι-
τῶν, κιτῶν: ἀφίκοντο, ἀπίκοντο: ἐΦ' ής, ἐπ' ής, Att. εν-
δέντα, pro ἐνταῦθα.

10. ΆEoles quoque fugiunt aspirationem: ut ζτος, pro
ζτος: ἀπῆκε, pro ζφῆκε: ideo olim utebantur litera F,
quod Digamma ΆEolicum dicitur: ut ἐλένην, Φελινην.

11. ΆEoles præponunt, aut anteponunt, aut gemi-
nant Conſonantes: ut ράδινός, βραδινός: χαλυβικός, χα-
λυβιδικός: ἔχος, ὄγχος, ἀμάρθος, συγκοτή ἀμος, ΆEolice
ἄμμος. Sic ἄχιλεύς, quia ἄχος τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐνεποίησε, do-
lorem Trojanis dedit: ΆEolice Ἀχιλεύς. Aliter etiam
Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro τάλας, & τάφας, dicitur ΆEol. τάλαις, & τάφαις.

13. ΆEolice Πελεύς, pro Πηλεύς.

14. Elei σ in ο mutabant: ut ἵππος, ἵπποι: ζτος, ζτορ: ζάρτος, ζάρτορ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus,
Plutarchus de Dialectis Homericis, & Corinthus:
cui libelli in calce Lexicorum additi conficiuntur;
item in toto Eustachio. Καὶ τόδε μὲν, βαρέους ὅδύνησο
πεπαγμένος ζτος ἐξ ἀλόχοοι μόρε, ζυνέγραψα πολυπλοκέ-
γον. Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλε φίλος νιε θεοῖο, δό-
ξα κλέος τ' εἰς οἰδας περικύδες φέντες.

GRÆCORUM MENSIA DISTRIBUTIO

Secundum
Gazam.

1. ἐκαγοριβωάν.	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
2. μεταγενιών.		
3. Βοηδρομιών.		
μομακτηγιών.	4. πιανεψιών.	μομακτηγιών.
πιανεψιών.	5. μομακτηγιών.	πιανεψιών.
ἀνδεσηγιών.	6. ποσεδεών.	

- ποτεῖδιν.
γραμμιῶν.
7. γραμμηλίων.
8. ἀνθεσηριῶν.
9. ἐλαφηβολιῶν.
10. μηνοχιῶν.
11. θαργηλιῶν.
12. σκιφροφοριῶν.

His Græcis Mensibus Latini respondent.

1. Junius,
2. Julius.
3. Augustus,
4. September,
5. October.
6. November.
7. December,
8. Januarius,
9. Februarius,
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Distributio Scaligeri omnium probatissima est, quippe confirmata duabus inarmoreis Inscriptiōnibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in suo Iter. Græciæ relatis.

Athenienses etiam a Solsticio aestivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, observato præcipue carsu Lunæ.

ἀνθεσηριῶν magis videtur fuisse Martius: ut doctissimus, & diligentissimus Xylander in fine annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Mensis divisio.

Mensis dividitur in tres decadas. Prima dicitur *ἰσαιένυ*, sive *ἀρχομένη μῆνος*, instantis, vel ineuntis Mensis: altera *μεσὸντος*, vel *ἐπὶ δέκα*, vel *ἐπὶ δεκάδι*, seu *δεκάτη*, medii: vel supra decem: tertia *Φθινοντος*, *λήνοντος*, vel *τελεόντος*, præcipitantis; desinentis, excuntis.

Pri-

Primus dies Mensis dicitur *Νεμενία*, Novilunium: quia Luna mensem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur *ἔνη*, καὶ *νέα*, *vetus* & *novus*: quia inter elapsum, & proxime sequentem mensem intercederet.

Exemplum dierum mensis.

1	Dies	Calendæ	Nemennia.
2		III	δευτέρα
3		III	τρίτη
4		Prid. Non.	τετάρτη
5		Nonæ	πέμπτη
6		VIII	ἕκτη
7		VII	ἔβδομη
8		VI	ἔγδον
9		V	ἴννατη
10		III	δεκάτη
11		III	πεντη
12		Pridie Id.	δευτέρα
13		Idus.	τρίτη
14		XVIII	τετάρτη
15		XVII	πέμπτη
16		XVI	ἕκτη
17		XV	ἔβδομη
18		XIII	όγδοη
19		XIII	ἴννατη
20		XII	εἶκας
21		XI	δεκάτη Φθινοντος.
22		X	ἴννατη
23		IX	όγδοη
24		VIII	ἔβδομη
25		VII	ἕκτη
26		VI	πέμπτη
27		V	τετάρτη
28		III	τρίτη
29		III	δευτέρα
30		Pridie Cal.	ἔνη καὶ νέα, τριτακάς.

Quan.

Quando mensis erat 19. dierum, pro δεκάτῃ Φεβρουατίᾳ dicebatur ἐννάτη Φεβρουατίᾳ quando plurium quam triginta, post δεκάδα ἑνδεκάτη addebat.

Usus apud Autores.

Ἐβδόμην ἵσαμένη, Septimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ χριστὸν ἀσχοντος, ἐλαφιβολιῶνος ἐκτη ἵσαμένη. Prætore Chæronda, 8. Idus Februarii: Demosth. περὶ σεφ.

ἐπὶ ἀσχοντος μνησιφίλη, ἐκατομβωκῶνος ἔντη καὶ νέφ: Mnēsiphilo Prætore, pridie Calend. Julii, ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in designandis numeris utuntur literis Alphabetis medis tribus.

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejusdem loci numerum repræsentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. usque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odysseæ Homeri: nec ultra 24. progressio fit.

2. Totum Alphabetum in tres classes dividitur. Prima est unitatum, ab α usque ad τ denarium numerum: hac nota σ (quæ τὸ εἰπονόν vocatur) pro senario usurpata.

Secunda est denariorum, ab ι usque ad ε centenarium, interiecta pro nonagenario hac nota ϖ, quæ η σκόνηται dicitur.

Tertia centuriarum, αε usque ad finem, pro nongenario, addita hac nota τη, quæ η χειραγρά nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula toni acuti subscriptur, vel, ut quidam volunt, supra inscribitur prima classis milleniariorum Monadas, secunda decadas, tertia centurias significat.

3. Sex duntaxat literæ adhibentur.

I unitatem significat.

Π πέντε

Δ δέκα.

Η ἑκατόν.

Χ χιλια.

Μ μύρια.

He

Hæ omnes, præter II usque ad numerum quaternarium, five per se, sive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, Η, Χ, Μ, literæ II inclusa significant.

Major numerus in compositione minorem præcedit, & in secundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	III.
5	ε	II.
6	σ	III.
7	ζ	III.
8	η	III.
9	ϟ	III.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔΙ.
12	ιβ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIII.
15	ιε	ΔII.
16	ισ	ΔIII.
17	ιζ	ΔIII.
18	ιη	ΔIII.
19	ιη	ΔIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κβ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.
31	λι	ΔΔΔI.
32	λβ	ΔΔΔII.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔI.
42	μβ	ΔΔΔΔII.
50	ν	ΔI.
51	νι	ΔI.
52	νβ	ΔI.

60	ξ	ΔΔ.
70	·	ΔΔΔ.
80	π	ΔΔΔΔ.
90	ϙ	ΔΔΔΔΔ.
100	ϙ	H.
200	ϙ	HH.
300	ϙ	HHH.
400	ϙ	HHHH.
500	ϙ	[H].
600	ϙ	[H]H.
700	ϙ	[H]HH.
800	ϙ	[H]HHH.
900	ϙ	[H]HHHH.
1000	ϙ vel Ϛ	X.
2000	ϙ	XX.
3000	ϙ	XXX.
4000	ϙ	XXXX.
5000	ϙ	[X].
6000	ϙ	[X]X.
7000	ϙ	[X]XX.
8000	ϙ	[X]XXX.
9000	ϙ	[X]XXXX.
10000	ϙ	M. &c.

Postremo notandum. δ̄ quatuor significat, δ̄ qua-
tuor millia, δ̄ quartam partem. Sicut Cos. significat
1. Consulem, Cos. 2. Consules, Imp. 3. Imperato-
res: ita ξ̄, sexagesimas. Ea geminatio assert plura-
lem numerum.

ξ̄, sexagesimæ sex.

Ut autem Casus exprimatur; ultima syllaba super-
imponitur.

ειν
η
ν
ται
ται
ται
ται

K A-

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ.
ΕΤΧΗ ΚΤΡΙΑΚΗ.

Ἄτες ἡμῶν, δὲν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἀγιαθήτο τέ ὑπομέ-
σα. Ἐλεύτηρα ἡ Εαστίεια σα γενηθήτω τὸ θεῖον
μάσι, ὡς ἐν ἔργῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Γοὶ ἀργον
ἡμῶν τὸν ἐπικόσιον δὺς ὅμιλον σύμμερον· καὶ ἀψε· ἡμῖν
τὰ ὄφειλάτα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς αφίεμεν τοῖς
ἔφειλάτοις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ
ὕστηκε ἡμῖν ἀπὸ τῆς πονηρᾶς. Αμήν.

*Ασπασμὸς τῷ Ἀγγέλῳ πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην
ΠΑΡΟΞΕΝΟΝ.

Χαρεῖ κεχχειτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μιτά σῷ· εὐλογητη
μένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λαῖας σε Ἰησοῦς. Ἄγια Μαρία Μῆτρες Θεοῦ, προσεύχεις ἵπες
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, νῦν καὶ ἐν τῇ ὦρᾳ τῆς θαυμάτων ἡμῶν.
Αμήν.

Σύμβολον τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων.

Πισσώ εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρ-
ανῶν, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησὸν Χριστὸν τὸν Τίον αὐτῷ ἐνα μόνον, Κύριον
ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιος, γενηθέντα ἐκ Μαρίας
τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίκη Πιλάτου, εκυρωθέντα, θάνοντα, καὶ
ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς Ἀδην, τῇ τείτη ἡμέρᾳ ἀνασάντα ἐν
νεκρῷ.

Ἀνελθόντα εἰς τὰς Οὐρανάς, καθεζόμενον ἐν δοξῇ Θεοῦ
Πατρὸς τῷ παντοκράτορος.

Οὐαὶ μέλει ἔρχεθαι κρίνει τὸν τάντον, καὶ νεκρός.
Πισσώ εἰς Πνεύμα Ἅγιον.

Α-

Ἄγιαν Ἐκκλησίαν Καθολικήν, Ἀγίων κοινωνίαν,
Εἰς ἀφεσίν ἀμηρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν,
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τύμος πέδος τὴν Ἀγιωτάτην Παραδένον

ΜΑΡΓΑΝ.

Xῆπε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέκτης, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπίς ημῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τοις ἕντες ἔξορισαι πάκιδες. Πρὸς σὲ ἀγενίζομεν σενάκοντες, καὶ δρηγόντες ἐν τῇ δε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δή, Συνηγορείημῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σὸν ὄφθαλμός ἐφ' ἡμας ἐπιστέψον· καὶ Ἰησὸν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σὸν, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταῦτην, ἡμῖν ἀνέδειξον, ὃ ἐπιεικῆς, ὃ εὐσπλάγχνε, ὃ ἡδεῖα Παραδένει Μαργαν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ἘΠΙΓΡΑΜΜΑ.

GREGORII THEOLOGI
EPIGRAMMA.

Ἐις Προαιρέσιον Σοφισίν.

Mηνέτι Κεκροπίη μεγάλ' εὑχεο: φέντες ἐστὶν
Ἡλίου τυτθὴν ἄντα Φίρειν δαιδαλα,
Οὐδὲ Προαιρέσιν ἥττην βροτὸν ἀλλον ἐρίζειν,
Ος ποτε ἀρτιτόκοις κίρουν ἔστεσε λόγοις.
Βροντὴν Ἀττίς ἔνεκε νεότυπον: ἀλλὰ Σοφισῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων ἔπει Προαιρέσιο.
Εἴτε μὲν: ἀλλὰ μιν ἔχει μόρφῳ Φιδένος. ἔπειτ' Ἀθηναῖ
Καδμοι. ὃ νεότης, Φευγετε Κεκροπίην.

THE.

THEMATA,
S E U
RADICES
LINGUÆ GRÆCÆ,
INCIPIENTIBUS MAGIS
NECESSARIE.

A.

- A**γάλλω, f. λῶ, p. αλ- 'Αἰξω, & Ἀνξω, ἀνξησω,
χα, s.conj. Orno. ἥνξηκε, 4.c. augeo.
'Αγαπάω, f. ἡσω, p. 'Αἰσω, σω, ςα, 3.c. uro, ac-
ησα, 6.c. amo. cendo.
'Αγάνω, ομαχ, f. ἡσω, p. ηκα, 'Αἰρίω, ησω, ηκα, 6.c. capio:
6.c. admiror. 'Αἰρω, ἀρῶ, ηρκα, 5.c.tol-
'Αγγέλλω, f. λῶ, p. ρχα, s.c. lo, elevo.
πυνει. 'Αἰσσω, ξω, ςα, 4.c. irruo.
'Αγέρω, f. ερῶ, p. ερκα, 'Αἰθένομαι, med. sentio.
s. c. congrego. 'Αἰτέω, ησω, ηκα, 6. peto.
'Αγκω, f. ξω, p. ςα, 2.c. 'Αἰωρίω, ησω, ηκα, 6. sur-
suffoco. sum tollo.
'Αγω, f. ξω, p. ηχα, 2.c. 'Αἰέομαι, vel ἀκέμη, ἀκήσω-
ago, duco. μη, & ἀκέσομαι, med. fano.
'Αείδω, f. σω, p. ςα, 3. c. 'Αἰνίω, σω, ςα, 6. atudio,
cano. 'Ακροσομαι, f. ξσομαι, m. idem.
'Αείσω, έρω, ηρκα, 5.c. at- 'Αλδίω, 6. & 'Αλδω, 3. f. ησω,
tollo, erigo. augeo.

Instit. Græca Gramm.

U

A-

- Αλείφω, φω, φα, i. ungo. B.
- Αλέξω, f. ἔχω, 4. arceo.
- Αλισκω, f. ἀσω, ἥλικα, 2. anom. capio.
- Αλιτέω, ἡσω, 6. pecco.
- Αλλάσσω, ξω, χα, 4. muto.
- Αλλομηχ., f. οὐμηχ., med. salto.
- Αλοάω, ἡσω, & έσω, 6. trituro.
- Αμαρτάνω, τήσω, ηκα, 5. pecco.
- Αμάω, ἡσω, 6. meto.
- Αμειβώ, ιψω, i. commuto.
- Αμέλγω, ξω, 2. mulgeo.
- Αμύνω, νῶ, 5. succurro.
- Ανίω, 6. & Ανίτω, 3. f. ίσω, perficio.
- Απατάω, ἡσω, 6. fallo.
- Απειλώ, ἡσω, 6. minitor.
- Απτω, ψω, i. nefto.
- Αρέσσω, 4. vel αράττω, ἄξω, 4. amputo.
- Αρέσκω, έσω, εκε, an. placio.
- Αρκώ, f. έσω, 6. arceo.
- Αρώ, ίσω, 6. aro.
- Αρπάζω, οω, & ξω, 4. rapio.
- Αρτύω, 6. & Αρτύνω, η. f. i. σω, apparo.
- Αρύω, & 6. Αρύτω, 3. haurio.
- Αρω, f. Αεολ. Αρσω, η. apto.
- Ασκέω, f. ήσω, 6. exerceo.
- Ασφάπτω, f. ψω, i. fulguro.
- Αυχέω, ήσω, 6. gloriior.
- Αύω, f. άσω, 6. fieco.
- Αφέω, ίσω, 6. haurio.
- Αω, άητω, 6. flo, spiro.
- Βαίνω, f. βῆσμομχ., βέβηκα, 5. eo, is.
- Βάλλω, λῶ, βέβληκα, 5. jacio
- Βάπτω, ψω, i. mergo, lav.
- Βασκάνω, 5. facino.
- Βαζάζω, 4. bajulo.
- Βλέπτω, ψω, i. lədo, no-
- ceo.
- Βλησάνω, τήσω, 5. germino.
- Βλέπω, ψω, i. video.
- Βλύζω, 4. & βλύω, f. βλύσω, 6. scaturio.
- Βοάω, ήσω, 6. clamo.
- Βοηθέω, ήσω, 6. auxilior.
- Βέλομηχ., ήσουμηχ., ημηχ., med. velo, vis.
- Βόω, ίσω, & βόσω, 6. pasco.
- Βρέξω, σω, 4. bullio.
- Βρέμω, μῶ, 5. fremo.
- Βρέχω, ξω, 2. madefacio.
- Βρέθω, σω, 3. ingravesco.
- Βρύχω, ξω, 2. frendeo.
- Βρύω, f. σω, 6. scateo.
- Βρύσκω, & βιβρύσκω, 2. comedo.
- Βύω, ίσω, 6. obturo.
- G.
- Γαμίω, ήσω, 6. uxorem duco.
- Γενομηχ., med. nascor, fio, sum.
- Γελάω, ίσω, 6. rideo.
- Γηδέω, ήσω, 6. gaudeo.

- Γινώσκω, & Γινώσκηχ., 2. cognosco.
- Γλάφω, ψω, φα, i. excavo.
- Γοίω, ησω, 6. gemo.
- Γράφω, ψω, φα, i. scribo.
- D.
- Δάκνω, δήξω, 5. mordeo.
- Δαμάζω, 6. & Δαμάζω, 4. domo
- Δαπανάω, ήσω, 6. consumo.
- Δεῖδω, εισω, οικα, 3. timeo.
- Δεικνύο, δείξω, ειχα, 6. ostendeo.
- Δέμω, 5. & Δομέω, 6. edifico.
- Δέρκω, f. 2. δερκώ, 2. video.
- * Δεσπόζω, 4. dominor.
- Δεύω, f. δεύσω, 6. rige.
- Δέχομηχ., f. έχω, med. accipio.
- Δίω, δήσω, ηκα, & εκα, 6. ligo.
- Δηλώ, ήσω, 6. lədo.
- * Δηλώ, ίσω, 6. manifesto.
- Διδάσκω, ξω, χα, 2. doceo.
- Διδάμω, f. δώσω, p. δέδωκα, do.
- Δισάζω, ίσω, & ίξω, 4. dubito.
- Διώκω, ξω, χα, 2. persecutor.
- Δοκίζω, σω, 4. observo.
- Δοκέω, ήσω, & ξω, ηκα, 6. censio.
- * Δηψω, 6. fitio.
- * Δυλεύω, 6. servio.
- Δράσσω, ξω, χα, 4. prehendo.
- Δράω, σω, 6. operor.
- Δρέπω, ψω, φα, i. decerpo.
- E.
- Έάω, άσω, κα, 6. fino.
- Έγειρω, ερῶ, ερχα, 5. excito.
- Έγρηγορέω, 6. vigilo.
- * Έδω, Prat. έδηδηκα, 3. edo.
- * Έξω, f. έξω, aor. i. είσαι, 4. collocō.
- * Έζουμηχ., f. 2. έδημηχ., sedeo, med.
- * Εδίλω, ήσω, 5. volo, vis.
- * Εδίξω, 4. assuefacio.
- * Ειδω, εισω, & ειδήσω, 3. video.
- * Εικω, ξω, 2. similis sum.
- * Ειλέω, ήσω, 6. coarcto.
- * Ειλέω, ήσω, 6. verso.
- Ειργω, ξω, 2. arceo.
- * Ειργω, ξω, 2. includo.
- Εϊκω, έρω, εϊηκα, 5. nesto.
- * Ελαύνω, ίσω, κα, 5. agito.
- * Ελέγχω, ξω, 2. arguo.
- * Ελκω, ξω, 2. traho.
- * Ελπίζω, σω, κα, 4. spero.
- * Εμέω, έσω, & ήσω, 6. vomo.
- * Ενκίρω, ερῶ, 5. occido.
- * Επω, i. & Επομηχ., m. operor.
- * Επω, aor. i. εἴπα, 2. εἴπον, 1. dico.
- * Ερέχω, άσω, 6. amo.
- * Εργάζομηχ., f. άσουμηχ., p. pass. εργασμηχ., 4. operor.
- * Ερέθω, σω, 3. irrito.
- * Ερείδω, εισω, εικα, 3. firmo.
- Ε-

- 'Ερείω, ἔω, 2. frango.
 'Ερείτω, ἔω, 1. evertō.
 'Ερίτω, 4. remigo.
 'Ερεύνω, ἔω, χρ, 2. iudicio. *
 Ερευνάω, ἔω, 6. iudago.
 *'Ερέφω, Φω, Φα, 1. rego.
 *'Εριώ, ιώ, 4. contendō.
 'Εστω, ἔω, 1. serpo.
 'Ερύω, ἔω, χρ, 2. inhibeo.
 'Ερύω, ὑσω, χρ, 6. trahō.
 'Ερχομη, f. ἐλεύσομη, 2. a. nom. venio.
 'Ερωτίω, ἔω, 6. interrogō.
 *'Ετερω, σω, 6. altero.
 'Ευρίτω, ἔω, χρ, 2. invenio.
 Εὐχομη, ἔμη, γημη, med. precor.
 'Εχω, ἔω, ἔχηκ, 2. habeo.
 'Εψω, ἔω, ηχω, 4. coquo.
 'Εω, ἔω, 6. induo.
 Eiūi, sum, es.
 Eiūi, eo, is.
- Z.
- Ζάω, f. ζήσουμη, 6. vivo.
 Ζευγνύω, f. ζεύξω, 6. jungo.
 Ζέω, έω, 6. ferveo.
 * Ζηλώ, ὡσω, χρ, 6. emulor.
 Ζητέω, ἔω, χρ, 6. quero.
 * Ζαννύω, ζάσω, 6. cingo.
- H.
- Ηγίομη, ἔπουμη, med. duco.
 *Ηλω, ἔω, 3. delecto.
 *Ηδω, ἔω, 3. colo.
 *Ηἴω, ἔω, 2. venio.
- * Ηλόω, 6. affigo.
 * Ηχέω, ήσω, 6. sono.
 Ο.
- Οάλλω, λῶ, κα, 5. virēo.
 Οάμφω, Φω, Φα, 1. foveo.
 Θάττω, Φω, 1. sepelio.
 * Θραέω, ήσω, 6. confido.
 Θρυσάζω, ήσω, κα, 4. miror.
 Θεόμη, άσω, με, med. contemplor.
 Θέλγω, έω, 2. mulceo. (sano.)
 Θραπτίσω, σω, 6. servio, &c.
 Θέρω, θερω, 5. calefacio.
 * Θωρέω, f. ήσω, 6. contemplo.
 Θήγω, έω, 2. acuo.
 * Θηλάζω, έω, 4. lacto.
 * Θηράω, & θηρεύω, 6. veneror.
 Θίγω, έω, 2. tango.
 Θλίψω, θλίψω, 1. premo.
 Θνήτω, 2. f. θνήτουμη, & θνήτομη, τέθνητα, aor. 2. έθανον, morior. an.
- * Θοινίω, f. ήσω, 6. epulor.
 Θέξω, 5. & θοξέω, 6. salic.
 Θριώ, σω, 6. frango.
 Θρύπτω. Φω, 1. frango.
 Θεάσκω, 2. salio.
 Θυμάω, ήσω; 6. suffio.
 * Θυμάνω, 5. irascor.
 * Θυμώ, 6. ad iram concito.
- Θύσω, f. θύσω, 6. matto.
 * Θωπεύω, εύσω, 6. adulor.

E

- I.
- Τάσσω, f. ήσομη, αμαι, med. medeor.
 Τέχνω, f. οω, 2. an. vociferor.
 * Ιδρόω, f. ώσω; 6. sudo.
 Ιδρύω, ίσω, 6. colloco.
 * Ιερέω, 6. sacro.
 * Ιζω, καδί'ω, ίσω, 4. } se-
 Ιζομη, & καδίζομη, m. } de-
 θεο. & sedere facio.
 * Ικτεύω, 6. supplico.
 Ικνίομη, ίσομη, ίγραμη, med. venio.
 Ιλέω, & ίλημι, f. ήσω, ηκα, 6. propitius sum.
 * Ιππέω, 6. & ιππάζω, 4. e-
 quito.
 * Ιπταμη, f. ιπτήσομη, m. volo.
 Ισημη, scio.
 * Ισώ, ίσω, 6. æquo.
 Ισημη, ήσω, statuo.
 * Ισαμη, med. sto.
 * Ιχνεύω, εύσω, 6. vestigo.
- K.
- Καθάρω, f. αγῶ, 5. purgo.
 Κάνω, f. ανῶ, 5. occido.
 Καίω, f. καύσω, 6. uro, actiū.
 Καλέω, έσω, κέληκα, 6. VOCO.
 Καλύπτω. Φω, 1. tego.
 Κάμινη, f. καμῶ, 5. fatisco.
 Κάμιτω, f. Φω, Φα, 1. flesto.
 Κάπτω, f. Φω, Φα, 1. co-
 medo.
- Kάρφω, f. ψω, 1. secco.
 Καυχόμη, m. gloriō.
 Κέιμη, f. κείσομη, m. iaceo.
 Κείω; f. κεῖω, κέκαρκη,
 5. tondeo.
 Κέλω, f. κέλησω, 5. an. appella.
 Κένω, 5. & κένομη, iubeo.
 Κεντέω, ήσω, 6. pungo.
 Κεγάω, f. κεράσω, & κέρασω,
 6. milceo.
 * Κερδάνω, f. κερδανῶ, 5.
 lucror.
 Κέρχω, έω, 2. exaspero.
 Κένθω, πο, ευκα, 3. occulto.
 Κέάω, ήσω, 4. fundo.
 * Κηλέω, f. ήσω, & ίσω, 6.
 curro.
 Κηλέω, f. ήσω, 6. mulceo.
 Κινίω, f. ήσω, 6. moveo.
 Κικήω, 6. & κικήνω, 5. asse-
 quor.
 Κλάσσω, f. κλάγησω, κα, 4. clan-
 go.
 Κλακίω, f. κλεισω; 6. ploro.
 Κλέω, f. σω, 6. frango.
 Κλείω, σω, 6. clando. Item
 celebro.
 Κλέπτω, Φω, Φα, 1. furor.
 Κλινω, f. ινῶ, χρ, 5. acclino.
 Κλύζω, f. σω, 4. abluo.
 Κλύω, f. σω, υκα, 6. audio.
 Κνέω, & κνίω, vel κνοίω,
 6. scindo.
 * Κνίζω, 4. vel κνώ, 6. scalpo.
 Κοιμάω, 6. sopio.
 * Κοινώ, ήσω, 6. communi-
 nico,
 Κολάζω, f. σω, 4. punjo.

U 3

* Κελ-

- * Κολλαῖ; ἄσω, 6. glutino. Ριστ. 2. ἔλαβον, 5. anom. accipio, suscipio.
 Κολουώ, ἄσω, 6. mutilo. Δάπτω, ψω, 1. luceo.
 Κομέω, f. ἄσω, 6. euro. Δαπάζω, 4. & λαπέττω, 3. c-
 Κονέω, f. ἄσω, 6. festino. vacno.
 Κόπτω, f. ψω, 1. scindo. * Δαπτρεύω, 6. servio.
 Κορέω, ἄσω, & ἄσω, 6. verro. Δέγω, ξω, χω, 2. lego,
 * Κοτμέω, ἄσω, 6. ordino. dico.
 Κοχίνω, f. κρεανῶ, 5. perficio. Λείβω, ψω, 1. libo.
 * Κρατίω, f. ἄσω, 6. impe- Λείπω, ψω, ϕω, 1. relinquo.
 ρito. Λείχω, ξω, 2. lambo.
 Κρεμάω, ἄσω, 6. suspendo. Δέπτω: ψω, 1. decortico.
 Κρίνω, f. νῶ, 5. discerno. Δέγηω, ξω, 2. cesso.
 item judico. Δήθω, 3. & λανθάνω, 5. f. λή-
 Κροτίω, f. ησω, 6. pulso. σο, lateo.
 Κρύπτω, ψω, υφεζ, 1. abscon- * Διθάζω, 4. lapido.
 do. * Διακίνω, 5. esfiro.
 Κράσικη, ἄσωμη, med. acqui- * Λοιδορέω, 6. convitior.
 ro, item possideo. Λούω, f. ἄσω, 6. lavo.
 Κρένω, κτενῶ, ἔκτακτα, 5. oc- * Δυχίζω, ἄσω, 6. insidior.
 cido. Λώσω, f. λύσω, 6. solvo.
 Κρίζω, f. ισω, 4. condo. Λωφάω, f. ἄσω, 6. respiro.
 Κρυάω, ἄσω, 6. misceo.
 Κυλίω, ισω, 6. volvo.
 Κύπτω, ψω, 1. inclino.
 Κύσω, 5. & κυρέω, σω, 6. Μ.
 an. consequor.
 Κύω, & κνέω, 6. sum præ- Μάζινουμη, f. μαντημη, med.
 gnans.
 Καλύνω. ἄσω, 6. impedio.
 Α.
 Λαγχάνω, aor. 2. ἔλαχον, Μαλάσσω, f. ξω, mollio, 4.
 præt. m. λέλογχα, fut. Μανθάνω, f. μαθήσομη,
 κληρώσομη, 5. an. for- præt. μεμάθηκα, aor. 2.
 tier, consequor. εμαθον, 5. an. disco.
 Λαλέω, ἄσω, 6. loquor.
 Λαυρίζω, fut. med. λήψο- Μαρξίνουμη, m. marcesco.
 μη, præt. εἴληφα, aor.
 Μαρτυρέω, 6. testor.

Me-

- Μεγαιρώ, 5. invideo.
 * Μεγαλίζω, 4. μεγαλόνω, 5. magnifico.
 Μίδω, f. οω, 3. impero.
 Μειδάω, & μειδέω, 6. sub-
 rideo.
 Μειλίσσω, ξω, ιχ*, 4. dul-
 coro.
 Μείσω, 5. & μειζώ, 4. partior.
 * Μελαίνω, ανῶ, 5. denigro.
 Μίλετ, Imperf. curæ est.
 * Μελετάω, ἄσω, 6. curo.
 Μέμφομη, med. conqueror.
 Μένωρ, νῶ, 5. maneo.
 Μεργέω, ἄσω, 6. metior.
 Μηνύω, f. ίσω, 6. indicio.
 Μηγέω, f. ἄσω, 6. glomero.
 Μισίνω, ανῶ, 5. inquino.
 Μίγνυμι, & μιγνίω, -6.
 misceo.
 Μιμέομαι, ἄσωμη, med. imitor.
 Μινέομαι, ἄσωμη, med. me-
 moro.
 Μολύνω, 5. polluo.
 Μύεω, ἄσω; 6. sacris initio.
 Μύεω, 5. stillo.
 Μύω, 6. labia, oculos clau-
 do.
- N.
- Νάσσω, f. ἄσω, 4. æquo.
 Νεμετάω, 6. indignor.
 Νίω, μῶ, ηκα, 5. distribuo.
 Νέω, νευσω, 6. innuo.
 Νέω, ἄσω, ηκα, 6. no, item
 neo.
 Νικάω, ἄσω, 6. vinco.
 Νίπτω, ψω, 1. lavo.

U 4

O-

- Νίφω, ψω, Φε, 1. ningō.
 * Νέω, ἄσω, 6. cogito.
 * Νομίζω, 4. existimo.
 Νοσέω, 6. redeo, is.
 * Νοτίζω, 4. humecto.
 Νόσσω, vel νίττω, 4. pungo.
 Νυσάζω, ξω, 4. dormito.
 Ζ.
 * Ζενώ, 6. hospitio susci-
 pio.
 Ζέω, f. ίσω, 6. rado.
 * Ζηγαίνω, 5. ficco.
 Ο.
 * Οδεύω, εύσω, 6. iter facio.
 * Οζω, ἄσω, & έσω, ηκα,
 4. oleo.
 Οιμώζω, ξω, 4. ploro.
 Οιδάω, & οιδέω, 6. tumeo.
 * Οικέω, ἄσω, 6. habito.
 * Οικίζω, ιση, 4. ædifico.
 Οίχομη, med. abeo, is.
 * Όλλυμι, vel ἀλλύω, 6. perdo.
 * Όμιλέω, f. ἄσω, 6. con-
 versor.
 * Όμινυμι, θρόσω, ὄμοκα, ju-
 ro.
 Ομέω, θσω, 6. unio.
 Ομοίω, οσω, 6. similem cf-
 ficio.
 * Ονημι, f. ὄνήσω, prosim, es.

- * Ονομάνω, 5. & ονομάζω, 4. nomino.
 * Οξύνω, ίσω, 5. an. acuo.
 Οπάζω, σω, 4. persequeor.
 * Οπλέω, 6. & ὅπλίζω, 4. armo.

- * Οπτέω, f. ἡσω, 6. asso.
 * Οπτομη, præt. m. ὥπτα, * Πείρω, f. περῶ, 5. transfigo.
 med. video.
 * Ορέω, f. ὄψουμχ, 6 an. video.
 * Ορέγω, f. ἔω, 2. porrigo.
 * Ορέδιω, ὠσω, 6. erigo.
 * Ορυζώ, f. ἤτω, 6. irruo.
 * Ορύπτω, ἔω, 4. fodio.
 * Ορώ, ὄρῶ, & ὄρσω, 5. excito.
 * Οσιέω, ὠσω, 6. sacro.
 * Οργύνω, ωνω, 5. incito.
 * Ουτάω, ἡσω, 6. vulnero.
 * Οφέλω, ἡσω, 5. an. deboe.
 * Οφέλω, 5. augeo.
 * Οχθέω, 6. indignor.
 * Οχλεύω, σω, 6. moveo.
 * Οχίω, ἡσω, 6. vebo.

P'

- Παιζώ, σω, & ξω, 4. ludo.
 Παδέουνω, f. σω, 6. doceo.
 Παιω, αἰσω, μικ, 6. percus-
 tio.
 * Παλαιώ, αἰσω, 6. iuctor.
 Παλίω, αἱῶ, 5. vibro.
 Πάσσω, ἀσω, 4. conspergo.
 Πάθω, f. πείσουμχ, p. m. πέ-
 πονθα, 2. an. patior, Mi-
 hi accidit.
 Πατέω, f. ἡτω, 6. calcio.
 Παύω, αὐτω, 6. finio.
 * Πεδέω, ἡσω, 6. pedicis
 vinçio.
 Πειθω, σω, κκ, 3. persuadeo.
 * Πιεῖνω, τω, 6. credo.
 Πείκω, f. πέξω, 2. pecto.
 * Πειρέω, σω, & ἡσω, 6.
 conor. Item tento,

- * Πείρω, f. περῶ, 5. transfigo.
 * Πελάω, f. ασω, 6. propin-
 quo.

- Πέμπω, ψω, 1. mitto.
 * Ποιέω, ἡσω, 6. laboro.
 Πέπτω, ψω, 1. coquo.
 * Περατόω, f. ὠτω, 6. fi-
 nio.

- Περάω, f. ἡσω, & ἄσω, 6. trans-
 co.

- Πέρθω, f. ἐρσω, 3. vasto.
 Περάω, f. ἀσω, 6. pando.
 Πηγυνώμχ.ξω, 6. an. compingo.
 Πηγήω, f. ἡσω, 6. salio.
 Πιέω, f. ἔσω, εκκ, 4. premu.
 Πίνω, f. πίσω, πέπωκ, 5.
 an. bibo.
 Πίπτω, f. πέσω, πέπτωκ, 1.
 an. çado.

- Πλάσσω, f. ἀσω, 4. fingo.
 Πλέκω, f. ξω, 2. plesto.
 Πλέιω, f. πλένω, 6. navigo.
 * Πλήθω, f. ἡσω, 3. impleo.
 Πλήσσω, f. ξω, 4. ferio.
 Πλύνω, f. υνω, 5. lavo.
 Πνέω, f. πνεύσω, 6. flo.
 Πνίγω, ξω, χκ, 2. suffoco.
 Ποιέω, ἡσω, 6. facio.
 Πολέω, 6. verto.

- Πρέσσω, ξω, χκ, 4. facio.
 Πρέπει, Ind. deceit.
 Πρῆπω, ἡσω, 3. accendo.
 Πρειω, f. αἰσω, 6. impingo.
 Προέω, f. ἡσω, 6. terrefa-
 cio.
 Πρόπτω, ξω, 4. plico.
 Πρόσω, ὑσω, 6. spuo.
 Πόδω, ὑσω, 3. putrefacio.

* Πυκ-

- * Πυκά̄ω, 4. denso.
 Πυνθανόμχ, πένθομχ, m. re-
 scio.
 * Πυρώ, 6. accendo,
 P.
 * Ραινω, f. ρίχνω, 5. aspergo.
 * Ράπτω, ψω, Φω, 1. suo.
 * Ρέω, f. φέύσω, 6. fluo.
 * Ρήσσω, f. ξω, 4. frango.
 * Ρίτω, ψω, 1. ρίπτεω, ἡσω, 6.
 præcipito.
 * Ροφέω, vel ρόφεω, ἡσω, 6.
 forbeo.
 * Τύω, 6. & Ρύσμχ, med. f.
 ίσσωμχ, traho.
 * Ρωνώω, f. ρώσω, ἐρρωκα,
 6. confirmo.
 Σ.
 Σαίρω, f. αρῶ, 5. verro.
 Σάττω, ξω, χκ, 2. onero.
 Σβεννώ, σβέσω, ἐσβεκα, 6.
 extinguo.
 Σέβω, 1. veneror.
 Σίω, σίσω, σίσεκα, 6. con-
 cutio.
 * Σημαιώ, f. ανῶ, 5. signifi-
 cito.
 * Σημειώ, 6. signo.
 Σήπω, ψω, 1. putrefacio.
 Σθίνω, 5. valeo.
 Σιγάρω, f. ἡσω, 6. taceo.
 Σίνως, & σινομχ, m. noceo.
 * Σιτέω, f. ἡσω, 6. nutritio.
 Σιαπίω, f. ἡσω, 6. fileo.
 Σκάζω, f. ἔσω, 4. claudico.
 Σκηίζω, αξῶ, 5. salio.

- Σκάλλω, f. αλῶ, 5. sarrio.
 Σκάπτω, ψω, Φω, 1. fodio.
 Σκέδάω, f. ἀσω, 6. dissipo.
 Σκέλλω, 5. exsiccō.
 Σκέπτομχ, ψωμχ, circum-
 spicio, med.
 Σκέπτω, ψω, 1. tegō.
 Σκευάζω, 4. instruo.
 Σκηπτω, ψω, 1. innitor,
 * Σκοτώ, 6. obscurō.
 Σκώπτω, ψω, 6. cavillor.
 Σικώ, & σιμέω, 6. abstergo.
 Σιύχω, f. ξω, 2. attero.
 Σοβέκω, f. ξισω, 2. abigo.
 Σίώ, σώω, 6. & σίξω, 4. f.
 ωσω, salvo.
 Σπάω, έσω, 6. traho.
 Σπίζω, ξώ, αρκα, 5. semi-
 no.
 Σπειδω, f. υπείσω, 3. libo.
 Σπέρχω, 2. urgeo.
 Σπειδω, f. σω, 3. propero,
 Στάζω, f. ξω, 4. stillo.
 Στέγω, f. ξω, 2. tegō,
 Στειβω, 1. calco.
 Στειχω, f. ξω, 2. vadō.
 Στέλλω, εἱῶ, 5. mitto.
 Στένω, f. νῶ, 5. gemo.
 Στέγγω, f. ξω, 2. charum
 habeo.
 Στερέω, f. έσω, & ἡσω, 6. pri-
 vo.
 Στέφω, f. ψω, 1. coronē.
 Στιλβω, 1. splendeo,
 Στορέω, f. εἴσω, 6. sternō.
 * Στρατεω, f. εύτω, 6. bel-
 lo.
 Στρίφω, f. ψω, 1. verto.
 Στυ-

- Στυγίω, *f.* σύξω, 6. an. odi.
* Συλάω, *f.* ἡσω, 6. spolio.
Συζύσπω, 4. sibilo.
Σύσω, 5. traho.
Σφάζω, *f.* ξω, 4. jugulo.
Σφάλλω, *f.* αλῶ, 5. pro-
sterno.
Σφίγγω, *f.* ξω, ισφίγγχ,
2. stringo.
Σφύζω, 4. pulso, de arteria.
Σχίζω, *f.* ισω, 4. fundo.
* Σχολάω, ίσω, ακα,
4. otior.
* Σωρεύω, *f.* εύσω, 6. cu-
mulo.

T.

- Ταλάω, *f.* άσω, 6. suffero.
Ταράσσω, *f.* ξω, 4. com-
moveo.
Τέσσω, *f.* ξω, *p.* χα, 4. or-
dino.
Τέγγω, *f.* ξω, 2. tingo.
Τείνω, *f.* 1. τενῶ, τέτακι,
5. tendo.

- Τείσω, *f.* τερώ, 5. vexo.
* Τελέσω, *f.* ὁσω, 6. finio.
Τέμνω, *f.* 1. τεινῶ, *f.* 2. τα-
μῶ, 5. anomal, scindo.
Τερέω, *f.* έσω, 6. terebro,
Item torno.

- Τρέπω, *f.* ψω, 1. delecto.
Τέρσω, 4. siccio.

- Τεύχω, *f.* ξω, 2. fabricor.
Τήχω, *f.* ξω, 2. liquo.

- Τηγέω, *f.* ήσω, 6. servo.
Τίθημι, *f.* θήσω, τέθακι,
pono.

- Τδω, 2. celebro.
Τλάω, *f.* άσω, 6. latro.
* Τπνόω, & ούπνάω, 6. dor-
mio.
Τφάω, 6. texo.
Τω, *f.* ίσω, 6. pluo.

- Φ.
- Φάγω, & Φίγω, 2. edo.
Φαινω, *f.* ανῶ, πέφχγχ, 5.
appareo.
* Φωτίζω, ex Φάω, 4. illu-
stro.

Φεί-

- Φειδομιχ, *f.* Φείσομιχ, med. Φύω, *f.* σω, *p.* ηξ, 6. gigno.
parco.

- Φένω, 5. & Φονεύω, 6. oc-
cido.

- Φέρω, 5. *f.* οῖσω. Item Φορέω,
6. fero, fers.

- Φεύγω, *f.* Φεύζομιχ, &c.
2. fugio.

- Φθέγγομιχ, *f.* γέζομιχ, med.
loquor.

- Φθέω, *f.* ήσω, 6. & Φθείσω, *f.*
ερῶ, 5. corruptio.

- Φιλέω, ήσω, 6. amo.

- Φλέγω, ξω, χα, 2.
uro.

- Φοιτάω, *f.* ήσω, ηξα, 6. ito.

- Φράζω, *f.* σω, *p.* ηξ, 4. me-
moro.

- Φράσσω, ξω, χα, 4. sepio.

- Φρίσω, *f.* ξω, χα, 4. hor-
reo.

- Φρύγω, & Φρύστω, *f.* ξω,
2. torreo.

- Φυλάσσω, *f.* ξω, αχα, 4.
custodio.

- Φύρω, *f.* νεῶ, *p.* νερξ, 5.
misceo.

- Φυσάω, 6. sufflo.

X.

- Χαίνω, *f.* ανῶ, 5. hisco.

- Χαιρώ, *f.* αρῶ, 5. lator.

- Χαλάω, *f.* άσω, 6. laxo.

- Χαρέσω, *f.* ξω, 4. sculpo.

- Χέω, *f.* χέσω, κείσω, χεύσω,
6. fundo.

- Χράω, *f.* ήσω, ηξα, 6.
commodo.

- Χρῆ, imp. άπέχεται, oportet.

- * Χρήζω, 4. indigeo.

- Χρίω, *f.* ίσω, 6. ungo.

- Χωρέω, *f.* ήσω, 6. accedo.

Y.

- Ψάλω, αλῶ, αλεκ, 5. tango,
chordas.

- Ψάω, *f.* ήσω, 6. tergo.

- Ψεύδω, σω, 3. fallo.

- * Ψυχώ, 6. animo.

Ω.

- * Ωθίω, ήσω, & άσω, άκα,
6. trudo.

- * Ωνέομιχ, *f.* ήσομιχ, m. emo.

- * Ωφελέω, *f.* ήσω, 6. juvo.

Pagellas verba radicalia complexas absolvisti; nunc Hellenophile! quæ in limine promisi. Substantiva, & Adjectiva nomina, quibus res, & rerum affectiones signantur, cum auxilio particularum accipe, edisce, & iterum vale.

SUBSTANTIVA.

A.

- A**γγος, εος, τὸ, vas, sis.
Αγέλη, ης, ἡ, armenium, grex.
Αγρα, ας, ἡ, captura, præda.
Αγρόν, ἄνος, ὁ, certamen.
Αδελφός, ἕ, ὁ, frater.
Ασλος, εις, ὁ, certamen.
Αἰδώς, οός, ἡ, pudor.
Αίξια, ας, ἡ, verbera.
Αίμα, τος, τὸ, sanguis.
Αἴνος, εις, ὁ, laus. Item apolo-gus.
Αἴξ, γός, ἡ, capra.
Αἴλος, εος, τὸ, turpitudo.
Αἴτια, ας, ἡ, causa, culpa.
Αἴχμη, ης, ἡ, cuspis.
Αἴων, ὠγος, ævum.
Αἴκανθα, ης, ἡ, spina.
Αἴκη, ης, ἡ, mucro, cuspis.
Αἴκη, ης, ἡ, cuspis.
Ακόλυθος, εις, ὁ καὶ ἡ, re-dissequus, a.
Αἴκων, οντος, ὁ jaculum.
Αλαζόν, οντος, ὁ καὶ ἡ, ja-ctator.
Αἴλος, εος, τὸ, dolor.
Αἴκη, ης, ἡ, robur, vires.
Αἴλος, αλός, ἡ, mare.
Αἴλωπη, εκος, ἡ, vulpes.
Αἴματτα, ης, ἡ, manipulus.
Αἴματος, εις, ἡ, vitis.
Αἴναγκη, ης, ἡ, necessitas.
- A**ναξ, ετος, ὁ, rex.
Ανέμος, εις, ὁ, ventus.
Ανηρ, ἐρος, καὶ ἀνδρός, ὁ vir.
Ανθος, εος, τὸ, flos.
Ανθρωπος, εις, ὁ, homo.
Ανία, ας, ἡ, tristitia.
Αντλος, εις, ὁ, sentina.
Αρχή, ἔ, ἡ, Dīræ.
Αργυρος, εις, ὁ, argentum.
Αρετή, ης, ἡ, virtus.
Αρης, εος, ει, Mars.
Αρθρον, εις, τὸ, artus.
Αριθμός, εις, ὁ, numerus.
Αρκτος, εις, ὁ καὶ ἡ, ursus,
&c.
Αρμα, τος, τὸ, currus.
Αρχή, ης, ἡ, principium.
Αρτης, ιδος, ἡ, clypeus.
Αύρη, ης, ἡ, splendor.
Αύλη, ης, ἡ, aula.
Αχθος, εος, τὸ, pondus.
- B**
- Βάθος, εος, τὸ, profunditas.
Βάστανος, εις, ἡ, lapis li-dius.
- Βασιλεὺς, εος, ὁ, rex.
Βία, ας, ἡ, robur,
Βίβλος, εις, ὁ, liber.
Βίος, εις, ὁ, vita.
Βγλή, ης, ἡ, consilium.
- B**ρέγη-

- Βρέγχος, εις, ὁ, καὶ εος, τὸ, Δόλος, εις, ὁ, fraus:
raucedo.
Βροντὴ, ης, ἡ, tonitru.
Βρῶμος, εις, ὁ, fetor.
Βυκάνη, ης, ἡ, buccina.

Γ.

- Γῆ, γῆς, ἡ, terra. Poet.
γῆ.

- Γέλα, ακτος, τὸ, lac.
Γαλήνη, ης, ἡ, serenitas.
Γεῖτων, οντος, ὁ, καὶ ἡ, vi-cinus, na.
Γῆγες, ατος, τὸ, senectus.
Γίγαντες, ατος, ὁ, Gigas.
Γλώσση, ης, ἡ, lingua.
Γόνος, ητος, ὁ, præstigiator.
Γόνης, εις, ὁ, cuneus.
Γραῦα, ας, ἡ, anus, us.
Γυνή, ακτος, ἡ, mulier.
Γωνία, ας, ἡ, angulus.

Δ.

- Δάκηων, οντος, ὁ, ἡ, geni-us.
Δάκρυον, νος, τὸ, lacrima.
Δάκτυλος, εις, ὁ, digitus.
Δέφην, ης, ἡ, laurus.
Δεῖπνον, εις, ὁ, cena.
Δέλεας, ατος, τὸ, esca.
Δένδρον, εις, τὸ, arbor.
Δεξιά, ἔ, ἡ, dextera.
Δέρκες, ατος, τὸ, pellis.
Δοχή, ης, ἡ, epulum.
Δῆμος, εις, ὁ, populus.
Δίκη, ης, ἡ, iustitia.
Δίνη, ης, ἡ, vertex.
Δίψη, ης, ἡ, sitis.

E.

- Ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.
Ἐθος, εος, τὸ, mos.
Εἰρήνη, ης, ἡ, pax,
Ἐλαῖα, ας, ἡ, olea.
Ἐλεος, εις, ὁ, misericordia.
Ἐλπίς, ιδος, ἡ, spes.
Ἐορτή, ης, ἡ, festum.
Ἐπίκηρος, εις, ὁ, auxilia-tor.
Ἐργον, εις, τὸ, opus.
Ἐρυθρος, εος, τὸ, robur.
Ἐρις, δος, contentio.
Ἐρμηνεύς, εος, ὁ, inter-pres.

- Ἐσίζ, ας, focus.
Ἐραῖγος, εις, ὁ, sodalis.
Ἐρος, εος, τὸ, annus.
Ἐυδίκη, ας, ἡ, serenitas.
Ἐύηνη, ης, ἡ, cubile.
Ἐύωχια, ας, ἡ, convivi-um.
Ἐχθρος, εος, τὸ, odium.

Z.

- Ζῆλος, εις, ὁ, emulatio, fer-vor.
Ζημια, ας, ἡ, damnum.
Ζύμη, ης, ἡ, fermentum.

H.

- H.
 Ἡβη, ης, ḥ, pubertas.
 Ἡδος, eos, τὸ, domicilium.
 item indoles.
 Ἡλιος, ε, ḥ, sol.
 Ἡλος, ε, ḥ, clavus.
 Ἡμέρα, ες, ḥ, dies.
 Ἡνια, ες, ḥ, habena.
 Ἡχος, ε, ḥ, sonus.

O.

- Θάρμβος, eos, τὸ, stupor.
 Θάρσος, eos, τὸ, fiducia.
 Θέμις, ιδος, ḥ, lex.
 Θεός, ε, ḥ, Deus.
 Θεράπων, ουτος, minister.
 Θέρος, eos, τὸ, astas.
 Θεσμός, ε, ḥ, lex.
 Θεωρός, ε, ḥ, spectator.
 Θηρη, ρος, ḥ, fera.
 Θοίνη, ης, ḥ, epulum.
 Θολός, ε, ḥ, sordes.
 Θόρυβος, ε, ḥ, tumultus.
 Θούμος, ε, ḥ, susurrus.
 Θυμός, ε, ḥ, animus.
 Θύρα, ει, ḥ, janua.

I.

- Ἴδος, eos, τὸ, sudor.
 Ἰλὺς, νός, ḥ, limus.
 Ἰγός, ε, ḥ, viscus.
 Ἰππος, ε, ḥ, ḥ, equus.
 Ἰχύς, νός, ḥ, robur.
 Ἰχνος, eos, τὸ, vestigium.

K.

- Καιρός, ε, ḥ, opportunitas.
 Κανών, ονος, ḥ, regula.

- Κάπηλος, ε, ḥ, institutor.
 Καπνός, ε, ḥ, funus.
 Καρδίξ, ει, ḥ, cor.
 Καρπός, ε, ḥ, fructus.
 Κέλαδος, ε, ḥ, strepitus.
 Κεράμιον, ε, τὸ, vas filiale.

- Κέρας, ατος, τὸ, cornu.
 Κεραυνός, ε, ḥ, fulmen.
 Κέρδος, eos, τὸ, lucrum.
 Κεφαλή, ης, ḥ, caput.
 Κῆδος, eos, τὸ, cura.
 Κῆπος, ε, ḥ, hortus.
 Κηρός, ε, ḥ, cera.
 Κήρυξ, υκος, ḥ, præco.
 Κιθάρα, ει, ḥ, cithara.
 Κινδυνός, ε, ḥ, periculum.
 Κλάδος, ε, ḥ, ramus.
 Κλίνος, ε, ḥ, fors.
 Κλύνος, ε, ḥ, tumultus.
 ΚνέΦας, ατος, τὸ, caligo.
 Κοιρανός, ε, ḥ, Princeps.
 Κοιτη, ης, ḥ, cubile.
 Κόλασξ, υκος, ḥ, assentator.
 Κόλλαι, ης, ḥ, gluten.

- Κόλον, ε, τὸ, cibis.
 Κόλπος, ε, ḥ, sinus.
 Κόμη, ης, ḥ, coma.
 Κομιδός, ε, ḥ, fucus.
 Κόμπος, ε, ḥ, crepitus.
 Κόνις, ιος, ḥ, pulvis.
 Κόπρος, ε, ḥ, fenus.
 Κόσμος, ε, ḥ, ordo. Item mundus.

- Κότος, ε, ḥ, rancor.
 Κραιπάλη, ης, ḥ, crapula.
 Κράτος, eos, τὸ, robur.

- Κρέας, ατος, τὸ, caro.
 Κρημνός, ε, ḥ, præcipitum.
 Κρέτος, ε, ḥ, pulsus.
 Κρεις, ενος, ḥ, pecten.
 Κύβος, ε, ḥ, tessera, cubus.
 Κύδος, eos, τὸ, gloria.
 Κύκλος, ε, ḥ, circulus, li.
 Κῦμα, τος, τὸ, fluctus.
 Κύζος, eos, τὸ, autoritas.
 Κῶμος, ε, ḥ, commessatio.

A.

- Αἴρεις, ιος, ḥ, servus, va.

- Δεῖα, ει, ḥ, præda.
 Δῆμος, ε, ḥ, nugæ.
 Δίδος, ε, ḥ, ḥ, lapis.
 Δικμός, ε, ḥ, ventilabrum.
 Δικός, ε, ḥ, famæ.
 Δίπος, eos, τὸ, pinguedo.
 Δοιδόρος, ε, ḥ, convitiator.
 Δόχος, ε, ḥ, cohors.
 Δύνη, ης, ḥ, tenebra.
 Δύμα, τος, τὸ, sordes.
 Δύμη, ης, ḥ, lues.
 Δύκη, ης, ḥ, dolor.
 Δύσσος, ης, ḥ, rabies.
 Δώβη, ης, ḥ, injuria.

M.

- Μάγος, ε, ḥ, sapiens.
 Μάνα, ει, ḥ, obſtetrix.
 Μάντις, eos, ḥ, vates.
 Μάρτυς, υκος, ḥ, ḥ, testis.
 Μάστιξ, ιγος, ḥ, flagrum.
 Μίνες, eos, τὸ, animus.

O.

- Μέγρον, ε, τὸ, mensura.
 Μῆδος, eos, τὸ, cura.
 Μῆκος, eos, τὸ, longitudo.
 Μῆν, μηνός, ḥ, menis.
 Μητήρ, ερος, καὶ τρος, ḥ, mater.
 Μηχανὴ, ης, ḥ, artificium.
 Μισθός, ε, ḥ, merces.
 Μοιχός, ε, ḥ, adulter.
 Μορφὴ, ης, ḥ, forma.
 Μόχθος, ε, ḥ, labor.
 Μῆδος, ε, ḥ, sermo.
 Μῆρον, ε, τὸ, unguentum.
 Μῆτρα, eos, τὸ, scelus.
 Μωρός, ε, ḥ, stultus.

N.

- Νάρκη, ης, ḥ, torpor.
 Ναῦς, gen. ναος, ḥ, navis.
 Νεῖκος, eos, τὸ, jurgium.
 Νῦνον, ε, τὸ, nervus, vi.
 Νήπιος, ε, ḥ, infans.
 Νοιος, ε, ḥ, lex.
 Νόος, νός, καὶ νεῖς, νεῖ, ḥ, mens.
 Νόος, ε, ḥ, morbus.

Ξ.

- Ξένος, ε, ḥ, hospes.
 Ξίφος, eos, τὸ, ensis.
 Ξύλον, τε, τὸ, lignum.

Oī-

- Οἰθελός, ε, ḥ, veru.
 Οὔγκος, ε, ḥ, tumor.
 Οδός, ε, ḥ, via.
 Οδύνη, ης, ḥ, dolor.
 Οἶκος, ε, ḥ, domus.

- Oīktos, ω, ὁ, misericordia. Πτέρυναι, ης, ἡ, calx.
 Οīμη, ης, ἡ, semita.
 Οīωνος, ς, ὁ, avis.
 *Οīκος, ς, ὁ, pigtitia.
 Οīμιλος, ς, ὁ, cætus.
 Οīνεδος, eos, τὸ, probrum.
 *Οīνομη, ατος, τὸ, nomen.
 Οīγη, ης, ἡ, ira.
 Οīση, ης, ἡ, impetus.
 Οīξος, ς, ὁ, terminus.
 Οīρος, eos, τὸ, mons.
 Οīνας, ατος, τὸ, auris.
 Οīχλος, ς, ὁ, turba.
 Οīχος, ς, ὁ, currus.

II.

- Παιδης, παιδος, ὁ, ἡ, puer, puella.
 Πάλη, ης, ἡ, lucta.
 Πατηρ, εgos, καὶ τρος, ὁ
Pater.
 Πέδη, ης, ἡ, compedes.
 Πέδον, ς, τὸ, solium.
 Πέζη, ης, ἡ, planta.
 Πεῖρα, ατο, ἡ, conatus.
 Πενθος, eos, τὸ, luctus.
 *Πένος, ς, ὁ, labor.
 Πέρας, ατο, τὸ, finis.
 Πέργος, ς, ὁ, petra.
 Πηνη, ης, ἡ, tons.
 Πλῆτρος, ς, ὁ, divitiae.
 Πόνος, ς, ὁ, desiderium.
 Ποιηνη, ενος, ὁ, pastor.
 Πόλεμος, ς, ὁ, bellum.
 Πόλις, eos, civitas.
 Πέπις, ποδος, ὁ, pes.
 Πρέσβυτος, νος, καὶ εως, ὁ, se-
nex. Item legatus.

P.

- Πάθος, ς, ὁ, virga.
 Πατης, ιδος, ἡ, virga.
 Πίγος, eos, τὸ, rigor.
 Πίξη, ης, ἡ, radix.
 Ποῖησος, ς, ὁ, stridor.

Σ.

- Σάλος, ς, ὁ, salum.
 Σάλπιγξ, γος, ἡ, tuba.
 Σάρξ, κος, ἡ, caro.
 Σέλας, ατο, τὸ, fulgor.
 Σήμα, τος, τὸ, signum.
 Σιδηρος, ς, ὁ, ferrum.
 Σῖρος, ς, ὁ, frumentum.
 Σκεῦος, eos, τὸ, vas.
 Σκηνὴ, ης, ἡ, tabernacu-
lum.
 Σκιὰ, ς, ἡ, umbra.
 Σκύτος, ς, ὁ, καὶ eos, τὸ,
corium.
 Στάργανον, ς, τὸ, fascia.
 Σπιλος, ς, ὁ, καὶ σπιλὲς,
άδος, ἡ, macula.
 Σταυρος, ς, ὁ, palus, crux.
 Στόμα, τος, τὸ, os.
 Στράγη, γος, ἡ, gutta.
 Στρατος, ς, ὁ, exercitus.
 Σύλη, ης, ἡ, præda.
 Σφήνα, ατ, ἡ, globus.
 Σφενγης, ιδος, ἡ, sigillum.
 Σχολὴ, ης, ἡ, otium.

Σῶμα-

- Σῶμα, το, τὸ, corpus.
 Σωρος, ς, τὸ, cumulus.

T.

- Τάλαινον, ς, τὸ, statera.
 Ταριας, α, ὁ, promus
condus.
 Τάρχος, eos, τὸ, terror.
 Τειχος, eos, τὸ, murus.
 Τέκμαρ, ατο, τὸ, finis.
 Τέλος, eos, τὸ, finis.
 Τέρας, ατο, τὸ, signum.
 Τέφρα, ατ, ἡ, cinis.
 Τέχνη, ης, ἡ, ars.
 Τόλμα, ης, ἡ, audacia.
 Τόξον, ς, τε, arcus.
 Τόπος, α, ὁ, locus.
 Τεύγη, ης, ἡ, triticum.
 Τεύπτα, ης, ἡ, foramen.
 Τύλος, ς, ὁ, callus.

X.

- Χαλινός, ς, ὁ, frenum.
 Χαλκὺς, ς, ὁ, as.
 Χάρις, ιτος, ἡ, gratia.
 Χέμα, τος, Hyems.
 Χειρ, χειρὸς, ἡ, manus.
 Χῆσος, ς, ὁ, vidius.
 Χίλιος, ς, ὁ, pabulum.
 Χλεύη, ης, ἡ, risus.
 Χολή, ης, ἡ, bilis.
 Χορὸς, ς, ὁ, chorus.
 Χορτος, ς, ὁ, frenum.
 Χρεῖα, ατ, ἡ, communi-
dum.

Χρόν, ατ, ἡ, color.

Χρίσος, ς, ὁ, ten pust.

Χρυσὸς, ς, ὁ, aurum.

Χυλὸς, ς, ὁ, succus.

Χώρος, ς, ὁ, locus. Item
prædiūm.

Ψ.

- Ψαλις, ιδος, ἡ, forfex.
 Ψῆφος, ς, ὁ, lapillus.
 Ψιληνος, ς, ὁ, η, susur-
rus.

X.

Φῶ-

In fit. Graeca Grammatas.

Ψόφος, ϖ, ὁ, strepitus.	Ω.
Ψυχὴ, ς, ἡ, anima.	"Ωρα, ας, ἡ, tempus. Item
Ψωμὸς, ϖ, ὁ, frustum.	hora, item venustas.
	"Ωρα, ας, ἡ, cura

ADJECTIVA.

A.

Ἄβρις, ἀ, ὁν, mollis.	Ἄργειος, α, ον, tenuis.
Ἄργαδος, ἡ, ὁν, bo-	Ἄργιος, ἡ, ὁν, albus.
nus, a, um.	Ἄρτιος, ια, ον, par.
Ἄγριωχος, ὁ, ἡ, superbus.	Ἄσμενος, η, ον, libens.
Ἄγιος, ια, ον, Sanctus.	Ἄφελλος, ἐ, ἡ, ἡ, τὸ, εἰς, sim-
Ἄδρος, ἀ, ὁν, densus.	plex.
Ἄδηνος, ἡ, ὁν, idem.	
Ἄδρεος, ἀ, ον, idem.	B.
Ἄινος, ἡ, ὁν, gravis, hor-	Βαῖος, ἀ, ὁν, parvus, mo-
rendus.	dicus.
Ἄιόλος, η, ον, varius.	Βαρὺς, εῖα, υ, gravis.
Ἄιτος, ιος, οὐπεῖα, οὐποῦ,	Βέβηκος, α, ον, firmus.
altus.	Βραδὺς, εῖα, υ, tardus.
Ἄξειβης, ὁ, καὶ ἡ, τὸ, εἰς,	Βραχὺς, εῖα, υ, brevis.
diligens.	Βροτὸς, ἐ, plur. οι Βροτοί,
Ἄξοις, ἀ, ον, extremus.	mortales.
Ἀληθῆς, ὁ, καὶ ἡ, τὸ, εἰς,	
verus.	G.
Ἀλλός, ἡ, ὁ, alias.	Γαῖος, α, ον, superbus.
Ἀλυρὸς, σά, σὸν, obscu-	Γλαυκός, η, ον, glaucus.
rusrus.	Γλυκὺς, εῖα, υ, dulcis.
Ἀμυδρὸς, σά, σὸν, subob-	Γοργὸς, ι, ον, velox.
scurus.	Γυμνὸς, η, ον, nudus.
Ἄξιος, ια, ον, dignus.	Γυρὸς, α, ον, curvus.
Ἄταλος, ἡ, ον, tener.	
Ἄπηνης, ὁ, καὶ ἡ, τὸ, εἰς,	D.
crudelis.	Δαεύς, εῖα, υ: densus.

G.

Ταῦρος, α, ον, superbus.
Τλαυκός, η, ον, glaucus.
Γλυκὺς, εῖα, υ, dulcis.
Γοργὸς, ι, ον, velox.
Γυμνὸς, η, ον, nudus.
Γυρὸς, α, ον, curvus.

Δαεύς

densus.

Δα-

Ἄστιλης, ὁ, καὶ ἡ, τὸ, εἰς,	"Ηρεμός, η, ον, quietus,
largus.	mitis.
Δειλὸς, ἡ, ὁν, timidus.	"Ησυχός, ὁ καὶ ἡ, τὸ ον,
Δεινὸς, ἡ, ὁν, terribilis.	quietus.
Δηλός, η, ον, manifestus.	
Δρινός, εῖα, υ, acer, acri-	O.
gustu.	

E.

Εἴς, ἐνός, μία, ας, εν, unus.	* Θερσός, εῖα, υ; audax.
"Εκαστος, η, ον, quisque.	* Θεῖος, ι, ον, Divinus
"Εκεῖνος, η, ο, ille, a, ud.	Θείσπις, iος, ὁ καὶ ἡ, vati-
"Εκγλος, η, ον, quietus.	cinus.
"Εκών, ἐκτίσα, ον, sponta-	Θῆλος, εῖα, υ, fæmineus.
neus.	Θιβρός, ς, ὁν, tostus. Item
"Ελαφρός, α, ον, levis.	tener.
"Ελαχύς, εῖα, υ, parvus.	Θοός, ά, ον, celer.
"Ελεύθερος, εῖα, ον, liber.	
"Επιτήδης, ὁ καὶ ἡ, εἰς, ido-	I.
neus.	"Ιδιος, ια, ον, proprius.
"Εὐχετος, η, ον, ultimus.	Ιερός, ά, ον, sacer.
"Ερερός, εῖα, ον, alter.	ΙΙος, εῖα, υ, rectus.
"Ετοιμος, η, ον, promptus.	Ικέτης, ι, δ, supplex.
"Ευθύς. εῖα, υ, rectus.	Ιοος, καὶ ιοος, η, ον, æ-
"Ευρός, εῖα, υ, latus, am-	qualis.
plus.	"Ισωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sciens.
"Εχυρός, α, ον, munitus.	Ιχνός, η, ον, macer.
"Εωλος, η, ον, hesternus.	

Z.

Ζωρός, α, ον, merus.

H.

"Ηδὼς, εῖα, υ suavis.	K.
"Ηλεός, εῖα, ον, stultus.	Κανός, η, ον, novus.
"Ημέρος, α, ον, cicur.	Κακός, η, ον, malus.
"Ηνεκής, ὁ καὶ ἡ, τὸ, εἰς,	Καλός, η, ον, pulcher.
rectus.	Κενός, η, ον, vacuous.
	Κοῖλος, η, ον, cavus.
	Κοινός, η, ον, communis.
	Κολερός, α, ον, glaber.
	ΚυΦός, η, ον, levius.
	Κυστός, η, ον, curvus.
	Κωφός, η, ον, surdus.

Δ.

Δαιδέος, ἀ, ὁν, impudens.
Δαιός, ἀ, ὁν, sinistre.
Δάσιος, α, ὁν, diserrus.
Δάστιος, τα, ὁν, hirsutus.

Δάκρυος, α, ὁν, latus.

Δεῖος, α, ὁν, levius.

Δεπτός, ἡ, ὁν, tenuis,

Δευκός, ἡ, ὁν, albus.

Διπυχης, ὁ ιγή ἡ, τότε, affidius.

Δισσός, ἡ, ὁν, levius, glaber.

Δοξός, ἡ, ὁν, obliquus.

Δορδός, ἡ, ὁν, curvus.

Μ.

Μαδός, ἡ, ὁν, glaber.

Μάκαρ, ἀ ιγή ἡ, τό, ερος, beatus.

Μαλός, ἡ, ὁν, tener.

Μανός, ἡ, ὁν, rarus.

Μάργος, ἡ, ὁν, insanus.

Μαρχλος, ὁ ιγή ἡ, lascivus.

Μίγας, μεγάλη, μέγα, magnus.

Μέδας, κινα, αν, niger.

Μέσος, η, ὁν, mediuss.

Μεσός, η, ὁν, plenus.

Μικρός, ἡ, ὁν, parvus.

Μονός, η, ὁν, solus.

Μόγιος, ια, ὁν, innumerus.

Ν.

Νεκρός, α, ὁν, mortuus.

Νέος, α, ὁν, novus.

Νησῆς, ὁ, ιγή ἡ, jejunus.

Νωθός, εσ, ὁ ιγή ἡ, tardus.

Ε.

Σανθός, ἡ, ὁν, flavus.
Σηρός, ἡ, ὁν, aridus.
Συνός, ἡ, ὁν, communis.

Ο.

Ολίγος, η, ὁν, paucus.
Ουράλος, η, ὁν, planus,
Ουκός, ἡ, ἐν, idem.
Ομιος, ια, ὁν, similis.
Οξύς, εῖα, ὑ, acutus.
Ορθός, ἡ, ὁν, rectus.
Οσιος, ια, ὁν, Sanctus.
Οορας, η, ὁν, quantus.
Ούλος, η, ὁν, integer, perfectus.

Ούρος, εῖτη, τέτρο, hic, hac,
hoc.

Π.

Παχύς, εῖα, ὑ, spissus, densus.
Πελός, ἡ, ὁν, fuscus.
Περκνός, ἡ, ὁν, varius.
Πέπτερος, ια, ὁν, temerarius.

Πηγός, ἀ, ὁν, mutilus,
Πίκρος, ἀ, ὁν, amarus,
Πλατύς, εῖα, ὑ, latus.
Πλεῖς, ἡ, ὁν, plenus.
Ποικίλος, η, ὁν, varius,
Πολιός, ἀ, ὁν, canus,

Πολύς, πολή, πολύ, multus,
Πότερος, εῖα, ὁν, uter.
Πόρνοιος: ια, ὁν, venerandus,
Πρέχος, αά, ὁν, mitis.
Πρενής, ὁ ιγή ἡ, τό, ἐτ, pronus.
Προμηνός, η, ὁν, extremus,

* Πρεψ-

* Πρεώτος, η, ὁν, primus.
P.

Πρεδίος, ια, ὁν, facilis.
Πριβός, ἡ, ὁν, incurvus.
Πρυπαρός, ἀ, ὁν, sordidus.
Σ.

Σαυλός, ἡ, ὁν, delicatus.
Σαφής, ὁ ιγή, τότε, manifestus.

Σεμνός, ἡ, ὁν, venerabilis.
Σιπαλός, ἡ, ὁν, deformis.
Σκολίος. ια, ὁν, tortuosus.
Σόος, α, ὁν, salvus.

Συφός, ἡ, ὁν, sapiens.
Στενός, ἡ, ὁν, angustus.
Στερεός, ἀ, ὁν, solidus.
Στρογγύλος, η, ὁν, rotundus.
Σφοδρός, ἀ, ὁν, vehementis.
Σχέτλιος, ια, ὁν, miser.

T.

Τάλας, αινα, αν, miser.
Ταπεϊός, ἡ, ὁν, humiliis.
* Ταρφύς, εῖα, ὑ, densus.
Ταχύς, εῖα, ὑ, celer.
Τρεπλός, ἡ, ὁν, balbus.
Τραχύς, εῖα, ὑ, asper.

NOMINA ADJECTIVA NUMERALIA.

E^{is}, μία, εν, unus. α. I. Τέσσαρες, τὰ, α. quatuor.
Δύο, duo. β'. 2. δ'. 4.
Τρεις, οι ιγή αι, τὰ, τρια. Πέντε, quinque. ε'. 5.
τρες. γ'. 3. Εξ, sex. σ'. 6.

X 3

'Επτά.

'Επτά, septem.	ζ. 7.	Εἴκοσι, viginti.	ζ'. 20.
'Οκτώ, octo.	η. 8.	Εἴκοσι καὶ εἷς, viginti &	
'Εννέα, novem.	σ. 9.	unus.	κα. 21.
Δίκα, decem.	ι. 10.	Τριάκοντα, triginta.	λ. 30.
'Ενδέκα, undecim.	ια. 11.	Τεσσαράκοντα, quadraginta.	
Δώδεκα, duodecim.	ιβ. 12.	τα.	μ. 40.
Τρισκαίδεκα, tredecim.	ιγ. 13.	Πεντήκοντα, quinquaginta.	ν. 50.
Δικατόσταρες, quatuordecim.	ιδ. 14.	Βέσηκοντα, sexaginta.	ζ. 60.
Δεκαπέντε, quindecim.	ιε. 15.	Εβδομήκοντα, septuaginta.	ό. 70.
'Εκκατάρια, sexdecim.	ιε'. 16.	Ογδοήκοντα, octoginta.	
'Επτακατάρια, septendecim.	ιη. 17.	Εννευήκοντα, nonaginta.	π'. 90.
'Οκτωκατάρια, octodecim.	ιη'. 18.	Ἐρχτὸν, centum.	σ. 100.
'Εννεακατάρια, novendecim.	ιηη. 19.	Χίλιοι, οἱ, ε. mille.	ζ. 1000.

PARTICULÆ.

'A in compositione potissimum privativum est, mutatque sensum in contrarium; ut *βίβους*, *stabilis*, sit *ἀβίβους*, *instabilis*; ex *δῆλος*, *manifestus*, sit *ἀδῆλος*, *ocultus*; & *εχαριτα*, *malitia*, sit *ἀχαριτα*, *probitas*, &c.

A.	
Αβάλε, utinam.	'Αν, si.
Άγαν, nimis, valde.	'Ανά, per.
Άγγι, prone, juxta.	'Ανεψ, absque, gen.
Άδην, καὶ ἀδην, affatim.	'Αντι, pro, contra.
Άει, semper.	'Ανω, sursum.
Άιτα, statim, celeriter.	'Απαξ, semel.
Άλλα, sed.	'Από, gen. a, ab.
Άμα, una, cum.	'Αρε, itaque.
Ά φ', circa.	'Αρη, modo, nuper.
Άμφις, utrinque.	'Ασσον, prope.

"Ατε, quippe.	Εὖ, bene. In Comp.
"Αρε, gen. fine.	Εὐτε, quando.
Αὔστις, iterum.	"Εως, donec.
"Αὔγιον, cras.	Z. H.
"Αυτικα, statim.	"Η, aut.
"Αφαξ, statim.	"Η, quam.
"Αχει, gen. usque.	"Ηδη, jam.
"Αψ, retro.	"Ηκα, sensim.
B. Γ.	"Ημος, quando.
Γάρ, enim.	"Ην, si.
Δ.	'Ηνικ, ecce.
Δε, autem, ωδε, neque.	'Ηνικ, quum.
Δεῦρο, huc.	Θ.
Δὴ, sane, profecto.	Θαμα (Poet.) frequenter.
Διά, per.	I.
Δις, bis.	"Ινα, ut.
Διχα, dupliciter.	"Ισως, fortassis.
Δύς, ægre. In Comp.	K.
E.	Kαὶ, &.
'Ετν, si.	Kατὰ, adversum, secundum.
'Εγγὺς, gen. prope.	Kάτω, deorsum.
Εἰ, si.	A.
Εἰσε, utinam.	Δᾶ, in compos. auger signif.
Εἰνη, fortuito. it. frustra.	Διγδην, strictim.
Εἰς, καὶ εἰς, ad.	Δικν, valde.
Εἰτα, postea.	M.
'Εκ, καὶ εἰξ, e, ex.	Μάλα, valde.
'Εκεῖ, ibi.	Μάτην, frustra.
'Εν, in.	Μάψ, idem. - - -
'Ενδον, intus.	Μὲν, quidem.
'Ενδυο, celeriter.	Μετά, gen. cum. It. acc. post.
'Ενεκ, gen. propter.	Μεταξυ, gen. inter.
'Ενδεξ, illuc.	Μέχει, καὶ μέχεις, usque.
'Εντος, intus.	Μὴ, ne.
'Εξης, deinceps.	Μῆν, tamen.
'Επει, postquam.	Μόλις, vix.
'Επι, super.	Μῶν, num.
'Ετι, adhuc.	N.

N.	
Νῦ, profecto.	Πότε, quando?
Νόσφι, gen. seorsim.	Πόρρω, procul.
Νῦν, nunc.	Πὺ; ubi? item circiter.
Ξ. Ο.	Πείν, antequam.
Ο, η, το, hic, hæc, hoc.	Περό, gen. ante.
Οδε, ηδε, τοδε, idem.	Περός, apud, ad.
Οῖν, εγι οῖα, ceu.	Περιλ, mane.
* Ομᾶς, æque, pariter.	Περιών, pridem.
* Οπη, ubi?	Πύκα, dense.
* Οπῶς, ut.	Πῶς, quomodo?
* Ος, η, δ, qui, ρ, od.	P.
* Ζο, υτ?	Ρα, certe, facile.
Οὐτω, nondum.	Σ.
* Οὐεν, unde?	Σὺν, dat. cum.
* Οταν, cum, quando.	* Σφοδρε, valde.
* Οτε, quando. πότε, quando?	T.
Οι, (sequente consona) ιξ (sequente vocali leni)	Τέως, tamdiu.
οχ, (sequente vocali aspirata) non.	Τις, τινός, aliquis, a.
Οὐν, igitur.	Τι, aliquid.
* Οψι, iero.	Τότε, tunc.
Π.	T.
Πάλη, olim, quondam.	* Τπέρ, super.
Πάλιν, iterum.	* Τπό, sub.
Παρά, apud.	Φ. Χ.
Πέλει, prope.	Χαμη, humi.
Πέρα, ultra.	Χαμάζ, humum.
Περι, de, circa.	Χθὲς, ηγὶ ἔχθὲς, heri.
Πέρσι, anno præterito.	Χωρις, gen. absque.
Πλὴν, præterquam.	Ψ. Ω.
Πόθεν, unde?	* Ως, sicut, postquam.
	* Ωσι, velut.
	* Ωστερ, uti.
	* Ωσσ, ita, ut.

LITERAE	5
ARTICULUS	11
NOMEN /declinationes/	11
ADJECTIVUM /declinationes/	29
Adjectiva numeralia	40
Comparativus et superlat.	41
Adjectiva patronymica	47
N. et a. diminutiva	48
Adjectiva possessiva	49
N. et a. heteroclita	49
PRONOMEN	57
VERBUM	60
I. Conjugationes Barytonorum	62
Vox activa	66
Temporum formatio	73
Modi reliqui	83
Vox passiva	85
Temporum formatio	93
Modi reliqui	102
Vox media	104
Temporum formatio	111
Modi reliqui	114
Exempla	115
II. Conjugationes Circumflexorum	
la e	121
2a a	127
3a o	132
Exempla	137

III. Verba in mi	139
Tempora et modi	158
Verba anomalia in mi	164
eimi, iémi, émai, isémi, fémi	
Exempla	182
Verbalia	183
Impersonalia	184
Verba defectiva	187
Verba anomala	188
ADVERBIUM / incl. interject. /	202
CONJUNCTIO	207
PRAEPOSITIO	209
Accentus	218
Figurae dictionis	226
Syntaxis de concordantiis	228
REGIMENTUM	
Articulus	230
Nomen	232
Pronomen	235
Verbum	236
Casus communes	249
Participium	253
Prosodia	257
Dialecti praecipui	278
Menses et dies	297
Numeri	300
Katéchésis christianiké	303

THEMATA seu RADICES	
Verba	305
Substantiva	316
Adjectiva	322
Numeralia	325
Particulae	326